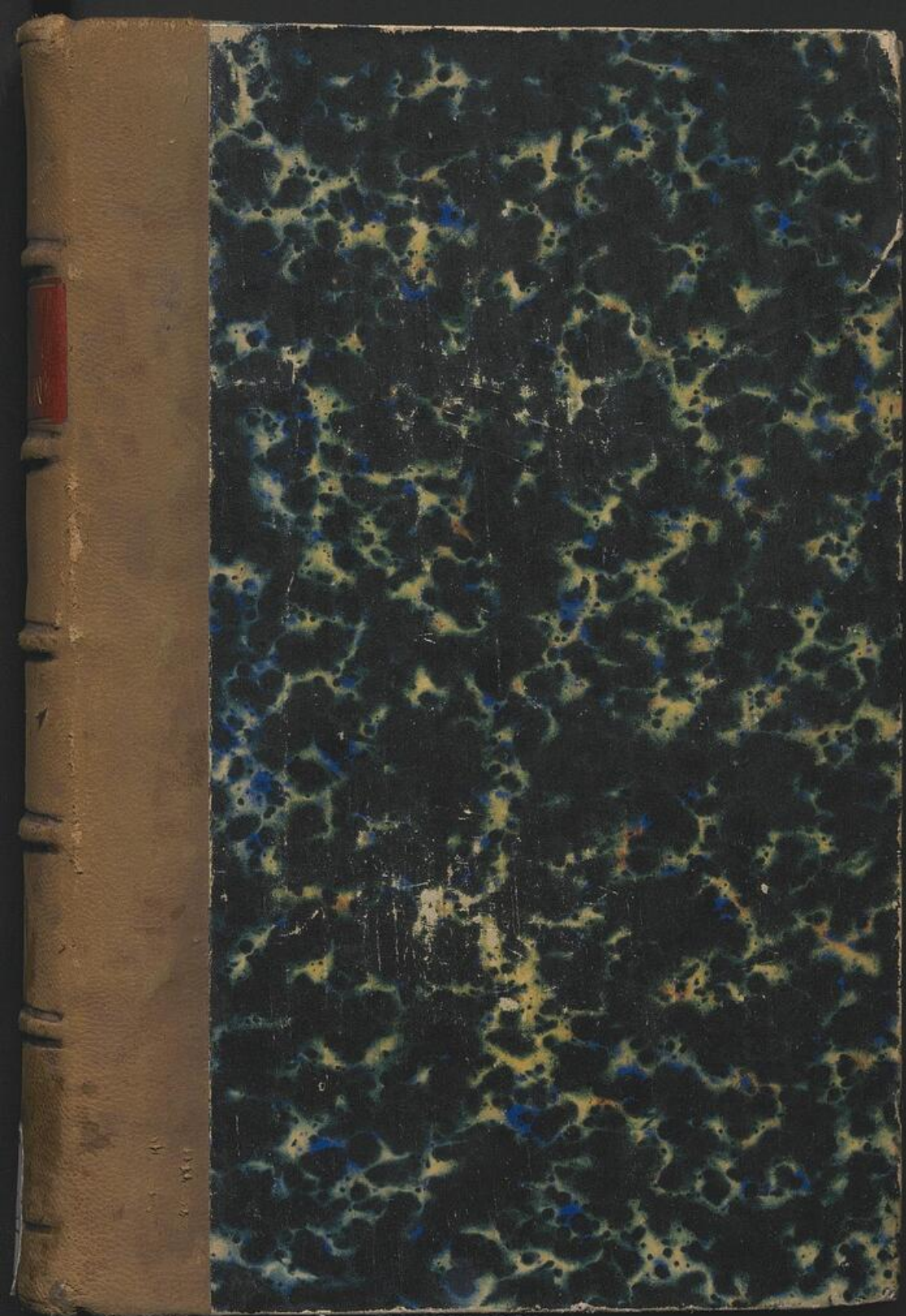

ΠΡΟΜ
ΓΡΗΡΟΡΙΟΝ

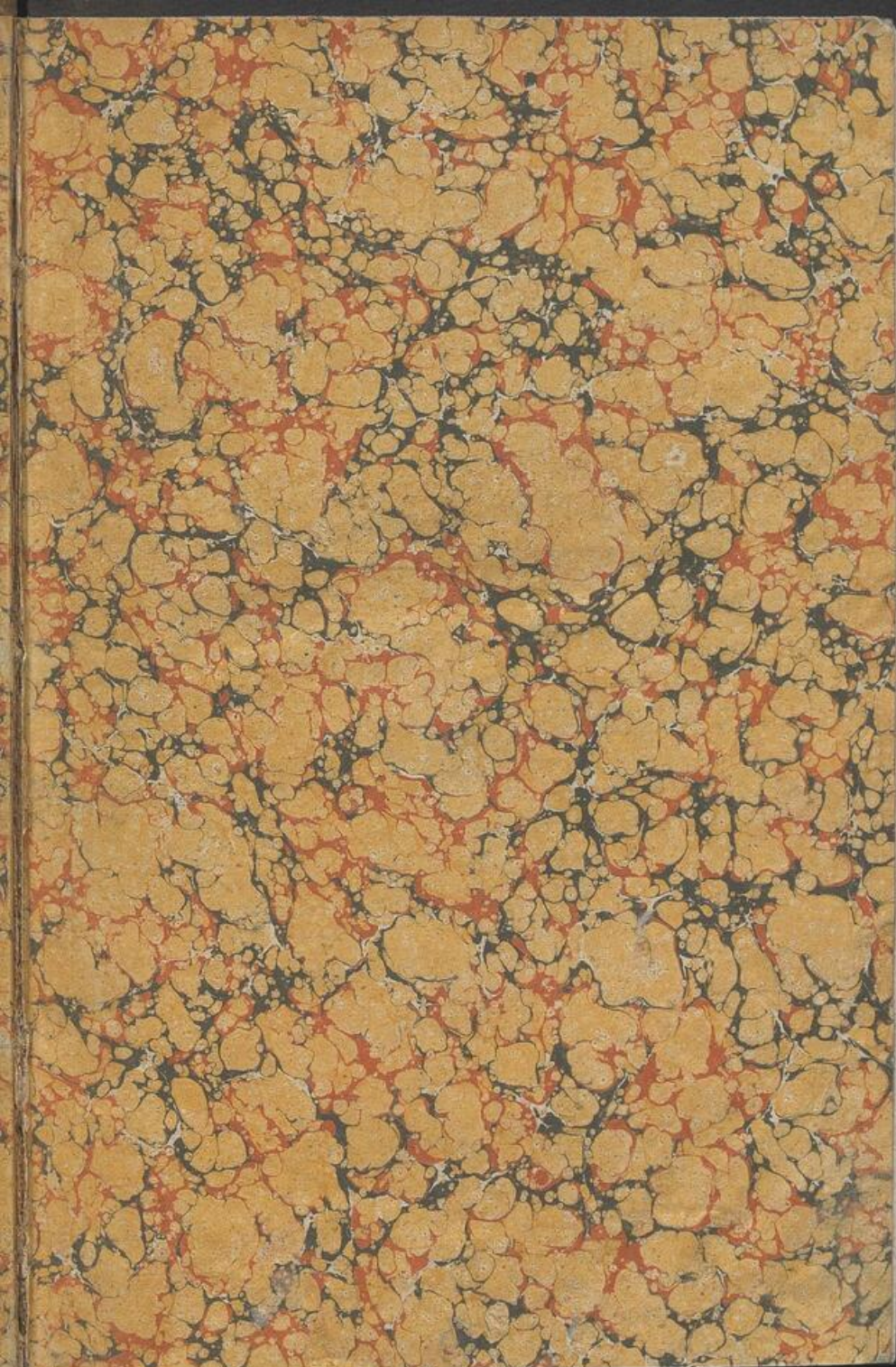
14

VII

60

14 - VII - 60

ΠΡΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ
ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ

ΥΠΑΤΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ.

ΤΙΤΟΥ ΠΡΟΣΠΕΡΟΥ ΜΑΡΤΙΝΕΓΓΙΟΥ

μοναχοῦ βελξιανοῦ ποιήματα ἑξέφρασα ἑλλη-
νικὰ καὶ λατινικὰ, ὧν μὲν τὰ πλεί-
στα εἰσι θεῖα τε καὶ ἱερά.

T. PROSPERI MARTINENGII

Brixiani Monachi poemata diuersa cum Græca,
cum Latina, quæ quidem magna ex par-
te diuina sunt & sacra.

R O M A E

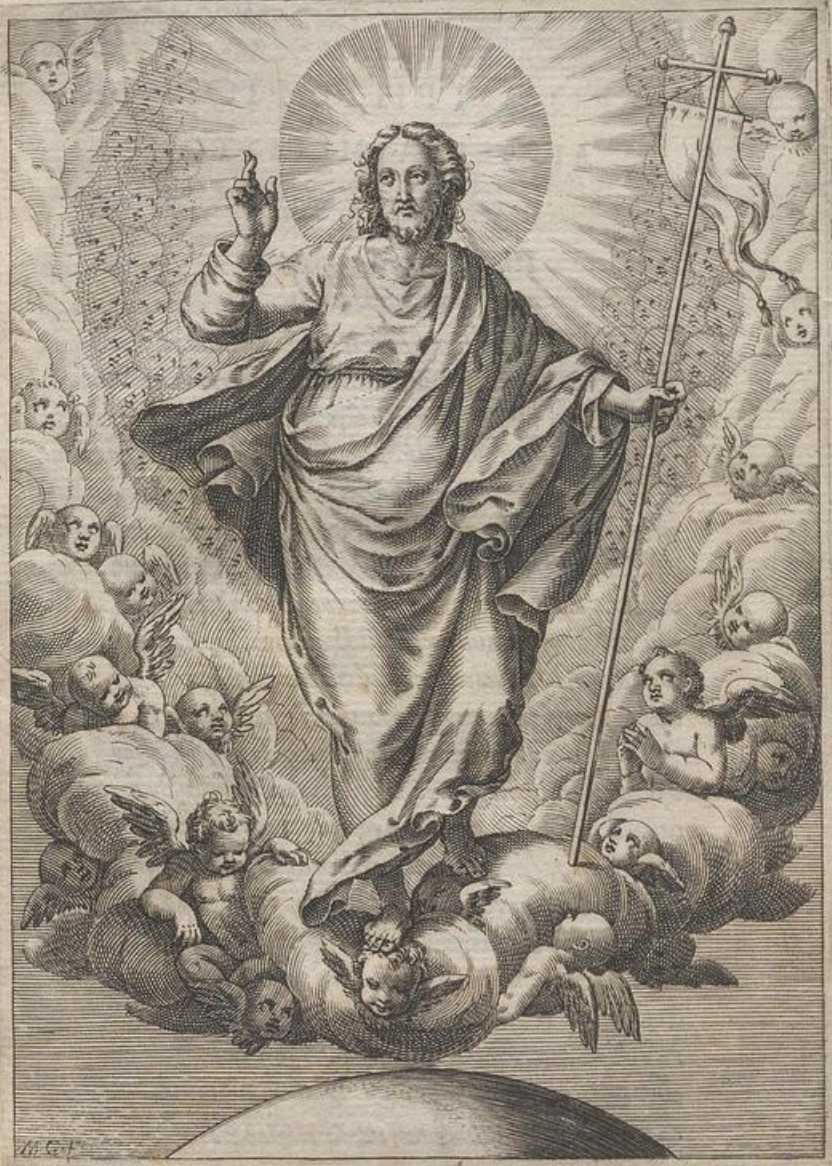
Apud Franciscum Zanettum. M D LXXXII.

PERMISSV SVPERIORVM.

Πίναξ τῆς χειρογράφων.

- Υμνος εἰς τὸν σωτήρα ἡμῶν ἰσοσιῶ χριστῶν.
Υμνος εἰς τὴν παναγίαν θεοτόκον μῆριαν.
Εἰς τὴν αὐτὴν ἕγενεον, ὅτι ἐστὶ τὸ φορεῖον τῆς θεοῦ.
Ὡδὴ πρὸς τὴν αὐτῆς ὑπερῶν ὀνομάτων.
Ποικίλα πνὸς ἄλλα ὡς ἀ καὶ ἐπιγράμματα ἱερὰ.
Υμνος μέγας εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους παῦλον,
καὶ πέτρον.
Ἄλλη ὡδὴ εἰς τὸν μακάριον παῦλον, καὶ τοῖς μὲν
καὶ ἄλλα ἐπιφέρεται ἀθύρματα οὐκ ἄμικτα
καὶ μὴ ταῦτα ποιήματα λαπνικὸν ἐπικα-
λέμενον θεοτοκωδία εἰς τῆς μεγάλης θεο-
τόκου ἔπαγον γεγραμμένον.

ΠΡΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΙΓ.

ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΜΕΓΙΣΤΟΝ

καὶ κἀπιστον ἀρχόντα.

Θ μόνον αὐσονίης πατριπύσκοπε κοί-
ραν ὀφείλει

ρηγόρι ἀρχιερω, σοὶ φέρτατε χῶρα
περὶ πασα,

πᾶσαν ἐν εἰρήνῃ τῶν τηρεῖς ἡδὲ θαλίῃ
ἀνθῦσαν αὐοῦδ αἴσι καλαῖς, κλειναῖσί τε τέχνας,
οὔνεκεν αἰρέσιαι, καὶ λυμαντήρας ἕξαινεῖς
καὶ πόλεμον πολύδακρυον, ἰδὲ σάσιν ἀληθόεσσαν.
ἀλλὰ καὶ ἑλλήνων δυσήνων φῦλον ὀφείλει
σαῖς δ'εργασίῃσι φιλοφροσυνῇσι τ' ἀγαυαῖς.
τοῖς μέγα κόσμησας ῥώμης ἀγαθὸν πόλιεθρον
τῆρ' ἀμύδα, κτίσας τε μέγα σφίσι σύλλογον αὐτὸς,
γυμνάσιόν τε καλόν, καὶ ἀνάκτορον ἀθανάσιο,
πάντα περὶ ζόμυρος σφιν ὀφύσιμα, χηρῶσιμα πάντα.
ἐνθα διδάσκονται τέχνας τε καὶ ἡθεα σεμνά,
τέθματ' ὀρθε παξῶν, καὶ δόγματα θεῶν παλαῶν.
περὶ δ' ἐπ' ρηγόριον μέγα ἀρχιερεῖα γένησας,
δειολόγον τε μέγα σὸν ὀμῶνυμον, ὃν σὺ βιώνῃ,
ἡδὲ διδασκαλίῃ μιμήσαιο, δ'σεβίῃ τε,
οὔτε φερονιμῇ μῦνον. τῶρ' τύμβον ἔδειμας,
ἡδὲ σεβάσμιον ἱερὸν, ὃ καὶ μακάρεσσιν ἀγῆτον,

παίτη

πάντι μέρμαίρον χρυσῶ, καὶ κίοσι πολλαῖς
 δαδαλέαις, λαμπαρῶς, πικαλφείσιν, ἔνθα δ' ἔθικας
 λέιψανα τιμήντα δυοωρεπέος διεράποντος,
 ὡσικον εἰοκίας τιμῆς ὡδῶ πᾶσι κυρήσι.
 ταῦτα δ' ἰδὼν φοργῆς σέο δείγματα πρὸς τὸδε φῦλον
 διγῆεις, ἐφραδῶλυ ἀναδείναι σοὶ πάτερ ὕμνοισι
 τοῖς δ' ἱερεῖς, φωνῆ τοῖς ἐλλάδι ἦνυσ' ἀοιδὸς
 ὑμναζόμεας μετῶν πολυανθέας, οἷα μέλισσα
 λημῶνας φιλοθερῶς ἀμέργων ποικίλον αἴθος,
 φημι δ' ἀοιδόπολων συγγράμματα κομψὰ παλαμῶν.
 οἷάπερ ἀγρυπτιον σκυλδύων, ὡς ποτε μωσῆς,
 χαλκὸν τε, χρυσὸν τε ἄλις, ἐδῆτ' ἀφ' ὕφαντῶ.
 δεξο δὲ ταῦτα πάτερ, καὶ τέρπειο θυμὸν ἀοιδῶς
 δευασίησιν, ἐπεὶ σὺ γ' ἀοιδέων ἄξια ποιεῖς.
 καὶ σέθεν δὲ λογίῳ πρὸς πόλιν πόρσωον ἔμειγε.

AD GREGORIVM XIII,
 PONT. MAX.

*Aud solum Italia Patrum pater optime
 tota,
 Gregori antistes, regio tibi debet opima,
 Quod pacata viget per te, tranquillaque
 floret
 Eximijs studijs & honestis artibus aucta,
 Arcentem sectas corruptioresque profanos,*

Nec mala seditio se huc ingerit, aut graue bellum.
Verum etiam debet tibi gens miserabilis omnis,
Muneribusque tuis amplis, factisque benignis
Graiorum, gnatos quod eorum inducis in urbem
Romanam, atque ipsis collegia gymnasiumque
Nobile fundasti, templumque insigne diserti
Athansi, præbens quod in usum cumque sit ipsis.
Artibus hic iuuenes, & honestis instituuntur
Moribus, hic ritus, Romanaque dogmata discunt.
Adde quod egregium Doctorem, Pontificemque
Maximum honorasti, cuius memorabile gestas
Nomen, & hunc studio, vita, ac pietate imitaris,
Nomine non tantum, cui nunc insigne sepulchrum
Struxisti, & templum superis mirabile & ipsis.
Vndique præfulgens auro, multisque columnis
Marmoreis, nitidis, pretiosis, hicque locasti
Reliquias sanctas, diuinique ossa ministri,
Rite ut honorentur populis, & rite colantur.
Hæc animaduertens pietatis signa paternæ
Tot genus in Græcum, creni tibi Sancte dicare
Hosce hymnos, Græca quos feci voce Poeta
Hymnidicus peragrans viridantia prata colores
Diuersos, ut apis, decerpens sedula florum.
Nempe poetarum priscorum scripta diserta,
Aegyptum expolians, ceu Moses fecerat olim
Argentum, fuluumque aurum, vesteque decoras.
Accipe sancte Pater ergo hæc, & pascito mentem
Carmine diuino, quoniam tu carmine digna
Facta geris, benedicque tuo famulo optime Princeps.

ΤΙΤΟΥ ΠΡΟΣΠΕΡΟΥ ΜΑΡΤΙ-

νηγίου τῆ τῆ ἀγωγῆ του πατρὸς Βενεδίκτου
μοναχοῦ, ἔ τῆς μονῆς τῆς ἱερομῆ-
τρως δισημίας τῆς ἐν
ἄσει βειξίας

Ἐσφίμου ὕμνοι πνδυματικοὶ παρὸς Γουλιέλμον
Σιρλέτον Καρδινάλιον τὸν μεγα-
λοφρεπέσατον ἔ θεο-
σεβέσατον.

Ὡτε θεῖε βώμυλου σινεδρίου,
ἄσρον φαιινὸν διηλεῶν μαθημάτων,
πάσις καλῆς τ' ἕδδέρει παρδύσεως,
ἄρεισε πατρῶν Γελίελμε φερτάτων,
ἔς ἄσυ βώμης καλχη ἀμφιέννουσι,

ἔκων φέρο σοι τοὺς καλοὺς πόνοισ ἔμοις,
οἶον μεγίσω γραμματέων ἀρχηγέτη,
ἕμνοισ δέ φημι, καὶ θεὸν σέβοντ' ἔπη,
καὶ τὴν παναγὸν παρθέον θεητόκον,
σεπτὴν πάρεδρον, συνθερονὸν θ' ἕψα θεῶν.
ὁμοῦ δ' ἐπαμνοῖς τῶς δ' ἰρίων ξυωρεῖδα
πέτερον φροσῆψα καὶ παύλου σοφὸν μέγος.
φροσῆψα καὶ ἄλλα κομψὰ τῶς μελύδρια,
οἴσοντα τέρψιν τῶς φρένας δαήμοσιν.
Τοιγδὲ σὺ δέξα, καὶ διόρθωσον τάδε,
ὡσεὶτ' ἀπαρχάς, καὶ πν' ἀκερδίνια,

ὁπως

ὅπως δύνασθ' φοῖβον ἐς φάος μελεῖν
δι' ἀημονοῦντα σοῖς καλοῖς διαδάμασιν·
ὣ δ' αὐτ' ὀρέξῃ μοι θεὸς μᾶκος βίου,
φόρμιγγα πινδάρειον ἄολον κροτέην
οὐκ ἐκλίποιμι, καὶ κρατίστην μητέρα
μολπαῖσι δάσω, καὶ καλαῖς μουσῶν ῥοαῖς·
σὺ τῆρά τ' ἀνδρῶν τῆς δ' ἑσθ' ἄριστον γόνον
ἦ μὲν πινύσων αὔσονας θεῖα θεοῖν
μύθοις λιπόντας, καὶ βέβηλ' ἀείσματά·

ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΗΜΩΝ

καὶ τὸ κόσμου λυτρωτῶ μέγας
ἕμνος δὲ χαριστήριος.

Ν ζωῆ τίς λαβὸν ἔοι, τίς καὶ ἄλλιον
ἄλλο
ἀνέει μουσοτέπω, καὶ παιδόθεν ὄν-
τη μονασῆ
εἰσόκεν ἀμπνύσει, καὶ ὑεῖ φάος ἡε-
λίοιο,

ἢ θεὸν σφέτερον, σφέτερον σωτήρα γαράρειν,
ὄρχαμον οὐρανοῦ γλυκεραῖς μουσῆσι καὶ ἕμνοις;
τόνρα λόγον σοφοὶ ἄνδρες ἐπικλείουσι θεοῖο,
μουσογῆν τε γόνον, καὶ τοῦτομα πατὴρ ἀρχου,
πατὴρ ἀληθείου, ζῆ θεὸν γῆνιτορος ὄζον,
ἀθάνατον τε κλέος πάτερον, χαρίεν τε φερόσπον,
δεξιτερῶν τε θεοῦ, δύναμιν, σοφίαν τ' ἐλεαμπῆ,
πατεροφανές τ' ἀμάρυγμα, δίκης μέγαν ἥλιον ἀγῆς,
πεφτόρονον παλαχὺ πάντων σοιχεῖον ἀμεμφές.
ὅς ποτε γαῖαν ἔτρυξε, καὶ οὐρανὸν ὑπερθεῖν,
οὐρανὸν ἀγγλῆναιτα κεκασμῶν ἄσρασι λαμφοῖς,
ἡελίου τε κύκλον χερσὸν, λιπαρῶν τε σελλῶν,
καὶ πηγῶν ὑδάτων, ὀρέων τ' ἀπεινὰ κάρλωα,
ἀνθρώπων τε γῆρος, καὶ ὁμήγερον οὐρανοῦων,
ἔασα βροτῶν τ' ἐπίοπτα, καὶ οὐκ ἐπίοπτα τέτυκτα

Α ἀθανάτιο

ἀθανάτοιο πατρὸς ζαθέλω ἰότητι τελέσας.
 τῆ δύναμις, σοφίᾳ τε, καὶ ἀφθίτον οὔνομ' ὑπάρχει.
 οἷα θεοῦ ζώντος ἐπήτυμος υἱὸς ἀμύμων,
 τῷ χρητῆρι φίλῳ πανομοίως. ἢ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς
 οἰοζόνῳ πόρε πατρὶ πατρούϊα πάντα φέρεσθαι.
 παῖδα θεὸς δ' ἐφύτωσε πατὴρ ὁμόμημον ἑαυτῷ,
 ἀέναόν τε κρατὸς, καὶ ἀπείρονα δόξαν ἔχοντα.
 οὐδέ τι χωρὶς ἔχει πατερίου πλὴν ὄχρος αὐτὸς
 ἰσοφυῆς τέκνοιο πατὴρ φίλος, οἷά περ ἄγγελος
 ἢ ἕλιος φαέθων, τὴν φύεται δ' ἔχει αὐτῆ,
 οἷά τ' ὁμόμημιον ἔρνος ἐοῦ δένδροιο τέθλιον,
 καὶ κρήνης ὄχτος, ἔ φλῆξ πυρὸς ἀδομήμοιο,
 εὐδέ τι τέκνον ἔχει μεγάλου ἀπάνδιθε τειχῆς,
 πλὴν ὅτι τιλυγέτης, καὶ γήσιος, ἰθαχρῆς τε
 αὐτὸς ἐοῦ χρητῆρος ἀμύμονος υἱὸς ἀκούει,
 δ' αὐτῆ κραδίης τεκνώμενος οἷος ἀπ' ἄλλων
 αἰώνων παροπάροισιν ἀτεκμήροισι γονῆσιν
 μητρὸς ἀνδιθε φίλης, πατεὶ εἰκελός, ἢ δ' ἀτάλατος.
 τῆτον ἔγωγ' ἐο δούλος ἐχθρομα ἀνείδειν,
 τῆτον ἀνυμῆσαι παντ' ἡμέτερα θεασιδι φωνῆ,
 δὴ κελεύδων παροχέων θεοπερπεία κόμπων ἀειδέων,
 ἀντ' ἀεργεσιῶν, τάς μοι πόρε, παύτοδαπείων.
 πάντα γὰρ ὕσασά περ εἰμὶ, ἔξασομαι, αὐτὸς ἔδωκε
 παντῶν ἀγαθῶν ζωαρκέα δῶρα κομίζων,
 οἷα μέγας θεμῆς κτεάτων πατρὸς οὐρανόδιο.
 ἀλλὰ θεοῦ μεγάλιο τις ἀσπέλον ἄϊνον ἀείδει;
 πῆς δὲ κλέος βασιλῆος ὀλύμπια δώματ' ἔχοντος
 οὐ γήρετ', οὐκ ἔσαι. τίσις φύσιν οἶδεν ἀνακτός,
 ὅς' ἀνέφυσσε φύσιν παμμήτορα, παρθευχησίαν,
 καὶ πληθύνει ποίησεν ἐπουρανίων στραπέων;

ἦτοι ὄγ' ὡσεί τ' ἔστος ἕσφαδες ἔστατο φέγγος,
 φέγγος ἀπειρέσιον ἔσφαδες, οὐ πν' ἐφικτὸν,
 τὸ γρόφον, ἢ ἐσφος φημιζατο δέσσις αἰοιδῆ.
 πάντοσε δ' ἀσράππει τηλαυγῆσι μῦρμυρυγαῖσιν
 παμφαῆς ὦν φέγγος, κὴ πάγκαλον, οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
 ἠέλιος δύναται φασίμβροτος ἰσοφαιρίζειν,
 ἀκτῖνας περ ἔχων παρφεγγῆας. οὐ γὰρ ἔοικεν
 ἰσοπαλῆ πηλὴ τε γήμονι μῆχος ἀείρειν.
 τίς δὲ φράδας βασιλῶν, κὴ ἀφθῖτα μήδεα σείο,
 ἢ δένος ἀκαμέτιό ποτ' εἰπείν ἴχυσεν ἀλκῆς
 οὔτις. ἐπεὶ πάσης σοφίης τ' ἀλκῆς τε πέφυκας
 πηγὴ ἀένας, μῦνός θ' ἕσφαρχος ἀρχὴ
 ζῶης, ἔσ πάντων κειμήλιον ἄκρον ἑάων,
 ὄξ οὐ γλῶ καλῶν κροισοὶ κατ' ἀπίερα πάντα
 κίδνανται. μεσὸς δὲ θεοῦ γεράων βαθὺς αἰθῆρ,
 μεσὸν ἀλιρροθίοιο βαθύρροον οἶμα θαλάσσης,
 ὄσά τε χεῖρ κλυτότεχος ἔδεν τεκτῆνατ' ἀπ' ἀρχῆς.
 πέρεστα γὰρ κόσμοιο καμῶν πολυχαιδέος αὐτός,
 πάντε τόπερ ζῶει, καὶ ὄξ σέλας ἀγλαῶν ἡοῖς,
 τῶν ἰδίων ἀγαθῶν διεδιάστατο μοῖραν ἅπασιν,
 πᾶσι μὲν, οὐ μάλα δ' ἴσα, λάχος δ' ἐκείνατο μείζον
 ἀγλης οὐρανίδας, ὄσσοι θεότητα φαεινῶ
 δὶερωῖς ὕμνοισι δίνεκέως κελαδεῖσιν
 βελουδύλω γ' ἐδέλοντες, αἰεὶ δέχουσι δ' ἔς ὦ πα
 ἀθανάτου βασιλῆος ἀριφρεπέεις δεράποιτες.
 ἔδῶξαν θηδύνται ἕσφαῖ ἱμερέεσαν,
 τίω παρῶτλω ἀκτῖνα θεόρρυτον ὄξ ἀρούοντες
 φωτός ἀκηασίοιο διωνγῆα θεῖα κᾶτοππερα,
 κᾶλλεος ἀφράσου θηήτορες ὀλβιόμοιοι,
 ἐμπύριοι, ζᾶθεοι, θεοειδέεις, ἀγλαόπμοι.

τοῖς δὲ μετεκδέχεται ἄλλης στρατὸς ἱερός ἀρχῆς
 θεωέσιος, καπυρός, ταυσίπτερος, ἔρανο φείτης,
 ποῖς μὲν τι φρετέρισιν ὑφειμῆος ἀγχιθεοῖσιν
 ἥσωνα μέτρα φέρον, ζαδῆος πεικα λῆος ἀγλις.
 ὅσον ἀφίσανται γδ ἀπάρει ἡ γεμοιῶν
 τῆδ φρετέρον, τίσον πύ μείον φέγγος ἰκάνει.
 κείνοι δ' ἐν πᾶσι βασιλύτατον ἔλλαχον εὔχος,
 οἱ πάντων βασιλῆϊ παρυσιδὸν ἀνέοντες
 εἰσορέωσιν ἄδλω θεῖος ἀμύργμα ὀπωπῆς
 ἀσόπτερον πολλὸν θεοειδέος ἔξοχον ἄλλων.
 εἰδὲ μὲν ἴσα φερέσασα κατ' αἰθέρα λάμπεται ἄσρα,
 ἀλλὰ τὰ μὲν μείζον, τὰ δὲ μείον γλήνος ἔχοισιν.
 ἀλλὰ τ' ἄφωρα πέλει, χαροπώτερον ἄλλα φαίνει.
 ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖς γε φῶος δ' ὀφρη γες ἔπαυθῆι,
 καὶ γέρας ἔκπαυλόν τι θεόστυτον. ἢ γδ ἄπαντα
 τοῖγε κυβερῶσι τὰ κατ' αἰθέρα παμφανόωντα,
 καὶ φερότων περ ἴοντες ὀπίσθεσι, ἢ δ' ὀπίδ' ὀφεί.
 ζῆς μὲν κάρεις κείνοι, καὶ τῆξάκις ὄλβισί εἰσιν,
 οἵπερ ἄτ' ἐν φερόσιν θεὸν ἀμβροτον ἀνέονται,
 αἰώνων μεδέοντι παρυσάμμοι δ' ἐξ' ἁπῆς.
 τάξις δ' αὖ τριτάτη τριφανοῦς ἐπ' μείονος ἄλλων,
 ὡσεὶ δ' ἡ νεάτη θεολαμπέος ἔλλαχον ἀγλις,
 ἀγγελοὶ ἀγλήεντες ὑδ' ὀμόμοι ὡδ' ἁπῆσιν,
 οὔνε χ' ἵπ' ἀγγελίησι τεταγμένοι ὑφ' ἡμέδοντες
 ἐννεσίησιν ἀνάκτος ἀν' ἡέρα, καὶ πῶε γ' ἁμ
 φοιτῶντες μάλα κραμπνὰ μετὰ χεῖνοι φορέονται
 πάντοσε λαμψήρησιν ἀγαλλόμοι πτερύγεσσι,
 ἀνθερόπων φύλακες ἐγκόσμοι ἀνολόμορφοι,
 ἰψέσιο λόγοιο δ' ἄκτορες ἀγλαίπμοι,
 ἔνθεοι, ὑψιπέτεῖς, σημαῖτορες, ἡερέπλαγκτοι.

Τύπων δ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνεται ὄντων.
 τῶσαμ μὲν τε νόων ἰεῶν γέγρασι φάλαγγες
 οὐράνια μεγάλησιν ὑπεδρήσουσας ἐφετμῆς.
 πῶσα δὲ θέσκελα δῶρα λελότχασιν, ἀλλά τε πολλὰ,
 ἄσάπερ οἶδε θεὸς, σφίσι δὲ δῶρησεν ἕκαστα.
 οὐκ αὖ ἀριθμὸν ἐγὼ μιθέσμαι, οὐδέ τις ἄλλος,
 οὐδ' αὐτοῖπερ ἴσασι τὸ μείον ἔθνος ἑαυτῶν.
 μῦθος δ' οἶδε θεὸς, σφας ὅς ποίησεν ἀπ' ἀρχῆς
 τεῖρεσι θεῶσιν ἐοικότας, ἠδ' ἴσασι θεοῖσιν.
 τεῖρεσιν, ὅσ' ἐνάρησεν ἐν οὐρανῷ ἀγγέλιοντι,
 ἢ λεπταῖς ψήφοισι κυλινδρομάμας κ' ἰόντων,
 ἀργασέων ῥιπαῖσιν ὅτε συφρίζεται ὕδωρ,
 ἢ χλοεροῖς φύλλοισιν, ὅσ' ἦρος γίνεται ὥρη.
 ἡμᾶς δ' αὖ βροτὸν ἔθνος ἐπιχερῶ ἐκ τριτάτιο
 τέτρατον ἠγάθης ἀγγλῆς μέρος ἀμφιφαίνει.
 τούτο δ' ἀφανέτερον τῶσων παρὰ πιδεσσιν ἐπαυθεῖ,
 ὅσων ἀπ' οὐρανίων θνήτοι δ' ἔχ' πλείον ἔχοντες
 οἰκᾶ μὲν γαίης χθοναμαλῆς ζοφοειδέα χῶρον,
 πολλοῖς οἶα νέφεσσιν μεμυγμένοι ἀμπλακίησιν.
 εἰσόκε δινέα μὲν τῆ δ' ἐν σῆρα γι δισοχρεῖ.
 ἐν δ' ἄλλοις ζῴοισιν ὁμῶς κ' μοῖραι ἅπασιν,
 ὅσά περ ἠπείρου βόσκει πέδον, ἠδὲ θαλάσσης,
 οὐνύ τι δωτίνης θειορρύτου ἄμμορον ἔστιν.
 ἀλλὰ φίλη ψυχὴ μή μοι τάπερ ἔργματ' ἔρεξε
 μηπόεις λόγος ὅδε ἐνὶ θεοειδέϊ μορφῇ
 πειρήσατο λέγειν, ὅθ' ἰσφραῖτα φωτὶ τέτυκται,
 ἀρτίπερ ἰόντι, καὶ ἀγχινώω φεῖ πάντων.
 οὐδέ γδ' ἀδρομέοισι τάδ' ὄμμασι πάντα πέφαται,
 οὐδέ νόω μερέπων μάλ' ἐπρεφάσασθαι ἐπόημα.
 πλείονα δ' ἄμμιν ἀφαῖτα ἰνόφω κεισ λυμμάα πολλῶ
ἡμῶν

ἢ μὲν φραδ' ἰοσσωῶν κέκτα μακρὰν, ἢ δὲ ἔ' ὄσων.
 τῷ μοι μᾶλλον ἄειδε τάπερ βροτοειδέϊ μορφῇ
 αὐτὸς ἀναξ' ἰώναςε φύσῃ κεκεραμῆρος ἀνδρῶν
 ἕρανόθεν κατὰ βασι πατρὸς μεγάλου δ' ἔχ' ἐβελος.
 αὐτὸς γὰρ μιν ἔπεμψεν ἐῆ' ἤξιμονι γνώμῃ,
 ὥσκει ἐφημερίων ταλαπέερα φύλα σαώσῃ.
 ῥᾶον δ' ἔξείποισκει ἐπηλυσίλω ἔρατεινῶν,
 τῇ ἤχρος ἀνθρώπων θεὸς ἄμβροτος αὐτὸς ἐπ' ἤθων
 ἀνθρώπος γεγαῶς ἐρρύσατο πότμον ὀπιπῶν,
 φρεσδυτατων σραπῶν φρολιπῶν θεολαμπέας ἴλας.
 ὡς δ' ὅτε πῆς ποιμῶν φίλ' ἑάσας πώεα μήλων,
 βοσκομῶν ἀγελῆδον ἐν ἕρεσιν ἀκροπόλοισιν
 ὠρῶ μῆς ἄλλων φιλοποίμνιος ἔασυμῆροισιν
 ποσὶ λιαζομῆης οἴος μὲν τ' ἴχρια βάνειν,
 ὥσκειν ἀπομαγῆδ' ἴσαι ἄγῃ ποπὶ σῶνομον αὐλῶν,
 ὁψὲ δὲ πλαζομῆν ὄρεθ' ἑκατ' ἤεσπίδας ἀνάς,
 πᾶπαλά τε, κρημονίς τε, καὶ ἄγ' κκαθησάειτα
 σφωϊτέροις ὤμοισιν ἀλήμονα θῆκεν ἀείρας,
 εἰς ἄλλων τ' ἐκόμισσε παλιμπετὲς ἔθνεα μήλων
 δητὰ κεδμομῆν σφετέρη κακότητι καὶ ἄτη,
 γητόπυος φροβάτοιο δι' ὄρεσιν ὀλλυμῆροιο,
 τῷ δὴ πόλλ' ἐμόγησεν ἀλώμυρος ἐνδα καὶ ἐνδα.
 ὡς σίχας ἕραίων σραπῶν πανυπέριτατος ἔασλω
 ἀφθέρως ἐν γυάλοισι λιπῶν καὶ πάλκαλον αὐλῶν,
 ἢ θεάτ' ἀνθρώπων μετεκίασε, ἔ' μέλαν ἔδα
 ἀνθρώπος γεγαῶς, καὶ ἀποπλαγῆδ' ἐντα κακῆσιν
 δηθὲν ἀλιτεροσῶησι μόρον, ἔ' κῆρα φερούσας
 φύλα βροτῆν τ' ἀπέσασεν ἄλης, καὶ οἴζυος ἀνῆς,
 ἔ' γεραεῖς μακάρεις σιωήσεα θῆκεν ἀγείρας,
 πᾶσι πορὸν ζωῆς βιοτάλμιον ἤπίδα θεῖας.

τῆς ἐκείναι ἀνὸ μορον ὡρὴν ἐδινέομεν βροτὸν ἔθνος,
 ὅζ' ὅτ' ἔληλάμενοι δίνε δὲ τὸ τηλόδι πάτρης
 ἀμφὶ πόνοις πέσομεν, θανάτω τε δυσηχεί πάντες.
 τῆς δ' ἀνδρῶν ὡρῆσι γῆρος φθισήνορος ἄτης
 τῆς δ' ἐπέβησε φέρον λυγρὸν κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖς;
 ἔθνεος ἀνδρομέοιο παλίγκοτος ἀγκυλόμητις
 ἔχθρος, ἐπίκλησιν τὸν δὴ κικλήσκομεν ὄφιν,
 ἀμφίπολον θανάτοιο καὶ ἀργαλέοιο μόροιο,
 ἀρχέκακον, δόλιον, ψυχῶν τ' ὀλετήρα διαφοινόν.
 ὅδ' ἄ μὲν τ' ἀταλῶ φρένα παρθένα ἀγλαογῆς,
 τὴν θεὸς ἀνδρομέης ἐκ πλόρηϊς αὐτὸς ἔδειμεν,
 παρφάμενος μύθοισι κακορραφείας ἐπεισεν
 δεσμὸν ἀγνοεῖησι θεόσδοτον ὅζ' ἀτειρίζην,
 ὥσε διγεῖν μήλα, τῆ μὴ δεμῖς ἦεν ἀφάσσειν,
 μισθὸς δ' ἴω μόρος ἀνὸς, ὅπως ἄψαυτο ὡδ' ἀφρον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παρέβητε καὶ ἴωσεν ἔργον ἀεικέλι,
 ἀνδρὸς ὀμοκλήροιο ὡδ' ἀφροπέεσσα χαλίφρον,
 ἣ πλόρηϊς ἔβλασε, νόον πύκαπερ φρονέοντος,
 εἰς σφετέρῳ ἐνέηκε παραβασίῳ ἀλεγεινῷ.
 τοῦνεκεν ἐκτελέοις ἐπιτερπέος ἐροφέντος,
 ἐκτὲ θεοδμήτου χόρου, καὶ λήξιος ἀγνῆς,
 μισαμῆνω τόδ' ἀναξ ἀδεμίσιον ἔργον ἕξασαι,
 αὐτοῖς ἕξω πάθεισιν ἐλαμπερὲς ἡματα πάντα
 δῆκεν ἀκανθοφόρου μογεροῖς ναετῆρας ἀφῆρης,
 Ἐχόρης κατένασσε κακῆς οἰκῆς μετανάσας,
 ὥσε θεοὶ συγέωσιν ἰσθραστάσι γηρέσθαι.
 σέυτο δ' ἔφη μοσιῶς κατεναντίον ἀνὸς ἀλάστωρ,
 μήτι θανεῖν γλυκερῆς καὶ περ γούσατα ὀπίρης,
 ἀλλὰ κακοῦ τ' ἀγαθοῦ τε δαήμονας αὐτῆ ἔσεσθαι,
 ἴσα θεοῖς μακάρεσσιν ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
ἀλλὰ

ἀλλὰ τόδ' ἀντίον ἔσκον, ἐπεὶ ὄψα βαίτες ἔφετιμῶ
 θεασείλω μέλεοι γλυκερῆς τ' αἰῶνος ἄμερθεν,
 ὦν τε καλῶν εἶχον πρῶτερον γυμνωθεὶν ἀπάντων.
 καὶ νέφος ἀμφιέσαντο μέλαν περαπίδρασι κηχάννας,
 φημί δ' αἰδρείλω ὀλεσθήσορα, καὶ πάχος αἰνόν,
 καὶ πλῆθεν παδέεσι, καὶ ὑλοτραφέεσιν ἐροαῖς
 χέτλιοι, οὔτε δίκας οὔ εἰδότες, οὔτε θέμιστας,
 νούσοις τ' ὄξετάκηταν ἀτειρέσι, καὶ μελεδώννας
 αὐταίτ', ἠδ' αὐτῶν γλυκὴ μετόπισθεν ἅπαντα.
 δαίμοσι τ' ἀήσαντο καὶ εἰδῶλοισιν ἀφαιροῖς,
 βουῖς ἱερύεσκον καὶ οἷς, κὴ πίνοντας αἰγας
 νερτερείοις φθιμύοις, τοῖ τὰ πάντα ἐν αἰνὸν ἔχουσιν,
 καὶ τε θεοῖς σεπτοῖς κέλεον, σφετέρας τε θεαίνας,
 ἔριμῶ, ἀπόλλωνα, κελαινεφέα κρονίωνα,
 ἠδὲ διώνυσον, καὶ ἀρτεμιν ἰοχέαμαν,
 ἦ ῥω τελητώτε τεράσιά τ' ἄλλα τοιαῦτα.
 τόσσα δὲ λυγρὰ βροτῶν γλυκὴ πάθε, μυρία τ' ἄλλα
 ἐκ θεογόνων κακίης, καὶ νοχελίης σφῶων αὐτῶν.
 κὴ τὰ χ' ὄλον φῦλον μερόπων πρῶτότερον ὄλωλεν,
 κὴ κρυερότο πύλας κατεβήσαντο εἰς αἶδαο,
 εἰ μὴ ῥαμομόοις τόσοις κήδεσσι κὴ ἄτης
 πρῶτον πατὴρ ὑπάτος θνητοῖς ὤκτειρε φιλόφρον,
 πέμψε τ' ἐπ' ἀτρύτον πόνον ἄσμηρος ἦδ' ἀγαθόν,
 οἱ αὐτῶ ζαθέας τε φρένας, κὴ εἶδος ὁμοῖον,
 τηλυγέτιν, ἀγαπητόν, ἀγακλείϊ δέξιον αἰεὶ
 πατρὶ παρὲρ βύοντα, φιλοθύμρον ἔξοχα πάντων,
 ἀνθρώπων ῥῦσθαι μογερῶν γλυκίω τε τόκον τε,
 οὐρανόθεν καταβάντα πατρὸς ὄψα. εἰοθεσίοιο
 πῶς δὲ πατὴρ ἐφένκεν ἐὸν γόνιον ἰμερόεντα,
 πρῶτόγονό τε λόγον γαίης πρῶτ' ἔδρας ἐρεμνόν;
οἶά περ

οἷα περ ἠέλιος σφετέρῳ ἀκτῖνα φαεινῷ.
 καὶ περ γὰρ φαέθων αὐγλῷ ἔθεν ἄμμιν ἰάλλει,
 ἔ λείπει ποτὲ τῆτον ἐν αὐτῷ δὲ ἀραρῆα,
 καὶ σιβαρῶς χειμφοδεῖσα δαμπερές, οἷά τ' ἐν ἀρχῇ,
 ἡ δὲ πρὸς ἀδρίη κούρη σολύμων κ' ἠχάριον
 δὴ τότε ἔπι κλησιν μαριὰμ γεγαῖα φαεινῆς
 ἐκ ρίζης βασιλέων τε, καὶ δὲ αγέων ὑποφειτῶν,
 παρτοῖαις χαρίτεσι κεραισὶν ἀγλαίαις τε,
 ἐδὲ πρὸς ἡμῶν δέμας εἰκέλη, ἐδὲ νόημα,
 ἐδὲ θεοδείλι, ἐδὲ ἡωρέλιω θεόμορον
 τάων, ἀδ' ἐνθαὶ ἐνθαὶ τέκον ἐνθαὶ εἶσα.
 λαὸν δ' ἄγνωστος ἰδὲν ἔστας, ἔ γὰρ ἰορταῖς
 πόποτε δημοτελέσιν ἐνωμίλησε λαδοῦσα,
 ἐδὲ χροῖς, μούρω δὲ θεῶν, θεῖης τε φιλήδει
 διὰ κόρη μὴ γέτασι καὶ ἠγαθέησι μερίμνης,
 ὅς ἔστιν ἀθανάτων ἀνέστη ξιέτης ἀνακτι,
 αἰθεμα θυμῶν, χάριν θάλας, αἰθρος ἄμωμον.
 τὴν δὲ γὰρ ὅς ἔστιν ἀγνοῖ θέσαστο τὸ κῆρι.
 τοῖο δ' ἔκκη θεῶν καὶ μιν παρὲδωκαν ἐκόντες.
 ταύτῳ δ' ὅς ἄλλων θεὸς ἄμβροτος εἰλέτο κουεῶν,
 ἡέος ὡσε γηέσται ἀγακλῆος εἰο τεκοῦσα,
 τὸν θέλει ἀνθρώπων ρῦσται γηέλιω τε τέκον τε
 αἰθερον γεγαῖα μόρου, κηρός τε μὴ γῆνης,
 καὶ θανάτοιο πωλῶν θανάτω, καὶ ἀεικῆ πότμω.
 κηρός δ' ἀρὰ τ' ἠαυτὴν ἀγλαίηα κηροῖεν,
 ὡσε πύθοιο κόρῳ, αἶκον βούλοιο γηέσται
 αὐτῇ ἢ θεόπαυς καὶ παρθένοσ ἐσά περ ἀδμῆς,
 ἀχρατον μεδέπουσα μίτρῳ καὶ ἀκῆρατον αἰθρος.
 ἡδ' ἐπέουσε θεῶν, καὶ ἐγείνατο χερσὶν ἀνακτι
 ἐκ πνοιῆς ζαθέης θεὸν ἄμβροτον, ἡδὲ καὶ αἰθρα

κύμα θεόγνητον καὶ ἰσφρούες. ἦλθε δ' ὑπ' αἴθρῳ
 ὄξ' ἐρατῆρ' ἀπ' ἀγχιων ἰδίῳ παῖς μὲν δ' ἰσφροῦν,
 κάλλιπος ἀσπράπτων χεῖραι βροτῆς παρὶ φύτλης,
 θηπτός τε φυλὴ γεραρῶν καὶ ἰσφρατὸν εἶδος.
 καὶ τότε δ' ἀνδρείκων πεπλεγμῶς ἀγλήεντων
 σέφε δίκης σέφανος μέγα ἦλιοι. ἴεις ἐρέψεν
 τῆτον ἑῷς πτερύγεσι πολύχερος ἀσερέασιν,
 ἀμφιέλιξέθ' ἄλως τὸν δ' ἀμφιχρθεῖσα διαυγής.
 φημὶ δὲ παρθενικῶν παρκαλλέα χεῖρὸν ἀνακτῶ
 γείνασθαι, καὶ χροπὶ παρσεύλασθαι ἀχραῖτω.
 ταῦτα δὲ πάντ' ἐγλήοντο παρὶ χεῖροσὶ γημέθλω
 σήματα, ἀλλὰ τε πολλὰ, τὰ πέφραδον ἴσορες αἰδρες.
 τίκτε δ' ὄπι ξείνης πατρὸς τὸ μέλημα πολίχνης
 ἀθανάτου, σωτῆρα βροτῆρ', παρκαλλέα παῖδα
 ἀμφὶ κῆπη σαθμοῦ, οὐ καλλύουσιν ἀμ' ἀνδρῶ,
 ὄντην ἔδωκεν ἑοῖ θεὸς ἀδός οὐρον ἀμεμφῆ,
 ἦ δὲ κασίγνητον, καὶ ὄπαθρον νύμφιον ἀγρόν.
 ὄξ' ἰδίης γὰρ ἀνῆλθον, ἐπεὶ κατ' ἀνάξ λέγε πάντας
 αὔρουσος σκηπτῶρος ὄλης χροτός. ἦ γὰρ αἴων
 βηθλεέμω παρογόνων σφετέρον παῖς, ἦν περ ἀεῖρ-
 ἔνθ' ἄρα τίκτεν ἑὸν δάλος ἀγλαόν, εἶδὲ πέπαρτο (πον.
 ὄξείας ὀδύναςιν, ὁμῶς ἄλλοισι γυνάμοις,
 αἴθνηται τίκτουσι βρέφη θνητοῖσι μυγῆισσι,
 ἀλλὰ μιν εἰ τίκτουσα καὶ οὐκ ἦλγιστε φέρουσα.
 πᾶσα δὲ γεινομῶν μαλακὸν μείδισε παρὶ χροῶν,
 κόσμος ἐγῆθισε χροσῶ παρὶ φέγγει λάμπων,
 ἀγνωτόκος δὲ λεχὸ φάτνη πάρα παῖδα γηῶτα
 νάματι λοῦσε καλῶ, ἔσπείρω ἀπ' ἀξενιφαργεῖ,
 ἐνδυκέως τ' ἀπίπλε, καὶ ὄξ' ἐδρεψεν νεογνόν,
 καὶ πόρσηνε γάλακτι, καὶ οἷς κτεάπασε πενιχρῆ

χερσὶν ἑαῖς κούρη φιλέσά τε κηδομένη τε,
 ἠδὲ σεβίζομένη, ὡσεὶ θεοῦ υἱὸν ἔόντα.
 αὐτὰρ ἔπειρ' ἦβης πολυήρατον ἵκετο μέτρον,
 ἦρξ' αὖτο ποιῆσαι μεγαλαυχία θεσκελάτ' ἔργα,
 καὶ φάμην ὑψίστοιο θεοῦ φίλος ἔμμεναι υἱὸς
 ἀμφαδὸν ἐγχεῖσσι, καὶ ὀθνείοισι βροτῶσιν,
 ἀτρεκέες ὡσπερ ἔλυ, γηγαῶς περπάροισιν ἀπάντων.
 οὐρανὸν ἐκ περ μολεῖν τε πατρὸς ὄψ' ἠμυπέταο,
 ὡς ζωῆς πετάσσει πύλας σιβαρῶς ἀράγας,
 καὶ φέγγος κομίσει φερέσβιον ὠκυμέροισιν
 ἀνθρώποις θανάτοιο φεῖσ' ἀέρος ἠλάσκουσιν.
 τὴν δὲ διδασκαλίην θείοις ἔργοισιν ἔρειδεν,
 πάντες ὅπως γνοῖεν' μιν ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύειν.
 δὴ τότε γ' ὃ τυφλοὶ λάσασον φάος ἀγλαὸν ἠοῦς,
 ὄρθωθεν χωλοῖσι πόδες, κνήμῃ τε βαρεῖαι,
 καὶ κωφοὶ φέγγοντο νέον θεῶν αὐδήσεντες.
 καὶ φθίμνοι ἀνέγερθεν, ἀναγδέες ἐξελαιότο
 δαίμονες ἐκ γήων, καὶ ψυχῶν τειρομυῶων,
 οὐκ ὀλίγοι δ' ἐκφάρθεν ἐφιλίδος ἄνδρες ἀνιγρῆς,
 καὶ λούκης, καὶ νούσου ἀταρτηρῆς χέφαντος.
 πολλοὶ δ' αὖτ' ἤχοντο ροπῆς ὑπορέια σελεύης
 πίπτοντες σμυγεῶς, πολλοὶ δ' ὀπιλήφιος ἀνῆς,
 μυδαλέου δ' ὑδέροιο, καὶ ἄλλης νούσου ἀπάσης,
 καὶ ζαμυρεῖς σῆμισαν ὀμοκλιηθέντες αἴηται,
 καὶ λίμνη σονόεσσα ποσὶ πόρε νῶτα πατεῖδαται.
 ταῦτα δὲ πάντα μόνῃ χερσὶς τελέεσκεν ἀνωγῆ,
 ἀλλὰ τε πλείεσσα, τάπερ φθόνον ἄγριον ὄρσεν ἀπίσοις
 ἑβραίοισι πρὸ μοισιν, οἱ ἀβραάμ' ἐξεργήοντο,
 ἀλλ' ἐμμύσαντο πατράρχω πίσιν ἀμεμῶν,
 ὃς χερσὸν ποδέεσκε βροτῶν σωτήρα θεῶν αἰῶνα.

Ἐ ττυχεῖν χεῖρος τὴν δωσέμεν αὐτὸν ἐώλπει.
 αὐτ' ὄργησιῶν οὐ τοῖσι δ' οἶδε μαίνετες
 λουθαλή λύαση, παρτίδας ἢ δύσκον ἐκείνου,
 τὸν χεῖρὸν μὲν ἄμιον ἔξιν, Ἐ πεφνέμεν ἀγνὸν
 μεασηγὺς γαίης τε Ἐ ἔραϊν ἄσερέντος,
 σαυρῶ ἐν ὀκρυόεντι μεταρσίον, ἐδὲ μύροινῶ
 τὴν δ' αὐεῖν ἐδύνατο μιαφόνοι, ἰέμεροί περ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δέλεν αὐτὸς ἴσθ' μερόπων θανάεσσαι,
 Ἐ πέλασεν πατέρωθεν θανάτου πεπρωμένον ἢ μῆρ,
 οὐ σφετέροισιν ἔτησι τὸ δότατον ἢ θελε δέπνον
 τοῖς πασῶν φυλῶν ἔξείλετο περῶτον ἄωτον,
 δειπνῆσαι, καὶ σῶμα δόμῳ σφίσι εἰλαπινάζειν,
 ὡς βασιλῆος ἐξ μνησαύλο ἡματα πάντα,
 νηπτιθές τ' ἄλλακ παθέων, θεῖόν τε λαβόντες,
 τέμῃρ ἀειμνήσου φιλίης, καὶ φίλτρον ἀμειφές,
 Ἐ λαδικηδές ἄκος, μυσήριον ἄμμι θερρηοῦ,
 σύσσωμόν τε θεῖσι ποιόν βροτὸν, ἢ δὲ σῶμαμον.
 Ἐ δ' ἄρα κελκιδρῶν ἔρανον πέρι, δαμυιδρῶν τε,
 ἀρτον ἀναξ μῆρψας, διχῶν τ' εἰς θρύπτακα λεπτά
 φωτὶ οὐδ' ὀλογῆ διδάσαστο μοῖραν ἐκείνω,
 ἔξ ἀκόλων γεγαῶτα θεόδιπτον κρέας ἄφρω.
 καὶ χεῖρας ἔξιν σεμναῖς κρεπίερα μχιχρῶ
 καχλάζοντα δρόσω, γόνω ἀμπέλου ἀφθίτος ἰροῦς
 ὀλογέων πόρσην ἐοῖς ἀγίοις ὀαριταῖς,
 ζωαρκές ἔκταρ, πῶμ' ἀοίδιμον ἀγλαόκαρπον.
 πᾶν θεῖόν τε νέμων τελετῶν ὑπάτος τελεταφίης,
 ἄλλοις δὲ μύσας δέδασεν τοῖσιν τὰ γε ρέζειν,
 δῖερόν τε τρεῖς πεζῶν ἄγαν, μυσήριάθ' ἀγὰ
 εἰς μνήμεν θανάτοιο, τὸν ἡμέων εἶνευ ἀέτλη
 μυσάων ὄχ' ἄριστο, ἰν' αὐτὸν πάντοτ' ἔχοιμεν,

καί περ

καὶ περὶ εἰραῖον ἄριον ὑπότερος ἔνθεν ἴπαιον.
 ποσάκι γὰρ ταύτῳ τελετῶν ποιδίμεθα μύσαι,
 Τροσάκι πύργα δέμας, μέθυ γίνεται εἶαρ ἔριθρον,
 ἔμφυχον σωτήρος, ἵνα ζώωμεν ἐν αὐτῷ,
 οἴκειν ἀτασθαλίαις τεθνήκαμεν ἢ μετέρησιν.
 ἀτρεκέες ὄξεφάνη τὸτ' ἔσθρος, σοργή τε θεοῖο,
 ἠδὲ φιλοφροσυνὴ μερόπων πᾶσι φύλον ἀλιγρόν,
 ὅσπερ θανείν ἐμῶν ἄσπ' ἐθνητῶν πολυμόχθων
 ἠθέλησεν οἰά περ ἀμνὸς ἀμώμητος σφαγιασθεῖς,
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ θοίνῳ θ' ἡμέων, δαίτῳ τε γυῖσται,
 καὶ πόσιν, ἀνδρῆμεον γαρόων ἀκαχημῶν ἠτορ
 ἀμφαδέων παθέσιν ἀλιξοσυνίας τ' ἀδινῆσιν.
 τῷ δέ που εἰλαπίνῳ ζωδάλμιον ἄμμε πάσασται,
 καὶ ποτὸν ὀτρυνεῖ τὸν δ' ἄσπον ἐγκρασίαισται
 θωρηχθῆμεν ἀναξ σφετέροις θοινήτορας ἀδῶν,
 νᾶμα τὸ νεκτάρειον βιοτήσιον ἄμμι φροσύνων
 σασίποσιν ἑοῖς, καὶ ὁμόφροσι δαυτομόνεσιν.
 δεῦτε φίλοι τὸν δόρπον ἐμὸν μνησθεῖς ἔλεσθε.
 πίνετε νέκταρ ἔριθρον, ὃ φέρει φρον ὑμῖν ὀπάζω,
 καὶ μεθύοιτε γάμος φιλοθήσιον ὄξαρούοντες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ταύτῳ τελετῶν ἀγαπήνορε θυμῷ
 παρθενικῆς ἀδέποιο παῖς διέταξεν ἰησοῖς,
 χεῖρας εἰς ἀντιπάλων ἀντήχετος ἠλυθε φοινοῖ,
 οἰά περ ἀμνὸς ἀμώμος ἐπ' ἀνέρας ἀρταμέοντας.
 καὶ τότε τὸν δὲ πίεζον, ἔδησαν δ' ἀρταλέοσιν
 ἐν δεσμοῖς ὀπίχαρμα τετυγμῶν ἀγροθύμοις
 ἀνδράσιν, οἱ σιάλοισι, καὶ πύσμασι θεῖα φέρσσωπα
 ἠχουσαν βασιλῆος ἀμίμονος, ἰοβόλοισι τε
 βάλλον ἐπεσβολίαισιν αὐτὸν πολλὰ χέαντες
 ἠγαθήη κεραιῇ καὶ ὀνειδέα. πύξ δ' ὀπί κόρης

ἦλα-

ἤλασαν ἀρχαῖτου, κόρη πιτύλοις τ' ἀνέμαξαν
 χερσὶ παλαμναῖσι ράπισματ', ῥιγδαλῆς τε
 οἰσρομαεῖς ῥιπῶσι παρήια καλὰ δαίξαν
 πυκνὸν ἀράσσοντες δαῖοι καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες.
 ἴστωρ δ' αὐτ' ὅπι τῶσι λαβὼν ἀδεμίτια εἰδώς
 ἀρνεῖδν χερσέντ' ἀπὸ μὲν φίλα εἶματ' ἄστας,
 χλαῖναντ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰτ' αἰδῶ ἀμφεκάλυπεν,
 δῆσεν ἀμείλικτος μεγάρον παρὸς κίονι μακρῶ,
 φεικαλέοις τε λύγροισι καὶ ἀργαλέησιν ἰμάσθλαις
 ὠμικῆς ἐχραξεν ἅπαν δέμας ἀβρὸν ἀνάκτος.
 αἶματι φοινίχθῃ τὸ μετὰφρενον ἀνὰ ράχιδν,
 καὶ μηρῶ, λαγόνες τε ροδόχρους, ἠδὲ τεάχηλος,
 καὶ κνήματ' ἔσῃδος ὅλον ἔπήχε καλῶ.
 οὐδ' ἀκαρῆ τέ χερσὶ τὸς ἔλω σόνον, ἀλλὰ δαίχθῃ
 ῥάβδοισι σμυγερῆσιν ἅπαν μέλος. οἱ δὲ βέβηλοι
 εἰρησῆρες μαροῖο δικαστόλου ὄξυόεσιν
 ῥάμμοισι σεφάνωμα καὶ ὀκρυόεσιν ἀχέρδοις
 πλέξαντες κεφαλῆφι θεηγμέος βασιλῆος
 θεῖαν ἐφ' ἰμερτῆ, καὶ χλαῖναν φοινικόεσαν
 αὐτὸν ἀνεχλαίνωσαν, ἀσασέμην οἶα θέλοντα
 ἀνδρεσσι ψωλοῖσιν, ὅς οὐρανῶ ἐμβασιλόει,
 οὐρανῶ ἀσερέεντι ἔσ οὐρανόισι μελάθροισι.
 οὐδέ τι λυασώδης καὶ ἀνάρσιος ἔσμος ἀπρηῆς
 λῆξεν ἐπιπρείης, καὶ λώβης, φρίνπερ ὁ κρανῆτωρ
 νηλῆς οὔτε δίκας δὲ εἰδώς, οὔτε δέμιστας
 ἐν σαυρῶ κρυόεντι μετήερον ἀγνὸν ἰποσιῶ
 κρῆνε θανεῖν τριπόθητον ἀπωρηρῆμιον ὀρδόν.
 καὶ τότε καγχαλῶν ἀμὸν λάθειν ὄχλος ἀλάστορ
 ἀργινόεντα θεοῖο, ἔσ εἰς πάρον ἄσεος ἐγγυῖ,
 ὥστε κνωῶν ὀρυμαγδὸς ἀπήλασεν ὑλακομάερον,

σαυρῶ

εαυρὸν ἐπωμάδιον νίκης ἄπερ ὄπλον ἔχοντα.
 ἦχέ μιν ἔξετάναςεν ἐπὶ κείῳ ἀληινόντι
 πατράλχοις ἦλοισι χέρας κτῆ ὑπερθε κεραίῳ,
 αὐτὰρ ἔνερθε πόδας πῆξας χαλκήρεσι κέντροις.
 ξυὸ δὲ οἱ ἐν σκολόπεσσι δῶν λήϊσσοι φῶτε
 δουρατέοις ἐνέπηχθεν ἐπήροσθ' ἐνδα κ' ἐνδα,
 ὥσκειν ἐπίρρητος πᾶσι, μισαρός τε φανείη
 ὁ τριφίλιτος ἀνάξ' ἔσωτήρ πάγκλυτος ἡμέων
 κείμηρος ἐν μέσῳ φηλητέων, ὡς φερόμενος αὐτῶν.
 ἔ τότε τωθάξεσκε ἐέβηλος χειρὸν ὄμιλος
 δέιν' ἐπιμυχδίζων, ἔ δένοις ἰοβόλοισιν
 ἄκραιτα πολλὰ φλύων κ' ἀεικέα ψύδ' εἰ γλάσση.
 αὐτὰρ ὄγ' ὑβριτέων τῆσδ' οὐκ ἐμπάζετο θυμῷ,
 οὐδὲ καθήπτοντο φρενὸς αὐτῆς πικραὶ ἐπιπαί
 ἀρνημύσιο βροτῆν μογερὸν γῆρος, αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 ἦχ' διωλένιος ἔηχεῖ ἐπὶ δουρὶ κρεμάσθῃ
 χεῖρεσι πεπταμύχαις, ἵνα πηγύνειν ἀλιξοῖς,
 μώρη μ' οἰκτρὸν πεπεδημύχος ἀρ' ἀλέησιν
 γῆα πέδαις, ἀδινῆ τερστύνητο χεῖλα δίφῃ,
 οἷάπερ ἀρχιδανῆς θανάτου κρατέρ' ἀλγέα πάχων,
 ἔ χροὸς ἀζαλέοιο χέας τὸ θεόρρυτον ἄμμα,
 ῥύσιον ἀμπλακιῶν ἀκεσίμβροτον ἡμετεράων.
 εἶπε δὲ διφώω. διφῆι δὶόλωλεν ἐμὸν κῆρ.
 τίς δ' ἀκείοι λαμμοῦ πολυκαγχέα διφαν' ἐμοῖο;
 τέτο δ' ἄρ' ὠμόφρον' ὡς αἶεν ὑβριτέων
 ὄχλος, ὃς ἐνδα ἔ ἐνδα φεισαδὸν ἀμφέχυτ' αὐτῶν
 θυμοδάκασσι κέαρ, κ' κερτομίοισιν ἐνίπλων,
 ἐκφαιμύσιο, χολῆ κερκαμύρον ὄξος ὄρεξεν
 σόγγρον ἐπεμβάψας, πείειν δ' οὐκ ἠδεδε πῶμα
 διφάδος ὄξ' ἀλμης, τὰ δὲ χεῖλα μοῦν' ἐδὴγενεν,
 οὐ φά-

οὐ φαρυγ' αὐαλέλω . ἄμοτον πόμα σῶτερ ἀφύσεις
 κείνο τόπερ τοσόν δ' ἐπόθεις, καὶ φίτους ὅπασεν
 σοὶ πίσας ὕψιστος, ὅπως τοπάριθε μαθητῆ
 ἔννεπες, ἔντε βάθει πόσιος μνημοεικός ἐσσί,
 καὶ φῆς κωνθῶαι σέο χεῖλεα διψεῖ λυγρῶ.
 τῆτ' ἀρ' ἀδύφος ἔλω μαλεροῦ ἀκόρητον ἰησοῦ,
 ὅττι παθεῖν ἐπ' ἑαμὰ δόκει, ἔπλοῦνα θέλεσκεν
 τλήναι ἕωρ θνητῆ ἀγάπης ὑπὸ πινθαλέοιο,
 ἔτερμοῦ ζήλοιο. τότε ὠργωμῆτος ἐσλὴ
 ὡς ἴδεν ἄγχι μόρον, τὸν δὴ ποθέσκεν ἀπ' ἀρχῆς
 ἐσάιδε, ἀν' ἐσθ' ὅπων σωθήειον, ἠδ' ἐριούνη,
 χερσὶ πατρὸς θυμὸν, ἔλω ὠδρακίττετ' ἀὔτιμῶ.
 μακρὰ δ' ἐπορδίστας, ὅσων ἑαθεῖ ἦρυγε λαμῶς,
 λοῖσθιον ἐκ σηθέων βριαρῶ ἀνερείκατο φωνῶ
 πᾶσι διωλύγιον, ἀτ' ἀεθλοφόρος τις ἀριστεύς.
 ὦ πόποι, ἠνίποτ' ἔργον ἀθέσφατον ἐκτετέλειαι,
 ἔργον ἀμαμάκετον, ἔπῳρβιον εἰς τέλος ἦλθεν.
 τῆτο δ' ἀναξ εἰπὼν κεφαλῶν περὶ ὄδας
 ἦκα ὠδρακίνας, ψυχῶν ἐν χερσὶ τοκῆος
 ἐκ γῶν ἀφέηκε φιλιώσα φαίδιμος ἕως.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τέθηκε, ἔπῳροος αὐτὸς ἔχρητο,
 ἦλθέης ὀπίτης βροτὸς ἄγχιος, ἐμπελάσας τε
 σβεννυιδῶοιο ἀνακτος εἰώσατο χάλκεον ἔγχε
 εἰς πλοῦρῶν χερσῶν, ἀπέρρει δ' ἀφθιτον ὕδωρ,
 αἶμα τε νεκτάρειον πλοῦρῆς χερσὶ τοκῆος.
 ταῦτ' ἔλω δ' ὠτειλῶ ὑποκαρδίον εἴλετο σωτήρ
 κλεινὸς ἔχην, σέρνε ἵνα κεν δείξεν ἔον κῆρ
 πεπταιδῶοιο βροτοῖσι κευκωιδῶν ἀγνῶ ἔρωπι,
 κὴ πέλαρος σοργῆς πολυβενθέος, ὀμῆνης τε.
 ἐδὲ πσιγήσω τὰ τεράτια, ἕσάπερ αὐτῶ

πίχον-

πάχοντος σωέβη πολυδαμβέα, ἡ δὲ θανόντος.
 δὴ τότε γὰρ μέσῳ γλήετ' ἤματι νύξ' ἔρεβεννή.
 ἠέλιος γὰρ ἔλω χαροπῶ ἀπέκρυψεν ὀπωπῶ.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔταλασσαν ἀποθνήσκοντα θεῶν
 οἰκίῃσιν θανάτῳ θεὸν ἄμβροτον, ὅς μιν ἔδωξεν
 φαεινῶν ἀκτίνας διαυγέα, ἐκ δὲ κείσθη
 εὐρύ πέτασμα ῥαγῆν νηοῦ τότε θεαεσίοιο.
 γαῖά τε παλλομένη σείσθη, καὶ λαῆς ἀτειρεῖς,
 σύφλά τε πετράων, ὀρέων ρίατ' ὄξεάγισται
 ὑλήσι τε δρυῶν, καὶ ἀπήεντες ἔναυλοι,
 ὑψηλοὶ σκόπελοι τε παρ' ἠϊόναςι θαλάσσης.
 μνήματ' ἀνοίγησαν, φιδιμύων δὲ τε σώματα πολλὰ
 ἐκ τύμβων ἀνέρουσαν ἀεζρομύων μὲν πότμον.
 τοιοῦτον κλαῦσαν κρημνοὶ ῥωγμοῖσι χανοῦσιν,
 ὄχθοι ἀποροφῆγες, βῆσται, καὶ περόνες ἄκροι.
 ἠέλιός τ' ἀκάμας διοφερῶν ὀπειμύρος ἀχλύ,
 γῆτε κεκοιμημένη ταναῶν σφισμοῖσι πελώρης.
 ἦτε καὶ ἄστρα πολλὰ κατήριπε τειχόεντα,
 μυριάδας τε βροτῶν πολλὰς ὑπ' ἐρείπια κρύψεν.
 οὐδὲ κατεκλάσθη θνητῶν τότε χάλκρον ἦτορ
 ἄστυλα κρησάοντων, λαδασόντων τ' ἔργ' ἀίδηλα,
 ἀθανάτων βασιλῆα θανεῖν ὀδύναςι βαρείας.
 τῶν ἐπεσον ἄχρον ἐρημίας κτ' ἠήσοις
 ἄγγελοι ἀγγλῆεντες ἐπὶ αἰλιάδεσσιν θαλάσσης
 περὶ θαλάσσοισι γόοισιν, ἐπεὶ λίπεν ἠλίκ' αὐγῆς.
 οἶα γὰρ ἐμγεγαῶτος ἐπὶ δόφημισαν ἀοιδαῖς
 ἀνελάδοις, βαδὺ κῦδος ἐν ὑψηλοῖσι μυχάθεροις
 ὑψιμέδοντι θεῶν, καὶ ἐπὶ χροῖν βωπανείρη
 εἰρῶν φιλεόρτος ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται.
 τὰς ὀλόλυξεν ἅπας συγῆος χροῖς οὐραγιῶνων

ἄν' ὀλοφροσύνην ὅτ' ἀεικέα πότμον ἐπέσσει
 αὐτὸς ἀνάξ. θαμοῖς φάριός μοι μῦρτις ἀληθῆς
 ὠκνάλοιο νεῶς ἰθιῦπαρ, ὃς τότε ἀγνέων
 φορτίδ' εἰς αὐσονίῳ ξυῖν χεῖμασιν ἐμπεικοῖσιν,
 πάντεσσι δαπύϊς τε θεοῖσιν, ὅτε κύριος αὐτὸς ἀπέσβη
 σαυρῶ ἐν ἀργαλέῳ, διὰ παξῶν αἴε φωνῆν
 δφελινός σφε καλοῦσαν ἀπαῖ νηϊῶδος ἔρημης.
 ἕξιδ' ὄνομα κλήδιν θαμοῦ φωνῶντι, καὶ αὐτὸς
 ἀντεβόησε τοῦτος τίνυ δὴ χέρος αὐτὸν ἰκάνει.
 αὐτὰρ ὄγ' ἠμείφθη, καὶ ἀντεφθέγγατο τοῖα.
 τύνη ὅταν περὶ γύροιο πλέων περὶ τεραχὺ παλῶδες,
 ὄρδιον ἀγγαλον βοῶων ὅπμιλοβοτήρων
 πᾶν μέγας ἀρχηγὸς νεῦ δὴ τέθνηκε (αλαίφρον.
 τέτο δ' ἀκούσαντας θάμβος μέγα εἶλεν ἕκαστον,
 ἔσαν δ' ἐκ πλάγῃτες ὅσοι τότε ναυσιφόροι.
 καὶ φηῖξαι τὸ κηδιδὸν ἔγνω, εἰ πνεῦμά κε λήξῃ
 εἰς τόπον ἔρχομῆοισι τὸν ἔφρασε θεσφατος ὄσα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ παλῶδες ἐπήϊον, αἴψα γαλήνη
 γίνετα ἀμπέλαρος, καὶ νλωεμὴ περὶ χῶρον.
 τέτο δ' ἰδὼν θαμοῖς τύπερ αἴϊον ἐνθάδ' αἰεῖπεν.
 ἔκλαγέτ' ἐκ φρυμῆς, ὅτι κἀτθανε ἀπὶ μέγας παῖ.
 ῥῆμα δ' ἀνείποντος τόδ', ἀφαρ γένος ὄρνυτ' ἀεικέης,
 καὶ τάφος ἐκπαγλὸς πολλῶν ἀτε θαυμαζόντων
 μιγνύμενος κλαυθμοῖς κὶ ὀδύρμασι δακρυρέασιν.
 εἶδ' ὅ τεθειωὸς πᾶν ἐπλήτο χερσὸς ἀπ' ἀρχῆς
 ὃς κόσμον ποίησε καὶ ἐσῆριξε τὸ σύμπαν,
 οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν ἰδὲ χθόνα καὶ πρὸς αὐγὰς.
 ποίησέ τε γῆρος μερόπων, κὶ ζῶα πᾶσιν ἅπαντα,
 οἷα θεὸς φύσιός τε πατὴρ ζωῆς τε χορηγὸς
 κλεινός, ὁ τοῖς ἄλλοις νομέας, λαῶν τε διωύσας

ἤσεν ἄκρος ποιμὴν, καὶ μὴ σφέας λυίοχθεις·
 τὸν διὸς ἐκ νύμφης καλλιτοῖς φασὶ γυέσθαι,
 φημὶ δὲ καλλιότης μύρης, πατὴρ τε θεοῦ·
 τέτον ἔρημάμεις μάκαρες σπιλάδεισιν ἐκλαυσαν
 πότμον ἀλυσκάζοντες ἐνωπαδὸς οἰκτρὸν ἀνάκτος
 εἰσδέειν σφετέρου, καὶ ὀνείδεια τόσα θεῶσται·
 οὐδὲ γὰρ ἀκίζεσθαι ὑπερφιάλων φέρον ἀνδρῶν
 χερσὶ παλαμνάμεις καὶ τεθνάμην αὐτὸν ὀρέσθαι·
 τοῦτο πικρὸν πάθος εἶδε νόω θεομοιρεῖ φερόσθην
 ἕως ἄμωσ, καὶ πᾶσι θεόφωτος ἐκλαγε κόσμῳ,
 ὥστε δειφύσιος σάλπιγγος κῆ γλυῖ τε κῆ ἀλμῶν
 ἠπίουσα τρεῖς, καὶ κηρύσσουσα τὸ μέλλον
 χρῆμα βροτῶσιν ἐπαλθῆς, ἀλεξίκακόν τε φερόσθην·
 φησὶ δ' ἀνὴρ ὅστις· τίς πσεύσθην ἀκουῆ
 ἡμετέρη, ζάθεός τε θεοῦ τίνι ὤφθη ἀγρός;
 οἶα θεῶσ πᾶς ἀνθήσθ κατσαντίον αὐτῆ,
 οἶα τε γηναῖη χέρσῳ πολυκαγχείριζα·
 οὐδέπιν ἰὼ αὐτῶ κῦδος φεικαλλέος ἦβης,
 οἶα φρῖν, οὐδέ τὸ κάλλος ἐπαύθην, ὡς τὸ πάρος περ
 ἀγλαδὸν ἐν μελέεσσιν, ὀπώπαμην αὐτὸν ἀπμον,
 καὶ ψαφαρὸν φρῖν πάντας ἔπιχθονίοις γεγαῶτα,
 ἀνέεα δύσηνον, ἀλαπίρειον, οἰκτρὸ δ' ἰουῶντα,
 καρφόμηνον χεῖρα καλὸν, ἔποςρέφαντα φερόσθην
 ἡμερόσθην, πᾶσασθ πᾶρος χαρίτεσσθι τεθιλόσθην·
 τῶσθ δύασθ τῶσθ ἀρήμηνον, ἠδ' ὀδύνασθην,
 οὐκ αὐτὸν θεόπεμπτον ἐόλπαμην ἔμην ἀνάκτα,
 ἀλλὰ βροτὸν κακοεργὸν ἀρᾶσθ βεβαρητότα δειναῖσθ·
 ἦρ' ἔτεὸν κῆεῶσθ ἡμῶν, καὶ κῆδὲ ἀνέτλη·
 ἡμεῖσθ δ' ὡς λεπιδωτὸν ἀταρτηρῆ ἕφαντος
 λύμη, κῆ θεόπληκτὸν ἐδόξαμην ἔμηναι ἀνδρα·

αὐτὰρ ὄγ' ἠματίεας δι' Ἰσθμοῦ βασιῆας ἀλεχθῆναι
 οὐκ ἔστι, θεαύδῃ δὲ βροτῶν δ' ἄρα χέτλια ἔργα.
 μείλιον εἰρήνης δ' ἠμῶν, παῖδ' ἄμα τ' ἐπ' αὐτόν.
 τοῖο δ' ἄκος σμάδιγξιν ἐπ' ὠτὶ λαῖς γῆυ' ἠμέων.
 οἷα βαδύτειχα μῆλα πλανώμενοι ἠμῶν ἔκαστοι,
 πᾶς τις ἀνὴρ σφετέρῳ κατ' ἀμύσειπρον ἕξιβον εἴρπειν
 δυσνομίῳ δὲ θεὸς πάντων ἐπεφόρπισεν αὐτῷ.
 αὐτὸς ἐτριχόσθη ὅππ' βούλετο, μῆδ' ἔο χειλὶ
 πᾶγγυ διήρη, τρέπον παρθάτου, τύπερ ἄρταμος ἀνὴρ
 χερσὶ πῶν ἔσραξε, δίκῳ τε νιφαργῆος ἀνός,
 τὸν ποιμῶν ἀπάμερσε νάκδος, ἀπέκειρέτ' ἀναυδον.
 ἔφρασε θεαίζων τὰ παρθήτης, ἀλλὰ τε πολλὰ
 ἀμφὶ πάθους σωτήρος ἀειγνήτοιο ἱσοῦ,
 θαυμάϊων περὶ κῆρι μόρον σονόετα δικαίῃ
 οὐραϊδῶν βασιλῆος ἀεικέα τόσσα παθόντος.
 οὐδ' ἄρ' ἐπεὶ τέθνηκεν ἀέργηλος μῦσιν ἦρος,
 ἀλλὰ τὸ σῶμα λιπὼν ζῆθεον νεοτὸν χεῖ τὺμβω
 εἰς τεῖα φάεα μούνον ἐπήϊεν εἰς ἀχέροντος
 δῶμα κρημινωγῆς γῆων ἄτερ ἀδέματος φρῶν,
 καὶ ξυυάξει θύρας, καὶ ἔθλασεν ἕξ ἀδάμαστος
 οὐδὸν ἦν λάμψον, καὶ ὀρχίων χαλκὸν ἀτειρῆ,
 ῥῆξε δ' ἀπὸ ἀρρήκτους θαλασσοῖς, καὶ κλεῖθεα βίαμα,
 ἀνόμερόν τ' οἴκημα, καὶ δὲ ρέοντ' αἶδαο
 ἔσυφέλιξε μυχόν, κυυέλω τὸν φασὶ παλαγοῖ,
 κεκλομῶν μακάρον, καὶ ὄτραλέων κηρύκων.
 ἠμέων ἀΐψα πύλαι ἀναείρατε δικλίδας ἀίνας,
 ἀϊανεῖς καὶ ὀρχῆες ἀνακλίνεσθε πύλων.
 αὐτὸς Ἰσθμοῦ φερέτης μακάρον ταγῆς ἴφι ἀνάστων
 μυριάδεσσιν ἀγναῖς μῦσε δῆϊος ἔρχεται εἶσω,
 παντόγῃ βεβῶν τ' ἀλαῆ, καὶ ἀγακλείη πηῆ.

εἰσελάσας δὲ πέλωρ ἐκατόν τε κάρανον ἔδησεν
 δεινόν, ὕπερ καλέουσι παλαμάων ἐρπυσῖνα,
 καὶ σύλησε δόμον συγχερὸν θεοῦ ἄλκιμος υἱός,
 ἄσπετον ἔξ εἰρκτῆς ψυχῶν ἀπὸ ληΐδ' Ἰχάνων,
 τὰς κατέβροξε δράκων ἐν κόσμῳ κάρχαρος ἀρχῆς,
 ἐμπλήσας τίνδον πολυχανδέα αἶν' ἄσπον,
 ἄφορρόν τ' ἀνένευκε, καὶ ἦγαγχε ἔξ αἰδαο,
 δῶκέτ' ἐλδ' θρείης σφὶν ἰδέσθαι φαίδιμον αἴγλιω.
 λυομδίαις ὄρφνης, καὶ δουλοσεύης μεγαλότου.
 καὶ μαὶ καὶ πομπὸς διάσοις ἀγίοισιν ἐτύχθη
 ἐς φάος ἐρχομύοισι παλιμπετὲς ἀγλαὸν αἴθρης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ξίτον ἦμῶν ὑπλόκαμος τέλεισ' ἦώς,
 τέτο δὲ λοιάδιον ἦεν ὅτ' ἀνεσάμην ἦθελεν ἦχος
 νόστιμος ἐν νεκύων κρείσσων θανάτου τε μόρου τε,
 ἴφθιμον παλίνορσον ἐς ἠέριον ἦλατο πνεύμα,
 καὶ ψυχὴ βασιλῆος ἀμύμονος, ἐνθά περ αὐτῆ
 νεκρὸν ἐταρχύσαντο φίλοι, καὶ πῖῶμα θυῶδες,
 καὶ τόδ' ἀνεζώρησε παλίμβιον, καὶ ἀνέγχερεν,
 ἐν δὲ θορρὸν τύμβοιο πάλιν μερόπεισι φαάνθη
 ἀγλαὸς ἀσράπτων, ἀσπὴρ ἄτ' ἔωσφόρος ἦει,
 ὃς ζόφον ἔξελάει γαίης καλὸν εἰλυφάζων
 νύκτα κατ' ἄγχαυρον ξυὺ Φαιδραῖς μῦρμυργαῖσιν
 ἀντέλλων ἀείσημος ἀπ' ὠκεάνοιο ροάων.
 ἀλλὰ γε μὴν οὐ πᾶσι φαίνεται τῆμος ἐναρχῆς.
 οὐδὲ γὰρ ὄχλος ἄπιστος ἐπάξιος ἔσκεν ἰδέσθαι
 οὐρανίδω βασιλῆα μεθ' εἴμασι παμφανόωσιν.
 ἀλλὰ μόνοις ἐπέτασεν ὀμήδεσιν οἷσι μαθηταῖς
 ἡὼ ὄψιν χαρείεσαν ἐνωπαδὸν εἰσορέασθαι
 σφῶν μετ' ἔγχεσιν, ὅσοι σιωμηρέες αἶν' ἀπ' ἀρχῆς
 αὐτὰ ὀμῦρησαν, ἔ' ὀμόφρονες ἦσαν ἐτύχερι

ἐν φρεσὶ πῶκαλίμας ἀσεμφέα πίσιν ἔχοντες·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σάφ' ἔδειξεν ἀνάστασιν ἔμμεν ἀληθῆ
 ἤματα τεσσαράκοντα μῆνων ᾧσιν οἴσι φίλοισιν,
 καὶ σφιν ἐπισκήπτων τάπερ ἤθελεν ἐκτελέεσθαι·
 ἦγχε Ἰζαμόφυτον ποτὶ Δειράδα, Ἐθηαίῳ τε
 ἀγνὸν ὄμιλον ἐόν, καὶ φθέρξαστο πᾶσιν ἐναργῶς,
 πᾶν κράτος λυέχθη, καὶ κοιρανίη κατ' ὄλυμπον,
 καὶ κ' ἰγάλα ἐμοί· νυῦ πάσιτων καρτερός εἰμι
 οἷα θεὸς γεγαώς· ὑμεῖς δ' εἰς πείρατα κόσμου
 πάντος ἰόντες ἄφαρ κηρύξατε πάντοδα ποῖσιν
 ἔθνεσι, καὶ λαοῖς δ' ἀγγέλιον βασιλείης
 οὐρανίης, ἐτύμοισι χ' ὅς ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθήσῃ,
 τευχθεῖνθ' ὑδάτεσσιν ἀγνοῖς στοθήσεταί ἀνὴρ·
 ὅς δ' αὖ ἐμοῖς τυφλὸς μύθοις τ' ὀάροις τ' ἀπιθήσῃ,
 εἰς κείσιν ἀνήσθ' πμάροσιν ἄθλιος εἴδ'ετ',
 οἷά τ' ἀνὴρ ἄθεος, καὶ ἐναντίος ἦι θεοῖο,
 φέγγρος ἀπεχθαίροσιν, φιλέων τ' ὕλοσθ' ἰορ' ὀμίχλῳ·
 ἐδ' λαὸν δ' ἐποδφημέων ἀγύρει θεοπειθεῖ πάσῃ,
 χεῖρας ἀριστόνοισι τ' εἰς ἀθέρα δῖαν ἀναχῶν,
 ἦρξατ' ἀνάϊσσειν πρὸς ὀλύμπια δώματα λαμπρὰ
 πηλαυγῆι νεφέλῃ κεκαλυμμένος, ὑψιπέτης ὡς
 ἀετὸς οἰωνῶν ἀρχὸς μέγας ἠερωφοίτων,
 κείσιν αὐτὸν δ' ἐπὶ πάντας ἐλίμπανε παπτάμοντας·
 αὐτόματοι δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ εἰσοιχεῦντι,
 ἐκπέσαντι κράτος θανάτου λαιγῆσιν ἀνακτι,
 συμπλήγδ' ἔμ δ' ἰάχησαν ἐφύμμιον, οἷά τε βροητῶ
 κείνο πολυθρύλλητον ἐπουρανίαι σίχης ἀγναῖ
 νηεῖθμοις σομάτεσσιν· ἀναξ τίς κύθεος εἴδ'ετ';
 τίς δ' ἀγγλῆς βασιλεύς ὧ δ' ἔρχεται ὀλβιόμοιρος;
 τίς δ' ἄρ' ἔσθ' ἐβλήδ' ἔμ ἀλλαι θεοειδέες ἴλαμ'

αὐτίχ'

αὐτῶν ὑπῆεισαν, θεένων ὄδε φαίδιμος ἀρχὸς,
 κύριος ἀενάωντ' ἀλκῶν, κρατέων τε δυνασῆς.
 τοῖς δ' ἐπ' ἀνάκτορον ἀπὸ πυραυγῆος οὐλύμποιο
 ὄρθιον ἀντιάησε καὶ αἴτυγες ἀσερφεγγεῖς.
 ἀγλαΐαις τε δόμος μακρόθεν πλήμυρσιν ἀπάσας,
 φαιδρότερόν τι ἀπέλαμψε πολὺ πλεόν ἄσπετος ἀΐθρ.
 τοῖο φερὸς εἰσὶθ μίω εἰς οὐρανὸν ἀσερέντα
 οὐράνια μάλπη γῆς ἐπεκτύπειον μάλα πᾶσαι
 φθόγγον ἑορτάσιον, νίκης παμᾶνας ἄδουσα.
 τέκνα θεούτ' ἀλάλαξαν ὑπὸ ἀγλαΐαις ἑρατεινάς.
 τίς φερὸς ἰδομαῆς ὠδραγίνεται ἐνθάδε χώρης,
 εἶμα φέρον λυθρο πεπαλαγμῶνον, ὡς τίς ἀριστεύς
 ἄλκιμος, ὃς πολλοὺς μελίη ἔδεν ὄξενάριξεν;
 οὐδ' ἄρα ἴος σφετέρω ἐν σέλματι βάινει
 ἀφροῖν τε βίης, Ἐήνορέης βλεμεαίνων.
 τοῖς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη θεὸς ἄλκιμος υἱός.
 εἰμὶ δίκλῳ λαλέων, καὶ ἑωαρκέων πᾶσιν ἀρῆξαι.
 ἀλλὰ τί ἀμφ' ὤμοισι δαφνοειδὸν ἄμματι φωτῆρ
 λαῶδος ἔχθρ; γλόκῃ πὶ πεφυρμῶνον εἶμα βροτείω
 πᾶν φορέεις, βοξύων ἀτ' ἀνὴρ, ῥαγῶν τε ξαπιθῆς;
 λῖω πάτησα μόιος, κῆκ λαῶν σύμμαχος οὐπὶς
 ἔσκεν ἐμοὶ πάντων, ἀχμηθῆς οὐπὶς ἄμμεν.
 θυμῶθεῖς δ' ἐτράπησα μόνος στρατὸν ἀνπόωντα
 ἡμετέρω μῆει, κῆ σφας ἐπάτησα ξοπάσας.
 αἶματ' ἐναγεμῶνων δηίων εἰς λαίφε' ἐπᾶλτο
 πάντα μάλα ψυχλῶ οἱ ἐμῶ μῆραινον ὀλέσασαι,
 καὶ φάνω ἑρράδαται μὲν ζώματα φοινικόεντι.
 ἡμῶν δ' εἰσῆκει πίσιος φεῖ μευ κέαρ ἦδη,
 ἡμετέρον δ' ἐπέλασεν ἔπος λύτεροιο θεόρτου.
 κῆ τότε δὴ πάπτηνα, κῆ οὐδὲς ἐπλετ' ἀμυῶπαρ,
ἔξερῶν

ἔξερῶν δ' οὐχ ἄσπιτῆρα παρόντα·
 ἀλλὰ νυ πῆχες ἐμὸς σιβαρὸς ὀπιπάρροδος ἔσκεν
 μοῦνος ἐμοῖ, ζαμυρὸς ζήλος, κὶ θυμὸς ἀγίνωρ
 μοῦνος ἀλέξισε, κὶ δηίων λαιγὸν ἀλαλκεν.
 Ἐτραπὸν εἰς αὐτῷ κεφαλήν πολέμοιο χάλαζαν,
 καὶ στρατὸ ἀπηβίου δύναμιν κατέρειψα χάμαζε.
 Ἴσκειν ἀνάξ, κόλπὸν τε φίλον φίλου ἴετο πατρὸς,
 παρῶτον ὄθεν καταβαί, ἐπεμάμετο γαῖαν ἑρεμνίῳ
 τηλυγέτης λόγος ἦος, ἰν' ἀνδρῶν φύλα σαώση.
 ὦδε παλαγγυρέων παρορνῶν ἐκάθηρεν ἀεικέις
 ἀμπλακίας, πάντος τε γήμοις, κὶ δείξεν ὀλύμπου
 ἀτραπὸν ἰδυπόρον, ἀγορῶν τ' ἐσήσατο θείῳ,
 τῶν δέκατον μὲν φέγγος ἐπεσπείξατο πνεῦμα
 οὐρανόθεν πέμψας ἅγιον ζαδέω ἀμαροίζω,
 Ἐγλώσσης φλογέοις, ὄθεν ἀλλοθρόοις ἤγάθησαν
 πάντες, ὅσοι σὺν ἀγερθεν ἀγαθόμμοι δαλέκτοις.
 Δάμβει σὺν μεγάλῳ πάντων, ὅσοι αἴον αὐτοῖ.
 τοῦτο χέρισμα πόρεν θεὸς ἄφθιτος, ὄφρα κὶ ἄλλοι
 ἀνέρες ὀθνεῖοί κε πυθόιατο μῦθον ἀληθῆ
 αἰδίου ζωῆς, διαγγελίοιό τε ῥῆμα
 ἄσιον, ὥσπε φύροιν ἀδ' ἀκέα κῆρα μέλαιναν,
 παρῶσι, κὶ μῆδοι, Ἐπαμφύλιοι μινεχαρῆμαι,
 καὶ λίβυες, γαλάται τε, Ἐἰδ' ἰθὺ ἀύσονιῆες,
 ἀστυεῖοί τε, φρύγες τε, κὶ ἀρχέντες ἰβήρες,
 καππαδόκαι τε, Ἐ ἄλλοι ὅσοι βόσκουσιν ἄρουραν.
 ἀλλὰ σὺ χεῖρὲ θεός, κὶ σωτὴρ ἄμβρο τε κόσμου
 μυστιπόλοιο σέθεν τόνδ' ὕμνον δέχρυσσος φέροφρον,
 οἶα μὲν κομιδῶν τε τελεσφορέων τ' ἔρατεινῶν,
 δ' ὠδὲς καρποῖο θαλύσιον, ἢ πιν' ὀπώρῳ
 ἀμφιετῆ πεμφθεῖσαν ἀπ' ἀγροῦ διψάδος ἀῆς,

οὐ λιπαροῖο λίτω καὶ πόνοσ, ἀλλὰ μάλ' αὖτε,
 σήθεοσ ἡμετέροιο, σὺ δ' αἴναξ ἴλαοσ αὐτόν,
 ἐμειδίησ τε δεχοιο, καὶ ἡμῖν ἐγχυαλίξαισ
 σὺ γάρ εἰν αὐτ' αὐτὰ μύροφκεία, καὶ σέο λάξιν.

ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΦΑΡ-
 νήσιον Καρδίναλιν βρωμάιον τὸν μεγαλο-
 κωρεπέσατον, καὶ γλυναμότατον.

Ἰδὼσ φιληθεῖν σ' οὐ μόνον κομφού-
 μασιν,
 πόνοισ τ' αἰοιδῶν, καὶ καλαῖσ ὄγλωτ-
 τίασ,
 ἔμπαμον ὄντα πασόφων μαθημάτων,

ἀλλ' αὐ θεοδείαισ πλέον γεγηθότα,
 ὡσπερ σαφινῶσ μῆρτυρεῖσ ἰδρύματα
 ναῶν μεγίστων παρ' σέθεν πετυγηθῶν,
 καὶ μαρ καὶ ἄλλα πολυτελεῖσ θαυδάλματα,
 τάπερ ἀγίοισ ὀλυμπίοισ σύγ' αἴθεσο.
 ἡβουλόμην κερῆσέ σοι φαρηήσιν,
 ὕμνοισ ὡδραχεῖν παρ' θενοῦ φααντάτισ,

D

λέγω

λέγω δὲ μητρὸς Παναθηνοῦ ἀρχηγέτου
 χριστοῦ θνητῷ, καὶ στρατῷ ὑποπέερον,
 δοκῶν γ' ἔσθαι τοῖς δὲ σοὶ θυμύρεας.
 πρὸς δ' αὖ μοιῶν ὄντι σὶ γ' ὀπιτρέσω,
 Ἐ μὲν σκεπασῆ, συνδίκω δ' ὑπερέχω,
 πῆεν σε πάντες Ἐ χειρὶν ὄφρα μιν,
 οἱ σὺ σέπας ἀγαλλόμεθα φαδίμας.
 τοῖς σοὶ δὲ φημι κασινάτας ἐκδοῖς.
 τῶν δ' ἄωτον ἀξιοπρεπέστατον
 ῥώμης ἔχον σε νεῦ πρὸς βολον αὐχρῦμεθα,
 ἀρχοῖτα πικύεντα, μέλιχον, σφον,
 μουσῶν φίλον, πειραδαδῆ, πεπινυμένον.
 σύ γ' οὐδ' ἄριστο τῶν κλυτῶν ὀμίχρην
 ἡμῶν φύλαξον, ἢ δ' ἄξει φαδίμον
 πρὸς κείμνον σῶταγμα σοὶ μοιῶν κόν,
 τὸ σοὶ πεποιθὸς ἀσφαλεῖ γ' ἔρεσματι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΔΕ-
 σσοιαν ή μήν Μαρίαν παρθένον
 τῷ θεοτόκον .

Αὐτὰ χρεωσέῃσι μὲν σοὶ θεόνυμφε πά-
 ναγε,
 παρθένε κυδίση Μαριάμ μακάροιν
 βασίλεια,
 ἀνθερόπων κλυτὰ φύλα κατὰ χθόνα
 βωπάνειραν .

ὅσα γὰρ ἦεν ἀ φύλλα κὶ αἶθεα γίγνεται ἄρη,
 ὅσα τε τείρεα λαμπρὰ κατ' ἀδέρα βεκολέονται,
 ψάμμος ἕσος πεφόρηται ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ὅπως πόντον οἶδμα κακὰ κλονέουσι θύελλα,
 χαρμάτα πάσα πιδεῖς πρέσβρον μεγαλόθυμε κέρη
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶ χερὶ ζομῆη χατέουσιν .
 ἀλλὰ τὸ τέλος ἐμὸν πεινώσιον . ἦ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς
 κυδάνειρα κόρη, μήτηρ ἄτε φίλτατοι ἦα
 φίλο κηδομένη με, κὶ ἐν πρεσβύτιον ἔπασας,
 Ἐκρυερῆς κακότητος ὑπέξείρουσας ἀπάσης
 λοιδία τειρόμενον, χερσὶν τ' ἀπέκρυψας ὄπωπλιν
 πολλάκις ἀχυρμένη, Ἐδύσημα πάντα παρέχες
 ρεῖα φιλοσόργω με πεισιέλλεσα μηροινῆ .
 ἦρ' ἔπέονσε θεοῦ ἱεροῖ κλείουσιν αἰοιδῶ
 μητέρα μελιχίης τ' ἀγαθῆς, χερὶ τ' ἔρατεινῆς

μητέρα

μητέρα δ' ἰμερτῆς ἀγάπης, ἡδ' ἐλπίδος ἀγνῆς.
 ἴτε φίλοι τόπερ ἦδε θεῶς πάντεσσι γηγωνεῖ
 ἄσμα καλὸν λαοῖς, καὶ φύλοισι γαῖαν ἔχουσιν.
 αὐτῇ ἐγὼ μήτηρ τελέσω ἀγαπήσιος ἰρῆς,
 μήτηρ τ' ἰωρόενης δεναρῆς, ἀλκῆς τε τέτυγμα,
 ἕκπυρῆς δ' ὀσίης. μεγαλοφρεπίστ' ἐριτήμου.
 δωτήμασι βρύω τιμαλφῆσι παύσασα πῆσιν.
 οἷς κε δέλω ζωῆς πορσαίνω τέμ' ἀπέραντον,
 ὄλβον ἅπαντα φέρω, κειμήλιά τ' ἀφθονα πάντα,
 καὶ πικρῆς σεφάνωμα, τὸ μὴ χρένος οἶδε μαράναιεν,
 καὶ πλοῦτον καρποῦ δαμ' ἀκήρατον ὀλβιόμοισιν,
 ἡδ' ὀδύσσοισι δ' ἀνδραῖα τέρψην ἀτειρῆ.
 τῶσιν ἐμ' ἀμφαγαπῶσι, καὶ ἐκζητῶσιν ἔρασαῖς
 καρπὸς ἐμὸς χρυσοῖο καὶ ἀργύρου ἐπλετ' ἀρείων,
 καὶ πολυτιμήτοις βλασθήμασι λαῶας ἐμείο
 νικᾷ ἀπειρεσίῳ πμῆ, καὶ ἔργα λαδὸν κᾶ.
 αὐτὰρ ἐγὼ συγέω τε κόρον, καὶ ὕβριν ἀεικῆ,
 ἡδ' ἰσθηφανίλω ἀνδρῶν, χολιαῖς τε κελύδοις
 χαμρόντων τε δολοῖσι κακοραφίας τ' ἀλεγχάναις,
 ἄσυλα μηδομηδῶν, καὶ ἀτάσθαλα σιδωροδύντων.
 ἐν γὰρ ἀληθείῃ πωλέσομαι, ἔντε δίκησιν
 δόθειάσιν ἐμῇ τελέθει τρέβος, ἀσφαλὲς ἄλκαρ
 ἐπλετ' ἐμὸν, βουλή τε καλὴ, πινυτή τε φρόνησις.
 ἦτοι ἐμὴ κτίσις βεῖ παλαίφατος, ἡδὲ γλυέθλη.
 ἐκπσέ με κτίσωρ ἀρχὴν αὐτοῖο κελύδων
 ὑψιμέδων, καὶ σῆσεν εἰς οἷς ὅπ' ἔργμασι καλοῖς.
 αὐτὸς ἐπιξεν ἐμὲ φρίν τοῦ αἰῶνα ὑφᾶναι,
 φρίν γαῖαν τε τελέσασα ἀπειρόνα, φρίν περ ἀγαυοῖς
 κοσμησά γλήνεασιν ἔδος τιλαυγῆς ὀλύμπου,
 φρίν καταβληθῆναι περ βένθεα γῆς ἐρεβεννῆς,
χόδα-

χθοναδὴν τε βραχὺ πολὺν ἀλγὸς ὑρὺ πόροιο,
 νάμα πατ' ἀσνάνων πηγῶν, ποταμῶν τ' ἀκαμάτων,
 παρὶν τε μελαμύλλων ὀρέων κορυφαίαν ἐγεῖραι,
 αὐτὸς ἀναξ μ' ἐφύττωσε, καὶ ἔκτισεν δὴ κλέα νύμφην.
 τῆμος ὁδ' ἠτοίμαζε τὸν οὐρανὸν ἄσπρα φέροντα,
 καὶ δ' αὐτὰ θεῶν ἀπὸ πύλων ἐπ' αὐρέων λυέμοισιν
 εἴησε δὴ κλέας, ὅτ' ἐπεσήμερον ὑπερθεῖν
 ὀμβροτόκοις νεφέλας, πελάγῃ δ' ἐπέθηκε τὸ τέρμα,
 μή τι παρεκβαίνοισι, καὶ δὴ δένδροιο δέμεθλα
 ἠδρασαν ἠπείρου, τότε δὴ τότε ἀνακτὸν παρήμιον,
 καὶ οἱ ὀμοφρονέουσα σοφοῖς διαδάλασαι χροῖον
 κτιζομένοισι ἐχάρην, καὶ ἀθύρμασιν αὐτὸς ἐμοῖσι
 τέρπειτ' ἔχων ὑπερθεῖν ἐπήβολον ἠμῶν ἐπὶ ἠμῶν.
 τίς δ' ἀθύρον ἐγὼ μὲροεικέα πατεῖ μεγίστη,
 καὶ τὸς ἀγάλλειτ' ἐμοῖσιν ὅππ' ἰδραίεσσι γηγηθῶς.
 ἀφραθὴν δὲ μάλιστ' ἀβροτῶν τεκέεσσι σιωποῦσα
 νῦν δὲ μὲν ἐμπάροισι φιλαίτατα τέκνα φρονήρη.
 εἰς μάκαρ δὴ δαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅς κε φυλάσῃ
 ἰδυτενεῖς ἀτραποὺς ἐμέθεν μὴ τ' ἴχθια βάνων.
 τῆς σοφίης αἰτοῖτε πεπνυμένον ἠτορ ἔχοντες,
 μηδὲ θυραὶς ἐπίθετε χαλίφρονες οὐασὶ κωφοῖς.
 κείνος δὴ παρὶ κῆρ μακρότατος, ὅς κεν ἀκούοι
 ἠμετέρον ὄρεον δεδοκκημένος, ἐν δὲ δέμοισιν
 ἀγὲν ἐμαῖς ἐδέλθοι κλέειν τε δέμοισι τ' ἐν ἀγνοῖς.
 φρουρήσῃ σαθμοῖς τ' ἐμέθεν καὶ νύκτα καὶ ἠμῶν
 ἀγρυπνέων παροδύροισιν ἐμοῖς ὄσσοισιν ἀέπνοις.
 ὅς γὰρ ἐμὴ δὴρήσῃ ζωῆς βροτὸς ἀπάσῃ,
 ἠδ' ὄλαμερίας θεόθεν κύροισιν ἀπάσης,
 εἰς δὲ μ' ἀλιφάνων ἀσεβῆς πιμαίνεται αὐτὸς,
 καὶ ψυχῶν ὀλίγη κακὸν μόρον ἀμφαγαπάζων,

τοῖόν δ' ἄμφ' αὐτῆς κελαδεῖ νημερτέα νύμφη
 ὕμνον ἔπιταμνῆ τὰ παλαίφατα καὶ νέα πάντα,
 τίω' ἔθρον ἀρχαίην χθῆρεσιν, χθῆρεσίν τε νεογμόν,
 ὅσασιν ἔφυ θνητοῖς ἐριούνιος ἡμεροῖσιν,
 ὅσα δ' τε χρασμῆσσι δύναται σέρηουσί μιν αὐτίκω
 οἷς ἀγαθοῖς δώροισιν, ἰδ' ἀγλαΐασι νύμφης.
 νῦν δ' αὐτῆς φεράζειε νοῦν πέλιπυσον ἔρασῃν,
 σύγχερον ὠγύγιόν τε καὶ ἔθνεος ἔκπορον αἰπῆ,
 αὐτίκω κληίζοντα καὶ ἠπύοντα κρηπόντως,
 τῆς σοφίης φερέφασιν κερχημδύος ἀγλαοδώρου,
 οὐνεκεν ἀκρόσπον ἔπασσπον οἶδεν ἔσδαμ.
 παμφανώσω πέλει σοφίη ἔπασσα διωγῆς,
 αἰεὶ δ' ἀβραῖ τίθηλεν ἀκήρατος, ἢ δ' ἀμέραντος.
 δυάντητος ἔφυ τοῖς αὐτῆς μυσπόλοισιν,
 εἰσωπός τ' ἀβολεῦσα φαίνεται οἷσι φίλοισιν,
 δ' δωρον βασιλείαν ἔπιζηταῦσι φερέδωμος.
 καὶ γὰρ μιν ποθέουσιν ὑποφθαμνῆ ἔπιφάσκην
 οὐκ ἀέκουσα φιλεῖ. καὶ ἔπορθρόονη φερέ αὐτίκω
 ἔσηκε φερέ πυλέων ποτιδεγμνῆ, οὐδ' ἐπονῆσφ
 εἰδῆ ἀνῆρ ἔρέων νύμφην ἔπασσα κούρην,
 οὐδ' ἐδωρῆσφ δωσκηδέα νύκτα φυλάσων.
 νάσσαδα φερέ τῆς δὲ πέλει τέλεόν τι νόημα,
 οὐδ' ἐμειμνήσφεν ἀχρυνέων εἶνεκεν αὐτῆς.
 αὐτῆ δ' ἀμφιπολεῦσα φερέ τὸν ἐπάξιον εἶο
 ματεύει φιλίης ἀγαθῆς, φερέφρασά τ' ἔπαρκῆ
 ὁπῶσα κρηίζων ἀπορεῖ καὶ κρηῖος ἄπαντα,
 ἔπασσα δώροισι θεοειδέα θνητὸν εἶοισιν.
 τίω δ' ἔπι κελόμνον κῆρ μού ἤρησα φ' ἐλέδαμ,
 δ' κρημνῶ δ' ἐδόθη σοφίης μοι πινύμα φαεινῆς,
 ἔπασσα κρηῖνα θεόνων αὐτίκω, σκήπρον τ' ἀγερέων.
 οὐδέ τι

οὐδέπ πλοῦτον ἔφλω τῆ δ' ἄξιον ἀνφειρίζειν,
 οὐδέ χίδους πάντας πμαλφέας, οὐδέπ χρυσόν.
 πᾶς γδ χρυσός ἐφυξυμβλητός τῆ δ' ὀλίγη πς
 ψάμμος ἕγιστομὴν γλαυκῆς ἐπιθινὶ θαλάσσης.
 καὶ πηλὸς τενάγδους πᾶς ἀργυρος ἰσοφαρισθεῖς.
 τῆς δ' ἕωρ ἰμερτὸν κάλλος, θαλερλώθ' ὑγιείνῃ
 ἠερασίμῳ, μεθέπειν τ' ἀγγλῆς τλώθ' ἀπὶ φαιενῆς
 ἔφεράθλω, φάος ἄσβεσον ταύτης γδ ὑπ' ἀρχῆ,
 αἶν ἀκοίμητον, πάντων κειμήλιον ἐοδλῶν.
 καὶ πηγὴ χαρίτων ἄμυδῖς μοι ἐπῆλθε σὺ αὐτῆ,
 εἰρήνῃ τ' ἀγαθῇ, καὶ εὐφροσύνῃ τε θαλῶα.
 ἦλθε δ' ἀπ' ἀφρέσιος πλοῦτος, καὶ ἀδέσφατος ὄλβος.
 εὐφρανθῆναι δὲ μάλιστα καλοῖς πάντεσσι βεβερωθῶς.
 ἔστι γδ ἐν σοφίῃ νοερόν τι πνεῦμ' ἀγιόν τε,
 μουνοχρῆς, λεπτόν, καὶ ἀγχνόον, ἔχει φρον.
 ἀμφιλαφές, πανάχραντον, ἀλεξίκακον, θεοφδές,
 ἀσφαλές, ἀρπεπές, παμπούκιλον, ἀγλαόδωρον,
 παγκρατὲς, δειδές, μεγαλοφρεπές, ἠύχρηές τε,
 εὐδῖον, εὐκίνητον, ἐπίστροφον ἡμερείων τε,
 λαιψηρόν, χαρίεν τε, ὤφιφραδές, ἠδὲ φρομηθές,
 εὐσοπονον, ἀκραφνές, πανδερκές, παμφαές, ἀγνόν,
 πάντα διαυγείασι διέρπον πνεύμαθ' ἔῃσιν
 ἀνθεόπων, μακάρονον τε κατ' ἀθέρα, ἔχθονα δῖαν.
 πάσης γδ ταχυνῆς κινήσιος ἐπλέτο θῦασον,
 πᾶσιν ἐμισσηπτόν πέρασι ταχυνῆϊ παλμάθ
 λῶ δὲ ἀκραφνεῖν, τλω οἱ πόρον ἀφθίτος ἔασλώ.
 ἀτιμῖς γδ πέλεται κεάκόςτ' ἀλυκῆς τε θεοῖο,
 ἔδδξῆς μεγάλου εἰλικρινές αἴθος ἀμεμπτον
 κρᾶντορος, αἴθος ἀμεμπτον, ἰδ' ἀγλαόμητις ἀπορρωξ,
 οὐδέ παρεμπίπτει μεμορυγμύρον οὐδὲν ἐς αὐτῶν.

ἀνὰ δ' ἀμύργμα φάος πέλει, ἠδὲ διαυγές,
 ἄχραντόν τε κατόπτερον ἔφυθρόπιος ἀγαυῆς,
 αὐτοτελοῦ εἰκῶν τ' ἀγαθοῦ, φύσιός τε φερίσης·
 καὶ μία περ γε γαῖα θέλει ξύμπαντα πλέσσει,
 πάντα τ' ἀκλήζειν ἐν ἑαυτῇ ρεῖα κλύουσα.
 καὶ κ' ἢ τὰς γῆρας εἰς ψυχὰς ἀγνάς ἰούσα
 πότνα θεοῖο φίλοις τόλχ', θείοις τε πορφύρας·
 οὐδ' ἀγαπᾷ π θεὸς μὴ νύμφης τῆςδε συώικον.
 αὐτῇ γὰρ τελέθει τερψιμβροῦ τοῦ ἡελίοιο
 φαιδροτέρη, κόσμον χειροπῶν τ' ἄποκάννυται ἄσπρων
 ἀδέρος ἐν γνάλοισι χροσασίας τελεόντων,
 ἦν θνητοῖσι κρύος, καὶ ἦν δέρος ὄξυ φερόντων.
 ἴω δὲ ᾤδραβληθῆ, πορφερεςτέρη ἔπλετο φέγγεις.
 τῆτο μετεκδέχεται γὰρ ὀμίχλη νυκτὸς αἰδνῆς,
 τὴν νέφος οὐδ' ἀκαρῆ κακίης ποτ' ἔχρηγεν ἀμορφον.
 ταύτῃ οὐκ ἐφίλησα, καὶ ἐκ νεότητος ἱρανῆς
 ἐνδυκέως ἐμάτδουσα λαβεῖν παρικαλλέα νύμφῳ.
 ἐκπάγλως δὲ γλυκὴ φρένας ἴμερος εἶλεν ἐμεῖο
 κούρης ἴμερτῆς, καὶ τῆς δ' ὀυανθῆος ὄρης.
 οὐδέ οἱ οὐδέ π πικρὸν ἔχ' καὶ ἀδδύκῆς ὀμιλεῖν,
 οὔ πνα δυσφροσύλῳ ὀαριζέμεν, ἀλλὰ γάνουδα
 ἀνδρὶ δι' αἰῶνος θνητῶ φέρῃ, ἀρπαλέας τε
 ἄν ἄγ' θαλίαις τε, καὶ δυσφροσύνας μὴνιτερπέϊς.
 παρ' δὲ οἱ ὀυανθῆς τ' ὄλβος, φέγγος τ' ἀμίαντον,
 οἷα χροῖς θάλλει μακάροισι, οἱ ὄλυμπον ἔχουσι.
 νῦν δ' ἄγε καὶ π λήγ' ᾤει αὐτῆς παρθένης ἄκρη,
 εἰσαῖοιτε φίλοι, καὶ ἐπ' ὀφημήσατ' ἀνάσσαν,
 τὴν πᾶσι μακάρεσσιν μετ' οὐρανόησι παρέπουσαν,
 ἀμβροτοῖς ἐπέεσσιν ἰοπλόκαμον θεολαμπῆ.
 οὐδέ γὰρ οὐδέ π μείζον ἐν ἀνθρώποισι φυτόουσιν,

οὐδὲ θεοφρεπὲς ἄλλο πλέον, καὶ κάλλιον ὄναξ
 ἔκπυε πάντοκράτωρ ὄξ οὐπὲρ κόσμον ἔπηξεν
 παρθένου ἀδμήτης ταύτης κ' ἢ γλῶ τε καὶ ἄϊθρῳ.
 ἀκτίσου σοφίης τὴν ἠθέλε μητέρα δέσται,
 καὶ γόνου οἰογόνοιο θεητέκον ὀλβιόμοισιν.
 τοιγὰ καὶ τιμῶν γλυκεῖς χυτέτεια μετέχον
 ἦν δὲ θεοφρεπέων, ἄθ' ὀμόγχιος ἦεὶ μήτηρ.
 ὅσα δ' ἔλω τέκνου φρεσβήια, γυαμδύης τε
 ταῦτα πέλειν ζαδέης φημί ζεταί ἀτρεκέες αὐτῶς,
 καὶ τὰ γόνος ποίησε, κ' αὐτῇ τεύξε τεκοῦσα.
 εἶπε δ' ἔγωγ' ὑπάτου σόματος βλάσησα μονάρχου
 μουνογυγῆς πάντος πρὸ κτίσματος, ὄξανα τεῖλαι
 οὐρανοῦ ἐν γυάλοισιν ἐπήνυσα φῶς ἀμύρατον,
 Ἐχθονὸς ἀμφεκάλυφα πέδον βαθῦ, ἠὲθ' ὀμίχλη.
 ὑψηλοῖσιν ἔγωγε κατεσκήνωσα μελάθεοις,
 καὶ θεόνος ἡμέτερος νεφέλης ἐνὶ κίονι πήχθη.
 οὐρανίον τε κύκλον ταναὸν μόνη ἀμφιπολόω,
 βύσασα ὑποβρυχίω τε κ' ἠερέεσασα ἄβυσσον
 ὄξερέουσα πατῶ, τενάγη δ' ἀλιμυρέα πόντου,
 τηλέπορον τ' ἄδυτον περὶ ζοφοειδέος ἀῆης.
 κληῖρον ἐν ἠπείρω τε καὶ ἠχίοντι θαλάσῃ
 ἔμμορον, ἀρχηγὸς τ' ἐθνέων χυρόμιω ἀγερέχων,
 ἠδὲ πολυαερέων λαῶν κατ' ἀπείρονα γῆαν.
 αὐτὰρ ἔγωγ' ἔτι δ' ἄμπαυσιν πᾶσιν ἑραυνίω,
 καὶ φάος ἠσυχίης ὄξηρδύνησα θαλίωης
 ἰερόν, ἀσασίασον, ἐν ᾧ ναίοιμι ἔκκλητος.
 καὶ τότε δὴ πάντων κηψὴς ἐνετείλατ' ἔμοισι,
 ὅς θέλε παύσασθαι ἐν ἑμᾷ σκλυώματι καλᾷ.
 εἶπε δ' ἐν δὴα γέεσι κατὰ σκλυώσων ἑμοῖσιν
 λήξιν ἔχουσα τάλω μετ' ὀπιζομύμοισιν ὀμίλοισι,

Δυσεβέων παίδεσι θεὸν μέγαλ' εἰσερέωσιν.
 Σερεά δ' ὅπ'ι λογάδεσσιν ἑμοῖς ριζώματα βάλλει.
 ἐκ παλαχῆς κπιδεῖσα μύρω, καὶ οὐκ ἄπο λήμο
 πώποτε λειψουργεῖσα καταπτόν ἀθανάτοιο,
 ὄτραλέη θεραπαγα θεκδέϊ ποιμνύουσα
 νωλεμές ἐν σικωῇ, ἰδρυμένη ἐν ὠξυωπῇ
 θεασεῖσθαι σῶνος ἐν ἄστει τιμήνῃ,
 τλήρ' ἐφίλησε θεός, θεοῖς θ' ἤγνιασε καθαρμοῖς,
 εἰρήνης θαλερῆς χαροπώ τ' ἐκάλεασε φερόσφην.
 τῇ κράτος ἠδ' ἀλκῆς ἑμέθεν ἀένος ἐστήρικται.
 ἐνθάδε κυδήεντι βάλον ριζώματα λαῶ,
 ἀμφ' ἀγίων θ' ὁμάδοισι κατάχεσθαι ὅστιν ἑμεῖο,
 τοὶ λάχον ἠγαθέλω μοῖραν, κληῖρόν τε θεοῖο.
 οἷπ' ἐν λιβαῶν δ' ὠδῆϊ ὑψιπέτηλος
 κέστρος ἀνυψώθην ὡεὶ διερέσιν ἠλιβάτοισιν.
 ὡς βραδινῇ κυπάριστος ἀειρομένη κατ' ἀερμοῦ
 ἄκρας δ' δένδροις, ὡσεὶ φοίνικος ἀνέχον
 ἀμφὶ κάδης γουμοῖσιν ἀνερχόμενον φυτὸν ὄρθον.
 οἷατ' ἐν εἰαμένης πλάτανος τε θαλίῃα ροῶσιν
 δὴ μήκης, ἐτάνυσσα βραχίονας ὡς τερέβινθος,
 ὥσπερ ὀδιπορέοντας ἑμοῖς σκεπάοιμι πετήλοισ.
 οἷατ' ἐλαῖνον ἔρνος ἀνεβλάσησα χλοασθεῖ
 δύωρεπές ἐν πεδίῳ, ῥόδον ἢ ὕτε λαρόν ὄδωδα
 ἐν μήνης ὄρχοισι φαπζομήοις ἀπὸ φαδρῆς.
 καὶ τε δίκλυ σακτῆς, καὶ σμύρνης ἠδὲ πυπνόοιο,
 ἀσπαλάθου θ' ἑδατοῦ, καὶ ἀκηχεσθῆς κινάμωμου,
 τερπνὸν ὄποπνείεσκον αὐτμῶν πᾶσιν ἔραννίω.
 ὡσπερ ὄνυξ, λίβανός τε, καὶ ἡμεῖς ἠβώωσα
 ὄξ' ἐπέτασσα χείρην μνησθῆκα πᾶσαν ἐπ' ἄγαν.
 δύκλειθς πεφύασι δὲ λείερα καρπὸς ἑμεῖο.

εἰμι δ' ἐγὼ μήτηρ ἀγάπης ἀγαώπιδος ἀγνή,
 εἰμι δ' ἀριζήλου μεγέθους, μήτηρ τε φόβοιο,
 εἰμι δαημοσύνης θεολαμπέος, ὑπωρῆς τε.
 πᾶσ' ἐπ' ἐμοῖγ' ὄρδης οἴμου χεῖρες ἐπλετ' ἀμεμφῆς,
 πᾶσά τ' ἀληθοσύνης, ζωῆς τ', ἀρετῆς τ' ἑρατεινῆς.
 δεῦτε λιλαϊόμνηοι πρὸς ἐμὲ ἀέρχασθε πρὸς πάντας,
 ὑμέτε' ἀφ' ἡμέτερον ἄδδω ἐμπλήσατε βλασῶν.
 πνεῦμα γὰρ ἡμέτερον πολὺνέκταρος ἠδ' ἰδίων ἔστιν.
 κλῆρος ἐμὸς γλυκύτητι μελίρρυτα κηεῖα νικᾷ.
 μῆμα δ' ἐς ἀγώνων γλυεῖα δηναιὸν ἐμεῖα.
 πᾶς τις ἀνὴρ ἐμ' ἔδωκ' ἐφ' ἡμῶν δέυτερον αὔτης.
 πᾶς πίνων γ' οὐ δίψαν ἀκείεταί, λυτὸν ἔχουσεν.
 οὐποδ' ὅμοι πρὸς ἑσέων ὄνοτος καὶ ἐπίφοτος ἔσαι,
 αὐδ' αἰδέηλος ἀνὴρ, ὅς τ' αὐτ' ἐκ' ἐμοῖγ' ἐποιήσῃ.
 οὐκ ἀν' ἀλιξάηνοι, κληῖσασα μῶσις ἐπέιγῃ,
 εἶπά τ' ἐπαρὰ δὲ σφ' ἐριθιλέα κῆπον ἐμεία,
 καὶ λιαροῖς πρᾶσιαι ἀπταλλέμεναι ρυάκασιν,
 ἠνίδε δ' εἰς ποταμοῖο χάρος γήρετ' ὄρυ διώρυξ,
 καὶ ποταμὸς δ' αὖ χεῦμα βαθύρονον ἐππλεό πόντου.
 αὐτὴ βρασιήμιεν δὲ γλαύστω, οἶα περ' ὄρδρον,
 εἰς τέλος ἀγ' γέλλουσα νοήματα θεῖ' ἀπ' ἐρατῶν.
 νεϊόδι δ' ὄρυχόρου χερσονὸς ἑχάτα ἀντιόρησω
 εἰσδύουσα βάθρην, καὶ ἐπόφομα ὑπνον ἀτερπῆ
 ὑπνώοιτας ὄχλους, ἀκρω πιαυόοισιν ἀνακπ
 πᾶσιν ἐπαρὰ φω, διδαχὴν δ' ἐπ', οἶα περ' ὄμφυδ',
 βεῖα χεῖρ' ἐξιδέλω, καὶ ἐτήτυμα θεόφατα χερσὶ μῶν.
 τοῖς δ' ἐπιμαρομένοις σοφῆς μνημῆιον ἑσθ' ἰδὼν

πᾶσι λιπῶ μερόπεισιν ἀμήρυτα ἐς χροῖον αὐτῶ.
 ταῦτα μὲν ἀμφ' αὐτῆς ζαθέη κελάδησεν ἀηδῶν,
 ῥῖν περ ἐπ' ἀνδρόπων μετακίαθε φύλα γηγῶσα,
 φθεγγομένη πσιῶν σώματος δ' ἄε εἰς θεωρητῆρ,
 τῶν αὐτῆς φρέσασατο κλέος καὶ αἰοίδιμον ὄχος
 πολὺ τι ἢ περ ἔγχυτο παρῆκερον ἀγλαὸν ἔρνος,
 πᾶς πρὸς ἴν' οὐ γνοίη ὅσον θεωφερεσέρη ἄλλων,
 φρεσβυτέρη τε πέλει μερόπων παλαγγῆτε γηγῶτων.
 φάτο δ' ἔθεκ' ἄμφ' αὐτῆς καὶ κείνα λελέχθαι,
 καὶ δοκῆ εἶρεσθαι μεγάλου πρὸς ἀρητήεος.
 ἄσρον ἄτ' ἠῶον νεφελῶν μευσηγὺ θεωλάμπει,
 καὶ πλήρης διχρόμιλις ἐν ἡμασιν οἷσι σελένα,
 ὡς εἰλβει φασέθων ἰπὸν κατ' ἀπέεργνα κόσμου,
 τόξον ἄτ' ἀσράπτον πολυπόικilon ἐν νεφέεσιν,
 αἴδος ὅπως ῥάδεσθ' πολικῶ ὅπ' εἰαρος ὄρη,
 ὡς κείνα νιφαργῆ πρὸς νάμασιν ὑδρηλοῖσιν,
 βλασὸς ὅπως λιβαῖοιο θέρους καὶ καμρὸν ὄδωθεν,
 ἢ ὑτέ πρὸς κρητήρ πάσας ἡσημηδῶς αὐγαῖς
 δαιδαλέων λιθάκων χροσὴ λάτος, οἷάτ' ἦ γῆς
 δένδρεον ὡραῖης καρπῶ βρῦον ἡμερόσκηπ,
 ὡς ῥαδιηὴ κυπέριασος ὑπ' αἰθέρα διὰν ἰοῦσα.
 ὄξειη κορυφῆ, πρὸς δὴ ῥαπέτε πότνια κόρη.
 ἀλλὰ λέγωμεν ὅπως ἦδ' εἰς χροῖος ἴπαι ἀλωῖν
 πᾶσι μέλουσα κόρη θιασίνελος ἀγλαόμορφος,
 καὶ ποίων γοῖων θάλασιν αἵματος ἐκγεγαῖα,
 ἡμερεῖς οἶνοπέδω ὡς ἐκβλασοῦσα τερείνη.
 οἱ τρεῖς τῆς παιδὸς ἔσαν καλοὶ, εἰνὺ τε καλὸν
 λοῖπὸν ἔτ' ἔσκεν ἀνωθεν δ' ἀπὸ κλεινοῖο θεωρήτω,
 τὴν θεὸς ἐκ ποίμνης καλέσας ἴνον ἀγλαουμῆτα

εἰροπόκων ὄτων λαῶν ποίησεν ἄακτα,
 ἀλλ' ἄγρονοι κερὶν τὴνδε τεκεῖν θήλειαν ἀγαυὴν.
 δ' ἔξαμύροι δὲ θεῶν θέμεν ἱερὸν ὅτι τέκοισι,
 δὴ χολῆς αἴων τὴν δ' αὐτοῖν δῶκε θυγάτρα
 γηναμύροι ροδόπηχυν, ἐπήρατον, ἀγλαόκαρπον.
 δια κόρη ὅτε μὲν σ' ἀνήνι τέκε πότνια μήτηρ
 χαλκίσην μερόπων ἱερῶν σολύμων κ' ἡρόν, ἡρόν,
 ὁδ' μὲν ἀμβροσίης ἐπλήσθη κόσμος ἀπέειπον,
 γήθησέν τε βαθύς πόντος, καὶ γαῖα πελώρη,
 ἀθήρδ' ὑψοφανῆς, καὶ τείρεα λαμπετόωντα.
 ὅτι τεκεῖν ἤμελλες ἀλεξίμορον βασιλῆα,
 κλεινὸν ἀοασητῆρα βροτῶν, σωτῆρά τε κόσμου,
 παρθενίης περ ἔχουσα κόρη πανακήρατον ἄμμα.
 τῆμος δ' ἠελίοιο παῖς χερσὶν τε τεκοῦσα,
 ἠελίου φατῆ ροδόδακτυλος ἀτρεκές ἡμῖν,
 ἢ θεοῦ ἔξήϊξε, θεὸν δ' ἔδεν ἔξαπέτειλεν,
 ὅς ψυχῶν κρυόεσσαν ἀπημάλδυνεν ὀμίχλῳ.
 τῆμος ἀλωομύροις βιότου κ' λαῖτμα βροτέου
 ἀνθρώποις μογεροῖσιν ἐφάνετο οὔποτε δύνον
 ἄστρον, ὃ καλὸν ἔφηνε πολυπλάγχοισί ποδ' ὄρμον,
 ἄμμέτ' ἄλλης ἀπέπαυσε πολυκλαύτων τ' ὀδυνάων.
 φημὶ δὲ τέκνον ἐὸν θεὸν ἀμβροτον, ἠδὲ καὶ ἄδρα.
 τῆμος ἔτι ἐβλάσησε θεοφρεπές ἀνθεμον ἀβρον,
 ἀνθεμον δὴ ὄδεις θνητοῖς ζωαρκέα καρπὸν
 πᾶσι φέρειν θανάτου σκιοειδέα χῶραν ἔχουσι.
 ἴεις δὴ τότε ἔλαμψεν ἐν οὐρανῷ ἀσερόσκητι,
 πᾶσιν ἐπαγγελέεσα πανόδιον ἡμῶν ἔσεσθαι,
 φημὶ γηυσόμυρον θεὸν ἴλαον ἀπὸ βροτοῖσι.
 τῆμος τηλεθάον ποταμοῦ ἀναβέβρυχεν ἄμμα
 ῥεῦμα νέον γλάγρος πλήρες, λιβάδων τε μελιχρῶν.
 ὅσκειν

ὄσκειν ἔπαρδ' ἄσφ' ἔξαφερῆς κλυτὰ πείρατα γαίης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ χρόνος ἦλθε τελεῖσθαι δέσποιναν ὄχλῳ,
 τῷ περὶ πωδῶν ἀμφοὶ γόνιμοι γεγάασι γονῆες
 καλλίστης μῆρης, τῷ παρθένον εἰς θεοῦ αὐτῷ,
 καὶ περ μοῦσο γύειαν εἰδομένην χαρίεσσιν,
 σπῆνος ἀμωμήτῳ, παρὰ πιδας μακάρεσσιν ὁμοίῳ,
 ὄτραλέλῳ θεράπηναι, ἐπήρατον αἰθερὶ ἀνακτι
 ἦγαρον ἀθανάτων ὑποκόλπον οὐκέτ' εἴουσιν,
 ἀλλ' ἤδη τειέτηρον ἄμα τερχώωσαν ἐκείνοισι.
 ἐνθάδε δὴναοὶ κούρῳ κελῆσθαι ἀνάσσαν
 παρθενικῶν φήμιζαν, ὅτ' ἤτερον ἔλλαχεν αὐτῇ
 ἀσπεῖν πορφύρεον σέπτον κτ' δῶμα θεοῖο.
 ἀλλὰ γὰρ κοῦραι περὶ δώμεθα φάντο, τίς ἡμέων
 ὄξαρχη βασίλεια, καὶ ἄλλων κοισάνησιν,
 ἧ πνα δ' ἐργάζεσθαι ἀλουργίδα λαχμὸς ὁ βληθεῖς
 ἐμφήνη, ταύτῳ πᾶσαι δέσποιναι ἔχαμῳ.
 ἐνθ' ἄρ' ὁμοῦ πῆλαντο, πάρος δέτ' εἰδείξε μαρίῳ
 παρθενικῶν κρείουσαν ἀγακλῆα, καὶ τότε πᾶσαι
 αὐτῷ τ' ἠσάσαντο, καὶ ὡς βασίλειαν ἔπασαν.
 ἦ γὰρ δ' ἐμίμνε κόρη πάσας ἀρεταῖσι βρύκασα,
 ἦθεσι κυδαλίμοισι κεκασμένη, εἰσόκε καμῶς
 ὤριος ἦλθε γάμου, τότε δ' εἰδνωθεῖσα δικαίῳ
 ἀνδρὶ κῆσε θεὸν μεγάλου θεοῦ υἱὸν ἐόντα,
 καὶ περ εἴουσα κόρη, σώζουσα τε κούρειον αἵδος,
 τῷ πολυάρητον χευστοπέρου ἀγγελιώτου
 δύντος, ἄτε πνοιῆ ἀνέμου εἰς δέμνιον αὐτῆς,
 ἀγγελίῳ αἴουσα, πατῆρ θεὸς ἧ οἱ ἔπεμψεν
 παντοκράτωρ, ὅθεν ἀθανάτων βασιλῆα βροτῶν τε
 ἀρρήτοισι γονῶσιν ἀποφραγῆς περ ἔπικτεν
 παρθένος ἀπερτίματος ἀκῆρατον αἵδος ἔχουσα.

καὶ ἀπεί-

καὶ ἀπέειπες τεκούσα, καὶ ἔτρεφε κουρίζοντα,
 χεῖρὸν ἀειζώντα πατρὸς γόνον οὐρανίδαο,
 ἀργυρὸν σάξασα καλοῖς παρὶ χεῖλεσι νέκταρ,
 καὶ τότε ἔκυσσε θεοῦ κεραλίῳ, καὶ ὄμματα μήτηρ.
 πῦνενεν οὐλος ἔβω ἔδεν αὐτῆς, οὔτε τὸ ἄλλα
 ἦός, ἐπεὶ μούνη τὸν ἐγείνατο ἢ δ' ἀπίηεν.
 ἔστι δ' ἀμῆταρ αὐτὸς ἐν οὐρανῷ, ἐν χθονὶ δὲ
 ἔσ' ἀπάτωρ, ἦρος διουῆς, θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνὴρ,
 ἀνδρὸς ἀείμησόν τ' ἀνδρῶν Ἐαὐδίμοις ἔοσι.
 ὃς θνητοῖς θανάτιο δυσαλγέος ὄξεσάωσεν
 δυσήνοις θάνατόν τε μάλα, κ' ἰοιχρὸν ἀλάλκων.
 ἕπρωτόν τ' ἐφύττωσεν ἀειθαλέος βίοτιο
 ἀγκλίνας βηλοῖο πύλας πολυτερέος ἄμμιν,
 ὄφρα ποτ' ἴσοπαλεῖς ἀγίοις μακάρεσσιν ἔοντες,
 οὐρανοῦ ἀμβώων ζαθέων πολυχανθέος αὐλίῳ.
 ἐ γὰρ δὴ νεμέσισεν ἀγασάμμος κακὰ ἔργα,
 ἐδὲ δίκας αἴτησεν ἰσθρασιῶν ἀλεγειῶν,
 κόσμον ἄμ' ἀμπλακίαισι καταφλέξας πυρὶ θηῖα,
 ὡς ὅπ' ὄμβρηνεν κατέκλυσεν ὕδατι γαῖαν,
 φῦλα βροτῶν τ' ἀπόρσε πολυαπέρων κακοεργῶν
 ἐνσκήψας λαοῖς χαλεπῶ ἀεσίφροσιν ὄργῳ.
 ἀλλ' ἔλεησεν ἀνάξ μᾶλλον μεροπήϊδα φύτλῳ
 βᾶσαν ἐπ' ἀεφέντα μυχρὸν κρυεσῶ ἀΐδαο.
 ψυχῶν δ' αἶμα χέας ζωάργιον ὀλλυμνῶων
 εἰρυσέν ὄξ' αὐτῆς ὀλοόφρονος ἀγεσίλαο,
 ἀρνύμμος πάντας ζωαρκέα πῖσιν ἔχοντας.
 τῦνη δ' εἰ μήτηρ μακάρων, σὺν ἑπάξιος οἴη
 κενλήσται μεγάλη, τοῖ δ' οὐνομα σεμνὸν ἀρῆρον.
 ὅσσοι γὰρ πελόμεθα φιερόνυμοι ἀγλαῖ ἦς,
 τέκνα σέθεν πελόμεθα σὺ μούνη πάντας ἔπικτες

τὸν μῦνον τέξασα σὸν ἤεα παμβασιλῆα,
 χεῖρὸν ἀειχμέτῳ ἀγαπήνορα πᾶσα θεοῖο.
 οὐδέ σδύ οὐδ' ἀπάνδθε θεοῦ μῆροι ἀγνὸν ὀλύμπου
 βαίνομυ εἰς θῶκον, καὶ ὁμήγειν οὐρανίωνων.
 τὰ σε μάχηρα πύλῳ σωθήειον ἀσερέεσσαν
 ἀΐθερος δῖρυχέροιο περσαυδῶμυ βροτὰ φύλα,
 κλίμακὰτ' ἠγαθέλω ποτὶ οὐρανὸν ἀπὺ ἀγρουσαι.
 τὴν νύμφη χαρίεσσα παναμόλω ἀΐθεα χερίη,
 ἀΐθεα χευσανγῆ, ἀλιπόφυρα, λδὺκὰτ' ἰδέεσται
 γαῖα φύει, νάρκισσον εὐπνοον, ἠδ' ὑάκινθον,
 ἠδ' ἴον, ἠδ' ἔρφυλλον, ἄμα κείνω ἀργινόσκητι,
 ἀγλαίῳ τε ῥόδοιο, κρέκουτ' ἐρέεσσαν ἔθφρατ,
 λωτόνθ' ἐρσήσκητα, φόβας θ' ἀπαλῆς ἀνεμώνης.
 ὁπώσαστ' ἄλλα φέρει γάνος εἶαρος ἀνδοκόμοιο.
 νερτέειοι πτῆνες ἀλυσκὰ ζουσίσ' ἀνασασα
 περσερπάδλω, φδύγῃ δέσ' ἀναξ' ἐνέερων αἰδωνδῆς,
 καὶ κρυέασ' ἄτη, φδύγῃ δααπλῆπς ἐεριννῆς,
 καὶ βλοσυρῇ κῆρες μέλανας ἀραβδύσκη ὀδόντας,
 καὶ κόρος ὑβειος ὑδὸς ἀναιδέος ἐγρεκιδίμου.
 πᾶν τε μῆρος κακὸν ἄλλο παλίγκοτον, ἠδὲ δαφοινόν
 οὔπ' σέθεν τολμᾶ κατσαντόν ὄμμα πταίνειν.
 δεινωπὸς δέπς ἐασί, κ' ἐκπαγλὸς μέλα πᾶσιν,
 οἰσυγέουσι θεὸν κ' ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
 οἷάπς ὀπλιαθεῖς στρατὸς δῖρις νώεσσι χαλκῶ
 εἰς δῆριν σονόεσσαν ἐειδοιδρῆ κακοχάρτες.
 δῖσεβείεσσι δὲ πᾶσιν ἐείδεαμ ἴλαος ἀεῖ,
 δῖειδῆς, ἀγανῶπς, ἐπήρατος, οἷάτ' ἀνέντος
 χημῶνος κρυερόιο φαείνεταμ δῖδιος ἡμῖν
 εἶαρος δῖόδμυ φαδρῆ χάρις, οἷάτ' ἄμωμον
 νυκτὸς ὀδοιπορέουσι σελήνης εἶδος ἀγαυῆς.

ἠελίῳ τε φάος χαρπὸν μὴ νήριτον ὄμβρον.
 καρπὸς ἀνίκητον καὶ ἀπειρέσιον δύνασιν σέου
 δεῖξεν ἰβλιανὸς βασιλεύς αἰεὶ παρὰ φεῖς,
 ὃς θεὸν ὄξαθ' ἔειξε σέθεν γόνον οὐρανίωνα.
 δεῖξεν ἀμφίλιπτον θ' ὃς δάμοι δῶρον ἀεικὲς
 παρὰ σάσιν δι' ἔροτα θεόφιλος αὐτὸν ἔδωκεν,
 τὸν μετὰ νόσταντα κρατεροῦν ὑπελύσαιο δεσμῶν,
 ἰφθίμη σέου χεῖρ ἔροτ' ἔδωκεν ἀεικῆ.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔγωγε πεπείραμαι σέθεν ἀλικῆς
 πολλὰκι παρὰ σάσιν, ἢ δ' ἄλλοις διδώρου
 εἰν ἀλὶ, ἔχρησάω, παρὰ σάσιν ἔδωκεν ἔδωκεν,
 ἢ δ' ὄπικουρον ἔλάν, καμάρων δ' ὑπελύσαιο δεσμῶν,
 καὶ νοῦσων παρὰ σάσιν τεόν, καὶ οἰζύος ἀνῆς,
 ἢ δ' ἀλικῆς λάβης γ' ἀνδρῶν κακὰ μοι παρὰ σάσιν.
 τόσον δὴ θνητὸς δύναται σέθεν ἀλικὴν πεποιθῆς.
 νυῦ δέ σε, νυῦ λίτομαι καὶ ἐσῦσερον ἄμμιν ἀρῆξαι,
 σὺν τε παρὰ σάσιν τεθλιμμένον ἦτορ ἔχουσι,
 σείνδως τ' ἐκ πάντων, καὶ οἰζύος ἀνομόροιο
 ῥύσασθαι, δύνασαι γὰρ ὅσα φρεσὶν ἡσὶ μνησιν
 ῥηϊδίως τέλεισαι, μεγάλου νυδὸς ἡμερέεσσα,
 καὶ θυγάτηρ γεγαῖα θεοῦ, καὶ πότνια μήτηρ.
 ἀλλὰ λιταῖσιν ἑμαῖς ἀρῆξαι οὐκ ἔστιν ἔστιν,
 καὶ κακῆς με καθήσθαι, ἀταρταλῆς τ' ἀπὸ πάσης,
 ὄφρα σ' ἰδέϊν οἷός τ' εἶλω ὑψίθερον ἀνασσα,
 καὶ σέ γ' ἀνυμνήσαιμι διώκεεσσιν ἐν ὕμνοις,
 σὺν λοιποῖς ἀγίοισι δι' ἀγίωνων ἀπεραίτων.

ΑΝΑΤΙΘΕΤΑΙ ΑΡΜΑ, ΗΤΟΙ ΦΟ-

ρέιον τῇ παναγία θεοτόκῳ, ὃ, π̄ φερὲς χερσὶν
αὐτῇ γλυπέσασθαι φησι φορουμένη
ἐπ' αὐτὰ, ἐπειδὴ περ καὶ
αὐτὴ καλεῖται

ἀρματὲ θεοῦ, κτ' τὸ τοῦ ψαλμοῦ ῥητόν, ἀρ-
μα θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιά-
δες δ' ἐθιέντων.

Ὅλλοι μὲν γε πτωχὸν χόρτοισι θυώδε-
σι νηῶν

σῆσαν ζωογράφων παῖδες αἴασαν
ἐμὴν

δαυδαλέοις πινάκεσιν, ἀγασσάμενοι
θεοῦ ἀγνῶν

μητέρα, φροτίστην οὐρανόων μακάρον.

ὅσα γὰρ εἰς πμὴν γλυπεύρας τὸ χροῖον ἀδρες,

τάσα θεογνήτων τὸ χροῖον εἰς γλυκίον.

κληθεῖν νεκίηλος, ὃς οὐ τέκος ἀγλαϊεῖσθαι

φαῖν μητρῶν δόξῃ ὅσον σφετέρῃ.

ἄλλοι δ' ἰερά βρέτη καὶ ἀγάματα τεκτῆναντο,

δὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς βαθμίδος ἐσαότα,

ἀντ' ἐτύμης χαλκίῳ καὶ λύγδιον ἰδρύσαντες.

τάσον δεσποίνης κῆρ πόδος ἡμέτερον,

τῶσόν δ' ἐνδαίει γλυκίς ἡμερος ἡποδώρου

τάς ψυχὰς πάντων παρθενικῆς μερόπων.

πάντων δ' ἀντάζει θεραπείας τιλαυγίῃ ρίπῃ,
 οἷα σελλωμένης ὑπὲρ φάος λιπαρὸν .
 οἷα δίκης φαίδων δάλλπει γόνος ἀμφιφαιένων
 τὰς φρένας, ὡς αὐτὴ διατεκοῦσαι βροτῶν .
 θερμαίνει φιλότιπθ θεοδέϊ πυρρὸν ἰεῖσα
 ἔνδοθον ἄς τανίει βλέμμα φίλον καρδίας .
 οὔσδεκεν ἀντάσασθ, σαυφροσύνης μέγ' ἔναυσμα
 ἀΐφα κατάδύσει, καὶ πόδον οὐράνιον .
 καί τε φιλοφροσύνησιν ἀειζήλοισι γένησιν ,
 ἠδ' ὀφρυστάσιν ταῖς μεγαλοφρεπέσιν .
 σώματος ἀδρομέα καὶ ψυχῆς ἀγὰ διώκει
 πῆματ', ἀπημοσύλω ἠδ' ὑγίαιαν ἀγῆ .
 γαῦτας ξυὺ νήεσσιν οἰομένοισι θανέειδα
 σώζει ἀλιρροδίοισι κύμασι πλαζομένοισι .
 αὐτὴ ὁδοιπορεοῦσι μελίφρονα νοσὸν ὀπάζει,
 ἠδὲ τὰ λαμπώρεσι ἀγκυμοδῶν φυλάσιν .
 ἀχάλων πὶ φέρεϊ ὄφρα μύθιον ἤπιον ἀδρῆ
 πότνα, λύσιν γῆων τ' ἀμφιπεσόντι πέδασι .
 ἀενάοις πύμπλησι κενοῖς χεῖτεσσι βρύουσα
 παντῶν ἀγαθῶν τοῖς θεόπονται εἰοί .
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔγωγε πρὸς αὐτῆς ἔσθλα πεπονθαῖς
 μυρία, τῆ δ' ἀντὶν λάτρεϊ ὀπιζόμενος ,
 ἀπὶ φίλων ἔργων, καὶ μελιχρῆς ἑρατῆνῆς ,
 ἔφραδῆν ὑμόφῃ κομψὸν ὕφασμα φέρειν ,
 ὀφρυστάσιν, μουσαῖον, ὅτῳ φορέοιτό κεν αὐτῆ ,
 ἄρμα τεράχον πάλων νόσφιν ἀελλοπόδων .
 οὔπρ' ἀλιζαίνων τάσων μακάρεσσιν ἀπεχθῆς,
 ὀπόσων ἀγνώμων, ἠδ' ἀχέιστος ἀνὴρ .
 κοῦφα βιβᾶ κραωνῆσιν ἀρθεάμενον πτερύγεσιν,
 οἷάτ' ἀνάτασων ἀετὸς ὠκυπέτης .

οὐ ροῖζον πλῆμνα καὶ αἴτυγας ἐν τελέεσιν,
 οὐδὲ τροχοὶ δεινὸν φθόγγον ὑπαξόνιον,
 ἀλλὰ ῥέοντα θεῶν κραδίας κατακλιδὰ βροτείαις,
 ἦχον ἐναρμόνιον, καὶ κελάρυσμα γλυκῦ.
 ἔργα τὸδ' ἠπύει κλεινῆς θαυμαστὰ μακαίρας,
 ὑψηλαῖτ' ἀρετὰς ἡμερίων γλυκῆ,
 οὐσίε διεξελάσῃ σὺν διφρω σιγαλόσῃτι,
 γλυῦ τε κατ' ὀρεΐαν καὶ δ' ἄβενδος ἀλός.
 οὐπ' ἐλινύθον καὶ κωφὸν τίασον αἰάσῃ,
 ὅασον φωνῆεν χεῖματ' ἐνεργές ἄδοι.
 τοῖα δέ οἱ τελέειν θυμῶρεα μᾶλλον ὄϊα,
 ὅασά τιν' ὑμῆσαι, παῖτοσ' ἄγαντ' ἐδέλει.
 ὅασά κεν οὐ ζύχῃ γῆρας πεπαλαγυμῶρον ἄζη,
 ἀλλὰ δι' αἰῶνος θάλλει ἀκηράσια.
 οὐδὲ γδ' ὄξ' ὕλης ταχυπότμου ταῦτα πέλονται,
 ἀλλὰ φρενὸς πυκινῆς ἔκτρον ἀειδαλέα.
 ταῦτα δὲ χαλκῶει μελικόμπων τέκτονι μολλπέων
 τέχῃ δαιδαλέῃ ποικίλον ἦτορ ἔμοι.
 τοιοῦτω δ' ἦερες ἀγαλλόμοροι πεφόρωται
 διφρω, καὶ βασιλέων παῖδες ἐριδιείων.
 τῶν περ' ἐπεμβεβαῶντες ἀλός δ' ἄλαϊτμα περῶσι
 παῖτοσε, καὶ γαίης ἀμπελόσῃ πεδίον.
 ἀλλὰ δέκδ' βασιλεία μελίφρονι μήτηδι δῶρον,
 ἀρ' π' ἔπερ δούλος σείο πῆν ἡρμοσάμην.
 οὐ γδ' τὴ κρείασον καὶ κέλλιον ἄλλο πέπαται
 οὐπ' βαθυκλήρος νυῦ κτίαρ οἶκος ἔμός.
 αἶθε δέ σοι δειμαί καὶ ἀνάκτορον αὐτὸς ἔχοιμα
 δ' ὀμητὸν δόξης ἄξιον ὑμετέρης.
 ἐν δὲ μελισσόμορον θέμῶμα πολέεσιν ἐναργέα
 βωμὸν ἀνάμακτον θυμὰ κομιζόμενον.

ἄρνα τὸν ἀργυρὸν δινοφεροῦ κόσμοιο καθαρμὸν,
 ἀνδρῶν τιμῆν λύτερον ἀτασθαλιῶν.
 σῆσά κε τὴν χαλκοῖο τετυγμῶν οὔλον ἄγαλμα
 ἄσει πειρήνης παρῶτον ὅς ὄξεφαῖν.
 σῆσα δ' αὖ ἄλλο κέδρου, ἔχουσοῦ παμφανώωντος
 δὴ τότε δαδάλλων σὸν θεόσεπτον ἔδος.
 ἀλλὰ δὴ ἡμέτερον νυῦ δίφρον δέχουσο ὑμῶν
 ἄμβροτε, καὶ θυμὸν τέρπε διφρηλασίη.
 τῆπερ καὶ τέκνον μάλα τέρπετα, ὅττι καὶ αὐτὴ
 ἔπλεο λαμπήνῃ ἡγεμόνος μακάρον.
 τύνη γὰρ βασιλῆος ὑπόπτερον ἔσσι φορέιον,
 ἔσσι θεόδμητόν θ' ἄρμα θεοῦ μεγάλου.
 τὲ δ' ἀχερόντειον μέλλων λήϊσορα βάλλειν
 ὄξ ἀρχῆς παρτέρης σῶκος ἀναξ' ἐπέβη.
 ἀμφὶ σέθεν σολύμων ἀνεβάλλετο θεῶν αἰοιδίω,
 φόρμιγγα κροτέων ποικιλόγηρυ ἀναξ.
 τὲ δὴ καὶ θάλος ἀγνὸν ἀφ' ἁμάτος δ' ἔχει εἶ),
 καὶ ῥίζης ζαθέης διπατέρεια κόρη.
 δὴ γὰρ ὁ φορμικτῆς καὶ αἰοιδίμος ἔσκε παρφήτης,
 καὶ μέγας ἀχμητῆς καὶ βασιλῆος κρατερός.
 εἶδ' ἔρουῦ θυμῷ παρπλάσθε παρὶν σε γλυέσται,
 καὶ παρὶ σεῦ μαίτης πολλάκι πολλὰ σφός
 χεῖσε λύρη γλαφυρῇ παρσίσματα θεῖα λιγαίνων,
 ἡμέτερον παρδρὸν σεῖο παρστωπον ἰδεῖν.
 ἀλλ' οὔτω παρθεῖν τὸ παρπαρμῶν ἡμῶν ἴκατε
 τῆ παρδός χρεῖν πᾶσι παρθενοτάτης.
 οὐδέ τί πά σοφίη παρ λαμπῆς ἡθελες ἀβεθὸν
 ἡμέτερον φορέειν ἀμφιπέτασμα χερός.
 οὐδέ τί τὴν κρατερῶν ἡεσίδα χρεός ὑδροῦ
 σιδραῦσται κεραλίω ἐν ποδί δεξιτερῷ.

τὴν φρένα δ' ἠγάθεοισι παρηγορέεσκει ἐπαίνοις
 μουνοχροῖς δ' ἰοῦ γήναμδῆς τ' ἔρατῆς.
 καί που τὴν κλήζει ποτὲ μὲν γοιμῶδια γάλλω,
 καὶ χέρσον καρπῶ βειδομύλω χερσῶ.
 καίρα δὴ κλυ μήνης μονίμω δ' ὀπίδος ἔδρλω,
 καὶ ἔσπον ἀϊῶνός μιν θεόνον αἰδίου.
 ἠέλιόν τ' ἀκάμαντά μιν αὐτὴν αὐτ' ὀνόμηνεν,
 καὶ γαμβροῦ θαλερὸν ἀθανάτου θάλαμον.
 ἄμπελον ἀμφιλαφῆ δ' ἰὼ δὴ θεὸς αὐτὸς ἐνφικεν
 γουινὸν ἐς θύανθῃ μέμφιδος ἐκ συγερῆς.
 καί που κῆ νηὸν δεδμημῶρον ἠεφίνλω
 εἶπεν ἀγακλήτῃ ἀμφὶ δικαιοσύνη.
 ἀγγλῶ δ' αὐτ' ἑτέροφι φατίζετα ἀϊδριδικαίω
 τελλομύλω, κῶρδοῖς χάρμα μέγα κεαδίλω.
 ἄλλοτε δ' αὐτ' κλείει τερψίμβροτον ἠεργύειαν,
 ἠδὲ νάκος ψυχρῆ περὶ διανόμωρον.
 ἔσι δ' ὅτ' ἀργυρέαις κραπνίλω πτερύγεσι πέλειαν,
 καὶ νῶτω χρυσῶ φάσκεν ἀγαλλομύλω.
 ἄλλοτε δ' ὀμδῆις σέφανον πλειῶνος ἔρανηῆς
 αὐδάζει μεγάλου λειριόεντα θεοῦ.
 ὄφρα δὲ δηλῶν ζωῆς εἰλικρινὲς αἴθος
 ἀργυφῆς, ἐνέπειπου νίφα λδοκοφαῖ.
 τὴν γε θεὸς διδοῖ ἀνθρώποις, ἅτε εἶριον ἔασα,
 ὡς τ' ἀχρὸν πυκνάσαι γυμνὸν ἔκαστος ἑόν.
 τοῖσι δ' ἐπι λιπαρὸν μιν ὄρος θεόμοισρον ἐνιασεν,
 ὡκε θεῶν θέαται δ' ἄθεν αὐλιν εἰλώ.
 πρὸς δ' αὐτῆς θεόδομιτον αἰλὸς ἐάθος οἶδεν ὑδέειν,
 ὀλβιον ἀνθρώπου δ' ὠμάτ' ὀπιζομύρου.
 οἶδε δέ μιν αὐτὴν ἰερόν σκῆνωμα καλέεσαι,
 κῆ τόπον οὐ σεμνὴ σίμψατο πέζα θεοῦ.

λαρίνακα δ' αὐτ' ἐπέφ' κρέατος τ' ἀλικῆς τε δυνάσει
 ἔρασιδων, ὑπάτου τιλυγέτου πατέρος,
 ἦχ', ὅπου τέκνον νεκύων τὸν ἀτερπέα χῶρον
 ὀτρύνει περιλιπεῖν μητεῖ σὺ δὲ γῆρεῖ.
 ὄρσο σὺ καὶ χηλὸς μεγάλῳ πολύθεσε τοκῆϊ
 ἦε, σέθεν κάρτους, εἰς ἀνάπαυμα τέον.
 οὐκ ἐπέοικε τάφῳ πμαλφεία γῆα κεκρύφθαι
 σεῖο τέκος λιτῶ, μηδὲ καλῆς τοκάδος.
 φερὸς δὲ θεῶ ἑρῆνῳ διεφήμισε καλλιάνασαν
 μητέρα, ἔθειόν φησι σέβασμα πέλειν.
 καὶ κούφῳ νεφέλῳ δροσφδέα, λῶ τ' ἀναβαθμῶν
 θῆκε θεὸς σφέτερον, καὶ σκέπας ἡμέτερον.
 κικλήσκει δ' ἑτέρωθεν θεῶ νιν χεῖρα κραταίῳ,
 τῶν μάλα πάντας αἰεὶ σῶσαι ἐπομοτάτῳ.
 αὐτόματόν τε βροχίῳ, ἠδ' ὑέτὸν ἀγλαόκαρπον,
 τὸν θεὸς ἄ κλήρω πιστὸς ἀφωρείσασθαι.
 καὶ μιν αἰεταλέος καλεῖ καλὸν ἔρνος ἦγάης,
 ἐν τέγει ζαδέω καρποφορῶσαι ἄδλω.
 καὶ ματ' καὶ κλεινῶ φημίζει μαθήσι ἀμύμων
 ἄστυ θεοῦ, τύρσιν τ' ἦγαθέλω μεγάλου.
 τῶν πεπολίσθαι ἔφη σὺ πάσης χαρμάτι γαίης.
 δεινὰ φρουασομόρων δυσμύρων θορύβων.
 αἰνῶς δ' ἐσπύζοντο ἀνάσσια φύλα γιγάντων
 σὺ θῆναι θνητῶν ὄσεβέων γημεῖω.
 οὐδὲ γὰρ ἠβούλοιντο σῶσεις ἄμμι γῆρεσθαι
 ἀλκτῆρ' ἀράων, καὶ θανάτου μέλαρος.
 καὶ ἐδρακείνας τῶν ἄλλων ἐγχεζαῶτα
 φῆσέν οἱ ὕψισον κτίσορα τῆς πόλιος.
 φῆσε δ' εὐρρείτου ποταμοῦ τῶν δ' οἶμα γανῶσαι,
 καὶ θεὸν ἐν μέσῳ πάντοτε τῆςδε μέρειν.

κ' ἤδη πολλὰ λελέχθαι ἀγάκλυτα ἀμφὶ πόλιος
 τῆσδε θεοκτίσου, καὶ πείσημα κλέα.
 αἴψυ δὲ κινύμενον μεδέων τόδ' ὀλύμπιος ἔρχο
 οὐρανόθεν καταβάς ἐνεία μῆνας ὄλοισι,
 ἠνίκα τ' ἠεὶ βροχίδεα λάξζετο μορφῶν,
 καὶ δέμας ἀνθρώπων δημοεργὸς ἔων.
 οὐδὲ μὲν οὐ θεοῦ ἔρνος, ἐπεὶ δόρυ νηδύος ἀγνῆς,
 μητρὸς ἐχρωείσθην ἀγχιθέου ὄψαπαι.
 καὶ περ γὰρ ἀπλάγχμων ἔρατῆρ' ἠεμολόνητα δύραζε
 εἰς φάος, ἀγκὰς αἰεὶ πύγκαλον ἕδον ἔξ.
 οἶά περ ἐν γραπτοῖς ἰνδάλμασιν εἰσορώμεν
 παρθένον ἐν κόλπῳ κοῦρον ἔχουσαν ἀβρόν.
 τὰ δ' ἀνὰριθμήτοις γραπταῖς πεπυκασμένον ἄμμα
 τῶνδε διαρρήδην θέσκελος εἶπε λόγος.
 ὅττι κόρη χερσέεσσα μετ' ἀγκαλίδεσσιν αἰεῖρει
 αἶψα ἐλὼ γήυνῳ ἀμφιβαλεῦσα φίλῳ.
 εἶπε δὲ μυριάδων πλεόνων ὄρον εὐθὺς δύντων
 θεῖον, ὅπ' πλείους πρὸς θεὸν αὐτὸν ἀγχι,
 εἰς χροὸν οὐράνιον κεχαρηότας, ἄστε βιῶναι
 πάντα θεοκλήτοις ἐν θαλίῃσι χροόν.
 οὐχ ὅπ' αὐτὸς ἀνάξ' ἰδίῳ ποιήσαιτ' ἀπὴνῳ
 τῆμος, ὅτ' ἐκσῶσαι κόσμον ἀλιτρὸν ἔβη,
 ἀλλ' ἀρχῆθεν ἔλω, εἰς οὐπὲρ θεῖον ἄωτον
 πᾶμωροτον μήτηρ γείνατο θηλυτέρων.
 ἐκ τὲ δ' οὐρανόθεν κρατὸς ἀσπέτος εἶπετο κούρη,
 μητέρι κρείοντός γ' ἔασομῆρ' σφετέρου.
 οὐδέ περ σίνεσθαι θεομήτορα φεικτὰ δύναιτο,
 οὐδὲ μὲν αἶτα βλέπειν φύλα θεοσυγέα.
 αἶψα ψυχὰς δειλῶν μερόπων λυμάνετα ἄλλων,
 βλάσκοντ' εἰς ἐρέβους, δειμαλέων τε μυχῶν.

τὴν δ' ὄχρος ἔξετύπε φλόγον, τίπερ αἶδρα παροφίτην
 οὐρανεῖς εἰς σαθμὰς ἤρην ἐρημοπόλον.
 ὡς γὰρ ἐκείνο θέρον μαλεραῖς δάδαλμα φλόγασιν
 ἀνδρὸς ἐνὸς κεφαλῶν νεοῖθεν ἤχου αἶψα,
 τὼς μῆρην ζέουσα πολέας ἀγαπήσιος ἀκμῆ
 εἰς πλάκας οὐρανόιοις θερμότητι μετὰ γῆ.
 τὸ το δέπου φράζει, τὸ παλαίφατον εἶτατο φάσμα
 παρὰ φηχῆ πρὸς κλίμακος ἠγαθέης,
 τῆς βίασις ἠπείρου, κορυφῆ δὲ οἱ ἠΐματ' ὀλύμπου,
 καὶ θεὸς ἀκροτάτη ἡ ἐπερειδόμενος.
 αὐτὴ μὲν τε πέφυκε δὴ ἦς θεὸς οὐδας ἰκάνει,
 χ' ἡμεῖς αὐτ' ἀπὸ πρῶτον ἐποιχέομεν.
 οὐδενὶ ἄρην βλαστῆν τὴν παρθένον ἀγλαόκαρπον
 ἄμβρατος ἡ μὲν βηλὸς ἐπουραῖνος,
 ἀλλ' ἀσεμρὸς ἔλω πυκινῶς κληῖσιν ἀρηθρῶς,
 ἔξ οὐπερ κούρη ἤλιτεν ἀρχέικκος.
 τὴν περ ἐπλάσσει θεὸς ὁμοδέμνιον ἔμμεν ἀρωγῶν
 ἀνδρομέης πλοῦρῆς ἠΐδῶ παρτέρω,
 καὶ τε παρῆξ ὕδρος νόον ἠγαγε ποικιλόνωτος,
 τῆς δὲ, καὶ εἰς ἀντὶ ξέφεν ἰαφρασίλω.
 ἴθμα κράτει μεγάλιοι τὸτ' ἔντυεν ἠγητῆρος
 λῆμα καλῆς κέρης, ἠνίκῃ νεκτάρειον
 ἀμβροσίου σώματος θεοκύμονος ἀγγελιώτη
 ὠδίνος πίσιμος τοῖον ἀνῆκεν ἔπος.
 ἠνὶδ' ἐγὼ δμῶις ταχπειθῆς κέρντορός εἰμι
 ἀθανάτων. τέλειδοι μοὶ κ' ῥῆμα τέον.
 καὶ τότε δὴ πατρός πανταρχοῦ φαίδιμος ὑδὸς
 κόλπον εἰς δ' ὠδὴ ἤλατο παρθένιον.
 ἦ δ' ἰσποκυσσάμεν θεὸν ἀρρητοισι γονῆσιν,
 ἀνδράδ' ὁμοῦ διφραῖ γείνατο κοῦρον ἕον.

ὡς κείνον ἀμφύει γουυὸς πάλλιδυποι ἀλώϊς
 πίνος, δ' ὀδομον καὶ ῥύδον ἦρος ἀκμή.
 τῇ δὲ βροτοῖς ἐπέλασε τὸν ὄρχαμον ὑψιμέδοντα,
 ἠδ' αἰώρησεν φύλα χαμαπτετα,
 καὶ ποίησε θεὸν βροπειδέα γῆα φορήναι
 ἀθάνατον, χθαμαλὸν δ' ὄξειδέωσε γῆρος.
 καὶ ἀπὸ δει μετέπειτα παρορλώεας αὐτὸς ἐγχεῖται,
 ὡσπερ αἶω νόειν μηδὲ κέτω πείσειν.
 οὐδὲ γὰρ οὐ λήγῃ σφοῖς θαύμασιν ἦτορ ἀτειρὲς,
 οὐδὲ λόγῳ ἀγαθοῖς θαλγέων ἡμέτερον.
 οἶα μάγνησα λίθος τὸν ἀπλώεα χαλκὸν ἐφύκει,
 πὸς ἔλκει μῆριν πρὸς θεοῦ ἄστυ βροτοῖς.
 ἴτε τὴ πᾶσι σάφα πεισὶς λαοῖσιν αὐτέϊ,
 ἴτε δ' ἄσμα κλυτὸν κείνο διαφύσιον.
 αὐτῇ ἐγὼ μήτηρ ἀγάπης παρικαλλέος εἰμι,
 εἰμ' ἀλκήσ φοβερῆς καὶ ζαθέου μεγέθους,
 ἕπωρῆς δ' ἀγίας, πᾶσι τ' ὄλβια δῶρα δίδωμι
 οἶσκε θέλω, πάσας δ' ἀμφιέπω χεῖρας.
 ἀτρεκίης φεράζω ζωθάλμιον οἶμον ἀμεμφῆος,
 ἕπίδα τῆς ζωῆς, ἠδ' ἀρετῆς παρέχω.
 δῶτέ μοι ἕδὸ μῆροί με μετέλθετε πάντες ὀμῆρτῃ,
 ὑμέτερον δὲ πέλει μέλιτος πολὺ ἠδίου ἦτορ,
 πολὺ μῆγισαγέων λαρότερον χαδόνων.
 τοῦ μὲν ἀεισπόνων ἄσφαμείβεται ἔργα μῆγιστῶν
 ἔπιτα λάχος δ' ἀβρόν, καὶ κτέρας ἀρπαλέων.
 μῆμα δ' ἐμὸν μῆγινδὲς ἐνὶ σῆθεασι φυτῶει
 θερμὸν ἀειμῆσου ζωπυεῖον φιλίας.
 ὄσσι φῶγροσί μ' ἔδειν πάλιν ἡμερος αὐτοῖς,
 ὄσσι πίνουσι, δέψα πάλιν κατέχῃ.

ὅς δ' ὑπακούσῃται μ' οὐκ ἀγχιωθήσεται ἀήρ·
 ἀμφί με ποιπνύων οὐκ ἀν' ἀλιτερός ἔοι.
 ὅσκειν ἀνυμνήσῃ κυδαίνων δὲ κλέα κούριον,
 ὄδ' ἔπαυρήσῃ γ' αἰδίου βιοτῆς.
 οἴητ' ἐν λιβαίου δὲ δειέλου ὑψέπειλος
 κέδρος ἀνυφάθην δειράσιν ἠλιβάτοις.
 καὶ βλωβρῆ κυπείρασος ἀειρομυρῆ κατ' ἀέρμου
 πεφόνος δὲ δένδροις καινοφόρῳ κορυφῇ.
 χ' ὡς νεαρόν δίνεασιν ἐν ἀγγιλάλοισιν ἀνέχον
 φοίνικος ραδιῆς πρέμμον ἀνερχόμενον.
 οἷά τ' ἀνάσσει φιαραῖς γαλόωσα ροαῖσιν
 δὲ μήκης πλάτανός γ' ὕψη ἐν εἰαμυρῇ.
 ἰμερτοῖς ἐτάυασα βραχίονας, ἢ ὕτε κῦρον
 ἀνθεῖ τερμίνθου δένδρον ἀσροφαεῖ.
 ὡς δ' ὅποτε κρήνης ὄδ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ
 λούκον ἀναβλύζον χάρῳ ἐν οἰοπόλῳ,
 δὲ φριπέος ξεφεται γλαυκόχερος ἔρνος ὕψης,
 δὲ κεραίων αὐρέων τῶν κλονέουσι πνοαί.
 καί τε βρύει πάντη ἰσημιμυρῆ ἀνθεῖ λούκῳ,
 τῶν ἐν ἀνθεόπων ἀμφοτέθηλα γήρει.
 οἷηθ' ἠβώωσα χάρει βλάσησα φροσῶνῃ
 ἡμεῖς, δὲ κλείεις δ' ἀνθεα καρπὸς ἐμά.
 φυταλιῆς τε δίκην καὶ φοινικανδέμου ἄριον
 εἰαρος, δὲ δ μου λαρόν ὄδωδα ρόδου.
 καίρα δίκην σακτῆς, συμύρνης τ' ἀπὸ τερπνὸν αὐτμῆν
 ἦκα, δὲ τ' ὄδ μῶν, ἀσπαλάθου θ' ἔδανου.
 ἀλλά μοι ἰλίκοις κεδνὴ ἴνέ. δὲ δὲ βιᾶνα
 μακρόν, ὅπως εἶσο κρατὶ τεῶ σεφάνοις,
 τῶ πολυπμῆτα πλέξας παμπούκιλα ἀνθη,
 φημὶ δ' αἰδαίων δαυδαλέων χροῖας.

ὡς αὖ τέρμα κίχων θητῆ βίοτοιο διωαίμω
 τόνδε λέγειν χεῖσ δ' παμμεδέοντι λόγον.
 κύεῖ σὺ μέγαροιο θροωρεπῆ ἀμφαγάπησα
 ἀγλαίω, χῶρον σῆς τε μονῆς ἄγιον.
 μὴ δὴ ἀμύβεισάις μοι ψυχὴν ἔξαπολέσῃς
 ἀνδράσι, μηδὲ βίον σὺ φονίοισιν ἔμῳν.

Ἄ εἶδω μῆριω χρυσόθερον, ἠὲ τέκεν αἴνη,
 ἠ χεῖς δ' ἴδωες κούριω χεῖτεσι βρούουσαι,
 ἀθανάτων βασίλειαν, ὑπέερχον εἶδος ἔχουσαι,
 πατρὸς ἐπουρανίου νύμφω, καὶ μητέρα τέκνου
 κυδριῶ, ἠὲ πάντες μάκαρες κ' ἰ λαμπαρὸν ὄλυμπον
 ἀζόμενοι πόουσι, καὶ ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ

θειότατον, φάσκων εἶναι αὐτὴν ἀπασῶν
 ἢ παρθέτων ὡραιοτάτην,
 καὶ πολυώνυμον.

στροφή, α'. κώλων ιβ'.

Θελον νῦν μοι παρῆναι
 ἀναίοιο χέρον
 τῶν θυγατρῶν τῶν θεοτέραν,
 διὰν ἄρα μελπομένη λιγυρὴν κῶμον
 ἀθέων σὺ κόμης παμποικίλοις.

ὡραιοτάτην ἣ ἐρωγε παρθέτων
 ἀπίειν μέλλω μύριαν θεοτό-
 κον, θεοῦ κεδναὶ τεκοῦσαν ἀμβρότου,
 ἡμερον οὐρανοῖδαν,
 χαρμὰ δ' ἀγνόν, κῦδος ὄπιχθονίωι,
 κλεινὰ πολυωνυμία
 ἀνθέοισαν.

ἀντίστροφος, κώλων, ιβ'.

κλείεται δ' ὡραία πάντα,
 ὡρανόσασα φέρει,
 ὄσα τ' ἀθῆρ ἀτρυγέτος,
 ὄσα πόντου βένθος ἔχθη βαθυκρήμοιο,
 εὐδεδίφρα τε νῶτον μετέρος.

οὐ γὰρ φέρεται τι καλὸν καὶ φαίδιμον,
οὐδὲ σεμνὸν ποι. θαλερὸν τι φύει,
τῷ κε μὴ κλεινὰ κέρα συμβάλλεται·
ἀλλὰ χέλυ γλαφυρὸν
δυμέ μοι ἔρπον, χείρις εἴπι νοῦ
θάλπῃ σ' ἀγαναῖς μελέτασι,
ἠδ' ἰάνει,

ἔπωδός, κώλων ιε'.

φαινέμεν οἷσπε χρέεσι
ταῖδε συμβλατὰν χροῶς
τῶ ξαν αἰοιδίμος ἀδρῶν,
οἱ πάλαι θεασίσματ' ἔχουαν ἄδην,
πρὶν θάλος ζωᾶς διγείν, κα-
πιχερὸ θεοφρεπές.
ταῖδ' ἄν ἤξάτα θυόεσσα κεδρίνα
φαίτ' ἐν ὑψηλῷ λιβαίνῳ
τε θαλίᾳ πρσοφερῇ,
πρσοφερῇ γλαυκόχεσσι δένδρῳ ἕμας,
τὸ πεδίῳ θαητὸν αἰθεῖ,
καὶ θρειλεχεῖ ροᾶσιν
ἀρδουλίᾳ πλατάνῳ.
κυπάρισσον φαντό τέτιν,
τανύκομον φοίνικᾶτ' ἔμμεν.

σροφή, β'. κώλων, ιβ'.

αἰθέων δ' ἄλλοι φερσόνυ-
μον θέσαν ἐκφρεπέων.
καί σφε χρυσανγῆ σοφίας
εἵνεκα κλείσει κρόκον. δὲ δ' ἄχραντον
μίτταν, ἀγυφον καλλείριον.
ἦρος τό τ' ἀγαλμα ρόδον χρυσανθέμου,
πυροσῶν

πυρὸν ἀνίσσον καπυρᾶς ἀγάπας,
 ἃ ζέει θείας μάλ' ἤτορ παρθένου.
 αὐτὰρ ἴον κυναυ-
 γές τὸ κείνας λῆμα χαμηλὰ πτέον,
 συγῆς ὑφραφανίης
 ἀνὲν ἐχθρόν.

ἀντίστροφος, κώλ. ιβ'.

οὐδὲ μὲν λίθων διαυγέων
 ἄμμορον ἢ τὸ γῆρος
 τᾶςδε πμᾶς ἀγαθείας.
 ἀλλὰ γὰρ κλειτωνυμία πολέων χαίρει
 χλωροπὸς δ' ἴασις κλήζεται,
 πῖσιν δὲ ἐνοῖσαν ἀειδαλῆ φρασὶν
 ἀγλαῖης αὐτᾶς, δὲ λειπομύχαν
 οὐδ' ὅτ' ἐκείω θάνειν βροτοσόος
 ὀκρυόσιν τεταθείς
 πᾶς θεαγῆς. ὑάκινθος ἀκού-
 ει δ' αὐτε δι' οὐραίων
 ἐλπιδ' ἐσλῶν,

ἐπωδός, κώλ. ιε'.

ἄτε μέμαλιν ἐστυεῖ,
 καί περ ἀτλάτοις πάθαις,
 ἠδ' ἀχέων ἀλοῦσα.
 ὡς ὅτ' ἀγυπτον μόλε σδομηρία
 σὺ βρέφει θ' ἀγνῶ, καὶ ἀνδρὶ
 φιντάτω, παρπόλιον
 τὸν περ μέρος ἀλικίας ἤδη κίχεν.
 ὅπ' ἔσφρος δάει μαλερός
 μύριας θεία φλογὶ
 θόφιλῆ ψυχᾶν ἔρασιπλοκάμοιο,

καλέομεν θνατῆρ τὸ φύλον
 ἀθηρὰ κ' ἀγλαῖεντ' ἀάσασαι,
 σαρδόνυχ' ἀμαλίσαι
 δὲ κλεινοῦ μῦρτυρίου
 καλέομεν δὲ ξαί μιν αὐτάν.

σποφ. γ'. κώλων, ιβ'.

ἐν δέ οἱ αὐτᾶ τόπαζον
 σικτὸν ἀναπτόμεθα
 κυανοῦ χρυσᾶς φολίσιν,
 ἐν δ' ἔς ἀν' ὄψιν τὰ πέριξ ᾠδῶν πῶντα
 λαῶν πάντ' ἄδην λειμωνίδα.
 καὶ τὸν μὲν ἔκαπ καλᾶς θεωρίας,
 τᾶς περὶ ψυχᾶν μακάρον πρὸς ἔδρας
 ἄγχι ἀπεινας, θεοῦ δ' ὀμάγυριν.
 τὸν δὲ δι' ἀγλαίαν
 τὰν κορείας, ἀφθορείας τε σέλας.
 οὐ μῶνον ἄρ' ἔξεχεν ἄλ-
 λαι θεοπῖα,

ἀντίσποφ. κώλ. ιβ'.

ἀλλὰ καὶ ἄγχιταί ἀγναῖ
 παρθενίας ἀρετᾶς,
 δὲ θαλεῖς σπινθήρας δὲ πὸ
 κυκλόσε σράπτοιισα τρέπον σμῦράδου χλωροῦ,
 εἰς κόσμοιο παντὸς πέριξ αἶα.
 τῶν νιν βασίλειαν ἀγαυᾶν παρθένων
 κλείομεν, ζωᾶς ὅπ' γ' ὀπλοτέραις
 τᾶς δ' ἔναυσμ' ἱερὸν πόρην παροίτερα.
 χρυσόλιθον δ' ἐπέπο-
 μέν μιν αὐτὰν σπινθαρύγασι λιαν-
 θῆ, καὶ κυανῶπιν ἀμά

H Τῶςδε

Τῶςδε σάπφει-

ἔπωδ. κάλων 1ε'.

ρον τὸν ὀμόχερον αἴθρα
 ὀρφάνα πᾶμπαν νεφῶν.
 τὸν μὲν ἔκαπι θεοπνύ-
 σοιο ρήτρας, ἠδὲ διδασκαλίας,
 τᾶ κατὰ θυσε φρένας τῆδ'
 πλατίον μῦθος ἐπι-
 σάξοισα λόγιο, καὶ ὀμφᾶς χεῖλεισιν
 ἐνθέοις πυρσοῖς ῥοδέοις.
 πλάκα σαπφείρου γεμαὴ
 αἴθερ μὲν δία θεομάτορι κούρα
 δὲ μάλ', ἀγίσσοντες αὐταῖς
 δὲ δῖαν ψυχᾶς ἀχραΐτου,
 τᾶ περ ἔτερψε τόσον
 κέαρ ἀρρητον μεγάλου
 ὡς θεοῦ δέφρον γλυΐσται.

σροφι, δ'. κάλων, 1β'.

πρὸς δ' ἔθ' ἴλα τὰ δ' ἰδοῖσα
 οὐρανίων μακάρων
 εἰς θεοῦ βᾶ μὲν θαλάμοις,
 ὀλβίαν τ' αὐτὰν ἀμύργμασι παισίοις
 εἰλβοισαν καὶ ὄρμων ἀσραπαῖς
 τέκνω ποττειδομύραν φιλόνοει,
 θειάσασ' εἶδεις τόγχε χεῖμα νέον,
 ἀντολαῖτ' αὐτῶ ῥοδόχερος βοᾶ,
 ἠεὶ πόλατε κλυτᾶ,
 καὶ σελανάα λιωδῶ, παριστω-
 δῆ μὲν χερσπαῖς ἀμῆρυ-
 γαῖς πρὸς σάτου.

ἀντίστροφος, κώλων, ιβ΄.

Τοιγαροῦ καὶ χρυσοφεγγές
 ἀελίοιο βλέπειν
 ἐννεοὶ φθέγγαντο κλύος
 πότνια, τοῖόν τε σέβας ποτιδεῖν οὐπω.
 ἰφδίμαν δ' ἄδρησαν ματίερα
 δόξας φλεγέμεν τελέας, χ' ἰωφράτου.
 πῶς δ' αὐτεὺν θαμβαλέοι μάκαρες.
 τίς ῥ' ἔδδς βάνει, τίς αἴπος οὐρανοῦ,
 ὡς ροδόπαχισ ἕως,
 ὡς τε μήνα πλησιφαῆς χερσπάς;
 ὄξαιρέτος, ὡς φαέθων
 πῦρ δεδορκῶς;

ἔπωδ. κώλων, ιε΄.

πέπλον ἔεσο γῶ ἀυγῆς
 ρεία τιλαυγέσερον
 ἀλιακῆς πυρεάσας.
 καὶ θεόδματος σέφανος πολυτφ-
 ρῆς φιλαγλάου φαεινὸν
 κεῖτα κόσμει κόρας.
 κόσμον τίς ἀν' ἀγλαογύου σκάνεος
 τὸν ἐπίλοιπον γλῶσσα δύναι-
 το φράσαι, τίς δ' ἐκωρεπὲς
 εἶδος ὄξειπείν, θεοειδέα θ' ὤραν;
 ἀδύνατον θνατοῖς φρόπασι
 τέτ', εὐγλώσσοις περ οὔσι,
 χεῖμα, καὶ ἀθανάτων
 κατ' ὄλυμπον ναμεταόι-
 σιν ὀμάδοις πμαλφέεσσιν.

σροφή ε'. κώλων, ιβ'.

ἀλλά μοι μέλος τὸ λοιπὸν
δαδαλέα χεῖρι,
ἔξυφαγε λοιπὸν ὕμνον
δύαγῃ φόρμιγγι τ' ἀχέως, λέγε ποίοις σὺ
οἰωνοῖς ἀνάσσα κρίνεται,
ποίων δ' οἱ ἔπονυμίαν θεοφραδεῖς
ἄμυσαν φῶτες. καλέουσι δέ μιν
ἄρχον ὀρνίχων ἀπτόν ἄλκιμον,
εἴνεκα τὰν παρεπίδων
ὄξυδερκέων, ὑψιμέδοντα θεόν,
ὡς ἀετὸς ἀελίου
φῶς, ἀθροιστῶν.

ἀντίστροφος, κώλων, ιβ'.

καί νυ καὶ μύσαις παλαμοῖς
δὲ μάλ' ἔδοξε φυᾷ
ἔμφορέπειν τίνας ὄνυμα
τῆτο γλυνάμον δὲ δεαποσιῶαν τιμά.
ὡσπερ γὰρ πετεινῶν ἀγεμῶν
ἄδων φλεγύας μεγαλοφρεπῆς πέλει,
τὸς κράτος πάντων μύρια θεόπαυς
ἔχ' ὀλυμπίων, βροτῶν, καὶ νερτέρον,
παμμεδέοντα θεόν
δὲ τ' ἀνήκεν γαστέρος ἐν πολιαῖ,
σωτήρα βροτῶν τ' ἀχρυσό-
μων ποσειδῶν.

ἔπωδός. κώλων, ιε'.

οὐδὲ μὲν οὐ τὸ δ' ἀφαιρὸν,
φάσμα ἀγαυὴν παρθένον
τὰ δ' ὀπικλησιὴν ἀνδρεῖν,

ὅτι δὴ δῆεν κρατερὰν μελιτᾶ,
 καὶ μάχαν χρύσασις ἀνὰ
 ἀμφὶ πρὸ θεοσεβῆ
 λαῶ ποτὶ δαιμονίων φύλον βαρὺ,
 ἢ διαρραῖσθαι χυρεὰν
 μεμαώτων θέσκελον.
 καὶ μιν ἀμβροσίῃσι θεοδέλυμα δαμῆσαν.
 τοῖον ἀσπεῖ γὰρ καὶ ἑσπῶ
 ὠκέων πτανῶν ἑοῖσιν
 νεῖκος ἐπ' ὄρταλίχοις
 ὀφίων λυγρῶ σὺ ἔδνει,
 καὶ δρακοντέοις πελάεσι.

σροφή, 5. κώλων, 1β'.

διαγῶν κραντιερα φύτλαν
 κυδάνειρα θεοῦ
 ἀμφέπει, μάλλον τ' ἀγαπᾷ,
 ἢ φιλόσοφος χυρέτιρα πθῖνατε
 τοῖς αὐτᾶς γόνουσι, καὶ θρέμματα.
 ὅσις γὰρ ἀμύμονα τέκνε νήξεκῶς
 τέθμον αὔξει, ματέρος ἐντὶ τέκος.
 οὐδ' αἶ εἶρεδαί νιν ἀγροεῖν πινὰ
 μυσπόλων ὄτω
 ξυζόν ἀδδία, ταχναί τε πέλε-
 αν, σωφροσύνας θ' ἔνεκν,
 καὶ σεναγμῶ

ἀντίστροφος, κώλων, 1β'.

πενθίμων, τοῦ ἔχε κούρα
 ἀτετάλαμα βαρεῖς,
 ξυζόνος δίκαν, μετὰ πότ-
 μον διώλκνον τέκεος πολυθέσοια.

οὐ ξυγῶν γὰρ ὄρπακος δίγῃ
 χλωροῦ πόσιος φίλου ἑσερημύρα,
 οὐδ' ἀφύσσει πίδακος ἐκ φιαρῆς,
 ἀλλ' ἄλασόν τι σένει, καὶ φθέγγεται,
 δύνιν ἄροισα βίον
 δύνετου μίμνει φίλου, αἰὲν ὕδωρ
 πίνει θολερὸν, μεδέπει δ'
 αἶα πάντα,

ἔπωδ. κώλων, ιε'.

ὅν ποθέοισα σὺ δύνον.
 παρθένος τοῖον βίον
 εἴλετ' ἀριστοκεία.
 ἰμέρω γὰρ τακομύρα ζαφλεγῆι
 νυμφίου, τέκνου τ' ἀρίστου
 τῆ λ' ἀπείχε θαλιαῖν
 πασαῖν, ὡς αὐμύδιον οὐδὲν δέξατο.
 σόματι δ' εἴπεσκε δροσερῶ,
 λέγε μοι, μοὶ μάνυε,
 εἰ δ' ἄγε ψυχᾷ πεφιλαμύε τᾶ ἴμα,
 περσφιλές τ' ὄσσοις φάος μύδι,
 πᾶ μεσαμβρειὰ νομύεις,
 πᾶ θέρει ἐνδιάφς.
 κατόπιν τὸ μ' ἔλεγε τάλαμ-
 ναν πόθω τεξωμύριαν κῆρ.

σροφ. ζ'. κώλ. ιβ'.

πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ξυγῶν
 νύμφα ἔοικε θεοῦ.
 ἅδε γὰρ καμρὸν θαλεροῦ
 ἦρος ἀγγέλλει τᾶ ἐπηλυσία τᾶ σφαῖ,
 ἀγγέλλει δ' ἀτερπῆ ἅματα

χρῆμῶνος ἀπὸ γέμῳ ἤδη τεραχίος.
 τῆτο δὴ παρῆξεν μῦρία θεόπαις,
 ἀνίκ' εἰς κόσμον γαγῶσ' εἰσῆλυθεν.
 μένυε φεικαλέαν
 γὰν ἀπισίαν παρλιπῶεν φαφαραί,
 πῆσιν τε βροτοῖς ὄπιδά-
 μείν ἔρασανά.

ἀντίπροφ. κώλ. 1β'.

ἄδεταμ ξυγῶν ἐν ὕλας,
 παρηόσιτ' ἀκροτόμων
 συμεχῆς ζώοισ' ὀρέων.
 ἄγεμαν ὄρνις φιλέρημος ἑοῖσ' ἀνθρώ-
 πων τ' ἔχθει πάτον καὶ ἄδεα.
 οὐτὰ δ' ἀλέεινε τὸν ὄχλον πότνια
 τὸν βέβαλον, καὶ φρέν' ἄειρεν ἰσθρ
 ὄππερον σαθμῶς μονήρης ἠρανοῦ.
 Τουτάκι δεῖξεν ἑοῖ
 τῆτ' ἀδεῖν ὕψος μάλ', ὅκ' ἤλθε παρῆ
 τὰν γαῖαν ὀρειοτέραν
 ἀξιώαμον,

ἔπωδ. κώλ. 1ε'.

ἀλιβάτους ἐς ὀρέγχοις
 ἀνεῖνις σὺν δειῶ,
 τὸν φέρε γαστρὶ παγῆτα.
 φανή δ' οἱ δεινοὶ παρῆ ταῦτα νεοσ-
 σῶς ἑοῖς ὄρνιχα τάνδε
 νυκτὸς ἐμξέφειμῶσαι.
 οὕτως ἰδίους παρῆποῦτας παρθένης
 νέμει ἐν αἰῶνι δινοφεροῦ,
 κομέειθ' οἷα βρέφη,

οὐδὲ μὲν ξυγῶν κρέας οἶδε πάσα δαίτη
 κενόβιον τι καὶ τεθνακός.
 ὧδ' ἀνάσσα πᾶν τι δόγμα
 σρεβλὸν ὑποσφέρεται.
 παρὲς ἐπαρείας ἐτέρων
 ὀρνέων ξυγῶν ἐποίμα,

σροφ. η'. κόλων, ιβ'.

καὶ κόρα καμῖσ' ἀεικὲς
 πολλὰ πονηρὰ πάθει.
 καὶ γε μὰν ξυγῶν κόρακας
 οὐ φιλεῖ λάβρος, φιλεῖ δέ τε ξάρονας,
 ὡς σέργη σεμνὰ μάτηρ ἀφει-
 λῶν φύλον, ἰσφοριάλους δ' οὐ τέρπεται.
 καὶ πελειάδων τι φυᾶς ἤγαχεν.
 παρῶτα μὲν ζῶει σερρεῖσ' ἀδευκός
 πᾶν γη πέλεια χολᾶς.
 πικρίας δ' αὐτὰ. συφελῶν τε ξόπων,
 ὀργᾶς τε παλιγκότοιο
 ἢ ἄμοιρος,

ἀπίσροφ. κόλωτ, ιβ'.

οὐδὲν ἀζηγὲς μελιχρᾶν
 σκυζοιδίας κεαδίαν,
 οὐδ' ἀμείλικτόν ποτ' ἔδυ,
 ἀλλ' ἰσφ κηεξίφεων μερόπων θάλλει
 νύμφα παρᾶμης καὶ παρσα-
 νῆς, λειριόεν χρείτων ἀβρὸν φυτόν.
 ὀρδὸν ἀ τεάρον, καθαρόν τε βλέπον
 δέργμα χλωραύχλω φυᾶ τι λαγχάνει,
 τοῖα νοήματ' αἰεὶ
 ἀ θεοῦ κούθε κλυτόκαρπος ἔστω

σαθέων νυδὸς ἀδυπνίων
 ἄρυτμου.

ἔπωδ. η'. κάλ. ιε'.

πῶς γὰρ ἄδου βασιλῆϊ
 ἑρανοῦ πανδερέτα
 ἀγνωτάτης περαπίδασιν
 χροῖσα θερμὸν ζᾶλον ὀπιζομένη,
 νωλεμές πάπτανε, πύλινά δ'
 οὔποκ' οὔδεϊ νόον.
 μῶνα γε μὲν οἶδε φιλεῖν πᾶντων ἔον
 δύνεται σάφρον δίχρος.

μῦρία δ' ἄωλκνος
 θούπυρῳ σορῆ ἄπεδέσπε φίλαμα.
 φάμι δ' ἱμερτὸν δυασμὸν,
 τὰ θεοῦ τρεῖς τέτυκται,
 καὶ χέθρι δῖγμα κελόν.
 κύστε γὰρ κρείοντα θεὸν
 διφυᾶ ἐν σάρκῳ γήμεθλα

σποφ. θ'. κάλ. ιβ'.

τῆτ' ἀρίζαλον φίλαμα
 πηλόθεν ἑσαύτα
 εἰς μίαν κολλῆ φιλίαν,
 πρεξσεῖτ' εἰς ἀρθμὸν εἰ ἀλλόκοτ' ἀλλάλοις
 φύλα, πρεξσεῖτ' ἀλλόθερα.
 θιάτου μακάρον τ' ὀαριστὰς θήκατο.
 ζῶξε τὰς χέρσου πλάκας οὐραίοις.
 φέρτατον δ' ἄμιν ὀλύμπου κοίρανον.
 ταῖδε πέλειαν ἀγνὰν
 νύμφιος βάσρησεν ἐπ' ἀφτερίαν
 λαξίν μὲν τὰν κωματώ-

Δηβιῶνα.

ἀντίστροφ. κάλ. 1β.

ὄρσο δὴ νεῦ ᾧ φίλα μου,
 δεῦρο μέλημα γλυκύ.
 ἔλθέμεν τέξον ἔρατά.
 συγῶς ἦδη γὰρ κτ' ἄς κατέβα χμάν.
 ὄμβρος δ' αὐτ' ἀτερπῆς ὄχετο.
 φοινικορόδοις ἔαρ δ' ὄδμον φόβασι
 χρύσειον σίλβει, φυτὰ νεκτάρεια
 φύλλα τίκτουσι, καὶ αὐγὰς ἀιδέμων.
 ἐν χλοερᾶς δὲ θεοῖ
 αἴολον βάσας λιγύφωνος ἀη-
 δῶν, ἀμφὶ νάπαις στένει ἀ-
 δεῖα ζυγῶν

ἔπωδ. κάλ. 1ε.

ἀμετέραν κτ' ἔρσον.
 τοῖς ὀλιυῶσι σικέα
 ἀ γλυκύκαρπος ἔφυσεν
 δόφορος πτόρδοισιν εἰς μελιτό-
 εντας, οἶνάνθαι γλυκεῖαι
 δῶκα ἀδύπνοον ὀδ-
 μαν, ὄρσο δὴ κόρα, τέξον καλά.
 σᾶς γ' ὄπωπᾶς ἀμπέτασον
 ἔρεσας μοι χεῖρ
 λείριον, φωνά σου ἐν ἀμετέροισιν
 οὔασι φθέγγατ' ἀδίστας,
 νήδυμος γὰρ σείο φωνά,
 καὶ μελίγαρος ἔφυ.
 ἀγαθῶπις δ' ὄψις ἀπα-
 σᾶν ἀρεῖσῦει γυναικῶν.

σροφ. ι'. κώλ. ιβ'.

αἰ ὡσεὶσερέ ποτ' αὐτῆς
 ὄξετύπωσε φυαν
 αἴσιος, τὰ δ' οὐρατέας
 λάρνακος ὡρέσβις ἀνενείκατο παξάφ' ἡς
 πισὸς, γὰν μέλαιναν ταίικα
 παντῶ ἀένος ὑδατόεν κατέκλυσεν.
 ἢ γὰρ ὡς τήνα παλίνοσος ἔλεϊν
 αὐτλον ἄμπωπιν βροτοφτόρον φεάσε,
 καὶ θεὸν ἀμειρίοις
 δύμυέειν λοιπὸν, φρονέειν τε φίλα,
 θαλλὸν νεόδρεπτον ἐλα-
 ας φέροισα,

ἀπιοσροφ. κώλ. ιβ'.

χείσματος ματερὸς πανάγνου.
 ὡδε κλυτὴ μῦρία
 ἔσκεν εἰράνας ἀγαθῶς
 ἄγγελος, ἀπονδῶς τε θεοῦ δ' ἀλλαχθέν-
 τος θνατῆρ' ἑλαμπώρω γῆρει.
 εἰς μέασον ἄγροισα θαλὸς σωπῆριον
 πατερὸς ὑψίσου, θαλέδον χείρι.
 τὰ καὶ ὀλβίσαν σε πάντων διασώπης
 φύλα φαρμὸν μερόπων,
 ὅτ' ἰθαλωρῶν πόρες ἄμμι βίου
 δειλοῖσιν ὄτομῆροι-
 σιν θανείδαται.

ἔπωδ. κώλ. ιε'.

καί τε κατ' οἶδμα θαλάσας
 τῶς πολυκλύσου μέλαι
 ματερὸς ἀριστοτόκοιο

ἀμφέπειν θείαν ἰδέαν δοκέει
 πολλὰ τῆς ζώων πνεόντων.
 νῦν δὲ π κελτὸν ἐλών,
 ἄλλων ὡδὸς λειπομύων μοι φεάζει.
 φαρμί τὰ πίνναν λιῶδαν,
 κασιγνήταντ' ὀκλήα
 πορφύραν. διῶ δὲ τὰ δ' ὄσρεα δια
 κῦδος ἐμφαίνει κρεοίσας
 τὰς θεοῦ κουροφόοιο.
 ἄδὲ μὲν, ὅτ' ἰ λίδον
 χοναυῆ μῆργαίταν
 κυέει ἀγγλάσιντα φαρδρόν.

σροφ. ια'. κολ. ιβ'.

ἀθρείας γδ νικτὰς ὄρφνα
 τὰς πύχας ἀμφιδύμοις
 αἰ ἀναπίξασα δρόσον
 λαμβαίνει λαμπερῶ γόνον ἀθέρως, ἐν σκαπτοί-
 σας δ' αὐγὰς ἀμ' ἀφνας ἀσραπῆς,
 πῆξασα πάλιν, διδυρον συκλείεται
 ὄσρακον, γηνῆ δέτ' ἀγακλῆες οὐ-
 τω γάνος λυκοῖο χεῶτα μῆργαίτου
 κερφοκὸς ἀπ' οὐρανίας,
 ἠδὲ ριπῆς ὑψόθεν ὀρνημύας.
 ἄδ' αὖθ', ὅτ' ἀγάνορα κέλ-
 χαν κερχόβει.

ἀντίσροφ. κολ. ιβ'.

ἄτε ποιδύνται μοναρχῶν
 εἴματα διαδάλα.
 πογχύλας μὲν γδ ροδόσκ
 ἄμφο φοινιάσει χλανίδας μεγάλων κρειόν-

των αἴθει φορέασον λειείω.
 Τσιόνδ' ὑπάτω βασιλέων παμπόρφερον.
 φᾶρος ἀχίμα καλὸν ἀρμόσατο
 μυστικᾶ, Τσιόνδ' ὕφασμα μήσατο
 ὁπποῦτ' ἔφασε πίσυ-
 νος ταχεὶ κάρυκι θεοῦ μεγάλου.
 δῶλα πατρὸς ἠνίδ' ἐγῶ,
 καὶ θεράπνα

ἐπωδ. κώλ. ιε'.

Ἐρχομαι ἔμμεν οὐλύμπου
 διασώτα φέρερον, τεὸν
 μοὶ κτ' ῥῆμα γήροι πο.
 δὴ γδ' ἐγκύμων ἰπέταείδι φα-
 νᾶ σὺ δέθι τᾶδ' ἐγχετο,
 ἀνδρὸς οὔτε βεστέου
 λίτσιο, γυναιξὶν ὁμῶς ἀλλαγιν, ἀλ-
 λὰ θεογνάτου πατρὸς ἀγνοῦ
 πατρὶ παντάρχα θεῶ
 σωθεόνου, ποίησε δ' ἀλουργίδα καλαῖ,
 χεῖρα φειτέλλοισα χεῖρα
 ἤμιον, πάντων δυνάσα,
 αἵματος ὅξ' ἰδίου
 παναχαίνου παρθενίου.
 τί δέ κεν ὅξ' ἀγας πιφάσκει

ερωφ. ιβ'. κώλ. ιβ'.

ἀργυρος λαῶας πεφυκῶς
 οὐρανίας, ἀφνεαὶ
 ἀσρα πᾶς εἰσαλλομδύας
 πάντοθεν κόγχαν φειβαλλομδύαι γῆα
 ἐρσάεντ' ἐλύτρῳ δικλίδι,

καὶ

καὶ πεπταμένη καὶ νύκτα κυαναῖ;
 φωνέει χειρὸς ζαθέα γηραῖ,
 ἀσφαλῆς κλάστρο κορείας ἀγλαῖς,
 τὸν περ ἔφουσε κεδνά
 πινύματος μάτηρ δροστεῶ χεῖρι,
 ψυχᾶς θεότατα λιταῖς
 ἐταθεῖσας,

ἀντηροφ. κώλ.ιβ΄.

ἔξ ἀνακτόρων πατερόων
 οὐραναίαν τε πλακῶν
 ἐκμολοῖσαν δεξάμην
 πατερὶ συγκλάρο λόγου ἰσοταλαίτιο.
 ἰμείροισα δὲ ξυνοῦ μόρου,
 ἀεῶν τε λύσιν ποπιδεῖν φησιβύροιν
 αἰ θεοῦ μύστις χάνε διψαλέον
 δήτη καὶ θερμὸν μάλ', ὄμβροιν ἐνδίδεις
 οἰά τε νῶτον ἔρα
 γᾶς διαίνεσται, ὅτε σείριος ἄ-
 ζει πάντα πυροῖ δέσι κόσ-
 μον φλόγασιν.

ἑπωδ. κώλ.ιε΄.

ταῖ δ' ἐξ νυκτὸς ἄμολρον
 τᾶς κλυτᾶς θόρυγασίας,
 καὶ παρπίδων κνέφας αἰνόν,
 γᾶν κατ' ὄρεϊαν τὸ κεδ αἰόμνον
 ταν' ἐὰν σωτηρίαν τε,
 ἑθνήων τ' ὀλομῶων
 ζείοισα τυχεῖν λιπάρει ζωθάλμοιν.
 ταῖσι δ' ἀρήτασι γοναῖς
 θεὸν αὐτὸν γιναῖτο,

τὸν μέγαν σωτήρα βροτῶν πολυμόχθων,
 φρούμενῃτε κηραμιύταν,
 καὶ δυνά ἀλκίῃα πασῶν,
 καὶ περ ἑᾶς κεφαλᾶς
 πόσον οὐκ αἴπω γέρας, ἀλ-
 λά πνος ἄλλας ἤλπεται ἔμμεν.

σροφ. γύ. κώλ. ιβ΄.

Τουτάκις δ' αἴτλησεν ἔρσας
 οὐρανίας λιβάδα,
 Τουτάκις δ' ἀκτῖνα νοε-
 ρὸν, πάγῃ δ' οὔτω ζάθρον βρέφος ἐκβλασῶν
 ἐν σπλάγχθοισι νύμφας ἀθρόον
 σεμνοῖσιν ἀπειρογάμοιο, μῆρῃαρον
 τὸν φαιδρὸ μύσαι δι' ἀκραφνέα πι-
 μαί τε καὶ κήλλος φυᾶς δυνεάτου.
 τρεῖς μάκαρ, ὃς φρίαται
 τὸν δ' ἀπάντων θνατὸς ἀνὴρ κτεάνων.
 κείνός κεν ἔοι θεόμοι-
 ερς ἰσφ' ἄλλων.

ἀνπεροφ. κώλ. ιβ΄.

ὡς μέλιος ἐπ' ἄλλο τ' ἄλλο
 οὔνομα λειριόεν
 θυνέ μοι γλῶσ' ἀρπιπέης.
 εἰπέ τι κληδῶν φρογέοισα λέγῃ θέσσις,
 φάμοι σάν μιν ἱεῖντ' ἐνδρόσις,
 καὶ σσωθεσίας μέγα μνᾶμα θεοκέλου,
 τόξον δὲ καμπές νεφέλασι φλέγον.
 ἄρ' ὄθ' ὡς τέκμῆρ τὸ δ' ἰὼ γάμας πέδον
 μὴ κρεαῖξέμμεναι
 ἰᾶμα καχλάζον τὸν ἔπειτα χρονον

ἔθιοι

ἔθρει σὺν ἑφαιμερίων

πάντ' ἀμαρουῶ,

ἔποδ. κώλ. ιε'.

ᾧδε χαμαιγυρίεσσιν

ἕπιδ' ἠρώσασαι βροτῶς

ᾧ πασεν ἀνιβολήσῃν

ἀμβροτου ζωᾶς γλυκιά θρογῶ-

νου, νέου τ' ἀῶνος ἄλλου

πᾶς διατα χριστέου.

ἐκ μὲν γὰρ ἔφου πῶσα δόξω κύματα

πᾶς, πῶς θνατῆρ' ἔπέκα-

σο θουδεΐας σέφει,

εἰκέλα τόξου πολυανθῆ χειρῶ.

ἢ γὰρ ὡς ἀκτῆσι γλαύσῃ

αἰλίου τόξον περικῆς,

πῶς μῦρία θρόθεν

γεγαυῆ ἄθεασι φλέγῃ

νεοθαλής περ εὔσα θείοις.

σροφ. ιδ'. κώλ. ιβ'.

ὡς σέβας καὶ θαῦμ' ἰδέσθαι

εἶδει σεμνοτέρῳ.

οὐδὲ γὰρ βλασεῖν βροτῆας

ἐκ ποσῶς ἔργος δοκείσκειν ἀγαλλεῖτον,

ἀλλ' ὡς τ' ὀθαλής θαυμαπαί,

μορφᾶ νεφέλας διεφάνειτ' ἐκ πορεπῶν

ἐν κελαυνώπιασι φαινοτέρα,

φαμί δὴ κώραις φουάπερ ἀφνεαῖς.

πῶς δ' ἔτ' ἀρῆιον ὄπλον

ἱεὺς φαίνει, ἢ ἀταρξέα θα-

λάη δύνασιν δαΐφρο-

τος μεδίσαις,

ἀντροφ. κάλ. 1β.

τᾶ ἕπει πᾶνας ἀνοιῖς
νεύθην ὀρνυμύοις.

Τοῖ βροτῆρ ψυχὰς γ' ἀλαπά-
ζειν ἑφορμαίνεσιν ἀλισκομύας αἰεῖ.
σημάνει δ' ἀγασᾶς ἱεροδο
κύρτωμα καλὸν σέπας, ὡ πεισέπει
ἀγκύλου πτωῶν τρέπον ἀσπίδος ὀ-
λον λεῶν. ἱεὶς δ' ὄτ' αὐ μανύτεια
φάυσιος ἀδελείας,
γαῖδος εἰράνας πωραπίδων ἀγέμυ
τὰ παρθενικὰ θαλερο-
πὸν νόησον.

ἔπωδ. κάλ. 1ε.

τὰ δ' ἑκατάβωλῳ ἀγναῖ
ὁ σράταρχος παγκρατῆς
οὐρανίασ σραπᾶων
κρηγύων τῆξω σεροπὰς βελέων,
ἔμπυροι ριπὰς τ' ἀφιεῖς
τοξότας, πολεμίων
θείου φλόγ' ἔροτος ἐνάπτει ἀσεργέσι
πωραπίσιν, ὡς νιν, καὶ πατέρα
ὑπάτον βεβλαμύοις
καλὰ μύρνασται πῶλ κῆρι φιλασται
καὶ σέβεσται. ταῦτα δ' ἐντὶ
πρωμύρῃ τοξόματ' ἔργα,
ἄττα βροτῆσι φίλια,
χάριτις δ', αἰ σῶκος ἀἴαξ,
οἶα πῆς ρύτηρ οἴσου,

σροφ. ιε'. κολ. ιβ'.

οὐ κἀμει φίλας ἰάλλειν
 αἶ δ' ἄ γειναμύας.
 ἠΰρεχῶς χειρὸς τελέθει
 ἴσ' ἔρος ἀβροῦ, θεαυὸς οὐκ ἀφροδίτας παῖς
 ὅκ πάντων γ' αὐτὸς κέλλιμος.
 ἰοῦ δέ τ' ἄεμμα πέλειν Ἰξαλκίος,
 ὅξ' ὅτ' εἰς αὐτὰν πατρόςθεν κατέβα.
 ὡς ὅτ' ἀλέκτωρ ἔδυ λεπτεργέα
 ἰκμηλίαν νεφέλαν,
 καὶ διαυγείας σφετέρας χροσπῆν
 δάλπιν κατέγραψε πολύ-
 χρονον φαεινάς.

ἀντίσροφ. κολ. ιβ'.

δὴ τόχ' ἄς κλειναῖς ἔπλησεν
 μῦρμυρῶν δρότα-
 ῖος τενοῖσαν κεδνοτάταν,
 ὡς κατὰ σφάψα πῶς τ' ἀμφί τε κόσμον μέ-
 γαν, φέγγος τ' ἀγαυὸν πτνίας
 πάντας τε βροτοῖ, μάκρας τε θαυμάσαι
 ἱερὸν δᾶσαι, φίλιε, φησι σφοδρὸς,
 τόξον δ' αἰδὲς, κτίσαντά τ' ἄνεσον.
 ἀσπαλάθου δ' ἔδαυοῦ
 τὸ πνοαὴ ἔρας πωρέμυ κέρα, βί-
 ον λαρότερον μύρας
 φωνεῖ ὄσδειν.

ἔπωδ. κολ. ιε'.

παρθένος ὅστιν ἐκείνα
 τὰν δίκαν παλαιχυεῖς
 ἠεργόναυ τε καλοῦντι.

ὄμπνιον δ' ἴχει χεὶ δεξιτερᾶ
 ἄσαχυν, ζείδωρον ἰόν.
 ὅσις αὐτὸν ἔμνημα
 ἄρτον βιοθάλλμον εἶπε, σπαιοπέ-
 ρα κρατῆι πλάσσει γὰ χεῖ.
 ἄδικον μὲν γὰρ βίον
 ἐκσυγῆι χεῖρει δέ τ' ἴσσοροπίασιν.
 χρυσότοις ταρσοῖς περιούται
 τοῖς πόδας καὶ κοῦφα νῶτα.
 πότνα γὰρ ἀγγελίαις
 ποτε κλαυθρῶν ζαθέας,
 πᾶν χαμαῖζαλον συγεῦσα.

σροφ. ις'. κάλ. ιβ'.

ἄδ' ἀνέψυξεν λέοντος
 οἶμα μετασπομῆμα,
 παρόθεν ἄθωνος μαλεροῦ.
 μείλιον δ' ἐντιωσεν ἰσφομῆνεί παραῦ,
 ἀμᾶν τ' ὀρέξατο ἄνυσεν
 θυμὸν, κατέπαυσέ τε βρύχμα ἄχρειον,
 λὴν δέ μοι νῶσται τὸν εἰβρομον αὐ-
 τὸν θεὸν πμάορον θνατῆρ βαριῶ,
 ὅς πάρος ἐνδύμνημα
 μείλιχον κάραν, αἰδωνέ ἀλι-
 τρεῶν σώματα ἐκέκλετο μῆρ-
 ψαυωνεόντων.

ἀνπροφ. κάλ. ιβ'.

τῆ λόγου δ' ἔλεγχος ἔστω
 τῆ δ' ὅπ καπαεδία,
 ὠρέων τ' ἄκρας κορυφαῖς,
 ἐνθ' ὑπωρείας δρυὸς ἄκρα πεπύμονται,

περκαίνει δ' ὀπώρα πανταχού,
 τὰ ἄρην μάλ' ἄωρα πέλει κανάμερα,
 καὶ θεὸς τοῖός δ' ἄρ' ἔχλυτο μέγας,
 ὅξ' ὅτ' εἰς ταύτας ἔδου νεάνιδος
 κόλπον ἰοπλοκάμου,
 καὶ δέμας κτίστωρ λάβεν ἀνδρόμοον
 ἀνδρῶν, ῥαδιανὰ τε φύσιν
 ὠκυπότμων.

ἔπωδ. κώλ. ιε'.

νυῦ νεφέλας δέμ' ἐπέιγξ
 ἄστρον δ' ὕφειγξ λιπέϊν
 παρθενικῆς πτερόεσσας
 οὔνομα κλεινόν, νεφέλα δὲ μέλα
 ὑψοροχότατα βολαῖσιν
 αἰλίου θυγατέρι
 ἄννας γεραεῆς διαφαίνουσα ἄρ' ἔπει.
 ὅθεν ἐκείνα θεασοῖσιν
 νεφέλα ἀγδυμένα
 ἐκ φάρο λαῶ' θεοπειθέϊ γαῖαν
 παρ' παλασίναν ἔχλυτο
 τᾶς κόρας Ἰνδαλμ' ἐναργῆς
 τᾶς δὲ ποθεινοτάτας.
 αἶτε γὰρ δύνεσκε νεφέ-
 λαν θεὸς τήναι πυρόδη,

στροφ. ζ'. κώλ. ιβ'.

ὡς φαίνεσθαι βροτοῖσιν,
 ἠδὲ λαλεῖν ἔθελεν,
 τοῖς περ οἰκτερῆς δουλοσύνας,
 ἔκτ' ἀναγκάσας ἐς ἕδου θεῖαν χερός
 ἡμερτῶν λυτρωτᾶς ἔξαχλυ.

οὐ γὰρ θέμις ἔσκειν ἑφ' ἀμέλεις ποτὲ
 παρσδρακεῖν γυμναῖα θεότατα κόρας.
 ὧδ' ἔδυσσεν ἄνους πανάγνας παρθένου,
 ἀμφαδὸν ἀνίχ' ὀμι-
 λεῖν ἀνάξθ' ἀντίοισιν ἔχρηζε μέγας,
 καὶ τοὺς θανάτοιο ρύσα-
 σται δυσσυχούς.

ἀντιστροφ. κώλ. ιβ'.

οἵά τις δεινὸς σπράττορος,
 μαλ' ἄλλοτ' ἔστιν
 εἰς ἑὰν πάξαις κλισίαν.
 καὶ νέος γαμβρὸς θάλαμον μετώων κνώ-
 δη πνεύων ἔρπασσας παρδύμους,
 κείλυματι νηγατέω πυκνώμυρος
 χροτὸς, ἐκ σεμναῖς θόρον, ὥστε γίγας
 νηδύος πᾶσι γεγώς ἐπόψιος,
 ὃς πρὶν ἀφανθὸς ἔλει.
 καὶ νέον ξείνον δ' ἄρα παρθενικᾶς
 ἔχε νεφέλας, ὁμόδα-
 μόν τ' ἀώρον

ἔπωδ. κώλ. ιε'

θνατὸς ἀνὴρ, πολυειδῶς
 ἐγγραφεύσας θεσφάτοις.
 παρῶτα μὲν ὦν ἕλαχ' ἔϊαν
 ἴδμυ εἰρηῶσται, ὅτ' ἀεικελίαν,
 διτελῆ νόμιζε δ' αὐτὰν.
 ἴδμυ ἀργυρον ἀμᾶ,
 ἰεὸν δ' ἄρα μὲρ μύρας σαρκὸς κλέος.
 ἴδμυ αὖ κούφαν πεφατί-
 σται, ὅθ' ἕλας γηγροῦ

ἄχθος αἰανές γ' ἀπεσείσατο πάσας.

Ἰδὲ μιν ὑμνεῖσθαι τέταρτον

ὡς διαυγῆ, καὶ διειδῆ,

βλέμμα δι' ἀτρεκίας

θεολαμποῖς, ἱμαλέας δ'

ὅτ' αἴεις, οἰκτίρμον ἔμμεν

σροφ. ιη'. κώλ. ιβ'.

τὲτ' ἄδει, κένυσπλαγχον ἦτορ,

αὐτὰρ ὅτ' αὐτ' αἴεις

κιονώδη κληζομένην,

τανίκ' ἐγνωσον ἀένος ἀπλέτον, ἀλκαί τε

ταὺ μαζὸς θεοῦ, τᾶ γίγνεται

κόσμου μέγ' ἔρεισμα πιτνωίντος ἀσραβέες.

ὑσατὸν δ' ἀέρον περὶ φεγγαμένην,

ἱερδός τ' αὐγαῖς καλαῖς κεκεραμένην

ἀγαθέαν νεφέλαν,

τὲτο δὴ πάθειν θεοκυοσαμένην,

ὠδὶνά τε παρθενίαν

ἠμφέποισαν

ἀντισροφ. κώλ. ιβ'.

γαστρός ἐν χόρτοις ἀχράντου

φάσκει διηγατέα.

ἄδει θαυμασὰ νεφέλα

σφείλου σμύζοντος ἔρυκαπέει κῆλα,

αἴθρὸς τ' ἀνὸν ἀν' ἀέρον γήρει.

μᾶνιν δὲ θεοῖο χολεμένην λέγω,

πύκν' ἀλιτρεῖσι καδιλασκομένην.

δαρὸν αὖ κόσμος κατεφλέχθη βαρῆ

θεασιδαεῖ μῦρεϊ,

γαῖ τε καὶ πόντος δι' ἀμαμάκετος,

αἰθήρ δ' ἄμ' ὄλωλεν ἀφ-
δαν αἴσος,

ἔποδ. κώλ. ιε'.

εἰ νεφέλα θεόπημος
οὐκ ἐμάλθαξε λιταῖς
ἀθανάτου κέαρ ἦοῦ
ἄφθιτον, μαζὸν τὸν ἔπινε παῖς
μικκὸς ἀμμνάσασα μάτηρ,
πολλά μιν δεοιδύα,
δυμὰ δ' ἀδινὰ λιτανύει τοιάδε.
ὑπατε κρειόντων δίωπε
ζόνε, λαοῦ φείδεο,
φείδεο κραντορ σέθεν ἠπόθυμα.
ἄβαλὰν θάσω τὸ νᾶμα
ἐν νόον, καὶ θρέπτεια δειναῖ
φείσασιν ἰαφθασαῖ.
σικεπάει δ' οὔτω θεοβολαῖς
θεοκλύτων ἔθνος κάκισον

εροφ. ιδ'. κώλ. ιβ'.

θεοσροπαῖν, δεύει σαθρότον
ύλοτε φέασιν πόθοις.
χ' ὅπ' ἔρμαίρει δ' ἀρεταῖς
ἀγ', ἀφαρεῖται δνοφεραῖ θεαπίδων νύκτα
λυγαίαν, φέροισαν δ' ἀτραπὸν
εἰς οὐρανὸν ὑψιφόρητον δέικνυσιν.
κύριος ταύτας πόκ' ἐπεμβεξαῶς
αὐτὸς ἀγυπτον φάρον τ' εἰσήλασεν,
καὶ πέσον αἴψα βρέτη,
ἄσασα τεύξαν θεοῦ δα σέβι ζῶμενοι,
ξέασαντα θεοῦ δύνασιν,

καὶ

καὶ τεκνοῖσας.

ἀντιστροφ. κώλ. 16.

ἄπτις, ἄμμων, ἠδ' ἄνουβις,

ἠδὲ κακὰ δαμάλα.

ἀλλὰ κερθὸς μ' ἐκπερλιπέιν

ὀρνύει κυδραν νεφέλαι ἀναμιμνάσκων

ἀρδεύειν αἰοιδαῖς μυσικόν

κᾶπον, πρὸ τῆ λέγῃ ἄφθιτον σῶμα.

ἀμὸν ἐς κᾶπον κατέβαν ἔρατον,

ὦ κασιγνήτα, φίλατε νύμφαμου.

καὶ τόθι σμύρναν ἔμαν,

σὺ δ' ἄεθμ' ἄμῃσα πολύθερον δῶ-

ῶδες, μέθυ λαρὸν ἔπρον

ξυῶ γάλακτι.

ἔπωδ. κώλ. 17.

τὸ γλυκὺ κηρίον ἔβρονον,

τὸν πόνον σεμνάς μελίσ-

σας μέλιτος πλέον αὐτῆ.

πῆς γε μὰν τοιαῦτα λαλεῖ; γόνος ὑ-

ψίθερος πατερός τοῦτο,

ὅστις ἦλθε μῆριας

εἰς κόλπον ἐπήρατον αὐτῆς ἐκτενῶς

λιτομύρας ἔλθειν νιν, ὅτε

ἐκάλει τοιῶδ' ἔπει.

ἄθ' ἔερος ἰκοῖτο μετ' ὄρχατον αὐτῆ

οὐμὸς δῖανθῆ, μελιχερὸν

ἔρωγίδρυ μάλων, ἑαυτὰν

πέφερα δὲ ὦδε κόρα

χλοερὸν κᾶπον, νοιεῖσ' ἄς

κάρπιμον πάσας ὀπώρας

στροφ. κ'. κώλ. ιβ'.

ἔνθα δὴ σίβδας βρυάζει
κόκκος ὁ φοινικίεις,
καὶ κρόδας νέκταρ γλυκερόν.
ἔνθα πυρναίας σαφυλαῖς χερσὸς βότρις
περκάζει, κἀλαίας ἱεῶς
καρπὸς ποδὶ καλὰ τε θαλῶς τέλλεται,
τέλλεται δ' ὄγχεας, κροάξει δέ μιν
οὔ τι πω χημῶν δυσαιῆς, οὐ κρύος,
οὐ ζαμυῆς αἴεμος,
ἀλλ' ἀσινῆς πάντα χέρονον γέλαεν
δύανθες ἑαῖ γέρας ἀκ-
μαῖς ἀέξων.

ἀντίστροφ. κώλ. ιβ'.

ὦ δ' ἴδοις καὶ κύπερον ἀβρόν,
ὦ δὲ δ' ἄωτον ἀμᾶ
γαρδου, δ' οὐδ' μόν τε κρόκον.
ὦ δὲ κηώδη κἀλαμον, κινάμω μόν τε
καὶ βλάσαν ἀμώμου λαδάνου,
σμύρναν, λίβανον, κασίαν, καὶ βάλσαμον,
καὶ θύον λαρόν, δοκίμαν τ' ἀλαί.
ἔρκος ἀρρηκτόν τι τῶ δ' ὕψι λαταί
ἄλοφ' ἀκρηασίω,
προσβολὰς τ' ἀγναῖ σινίων κρυερόν
ἄμυε τό γ' ἀμφοτέρω-
θεν ποειρόν.

ἔπωδ. κώλ. ιε'.

καὶ τέμνος γδ' ἔρανον
πέπο κλαῖσον πέλε
κλαῖσον ὅπερ τειλαῖ ἀγνά,

κλαῖξει πατρῶον κρείττος ἄρουρ' ἑοῦ,
 κλαῖξει δ' ἀπεινὰ τέκνοιο
 μῆτις, ἠδὲ σοφία,
 κλαῖξει γλυκύτας κλυτὸ τέχρου πινόμετος
 περὶ πλανωμένη τὸ δ' ὄλον,
 ἴν' ἀσύλωτον μὲν
 δυσμύρων βία τε κακορραφίαις τε,
 καὶ φθόνῳ βέλταμ μύρων κῆρ.
 οὐρανοῦ δ' ἀνθείλει αὐτὸν
 ὄρχον ὁ παρσοφαῆς
 λόγος δερκῆ, χεῖτε-
 σιν ἀγαυῆς τοιαῆς δ' ἰανθείς.

στροφ. κ' α'. κώλ. ιβ'.

οὐ φρέπει χεῖς γαλώσας
 πίδακος ἀνίας
 δὲ θαλῆς μείλαξ, διόπερ
 ταῖ ἐμὰν δέσποιναν ἀρηραμύραν σφραγῖ-
 δι κρέναν πάλαι ῥῆσις φατὸς
 αὐδαξεν ἐμεῖ, κἀλεσέν τε δένδρέων
 νᾶμα θαλλόντων, φερρέον λιβάνου
 σὺν ῥόδῳ βαασαῖν μακρᾶν νιφαργέος.
 σὺν γὰρ ἀνάκτος ἔχ' ἔχ'
 δῖον ἀφθάρτου φερχάεργμα βαθῦ,
 καὶ σᾶμα φορεῖ διοει-
 δές τι μάννα.

αἰτιστροφ. κ' α'. κώλ. ιβ'.

ἐκβλύει δὲ λαμπερὸν αἶμα,
 κἀργυροειδὲς ὕδωρ,
 πρὸ φρένας πρῶν μερόπων
 ἀφθόνους ῥαίνει λιβάδεσσιν φερπίνουσα

νηπενδές τι πάνθειον πόμα,
 κηριξέφρων μανιαῖ τ' ἀκείετα
 δίψαν αὐχμηραῖς χαλεπαῖν ὡραπίσιν,
 καῦμα μειλίσσει, νέμει ὄρα ψυχῶν,
 θεασείαν τ' αἴεσιν.
 ἔνθεον τὸ δὲ χελάρυσμα κακῶν
 πάντων ὀπίλασιν ἐπά-
 ρον κλύουσιν.

ἔπος δ' κώλ. ιε'.

αὐχμὸν ἀεικία σόβει
 σταθῶν, γλυνῆ χλόας
 ἀδυπνόοις ἀμύρατοις,
 τῶν διόλυται κλέος αἰθεμόεν
 οὐ φιλεῖ, φάμι ψεφύωις
 ἐν νόεσιν ἀρετάς,
 ἀβροῖο κρόκου τ' ἀδιάντου τ' ἀγλαοῦ
 μάλλον δὲ εἰδείς τ' ἔρατάς τε.
 ἀμάρτας δ' ἔγγυς ῥοαῖ
 ἀμφὶς ἀγχεῖ, πλάτανοί τε κομῶσι
 δαψιλές, βλωθεαί τε λούκαί,
 καλσέων ἀγαλμα δάφναι,
 ἠδ' ἔλαται ῥαδινά,
 κυπάρισοί τ' ἀκρόκομοι,
 πᾶν γένος τε φυξίμαλον.

στροφ. κβ'. κώλ. ιβ'.

τῷ πάλαι φῦλον φείστων
 ματρὸς ἀπειρολεχοῖ
 γράψεν εἰκῶ ζωογράφων
 ἀσέρ' ἴχοισαν κατὰ δεξιὰ μαζοῖο
 παμφεγγῆ, καὶ αὐτὰ δ' εἶσατο

πισοῖς θρεῖπεσιν ἑοῖσι χήματα
 πολλάκις τῶν σελαγεῦσα μέγα.
 ὥστε τεκμαίρειν μιν εἶ) παμφαῖς
 ἄσπον ἐκείνο κλυτὸν,
 ἄλιον περ φθάν' ἵππερ' ἦε φαίει
 φαιδρὸν, κ) βουλυτὸν αὐ-
 πης μετ' ἄσπρον.

ἀντιπροφ. κώλ. ιβ'.

τὰ μετ' ἀνθρώποισι διασάν
 ἄσπον ἐπωνυμία.
 φωσφόρος μὲν περὶ κλύει
 ὅπως ἀτέλλει, κλύει ἑσπερος, ὡς δύνει.
 οὕτω γὰρ γόνον τὸν φέρτατον
 πάντων, φαέδοντα δίκας ἑσπέρτατον
 ἔφθασε περὶ αἴτην γεγαῖα φάος
 ἐν σκότῳ λαμπερὸν λυγρὸν καθεμύοις
 ἀχρηστία βελτίους.
 οὐ μετ' οἱ δὴν δ' εἶπεθ' ἑσπερταμύοις,
 πότμος περὶ δὲ τὸν αὐ-
 ρὸν δυσσαλεῖ.

ἑπωδ. κώλ. ιε'.

τοῦνομα δ' ἔμμορε περ' αὐτὸν
 εἶδ' ἄσπρον πάγκαλος,
 ὅτ' ἵ φέρει σέλας ἀγρόν
 νυκτὸς ἐκκερούων χροπαῖς ψαφαραῖ
 ἠλύγαν ἀγρῶν ἀείστας.
 τὰτο περ' ἄξεν μῆρια
 λαοῖσι φαισφορίαν ἄς κλήσιος
 ἀνίκ' ἐκδαμύοισατο πᾶ-
 σι, λίγῳ τὸν φαίδιμον

ἔὼν αὐγάζοντα λιπταυγία κόσμον.
 τῶντ' ἀειζάλοις τέλειασεν
 παρθένος σεμνὰ ἔξοποισι,
 τὰς ὀβίος ζάθεος,
 καθάπερ μέλπει γ' ὄμαδος
 ἱερός, πάντας πινύσκει.

σροφ. κγ'. κώλ. ιβ'.

πάν καταθύσσει βρότειον
 δόδοκιμῦσα γῆρος.
 σωθῆναι δ' ἔξαρχε νέας
 ὀλβίας ἀοιῖ χερί. χεῖρὸς ἀγάνωρ γῶ
 θαυμασόν π' ἀμῆρ παμφαῖς,
 ματρός τε κλυτῆ κλέος ὄφρα μὲν εἶου.
 ἔσπερος δ' αὐδὶς λέγεται βασιλῆς,
 αὐλιός τ' ἀσῆρ, ἐπεὶ καθημῆροις
 ἐν κνέφαϊ περὶ πύλων,
 καὶ ψεφει φαίδραϊς ποπιδερκομῆρα
 αὐγαῖσι φλέγῃ συγερά,
 καὶ ξεγεῖρει.

ἀντισροφ. κώλ. ιβ'.

περὶνὸς μορφᾶς ποπισά-
 ζει χάρειν εἰδαλίμας
 τοῖς ὑπ' αὐτῶ γῆνομῆροις
 περὶ ξενῶν ἀσῆρ, καθαράν τε διαύγαν
 ἀνθρώποις, φέρει τ' ὀδυμίαν
 φαίδρωπὸν, ἔσπετά τε θερμὸν καρδίαις.
 πῶς ἐνεργοῖσ' ἀσερῆσασα κόρα
 τῆς βροτῆρ' ψυχῆς πρὸς αὐτᾶ κειμῆρων
 οὐποκ' ἔκαμνε γέρα.
 λῦμα γῶ σμῆρ' φρεσὶν ἀπτόμωρον,

ἄγλαν

ἄγλαν τ' ἐνίηπι, διδοῖ τ'
ἄλλα δδιῶ.

ἔπωδ. κώλ. ιε'.

κυδαλίμοισι βραβούταις
δωσέμεν νικηφόροισι
ἀσέρα τέτον ὑπέστα
τῆ παδέων χειρὸς καλὸν ἄθλον ἀλάξ
γηγύεων, θυμοῦ τ' ἔραϊ.
εἰ βροτὸς τις ἔφατο
νικῆ, γέρας ἀθάνατον τούτω θέλω
πιδόμεν ἄκερας ἀντ' ἀρεταῖς
ἔρέοντ' ἀοῦς φάος
φαιδρὸν ἀνθρώποις ἔπιφάντιον ἀγόν.
ἄθε καμοὶ χεῖρὲ δδιῖς
λαμπερὸν ἄστρον, οὐχ ἄτ' ἔχθεῶν
κρέασονι γηγομύω,
σεφάνωμ', ἀλλ' ἕμπομύω,
τέδε νικασεῖν δοθέντος.

σποφ. κδ'. κώλ. ιβ'.

καὶ φειπληθὲς παρείη
οὐνομάτων π νέφος,
ὄρμαθός τ' ἀειδομύων,
τοῖς θεοῦ νύμφα σεφανωσαμύνα εἴλβει,
ὡς ἀδὴρ φαεινοῖς τείρεσιν,
φωνδύσαν ὅμως μέλος ἀόλον λύραν
πασάλω δασῶ ἀεκαζομύαν,
ὄφρα μύδωμαι νέον πινά τερόπον
ἄλλον ἐναρμόνιον.
οὐ φρέπει δ' οἶμα ἐνὶ πάντα θερεῖν
ἄμμι κροτέοισι νυόν

ταῖδ' ἑραμμαί.

ἀντιστροφ. κώλ. ιβ'.

ἀλλὰ ποικίλλειν ὠρεπόντας
τὸν μελικομπον ὕμνον,
πέπλον αὐτᾶς μιμεομέ-
νοις πτυχῆις φωναῖς πολυφρέα θηπτόν,
ὡς λειμῶνα ποίας γλῆνεσιν.
κόσμον γὰρ ἔχ' ἀρέταις πανέκελον
ταῖς θεοδράτοις, γήυος αἴσι φρόπων
καίνυται θνατῆρ', ὕψ' τ' ἀγάλλεται,
καίνυται οὐραυιδῶν,
ἐν δίκᾳ δ' αὐτᾶ τὸδ' ἐνὸν κελαδεῖν,
πᾶς ἥμιος ἐνὴ λίδος
τὸ τεὸν εἶμα.

ἔπωδ. κώλ. ιε'.

παρθινικὰ ἀγαπητῶν
ταῖδε φορμικταῦν πατήρ
φωρὰν νεοσιγάλω ἔδει
εἶδεν ἀσκητῶν σολύμων βασιλίδος
ὀρθόμανης, καί μιν αὐτῶν
ἐκρότασε σὺ ἔπει
τοιαῖδ' ἀγαναὶ ἕλιζων πακτίδα.
ὦ νᾶσδ' ἰδέσσοινα φίλα
ὅππ' ἕως δεξιά
σὺ σολᾶ χευσᾶ χερεῖσα παρέσα,
χεῖρα δ' αὐδαλθέιστα λαμπερῶν,
κεῖτα κρηδέμω τ' ἑραμμαί.
ἀλλ' ἄγε σὺ παλάμα
μεταβῶμεν τᾶςδε νέον
ἕμνον ἐς θεόρτον ἄλλον.

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑ-
γίαν Θεομήτορα μέλει σαπφικῆς.

αἶρέ μοι κυδρά θυγατερ κρατίστου
πατρὸς αἰώνων μεδέοντος ἄκρον,
ἐρανοῦ, γᾶς καὶ πολιᾶς θαλάσσης
δαμιοεργῶ.

χαῖρε σωτήρης Θεομήτορ ἀγνά
θρόνον δὲ τ' ἀλκᾶς, σοφίας τ' ἀνακτος
πατρὸς, ὃν δειλᾶς μερόπων γῆθλας
ρύτορα πέμφε.

χαῖρε χρυσάμπυξ ῥοδόπαχυ νύμφα,
πνύματος νύμφα φυγόδεμνε θείου,
ὃς σε θαπταὶ θεόπαμδα θῆκε.
παρθένον εὔσαν.

χαῖρε δ' αὖ πόντου ἑρεμέδοντος ἄστρον
φαιδρόν, ἱμερτόν, θαλεροπόν, ἀδύ,
κάλλιον κλειναῦ ἀμύρυσον αὐγαῦ
περδρόμου αἰοῖ.

χαῖρε τηλαυγῆς κροκόπεπτε θεία,
ἀδίκας λαμφορὸν φαίδοντ' ἔπικτες
ἄλιον κόσμῳ ῥοδόχερος λιπαυγῆ
ἠεργύεια.

χαῖρε δ' ὠπὶς μέγα δια μήνα,
παμφαῆς μήνα, δνοφιεῶν ὀμίχλαν

ἀλύεις

ἂ λυεῖς ψυχῶν, μινύθοισαν ἄγλαν
οὔ ποτ' ἔχουσα.

χαῖρε δ' Ὀυερκῆς θαλέοισ' ἄλωα,
ἄλσος δὴ ὠδες, τέμνός τ' ἔρανον,
ἔνθα παντάρχας βασιλῶς φιλαδέϊ
ἐνδίααται.

χαῖρε θαυμασὰ πόλις δὴ ῥύχουρε,
θούφιλης πόλις, θεόδματε τύρσι,
ταῖ ἔχ κρείων ξιπό θαῖν αὐλαῖ
οὐραγιῶνων.

χαῖρε δ' ἴλασμοῦ θεόμοιρε βωμῆ,
θῦμ' ἀερτάζων θεόγονατον ἀμνόν,
ὄς μύσος κόσμου, συγχεῖς τ' ἑσθ' ἰδῆς
ἄματι λοῦσεν.

χαῖρε τιμαλφῆς θυόεασα πασαῖς,
νυμφίς πασῶν πανυπερτάτοιο,
ὄσ σέγ' ὄρμοισι σεφάνωσε πᾶσαν
ἀσερέεσιν.

χαῖρε δ' ἀντείλαν κείνον ἐν βάτοισι
λαυκόν, ἀλλάων προφέρεῖς δὲ κωραῖ.
πᾶσα συμβλάταγ', ὅποσον τόδ' ἀνδρῶς
ἀβροῦν ἀχέρδου.

χαῖρέ μοι κοχλῆς λιτωῖσθ' θεοῖο,
ἂ κύεις προῶκα ζαθέαν λαβοῖσα,
ἀτραπᾶς θείας ἀνέκας μολοῖστας,
μῆρκαρον ἀγνόν.

χαῖρε καλλίσα ἱεραῖ πυλάων
θεσκέλου γιοῦ πύλα, ἀν' πέρασεν
οὔ ποτ' ἀνήρ τις βροτῶς, ἀλλὰ πάντων
κοίρανος ἀνδρῶν.

χαῖρέ μοι κλίμαξ ἀνάροισ' ἔς αἴπος
 οὐρανοῦ φῦλον τρυπότμον ἀμὸν,
 ὡς κεν ἄλληλητον βίοτοιο λαΐξιν
 αἶεν ἔχωμην.

χαῖρε δ' ἄχραντος, καὶ θαλά τε κέρανα,
 ἀβλύεις ἀγνὸν θεοτερπές ἕδωρ,
 δὴ θαλεῖς κέπως ἱεραῖς ῥοαῖσιν
 σωεχὲς ἀΐδον.

χαῖρε πάντων χαρέτων μελιχερὸν
 νᾶμα, παμπληθὲς βαδὺ χόσμα δώρον
 ἀγλαῶν πέμπον δ' ἄνωτα πόντου,
 καὶ κ' ἰγαῖαν.

χαῖρε χρυσαυτῆς κνανῶπι φοίνιξ,
 ἀθεωθείσας ᾤείεσι φύτλας,
 ὅσον ἐν πίναοῖς ἑσπέρησιν ἄλλων
 ὄρνις ἀΐασα.

χαῖρ' ἔρως θνατῆρ' πολύδετε γήνα
 δ' οὐσέβων, πλάθει μακρόφρον τ' ἀγανά,
 ἀλλ' ἔπ' ἄλλον γλυκερὸν μέλημα
 κρέσσονι πάντων.

ἀλλὰ τριλλίσα μελίφρον ἀΐασα
 τὸν σέθεν μύσαν με σάω μάκαρα,
 καί νυ τὸν χεισοῦ θεόκλητον ἰού
 κλάρον ἅπαντα.

Ἀσπασμός τῆ ἀγγέλου πρὸς τὴν παπά-
 ζαντον παρθένον Μαρίαν τὴν
 θεοτόκον.

Ὡ κλυτὴ, ὦ χαρίεσσα κόρη μέγα χαῖρε μαεῖν,
 χαῖρε μέλημα θεοῦ πολυήρατον. αὐτὸς ἀκηδέων
 κύριος οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ σὺ πέλε θυμὸν ἰανθεῖς
 ἀγλαίησι τεῆς, καὶ ἤθεσι κυδαλίμοισιν.
 Τούνεκα πασάν, σὺ μακαρτάτη ἐασὶ ζωωμῶν.
 Ξίς τε μάκαρ καρπὸς, καὶ τεξάκις ὀλβιος ἀγνῆς
 νηδὺς ὑμετέρης, τὸν παρθένος οὐσα λοχύσας
 ἀθανάτοιο θεοῦ γόνου ἀμβροτον ἀγνὸν ἰησοῦ.
 ἀλλὰ μάκαρα κόρη ἰσθῆρ ἡμῶν ὄχεο δ' ἐλῶν,
 ὄφρα δῶν ῥυσθῶμεν, ἀμηχανῶν τ' ἀλεγειῶν
 νῦν τε καὶ ἐν ἡμερῶν κρυερού θανάτοιο δυσαλγεί.

Idem latine.

*Virgo illustris aue, sublimi ornata decore;
 Salve cura Dei Maria inclyta. morte carentum
 Ipse Sator superum tecum manet oblectatus
 Moribus egregijs, atque aureo flore decoris.
 Fæminea idcirco tu stirpe beator vna.
 Terq; tui ventris fructus, quater ille beatus,
 Quem virgo paries illeso casta pudore.
 Progeniem summi dilectam Patris Iesum.
 Sed tu pro nobis miseris Regina precare
 Vt luctu, ac seuis angoribus expediamur
 Nunc simul, atq; atrum sub mortis tempus acerba.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΗΣ ΑΤΚΟΣ

ὀνόματος τῆ παναγία θεοτόκου
ωροσενεμημύς.

ΙΣ καλῶ λυκὸς μύρη κλησιν οὐκ ἔ-
φαρμόσαι
παρθένω φαμη φασινῆ, ἢ ψέφοις ἐκ
ἤθετο
μητρὸς ἐν σπλάγχχοις παυεῖσαι,
μηδὲ βλώσκουσ' ἐς φάος;

τίω δὲ που ψαλτῆρ κλείζει βαρβίτω θεόφρονι,
φας μάτην θεότοις ἔγρεδι θεόδοτε λαμπεῶς ἀντο-
φάσιος, λέγω ἢ κέρης τ'δε μελλέσιος φανεῖν. (λῆς
παρθένος μάκαρ ἐν αὐτῆς ἀντολή συγκρίνεται
φάσιος λάμψει φεραυγεί, τῆς δι' ἀγλαὸν κλέος.
οὐκ ἔοικε γὰρ θεῶ π θεοσφερὲς μάλλον λυκός.
τῆς δὲ γὰρ κούρης γεγώσιος κόσμος ἀσπράπειν μέγας
ἤρξατ' ἐκδύων ἀβληχεῖ χλωρὸν αὐχμὸν κόματος
χθόντε βάλαμον ρέεσαι χεῶμα φαιδρὸν ἔασατο:
τοῦνεκεν φατίζετ' ἠώς, οὐνομ' αὐτῆς διηλαδῆ,
ἦνυ δαδαλθεῖσαι πέπλω λφείω τὸν ἥλιον
θεφῖον φορεῖ, περαίνει τ' ὄφρονίω παλίσκιον.
καὶ τὸ μύσης εἶπεν ἄλλος θεόδοτε ἀμφὶ παρθένε
τῆςδε κλεινῆς, ἔπλετ' αὐγῆ, φησὶ, φωτὸς ἀμβρότου,
πάλυμός τ' εἰκὼν κρατίσου, ἔ κάτοπρον ἀγλαόν.
ἀμφὶ

DE LVCIS NOMINE

Sanctissima Virgini Deipara
attributo.

Porro quis clara vocamen conuenire
Virgini
Lucis alma denegasset, qua nihil
caliginis
Sensit umquam creta in aluo ma-
tris, aluo ve edita?

Hanc sacer P salmista dio personabat nablio.
Vanum, ait, vobis amici surgere ante candida
Lucis ortum apparitura, nempe clara Virginis.
In suo ortu comparatur Virgo felix fulgida
Luci, ob eius dignitatis eminentem gloriam.
Nil enim Deo similis luce pura creditur.
Hac enim nascente mundus cepit elucescere,
Exsistit turpis veterani pallidam rubiginem.
Induit nouum nitorem terra sudans balsamū.
Vnde & hac Aurora dicta est, nomine eius scilicet,
Supparo qua mane Solē luteo cōpta inuehit (nat
Et modū ponit nigrāti nocti, & umbras termi-
Adde itē quod alter auctor pāgit hac de Virgine.
Candor, inquit, sēpiterna lucis exstat uiuidus,
Atq; summi imago Regis, ac specillū splendidū
Hac

ἀμφὶ δ' αὖ κακείνο κούρης ἐκλαβεῖν ταύτης δοκῶ,
 ὡς φλέγη φάνητος ἦοις παρ' ἰνοσοιῶτος κόμη,
 ἠνίκ' οὐρανὸν πυραυγῆ γ' οὐ μέλαν χραίνει νέφος.
 λίσσομαι δ' ἔμὸν μῦθον φῶς σ', ἵν' ἐκ πηγῆς τεῆς
 νηδύμου χάρις διαυγῆ λάμψεν εἰς ἔμὸν κέαρ,
 ὥσπερ τοι φανῆ δύναμιν λαμπερὸν ὕμνον πηγυδῶν.
 κείν' ἔνασμα παρ' ἄνθρωπον αὐγῆς, τὸ παρὶν ἔκπασε θεός,
 παρὶν τὰ βάθεα θῆκε κόσμῳ, φεράζεις ἀνθρώπων ποτὲ,
 εἴς ὅτε πατὴρ παρ' ἄνθρωπων βλάσεν ἠλέκτωρ φαῶν.
 μέλλε γὰρ κτίσθαι παλαμᾶ χ' ἠ κτίσις νεήλατος
 παρ' ἄνθρωπον κτίσθαι, καὶ κατ' ἴχθυος βαυμένδῳ,
 οἴονεϊ θεομῶς κελύει μυστικὸς τῶν ἰερόων.
 παγκρατὴς ἀρχῆς ἢ τέκτων λέξε κοσμοποιίας;
 λυξ γῆροιο, φησὶ, φασδρῆ, ἢ πελιδνῶν ἠέρεα
 ἐκδιώκοι, καὶ κεδάσσοι φῶς εἰς ἄνθρωπον χάρις.
 τέτ' ἀνακτίστωρ ἴεεπε ρῆμα πάντων φέρτατος,
 ὅτε τέλλεσθαι κελύει παρ' ἄνθρωπον διηγαῆ,
 ἦκεν ἢ γαίης ἑρεμνῆς ἀντὺ αἴθοι λαμπαδί.
 ὡς καλὸς πρὸς ἀρχτέκτων δῶμα θαντὸν δέμων,
 φεράζεταί οἱ φῶς διαυγές, μὴ πέλη συγνὸν τέρος,
 τὰς θεὸς κούρῳ κλεινῶν δῶκε τῶνδ' ἐκκλησίῃα
 οὐδ' αἴθρ' ἀφ' ἄνθρωπος θεόρου, καὶ ῥοπῆς οἰητίον
 πνύματος θεῖα μῦθῳ τῆν δ' ὀπίκλιον λαχεῖν,
 ἢ σέλας δηλοῖ θαλάσσης, ἄσπον ἢ θαλάσσιον.
 καὶ καθὰς σῶμα ἠλίοιο φωτὸς ἐκ παροϊτάτου
 οἴονεϊ παρ' ἄνθρωπον φανῆσαι, τὰς κόρης σελασφόρου,
 φαίδιμον δικῆς φάνητα χερσὶν ἀγνὸν φύλαμα.
 ἠλῖος γεγῶς δ' ἀπ' αἴγλης τέκνον ἠνίσσε θεοῦ
 ἐκ κόρης φύσιν ἑραίνης, ἥπερ ἢ δία φυῆ
 ἀργύφει φάοις φέρησιν ἀγνόητ' ἀκραιφνέα

Hac item de luce & illud posse credo intelligi.

Mane vii nascente Sole fulget aurora iubar,

Quando calum nulla eorum pulla fuscāt nubila.

Te precor vero Maria lux mea, ut fonte vberi

De tuo in meum refundas cor nitorem amabile,

Quo tibi queã nitenti lucidũ hymnũ pangere.

Te fore innuebat illa, quam Deus produxerat

Auream lucem, priusquã texta mudi poneret,

Vnde Sol conflatus ardens luminũ fons omniũ.

Debuit creationi fausta recreatio

Rite respondisse prisca, & ire per vestigia

Illius, velut sacrorum ratio postulat mystica.

Quid Deus mundi institutor dixit in primordio?

Fiat, inquit, lux serena, liuidam ferruginem

Qua repellat, ac nitore fundat in vastũ chaos.

Hoc item verbum imperavit restitutor optimus,

Quando fecit exoriri fulgidam puellulam,

Qua sua exornaret orbem luculenta lampade.

Ceu bonus quodã architectus, quõ struit pulcrã do

Providet de luce aprica, triste ne tectũ fiet. (mũ

Sic Deus lucem parauit virginalem Ecclesia.

Nec sine instinctu putandũ est, atq; nutu provido

Spiritus sancti Mariam dictitatam nomine,

Qua iubar sonat marinum, siue sydus aquoris.

Ac velut solare corpus luce de primaria

Creditur fulsisse cretum, sic nitenti e Virgine

Inclitũ Solẽ aquitatis Christũ obortũ credimus

Quippe Sol de luce natus filium dabat Dei,

De puella nasciturum, qua sua pulcra indole

Candida lucis referrer puritatem lymphidam.

Addi-

κείδι δ' αὐγλῶ τήν δ' αἰὴ πᾶ γ' ὡς ἴδε κτίστωρ καλὴν,
 κἀγαθὴν λάμψαι δι' αἴθρην, ὅτ' ἴη καυτῆ παρθένω
 δὲ ἀφῆκεν δὲ μῦθε τε πᾶσιν, ἠδ' ὀνήσιμος.
 πτώμασι χρείσμησεν οἰκτρῶς τῆν χροῶν ὀλυμπίων,
 τοῖς ἐν ἀκμῇ σῆσε περὶ τῆ, χρεῖσι μὸς τ' ἐφ' ἀμέροισ
 τοῖς ἀνεζώρησε πότμου, καὶ μόρου δυσαλγῶς.
 ἠδ' ἀδάοις αὐτ' ἀρήγῃ, καὶ βροτῶς ὑπὸ δύνοισ.
 τοῖς ἀγνέει γὰρ περὶ οἶμον, καὶ γόνω κολλᾶ φίλω,
 ἐνδίκους δένειτ' ἀέξει κἀφνεοῖς χρείσμασιν.
 δὲ κρηῖς ναύτασιν αὐρα συμῶδρασατεῖ ἵπνον,
 ὡς τυχεῖν ὄρμου γαλῶν, παρσατεῖ κεκμηῶσιν,
 ὕπιδ ἐν χέρσῳ βεβῶα, πᾶσὶ τ' ὄχρησος πέλει.
 ὅτ' ἴη νοσφιδῆμῳ ὄρφνης ἠδε λυξ φατίζετα,
 τε το σημαίνει δὲ γὰρ λαμῶσιν κεκμηῶσιν
 τῆν βροτῶν, δὲ τ' ἀνήχθη τὰ θεῶν λάτεις καλή.
 δὴ γὰρ λὼ κούρῳ τικῆες δὲ περὶ τειῶν ἐτῆ
 ἠγᾶρον θεῶν θεράπνῳ, ὡς ὑπέσθησαν πάρος,
 ἀσιδῆστρον βαλῆνι χροποῖτε νεῶν.
 ἐν δ' αὖδ' οὐκ κλύουσιν ὄρφη φῶτες οἱ βιωτικοί,
 περὶ γε τὰ δ' αἰῶνι φῶντες, ἔχραμῶσιν κερήμασιν
 ὡν θεὸς δειρξεν αἴγλην, φημί δ' ἀγνήν παρθένον
 παῖδα νοῦ τῆμος ἀβρῶν πέντε κ' βαθμοῖς δέκα
 φασὶ μουσικοῖς ἀελθεῖν οὐκ ἀρήροντός πνος,
 ὁ σιχῶν πασῶν ἔσεσθαι τῶν δ' ἰσπρέσθαι φέρον.
 ἐνεία σίχας λέγουσι γὰρ γῆρῶν ἐν αἰθέρι,
 ἀγγέλοις φωνῇ κικλήσκουσιν τοῖς φιλέμῳ ἐλλάδι,
 αὐτὰρ ἔξ εἰσι βρότεια, πότνα τὰς παρήλασεν.
 ὧ δ' ἐπίτῳμον φάνεσκον ὅπ' παρομιμογράφος
 φάσκε πολλὰ μὲν δὲ γὰρ πλεῖτον ἠγᾶσαν πολὺν
 πουλὺ δ' ἀφ' ἡναι σὺ γ' ἄλλας δὲ νικῶς κέρδειν.
 τοῖ γὰρ

Additurq. ibidem, ut illam viderit lucem Deus
 Cōditor bonā emicasse, quod quoq. ipsi Virgini
 Congruit dictū benigna, & vniuersis utili.

Vtilis fuit ruinis innouandis calitum,

Quos redintegrauit omnes, utilis mortalibus
 Peſte iniqua liberandis, atq. averbo funere.

Fert opem quoq. ipsa iuſtis, fert miſellis ſortibus,
 Dum quidē hos cōuertit, atq. copulat gnato ſuo,
 At probos uirtute firmat, ditat omni gratia.

Praeſto adeſt ſecunda nautis aura fluctuantibus,
 Hoſq. agit portū ad ſalutis, quos p̄mūt anguſtia
 Iis refert gratū leuamē, omnibusque cōmoda' ſt

Porro quod diuiſa ab umbris ipsa fertur luridis,
 Indicat ſecretā ab atris mox fuiſſe ſaeculi
 Labibus, deuota ſummo quādo deducta' ſt Deo.

Nam ſuam gnatam parentes obtulere trimulam,
 Impigrā Deo miniſtrā, ſicuti ſpoponderant,
 Gratius manu parato numini ſacrarium.

Hic tenebræ ſaculares iure dicuntur viri,
 Rebus addicti caducis, atq. fluxis ſaeculi,
 His Deus lucē diremit, nempe purā Virginem.

Tū ferūt pupā tenellam quindecim tēpli gradus
 Myſticos ſubiſſe nixam nemini mortalium,
 Quod dabat debere cūctos ordines ſupergredi.

Nā nouē claſſes feruntur eſſe diuum in aethere,
 Angelos gratio uocare quos ſolemus nomine,
 Porro ſex ex orbe ſūptæ, quas ſuper Diua eminet
 Sicq. verum euenit illud, quod paræmiographus
 Dixerat. Multa ſibi ante cōgregarunt ditias
 Filia, tu vero longe tranſiſti ceteras.

N Ergo

Τσιγδ̄ εἰλωπὶς γεγῶσα τῆ θεοῦ κεδνὴ κόρη,
 εἰς ἔτη δὶς πέντε μίμνει ἐν δόμῳ θυάδεϊ,
 μέχει καρποῦ γούσαθ' ἦθις, ἄριστος γάμω τ' ἔλω.
 ὦδε δ' αἰγουῦτος θεοῖο, νυμφίῳ παλαγγυεῖ
 ἐξύγη φυλῆς ἀπ' αὐτῆς συζύγῳ, τὸν δηλαδὴ
 φῆνε ράβδος ἀΐψα φύλλοις, ἀνθέμοις τ' ἔσεμμένη.
 ἀλλὰ τὸν σιοπὸν βάλωμ' κηλ' ἰέντες δὲ κλέα
 ἐκ φρονὸς φίλης πρὸς ἀγνὴν παρθενεῖην λαμπάδα
 συμβάλωμ' σωματῶδες φέγγος ἀγλή μυσικῆ.
 λυξ̄ καταγάζει πάρος πᾶν, πᾶντ' ἔρεμνὸν σόεται,
 τὰς μύρις εἶξει αὐγαῖς καρδιῶν τ' ἀΐδρην,
 Ἐ φρονῶν πλάην λιπαυγῆς, φλέξε φέγγος ἀξικέες.
 λυξ̄ εἴη φύσφ' ἑροσηεῖ πᾶσι κοινὴ γίγεται,
 πᾶσι πρὸς μύρις φαεῖνει, τὰς μύρις πρὸς ὅπης
 τοῖς καλοῖς, κακοῖς θ' ἐτοίμη τῆν βροτῆν ἔπαρκέσαι.
 ἄμμορον πᾶν πρὸς ἀγλῆς συζῶν, ἀγρῶς τ' αὐχ-
 τῆν δεμικτ' αὐτέθλησεν, ὦδε μηδ' ἔρασιμον, (μέφ,
 μηδὲ φαδρόν π' ερηθὲν παρθενεῖς φαύσιος;
 ἐν φαεῖ φιλεῖ βροτῆν κῆρ ἀσφαλὲς καθεσάναι,
 τάρβεις θαρσεῖ τ' ὑπὸντος, τὰς ἀνάσσης κυδίμει,
 ἀτυμῆες ῥοπῆ μακαίρας παῖτα χροῦ πεπόιδαισι.
 λυξ̄ φύτλιν φύναι τ' ἀρήγ, καὶ ξέφειται σωματότων,
 καί νιν ἀλδήσκειν φυεῖσαν, τὰς φυτῶει παρθενος
 τινὲ θεηγυῆ γυέθλιν, ἠδ' ἀέξει φαδίμη.
 Ἐδιδεινὰ φωτὶ δῆλαι μηχανᾷ λοχωμύων,
 Ἐ δόλοι φαίνοντ' ἐναργεῖς, δαιμόνων τὰς δεσπότης
 τὰς ἐνέδρας ἐκκαλύπτει, καὶ κακὰς πανουργίας.
 τῶ μάλα πῆσασιν αὐτὴν ἑρπεροῖ ληΐσορες,
 ὅττι σφῶν φαίνουσα τέχνης ποιεῖ θάμ' ἠλεοῖς,
 οὐδ' εἴ κλέπτεσθ' ὄμιλον, καὶ δολοῦσθ' φίλτατον
λυξ̄

Ergo diuino puella mancipata cultui
 Bina lustra mansitauit sub peneirali sacro,
 Nubilem matura tadis donec atatem adrigit.
 Sic Deo probante, adulta traditur sponso seni,
 De tribu prognato eadem, scilicet quæ uirgula
 Prodidit repete amicta fröde, & albis flosculis.
 Sed scopü ad nostrü feramur, dirigamus spicula
 Mente miti präpta ad almã Virginalẽ läpada
 Atq. lucem conferamus corporalem mysticæ.
 Lux serenat densa quaque, pellit umbras linidas.
 Sic Maria luce fulua cesit ignorantia,
 Cesit error orbe toto, pulcra luxit Veritas.
 Lux sua natura amica se omnibus communicat,
 Adfatum se blanda præbet, sic Maria comitas
 Se exhibet, bonis, malisque, subuenire gestiens,
 Cuncta mærent luce cassa, cuncta squalët turpiter,
 At reident luce tinëta, sic nihil latabile,
 Nilque amœnum virginali destitutum gratia
 Adsolent secura corda freta lucis munere
 Effici pauore pulso, sic clientes candidæ
 Virginis, fauore Diuæ tuti ubiq. mansitant.
 Lux facit stirpẽ ad creandã, & nutriëdã corporü
 Atque ad augendam creatã, sic propagat indies
 Spiritalem Virgo, alitq. prolẽ, & auget lucida.
 Sub serena luce aperta machina insidentium,
 Et doli patent maligni. Diua pandit Manium
 Consilia tenebrionum, pandit astus improbos.
 Quare eam inuisam latrones expauescunt inferi,
 Quod suas fraudes reuelans efficit saepe irritas,
 Nec sinit circüueniri cætü amicü, ac decipi.

λυξ χάριν, τιμῶν τ' ἀνάπτει δῖα κείνοισ, *πρωτόμασιν*.
 οἷς κ' ἐπ' αὐτῆς τέλλει τ' ἀκτῆς, τίσα κούρης ἢ χάρις
 τῆςδε τὰνθάδ' ἀγλαΐζει, κὶ πλάκας τὰς ἀΐθερος.
 αἶρε κόσμου φέγγος ἀγνοῖν, οὐδὲν ἄλλο λείπεται
 πλὴν χάος, μὴ χέρι τ' ἄμορφον, αἶρε καλὴν παρθένον
 ὄλλυται πᾶν κάλλος ἀβρόν, κὶ γάμος μύραίνεται.
 τῆς δ' ἐν ἄλλοις μὴ φέρεδ' ὡς τὰ *πρωτόμασιν* δῖα μέρον
 οἶδεν ἀνὴρ σωματέασι; τὼς μύρια τιμῆ
 κἀνυται φῦλον βρότειον, κὶ χροεὶς ὀλυμπίων.
 κἀν φάος ῥύπου δίησιν, ἢ δυσώδοις σώματος,
 οὐ ῥυτᾶ, κακῶς τ' ὄδωδε, τὼς μύρις ἀγνότης
 οὐπ' ὡς δῆμου πέφυρται, κὶ χυδαίει πλῆθους.
 ἦ γὰρ ὡς νυκτὸς σελάνα καλὰ φαίνει, μηδὲ γρὺ
 νυκτὸς ὄρφνα τίωδ' ἀμαυροῖ, τὼς σκότος βιωπικόν
 οὐ φόρυξε καλλιφεγγῆ *πρωτόμασιν* λαμπάδα.
 λυξ ἔχθ' ζωῆς τὸ θάλαπος ἀγνοῖ οἱ μαμυγμόν,
 ὦ δίηχ' ἅπαντα θάλαπει, τὼς ἔροσ' *πρωτόμασιν*
 πότνα φέρβει, τὼς *πρωτόμασιν* ὡς μητὴρ ἀμφέπει
 πάντα φῶς ποδοῦσι λάσσειν, κὶ φάοις ἐπαυρέμνυ,
 ἄτ' ἔασιν ὄξυδερκῆ, τὼς φάλαγγος οὐρανοῦ
 ὀσκοποὶ σέλας θηᾶσθαι τῆς δ' ἐξιδονται κόρης.
 ὅς βαδίζει νυκτὸς ἀνὴρ πυκνὰ πλάων σφάλλεται,
 φωτὶ δ' ἀσφαλῆς ὄδ' ἔρπει, χ' ὡς ἄτερ θείας θέλει
 ζῶν κόρης, θάμ' ὄξοκέλλει, κὶ κακῶς ὀλιθαεῖ.
 φασινειάτης ὑπ' αἴης φῶς τρέπειν ὑδραργυρον
 εἰς χρυσοῖο καλας ἀνγὰς, ὡδ' ἐθνατῶν ἀσαθῶν
 παρθένος ψυχὰς ἀμείβει, σὺ τ' ἐρείδει, κὶ τελεῖ.
 φῶς φέρει ἀνὴρ γάμαζι σωματέων ἰσάρτερον,
 κὶ κἄτω κινεῖ τὰ πάντα, κὶ μύριον *πρωτόμασιν*
 ὑψόθεν χροεὶν κατῆγε, σέρνατ' ὡρσε ἰωχελῆ.

Lux honorem rebus ollis, ac leporis gratiam,
 Quas super se fūdit, addit, sicq. fulgor Virginis
 Qua uigēt in orbe honestat, q̄q. in oris atheris.
 Deme mūdo lucē amonā, quid nisi obscurū chaos
 Re stat, & confusa moles? tolle clarā Virginem
 Pulcritudo marcet omnis, occidit cūctus lepos.
 Quis tenere porro prima corpora inter cetera
 Nescit alma lucis auram? Sic Maria nobilis
 Pranitet gentiq. nostrā, calitumq. cætibus.
 Lux licet cōtingat vsquam spurca rerum corpora,
 Nil trahit contagis atra, sic Maria sanctitas
 De profani fece volgi nil recepit sordidum,
 Nā velut per noctis umbras luna lucet, nec tamē
 Noctis umbris inquinatur, sic nec hilū seculi
 Hanc tenebra polluere Virginealem lampada.
 Lux habet vitæ calorem semper admixtum sibi,
 Quo fouet cōtacta cūcta, sic amorē cādīdum
 Virgo habet, quo mater oēs ceu suā prolē educat.
 Cūcta lucē concupiscunt contueri, ac perfrui,
 Quæ ualent uisu sagaci, perspicaces calitum
 Sic auent tui phalanges Virginis sacrum iubar.
 Qui viā per noctis umbras pergit offensus ruet,
 Luce tutus ibit idem. Qui sine alma Virgine
 Vitā agit, nutat, vacillat, in malum prolabitur.
 Quin ferūt terra sub ima lucē in aurū hydrargyrā
 Vertere fluxū solere, sic virum inconstantium
 Sape virgo corda mutat, firmat, atq. perficit,
 Lux uehit vires deorsum corporum caelestium,
 Et mouet subterna cūcta, sic Maria prapotes
 Detulit Christū superne, & corda ciuit segnia.
 Lux

λυξ ἔχ' ἄκτ' ἄκτ' ἔρανν' ἰωαννῶν σωήροσιν,
 καὶ φύει τλώ δ' ἔξ ἑαυτῆς, παρθένοσ τὸν ἡέα
 ἔξ ἀνῆκε γαστρός ἀγνῆς, τῶ μύρυσαι πᾶντοθεν.
 θέσφατον δῆλον μὲν ἡοῦσ ἔμμεναι φῶσ νήχρον.
 οὐρὺ γδ νάει κατ' ἀθρον, ἀλλὰ μὴ ποροχῆματι
 τῶ δ' ἰσθρῶ ἀλλεὶ μῆρις πᾶντα πιμπλάσαι χάειν.
 οὔπνοσ χωεὶσ διοιχεὶ ποροσκοπῆσ φῶσ ἡέα
 νῆετον κᾶτω χ' ὑπερθεν, ὡσ μῆρις ἡπίωσ
 πᾶντα δᾶσ πόλον δῆκει. οὐλάτ' ἀγῆζει βροτῶ.
 ὡσ σκιδῶδεσ οὐδὲν ἴχει, μηδέπι κνέφασ παχὺ
 ὄξυ φεγγροσ ἡλιῶδεσ. τῶσ ἀκραφνῆσ λάμπεται
 παρθένοσ φλέγουσα λαμπᾶσ ἔξ ἀώτου τῆ θεοῦ.
 ἔμπέφυκε φωτὶ λαμπαρᾶ λεπτὰ ποιεὶν σόματα,
 ἡδ' ἀραμά, πολὺ μᾶλλον καὶ μῆρι βείθεοσ
 οὔπ κουφίζειν ἔροεὶ τᾶσ φρένασ τῆ γνῆνοῦ.
 αἶδα μὲν νέφι φαεννῆ νεϊόθεν λαμπηδονι
 ἀψ' ἀείρεσται ποροσ ὕφοσ, τῶσ ἔροπ παρθένοσ
 κῆρ αἴτασει τὸ βρότειον ἐκ χρονοσ ποροσ οὐρατόν.
 πολλὰ δ' αὐ διεσεῶτα τῆ λε λυξ ἀολλέει,
 καὶ σωμαθεγίζει ποροσ αὐτ', εἰσ ἐν ἀρθρόν συκροτέει
 τῶσ κόρη τιλορα φῶλα, ξεῖνα δ' οἱ ἐφῆκεται.
 λούσσει μὲ ὡσ παντίον ἔθνοσ τέμνοσ εἰσ λαορήτειον
 παντόθεν, πάροντ' ὅππρρεὶ θεῖον ἀθρεῖν δέμιοσ,
 ὡπερ ὄν κῆσε καλὸν παῖδα, καὶ μαμώσταλο.
 ὡσ δὲ πᾶν αἰσθητόν αἰγῶν ποροσ δρακεῖν δὲ δειγρον,
 τῆτ' ἐφίεται θέρεσται, τῶσ ποθ δὲ σιν εἰσιδεῖν,
 οἱ καλοὶ φῶσ παρθένοσ, ὡσ τυχεῖν τῆτε γεροσ.
 λυξ ποιεὶ θάλλειν κατ' ὄρλω ἡεσ. ἡδ' ἔπαρθεῖν
 δένδρα, καὶ φέρειν ὁπώρην, τῆσ μῆριασ δ' ἡ χάεισ
 ἀνδρασ ἀκμάζειν πτύσεισ θεσκέλοισ ποροσ ἡμασιν.

Lux habet splendorem amœnū secū ubiq. cādida,
Deq. se progignit illum, Virgo promit filium
Vnicum, secumq. geſtat, quo reſulget undique.

Multiplex probatur eſſe lux ſui diffuſilis,
Quippe ſe propagat ample, ſed nec iſtō nomine
Virginem ſua replentem vincit orbem gratia.

Iam ſine vlla leſione lenis immenſum aera
Lux ſupra, ac metitur infra, ſic Maria leniter
Fax poli permanat omnē, noſtra luſtrat ſecula

Vt nihil concretionis, niſq. craſſi nubili
Lux habet ſolaris in ſe, pura ſic tota emicat
Virginis ſuccenſa lampas flore de puro Dei.

Lucis eſt peculiare tenuiora corpora
Reddere, ac ſubtiliora, nec Maria pondere
Deſinit mentes grauatas eleuare terreo.

Cernimus nubes aprica protinus ſublimius
Luce in auras ſubuolare, ſicq. amore Virginis.
Tacta humo ſe corda tollūt tēpla cali in lucida

Quid quòd & lux fulua nouit cogere ad ſe diſſita,
Atq. in vnum congregare? diſſidentes adlicit
Virgo ita ad ſe nationes, atq. in vnum copulat
Cerne quàm diuerſa eodem multitudo conſluat

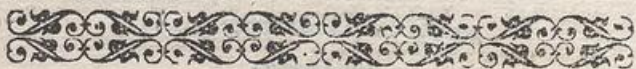
Viſcere auguſtum ſacellum colle Loreti ſitum,
Quo ſuum concepit alium, & educauit filium
Nam velut lucem intueri geſtit omne ſenſile,

Hac calere, inluminari, ſic bonæ mētes petunt
Virginalem lucem, ut eius cōſequātur munera.

Lux facit virere verno tempore, & floreſcere
Arbores, frugemq. ferre, ſic Maria gratia
Nos facit vigere ſemper viuidis virtutibus.

Τῶς δ' ἄμωμος οὔσα μητὴρ πλεῖσθι δωρήμασιν,
 ἔδενε φέσσαι σὺν ἡί, φ ὣς ἐγὼ κόσμου πέλω,
 ὅσπερ μοι βούλοισ' ὀμῖρτείν, ἔπειτ' ἐν σιότει πατεῖ.
 Τῶν δ' ἑσώμεθα ταύτη καὶ λιτώμεθ' ἠνεκῆς,
 ὡδ' ἑῶς ἀκῆσι κλειναῖς, ὡς κλύει τῆσδ' ἔνομα,
 ἡμέων τὰ σέρν' ἀνάψαι τῶν γνόφω πυκνέμεθα

*Talibus quom Mater alma dotibus sit prädita,
 Quis sua cum prole fari, lux ego orbis luridi,
 In tenebris qui volet me vir sequi, nō ambulat
 Proinde confectemur illā, & obsecremus iugiter,
 Vt suo splendore nostra, ceu cluet nomen suum,
 Pectora illustret tenebris inuoluta tristibus.*

Εἰπνίκιον τῷ θεῷ ἀδόμητον ὡς τὸ ἴδιον νικησάν-
των ἀγίων ἐξ ἄποκαλύψεως. κεφ. ιε΄.

Ὡς ἀμέγαρτα σέθεν καὶ μαὶ θαυμασὰ πέλονται
ἔργματα, πάντοκράτωρ θεὸς ἀφδιτε κοίρανε κόσμου,
πάντα δίκαια νέμεις, καὶ ἀληθινὰ πάντα βραβύεις,
ἡγήτηρ ὁσίων μακάρον, ἐθνέων τε κροπαίτων.
πῆς μίσε φομέοι, καὶ τῶνομα σῆιο γεραίροι;
ὅτι μόνος θεὸς ἑσσι, καὶ ἀγνὸς μόνος ὑπάρχεις,
μῶνον ἔπηχονίων σε σεβίσειται ἀκείτω σῦλα,
αἰώνων βασιλεῦ πολιῶν, κατ' ἀπείρονα γῆαν.
πᾶσιν ἐπεὶ δῆλαι καὶ ἐπόψιοι ἐξεσαήσαν
σῆιο δίκαι ζάθεα, νεμερτέες ἢ δὲ δέμισες.

ὠδὴ εἰς ἔπαμνον μακαριωτάτης μύριας τῆς παρθέ-
 νου μέλει ἀνπασασικῆ γλυκωνείῳ, καὶ
 δωρίδι διαλέκτω. οἶον τὸ,
 πάντων σύγνο·
 με τῆ ἐμῆ ἠδὺν φθόγγον ἐ-
 μοὶ φέρου.

οὐθέν τοι σαλομῶν μέγας
 ὁ ζάτει χέος οἰτοκᾶς
 δὲ χαῖς, πόποτ' ἀνάνατο.
 τύνη δ' οὐ κενεῶ καλῶν
 ἀβλύζεις φρέατι, κίαρ
 οὐ καμφεῖς σέθεν ὑέος;
 σοὶ τέχνης ποπνιάσεται,
 τὰν κεδναῖ χίεον ὄλεσση
 μάτηρ ὠγυγία πάρος.
 οὐ πάσοι γεράων πόρε
 τὴν κτίστωρ σέθεν εἶνεκα.
 λαῶν εἶνεκα δ' ἀΐνυσαι
 δωπναῖ ῥόον ἀγλαόν.
 τὸν δ' ἀμῖν ὄπιδ' οὐέσι
 λῦσον, τῆδ' οὐ γ' ἕκατ' ἔχης.
 τυτθῶ φερβὰ τὴ λαγέτα
 πόρσωνες σέο νηδύος
 πολλοῖς μασῖν ὄπιξένω.
 κωρίζοντά νιν ἔτρεφες
 ποιπνύουσα κῆ χέος

Oda in laudem beatiss. Mariae Virginis carmine
 antispastico glyconio, Quale est illud:
 Illi mors grauis incubat,
 qui notus nimis
 omnibus, ignotus moritur sibi. Ex gra-
 co in latinum versa.

Nil quondam Salomon potens,
 Quod mater petijt pia,
 Subtraxit famulans preci.
 Tu quae non vacuo bonis
 Exundas puteo parens,
 Non flectes genitum tuum?
 Per te gratia redditur,
 Quam tot temporibus vetus
 Mater perdiderat prius.
 Non tantum tibi gratia
 Ob te munera dat Deus.
 Ob causam populi potens
 Flumen muneris accipis.
 Reddas pauperibus pia,
 Ob quos plena manes bonis.
 Regi pabula paruulo
 Tradebas uteri prius
 Multis mensibus hospiti.
 Fouisti fragilem artubus
 Vita commoda praeparans

ἐν ζωᾷ δολιχῶ δρόμῳ.
 πυρσὸν παρθενικῆ χειρὶ,
 οὐδὲν τὸν δύναται μῦθος
 ὄλλειν πάγῃ φλογώδεα
 ἤνεικας σέο κούθεσιν.

δαεὸν φλόξ ἕαθεν χέρον,
 τᾶς οὐ τῶ τε διγείν δέμις.
 τὸς λαεὸν φιάλα μέλι
 σεῦ χρυσᾶ χυθὲν, ὥστε μὴ
 τῆ γλῦσόν τι περᾶτερον,
 οὐδ' ἴσ' ἄλλό τι κεύθον.
 ἐνθεν δὴ φρένας ἄγρισον
 ἀμῶ φωτὶ θεαρχικᾶ,
 ἀγλατ' ἀχλιῷ ἐλαυνέτω.
 χ' ἂ πικραίνῃ ἀμῶρτία
 δῶκος σέρνα καταβρέχει.

Cursu m ultiplici via.
Ignem virginea manu,
Quem nullus valeat vigor
Prorsus perdere fernidum,
Portasti latebris tuis.
Talis lux latuit diu,
Quam quis tangere non queat.
Mel tam dulce fuit tua
Infusum fiala, supra
Ne dulcor valeat dari
Illi, nec similis sapor.
Exin purifica pie
Mentes igne Thearchico,
Hinc fulgor tenebras fuget.
Et qua crimen amaricat
Dulcor pectora compluat.

Εἰς τὴν Ἰσραήλιν παρθένον θεοτόκον.

πρὸς σβάδος μήρης ἡμῖν ἐνετείλατ' αἰεὶ εἰν
 ἄσματα διατριάς δράγματος ἰδυμελῆ.
 οὐνεκ ἐν ἀδρυσῶν γῆρ' ἡμῖν πᾶσα δι' αὐτῆς,
 ἀδρή τ' ὀφροῖν, κ' ὄλβος ἐπνετανός.
 οἱ ὡρὶν ἀρχημοσῶν μέλαιοι δεδμήμεθ' ἀφ' κεί
 ἱεροῖ, καὶ πῶχοι πάντες ἀφαιρότατοι.
 ποιγάρτοι νόμφης ἄμυδις μέλπωμδν ἑρανῆς
 πρὸς θεοδμήτου τῆς δε κλέος θαλάμου.
 καὶ χρὸν ἀρτίζωμδν ὅσοι τῆς δ' εἶνεκα καλῶς
 ζῶμδν αἰείροντες πρὸς καὶ ὀφ' ἐκόρλω.
 ἄλλο εἰς τὴν αὐτῆν.

οὐδ' εἰς, φησὶ μέγας σωτήρ, τὸν λύχρον αἰῆφε,
 χροῖνικος ἐγκρύψας τ' ἀμφεκάλυψε σιαῖ,
 ἀλλ' ὅτι λυχοῦχοιο ἀνημυδῶν αὐτὸν ἔθηκεν,
 πᾶσιν ἴν' ἀσράφη ἔνδον ἰούσι δόμου.
 τὸν λύχρον δὲ νόει μῆρλω θεολαμπία, τέκνον
 τὴν φλογὸς ἐπλησεν τῆς θεότητος ἑῆς,
 εἰσέτ' ὅτι θεόνον ἀπικὴν ἐπόψιον οὐρανὸν εἶσω,
 ἄσρον ἄτ' οὐράμιον πᾶσι πρὸς φαντον ἄδλω.
 ὡσκειν ὅτι φλέξη σφειτέροις ἀμῆρῶμασι θείοις
 πάντας ἐπουραίοις, πάντας ὅτι χροῖνοις.

Εἰς τὴν αὐτῆν.

οὐδὲν θαῦμα, κόρη εἰς οὐρανὸν εἰλυφάζει
 ἢ βασιλὶς σέλατ' εἰμῶν ἀκροτάτω,
 πάντα τε κόσμον εἰς κατὰ λάμψωιν μῆρμυρηῆσι,
 καὶ πλάκας ἀπεινάς ἀδέρος ἀτρυγέτου,
 ἢ κείνα ἀγῆφροισι, λίγυσρά τε ἦθεσι νικᾶ,
 καὶ νίφα, κείπ πέλαι λαλότερον νιφάδος.

In Sacrosanctam Virginem Deiparam.

*Ante thorum Maria praecepit fundere cantus
 Suauiloquos nobis dragmatis Alma Trias,
 Vbertas nobis quoniam prouenit ab ipsa,
 Fertilitasq. omnis, perpetuumq. bonum.
 Turpis egestatis quos clades presserat ante
 Iros, mendicos, vileq. vulgus inops.
 Quapropter sponse tollamus laudibus alma
 Grati ad diuinum quisque decus thalamum.
 Plaudamusq. olli, per quam pulcre atq. beate
 Viuimus, & sero & mane sonemus heram.*

Aliud in eandem.

*Nullus, ait Soter, accendit lumina testæ,
 Et simul umbroso calat eam modio.
 Sed super accensam lychnuchon ponit, ut omnes,
 Qui domum habent, fuluam conspiciant faculã.
 Tu testam Mariam diuina intellige plenam
 Luce, suo impleuit numine quam soboles,
 Sublimique throno posuit super athera summum,
 Sydus uti cunctis conspicuum populis.
 Ut lustret proprio radiorum fulgure claro
 Calicolasq. omnis, terricolaque simul.*

In eandem.

*Quid mirum, candet si Virgo Regia in arce
 Aetheris immenso lumine amicta suo?
 Ac totum proprio mundum candore nitenti
 Lustret, & atherei regna superna poli?
 Que morum candore ligustra, & lilia vicit,
 Atq. niuem, & siquid fit niue candidius.*

Corpo-

οὐδέποτε σπῖλον καθαρά χροὶ οἶδε, ρύπον τε,
 καὶ κρείσσον τειρέων φέγγος ἤτορ ἔχεν.
 ὄφρα δ' ἔλω ἔπι γῆς, ζωῆ ἀπεκάνυτ' ἀχραντῶ
 πάγματα τ' οὐρανιδῶν, ἀθρείους τε χροεῖς.
 εἰ δ' οὐκ ἔμριμύρειν ἄποθεις κηλίδας ἐέλδῃ,
 σεῦ φρεσὶ δῖσποιναι τίω δε φέροσελθε κλυτῷ.
 εἰς τίω αὐτῷ.

ἄσρα, τάπερ χροεσπίς κυανάντυχος ἐν γυάλοισιν
 ἀθέρως ἐσήκει, νωλεμέες οὐ σελαγῆι,
 κρύπτει δ' ἠελίου φαιδρὸν σέλας ἀντέλλοντος,
 ὁππότε τ' εἰς πόντου βένθεα γλαυκὰ πιτυεῖ.
 τῦνη δ' ἄσρον ἀλός, θαλερόμαχος οὐρανοῦ ἀγλή,
 οὐποτε σὸν λήγης ἠδὲ χέουσα φάος.
 ἀθύσσεις δὲ βροτῶν ἤτορ ζαδέω σέο θάλλωει
 νυκτῶν αὐγῶν πουλύπαι φαιδροτέρη.
 εἰς τίω αὐτῷ.

ἴασον ἰσφρέλλων φροφέρει δῶπιδος ἄσρων
 λαμφρός ἴτυς μήνης φέγγει φαιδροτέρω
 τόσα μετ' ἴλασι μακάρον φρέσβειρ' ἐριτήμων
 καὶ σὺ φρέπεις μῦρην κύδει σεμνοτέρω.
 δῖρὺ φρέπεις σίλβουσα κατ' ἀθέρω, ἔδρα πόντον,
 ἠδὲ κατ' ἠπείρου βάθρον ἀπειρέσιον,
 ἦ γὰρ ἀναξ' δυνατός σ' ὑπάτοις δάροισι γέρηρον,
 ἰσπαλῆς μητρὸς μήπις ἔοι σφετέρης.
 εἰς τίω αὐτῷ.

δῖτε σέθεν μύσαι μῦριάμ πολυώνυμα διασῶν
 ἄσρων κλείουσί σ' οὐνομάτεσι κλυτῶσι,
 ἀστέρα φαμίζοντες ἀλός θ', ἐλίκαί τε φασιναι,
 ἀστέρα τ' αἰὼν φροδρομον ἠελίου.
 τὸν μὲν, ὅτ' αὐ γάζει νυκτὸς ζοφοειδέος ὄρφνας,

Corpore qua nullam sensit purissima labein,
 Et prius astrorum fulgure pectus erat.
 Dumq. erat in terris superabat celsa nitore
 Agmina calicolum, sydereosq. choros.
 Si cupis ergo tuis maculis candescere tersis,
 Reginam hanc adeas mente, animoq. sacram.

In eandem.

Sydera, ceruleis quotquot caelestibus oris
 Stant fixa, haud omni tempore clara micant.
 Absconduntq. suos exorto Sole nitores,
 Pronaq. cum se abdunt sub maris alta vada.
 At tu Stella maris, cali iucundior ignis,
 Haud umquam cessas fundere dulce iubar.
 Accendisq. hominum cunctis flagrantior aëstris
 Frigida sublimi corda calore tuo.

In eandem.

Quantum Luna alijs oriens candore venusto
 Stellarum excellit clarior vna globis.
 Augusto tantum ueneranda Maria decore
 Praluces superis pulcrior vna choris.
 Mirificumq. iubar cali perq. aurea templa,
 Perq. maris fundis carula, perq. solum.
 Quippe potens Dominus summis te dotibus auxit,
 Ne quisquam matri par queat esse sua.

In eandem.

Quando tui Mystra duo nomina clara duarum
 Stellarum adtribuunt Diua Maria tibi.
 Teq. maris Stellam vocitant, Heliceng. coruscã,
 Atq. facem eoam, luciferumq. iubar.
 Vna quòd illustrat noctem fax prauia solis,

P

Alterà

τὸν δ' αὖ, ὅτ' ἰθύει ποῖτε πέροις αἰέτας,
 ἀνθολῶσ' ὧ γλήϊνος αἰεζάλον περὶ πάντων,
 σαθέων ἀματέρων ἀχλὺ δ' ἀποσείδασον.
 ἀματέραι τε τρώπιν δ' ἀμυρία δ' ἐνὰ βίοιο
 ἀσκηθῆ κατάρχοις ὄδιον ἐς λιμνία.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

μῦραρον ἐν λάεσσιν ἐφίμερον, ἐν δὲ φαινοῖς
 ἄσπρασιν ἀγλήεις ἄγγελος ἠερόπλης.
 ἐν πηλοῖσιν ἀγνή χροσόπτερος αὐτὴ πέλεια,
 ἄλσεσι δ' ἐν θαλεροῖς χρίσματος ἠδὲ φυτόν'.
 καὶ κείνον ὄπετάλοισι μετ' αἴθεσι, κόσμος ἀρούρης.
 ὄδομον πολὺ τ' ἦρος ἄγαλμα ῥόδον.
 ἐσὶ θεοῦ χροιδῶν φιλάγλαε πύτνια κέρη,
 μῆτερ σωτῆρος παῖτοκεῖταιρα βροτῶν.
 εἰς τὴν αὐτὴν.

καίπερ χεῖμα πάγω βορέω πέφεικεν ἀέντος,
 καὶ χθόνα διφαλέτω σείριος ὄσε βαρῆς,
 ἔμπαγέ σδὲ κεστάφοις ἐρατοῖς ῥόδα καλὰ πικάζει,
 διακόρη, κόλπον λείριά δ' ἀβραῖόν.
 παρθέτιον κόλπον, γόνον αἰτείλαιτα ποσειδόν,
 οἶα φύει κόγχη μῦραρον ἀογύρεον.
 βούνης ἀκαιδοφόρος δ' οὐχ ὄρμις τοῖ δὲ φέρει σοι,
 ἀλλὰ θεοῦ τέμπη, καὶ δέριον τέμνος.
 εἰς τὴν αὐτὴν.

ἴω π μῆ κλήϊασεν ἀριζήλω θεὸς ἔρδων,
 ὥστε φύναι λυγρῆς νόσφι ἀπαθαλίης,
 πηλυγέπουτε γόνου τοκετὰ κ' ὑδ' ἠεν ἀμαμφεῖ,
 ὅς θνητῶν ἰδίω λοιστὸν ἕχασσε φόνω.
 τὴν γ' ὀνηροέας τε καὶ ὄγμασι καλὰ σέβωμω
 πάντες, ὅσοις τέκνω λυγρὸν ἄμυρε μέρον.

*Altera quòd nautas dirigit in pelago.
 Te precor ò sydus cunctis rutilantius astris,
 Discute de nostro pectore triste chaos.
 Atq. ratem nostra per mille pericula vita
 Duc fragilem, ut portum tangere tuta queat.
 In eandem.*

*Tu lapides inter lapis unio pulcer, in astris
 Splendidus Aurora nuncius auricoma,
 Cætibus in uolucrum pinnis aurata columba,
 Arbor & in lucis nobilis unguen alens.
 Et lili vernos inter coma candida flores,
 Et rosa purpurei fulgida veris honos.
 Es Virgo illustri gaudens præclara nitore,
 Cuncta potens, hominum Sospitis alma parens.
 In eandem.*

*Quamuis bruma gelu Borea spirante rigest at,
 Et canis arenti torreat arua siti,
 Punicea tamen alma Parens tua tempora cingunt
 Vsq. rose, cingunt lilia cana tuum
 Virgineum gremiũ, genuit quod amabile pignus,
 Assolet ut gemmam lucida concha suam.
 Haud tibi submittit spinosa hos terra lepores,
 Sed cali tempe, & lata vireta Dei.
 In eandem.*

*Quam Deus insigni condens ornauit honore,
 Ut sine peccati labe puella foret,
 Vnigenaque sui partu decorauit honesto,
 Qui propria pepulit funera nostra nece.
 Laudibus hanc omnes, ac voris rite colamus,
 Prole quibus mortis depulit exitium.*

ἦδ' ὑπάτω μῦθ' ἀμ πεφιλημένη ἔπλετο ποτὶ
 ἄμμα πανδύφμων παρθένος ἠγεμόνων.
 εἰς τὴν αὐτὴν.

ἄχραιοι καὶ ἄτεχνος, ὅς οὐ θεόν μιν φιλεῖσι,
 καὶ τόκον ἱμερτὸν παρθένε πότνα τέον.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἔφυ τ' ἀγαθὰς καὶ ἑσθ' ἀκαλὸς υἱός,
 καὶ πάντων ἀγαθῶν ἄψος, ἠδὲ καλῶν.
 καὶ σὺ φίλη μήτηρ τέκνω ἑσθ' ἀπλήσιός ἐσσι
 οὔσα λίλυ ἀγαθὴ, καὶ ἑσθ' ἀλλὰ καλή.
 οἶα γὰρ δ' ὠπὶς μὴ τείρεισι διὰ σελήνη,
 τοῖα φέρεις ἀγνοῖς ἐν μακάρεσσι κόρη.
 ἀλλ' ἡμᾶς μελέοις χαλεπῶν δέσποινά θυελλῶν
 ῥῦσαι ἀρήγουσα φρήμασι ῥαγομύθοις.
 εἰς τὴν αὐτῆς γήνησιν.

σήμερον εἰς Δίαις ἑσθ' ἰσθ' ἠλυθεῖν αὐγὰς
 κόουας σεμνοτάταις ἀμβροσίον π θάλας.
 τᾶς νυκτὸς κλυτὸν ἄμμα θεοφρεπὲς εἶδος ἀμαυροῖ,
 αὐτὴ τ' ἀέλιε λαμπάδα χρυσοφαῖ.
 οὐδὲν θαῦμα. θεοῦ υἱὸς ἀφθίτος ἔκτισεν αὐτὰ,
 μήδειον ἀσκήσας πάντε λέος σφίσις,
 ὥσκει ἐοῦ τέκνου κεδνὰ γλήετ' εἰρα γήροισι,
 καὶ πάντων μερόπων ἄλκαρ ἀκρηάσιον.

Εἰ τὰ καμῖν αὐτὸν ὄξει πυρετῶ κτ' τὴν τῆς
 παναχίας παρθένου ἑορτῶ τὴν
 χόνος ἑπικαλου-
 μῆλυ.

Εἰδὲ μοι εὖ ταῦτα μῦθ' ἀμ μεγαλάνυμ ἑορτᾶ
 πέμψεις βαθὸν θεαφείας νιφάδος.

*Hac illa est summo Maria gratisima Patri,
Clarorum Virgo sanguine creta Ducum.*

In eandem.

*Asper, & agrestis, qui te non diligit alma
Sponsa Dei, & sobolem candida virgo tuam.*

*Ipsè quidem pollet bonitate, omniq. decore,
Atq. omnis pulcri est fons, & origo boni.*

*At tu nil Gnato Genetrix distare videris,
Tota bona existens, totaq. pulcra simul.*

*Namq. astra effulget velut inter cetera Luna,
Sic prestas superis tu quoq. Diua choris.*

*Sed nos è suis miseros Regina procellis
Eripe, & afflictis prospera rebus ades.*

In ipsius natiuitatem.

*Augusta infantis dias in luminis oras
Exortum est hodie germen honorificum.*

*Qua Luna ad spectum formæ caelestis honore
Perstringit, Solis conspicuamq. facem.*

*Nec mirum. Patris æterni mens condidit ipsam,
Perfecta exornans consilijs Sophia,*

*Dilecti ut fieret Genetrix dignissima nati,
Cunctorumq. hominum perpetuum columen.*

*Dum ipse graui febre laboraret in solle-
mnitate sanctiss. Virginis,
qua de niue nuncu-
patur.*

*O utinam hac vestra celebri Maria inclyta luce
Illius mittas mi niuis exiguum,*

Olim

ταίνποκ' ἔπεμψας ὄκα σαθρήσαιο θεῖον ἔδεθλον
 πὴν δέσποινά φίλα, ἄστυ κατ' ἀνεαδᾶν,
 ἀνίκα τᾶς χέρστω μαλερὸς πέδον αἰὼν ἔκμασεν
 ἄλιος ἀκῆσι χλωρὸν ἅπαν δαπανῶν.
 δὴ τόκα τᾶς νούσω συγναὶ θέλξιας ἀνάγκαν,
 ἄμε κάτασμύχθ' μέσφ' ἀπαλῶν μυελῶν.

Εἰς ἐκκλησίαν πρὸς τῆς παυδοφίμου μύριας τῆς
 θεοτόκου ἐν πάγῳ τινὶ ἰδρυμένῳ,
 πρὸς ξένον.

τῆς μακρόθεν τόδε δῶμα θεοσχεπέες, ἠδὲ κολωνὸν
 ἀπὺ ἔχθ'· μήτηρ ἢ θεόπαις μύρις,
 ἢ σωτήρα βροτῶν θεὸν ἄμβροτον, ἠδὲ καὶ αἴδρα
 γείνατο τῆς δυνῆς ἄμμορος ἀδρομένης.
 γείνατο παῖδα θεοῖο, τὸν οὐ χράδεν ἄσπετος ἀΐθρ',
 κῆσσορα τῆς ἰδίης μητρὸς ἀεισογόνε.
 ἔσι δ' ἀμήτωρ αὐτὸς ἐν οὐρανῷ, ἐν χροσὶ δία
 ἔς' ἀπάτωρ, ἦρος παντοκράτωρ διφυῆς,
 ἀλλὰ σύγ' ὧδε σέβει θεομήτορα παρθένον ἀγνῆν.
 πάντα γὰρ ὅσα θέλει καὶ τελέσται δύναται.

εἰς τὸν αὐτῆς ναὸν τὸν ἐν λωρήτῳ ὠκοδομη-
 μένον.

τόνδε δόμον, νηὸν τε θυώδεα, καὶ πάγον ἀπὺ
 ἀχρέτεια θεοῦ παρθένοιο ἀμφιπέει.
 πᾶς τις αἴθρ', θείας τε γυνᾶ ὀπιμάμεται ἀκῆς,
 ἐνθα δ' εἰπειγέσθω, καὶ πόδου ἀνπάσθ'.
 ἀγὰρ γὰρ βασίλεια μελίφρονα θυμὸν ἔχουσα,
 οὐπὴν ὀποσεῖχειν οἴησθ' ἔἴ κενεόν.

εἰς τὸ

Olim quam miſti, dum clara in ſede Quiritum
 Fundares templum, candida Dina tibi.
 Tempore quo longis flagrabat ſolibus ather,
 Abſumens viridis germina cuncta ſoli.
 Tum mihi praberis triſtis ſolatia morbi,
 Qui me conſciciens intima ad oſſa cremat.

In eccleſiam quandam ſemper laudanda Virginis
 Deiparae in quodam colle ſitam
 ad hoſpitem.

Quis tenet auguſtam ſedem hanc, collemq. ſupinũ
 Caleſtum? Mater Dina Maria Dei.
 Quae Saluatorem genuit hominemque, Deumq.
 Humani proſus neſcia Virgo thori.
 Progenit gnatum, quem nõ capit altus Olympus,
 Qui fuerat matris conditor ante ſua.
 Namq. caret patre in terris, & in athere matre,
 Natura duplici præditus Omnipotens.
 Quare age virgineæ Matris hic numen adora,
 Nam præſtare valet quæ bona cumq. velit.

In ipſius Virginis templum in Loreto
 adificatum.

Hancce domũ, ac templũ redolens, collẽq. ſupinũ
 Custodit præſes caſta Dei Genitrix.
 Quisquis opem geſtit ſeu vir, ſeu femina aperi,
 Huc pede feſtinans præpete, compos erit.
 Namq. gerens mente nimium Regina benignam
 Haud ullum caſſum munere abire ſinit.

εἰς τὸ αὐτό .

θεωρεσιῶν χαρίτων ζωθάλμιον ἐνθάδε παγαλ
ἐκβλύζει μύριάμ παρθένος ἁ θεόπαυς.
νάματος ἀμβροσίου λαοὶ ἀρύπευτε μολόντες
τῆδε, χαρίζεσθαι πᾶσιν ἀνάστα θέλει.
οἷς γὰρ ἔλυσε γονᾶ θεοκύμονι λυγρὸν ὄλεθρον
τοῖσιν ἐφορμαίνει πᾶσαν ὄνασιν ἄγην .

εἰς τὸ αὐτό .

οὐρανίας κύμας τόδε δέμνιον ἀγνὸν ἐταῖροι
ἔσκεν, ἐν ᾧ παρόπιον πρὸς φάος ἦλθε βίου.
ἐν δὲ κἀλ' ἐδρέφθη, καὶ ἀέξετο κουρίζουσα,
αἴθρος ἀγαλλεῖται ἔκασορον ἀγεμόνων .
καὶ θερόν δ' ἄφαμον λάβε θεσπέλου ἀγγελιώτα,
ἔλλαβε δ' ὑψίστου νηδύϊ πᾶντα θεοῦ .
ἐν δ' ἄσκησε κόρα καλὰ μυρία. τῆτο σέβεσθε .
οὐ γὰρ ἐν ἀνθρώποις χεῖμα τι σεμνότερον .

εἰς τὸ αὐτό .

ἄλλος ὅπι ξείνης περὶ βαθυκύμονα πότον
φοιτήσαι κέρδους ἀμφὶ μινυταδίου.
ἀρτίφρον δέτ' ἀνὴρ τεὸν ἄσμημος οἶκον ἴκοιτο,
ὦ μύριη, δειλῶν ἕπις ἐφημερίων.
οὐνεκα σοῖς ἰκέταις ἀγαθοῖς πάντεσσι βρύκασα
ἄφθιτα δῶρα πορείς, ἀφθιτον ὄλεον ἄγης .
εἰς τὸ αὐτό .

διὰ τελαῖ μύριη ποθ' ὑπέστη τὸ ξέμεν ὄρμοις
χρυσείοις, σιλοῖς σίγμασιν ἀργυρέοις.
φημὶ δὲ βέλεσθαι τῇ χαλκιδέσθαι ἔρανοις
ὑμνοῖς σὺ σοφίη, καὶ καλῇ δ' ἐπίη .
δοιὰ διαρρήδω γὰρ χρυσὸς τίμος ἡμῖν
ταῦτα παρεμφάνει, καὶ νιφαῖς ἀργυρέη .

Τοιγδ

In idem.

Donorum euergit Maria hic vitale fluentum
 Sacrorum, Genitrix Principis alma Dei.
 Diuinos latices populi huc haurite profecti.
 Præbere hos cunctis Diua benigna cupit.
 Nam quibus exitium caelesti prole fugauit,
 His itidem adsiduum ferre inuamen auct.

In idem.

Cælestis sponsa hic thalamus, castumq. cubile,
 In lucem, o socii, quo genita emicuit.
 Ipsa sub hoc humili creuit generosa ligello
 Paruula, magnorum clara propago Ducum.
 Fausta sub hoc cepit diuini nuncia partus
 Omina, concepit progeniemque Dei.
 Milleg. virtutes, & honesta exercuit acta,
 Hoc colite. in terris nil venerabilius.

In idem.

Alter ad externas sectans compendia terras
 Fluxa procellosum per mare tendat iter.
 At sapiens tua templa volens angusta reuisat
 Aegrorum o columæ, spesq. Maria hominum.
 Quippe bonis pollens cunctis largiris abunde
 Munera supplicibus non peritura tuis.

In eandem.

Aurea Diua Trias se velle monilia dixit
 Argenti Maria condere cum maculis.
 Velle, inquam, dulcis olli conflare hymnos,
 Ornatos sophia gratia, & eloquij.
 Alterum enim nobis fulgor denunciat auri,
 Alterum at argenti candor habet niueus.

2 Quare

Τοῖδ' ὑφαίνωμεν τὰν δῆμῶν Τῶα, καὶ ὄρμοις,
 καὶ γραμπαῖς ἑλικας ὑμφορῖσφι ἰσπλοκῶμῳ.
 καὶ ταύτην κοσμῶμεν ὅσοι διωάμεθα τόδ' ἔρδειν.
 ὅτ' ἀνεταί μᾶλλον πρὸς χεῖριν οὔτι θεῶν.

Εἰς ἀγίαν σωτήρος ἡμῶν γῆνησιν.

Αἰῶν γηγηῖσι χρύσεος ἀμφύει.

χρυσὸς γὰρ σαλαίει ξανθὸς ἀπ' αἰθέρος.
 μῦθος δ' οὐ δανάας τῆτο παλάφῳτος
 ὄνου γηγομῆρου δῖός.

ἀμᾶς δ' ἀρῆνυμῶρος λύτερον ἔφυ θεός,
 τὸ χρυσοῦ γέρονε κρέασον ἀγάνορος,
 ἐμπλήσας τε κόρας χαλὸν ἀγῆας πένης
 τὸν πλοῦτον πόρην ἀτρεκῆ.

ὦδιν ἂν μελέοις ἀμμυβιοσόςος.

τᾶ τὰμνη βασιλῶς ἐμπεδον ὄρκιον,
 καὶ κτητοῖς πρὸς χύσῃ γ' αἵματος οὐρανοῦ
 ἐνάσση φυγάδας δόμοις.

πῆς φωνάκ' ἐπέποι θ' ἀδθα χαρμάτα,
 ὦν ἂν γῆναμῶρα γύσαστ' ἴδρις θεοῦ,
 ὡς φῶς λαμπερότερον νυκτιφῶν πρῶτον
 ἀντρου λάμψεν ὑπὸ μυχῶν.

ὦ βαμόν περ ἐὸν δῶμα παρόλβιον.

οὐκ εἰκᾶ ναέταις νασὸν ὀλυμπίοις,
 καὶ μικρὸν μεγάροισι ἰσπαλῆς πόλῳ,
 ἕσῃνος μέγ' ἀνάκτορον.

ποίαις δὴ καταχῆσι αἰθέριαι πλάκες
 ἀπύοντι, χρὸς τᾶμος ὅκ' ἐνθεος
 τὸν παῖνα κροτῆι τᾶδε δονῶν ἔπη

Quare texamus redimicula talia Sponse,
 Et virias, violæ cui coma flore nitet.
 Atq. ipsam ornemus, potis est qui talia obire.
 Quando nihil confit gratius hocce Deo.

In sanctam Saluatoris nostri Natiuitatem.

O iam terrigenis aurea secula.

Aurum nam rutilans rorat ab athere.
 Nec prisca hæc Danaes fabula mentiens
 Mutati in pretium Iouis.

Nostrum nos redimens sit pretium Deus,
 Auri quod pretio sit pretiosius.
 Arcellamq. replens Virginis integra
 Hic veras dat opes inops.

O partus miseris certa salutifer

Quo Rex terrigenis foedera spondeat,
 Et partas pretio sanguinis exsules
 In cali reuehat domos.

Sed qua vox referat dulcia gaudia,

Qua sensit pariens conscia numinis,
 Cum lux sydereis clarior ignibus
 Antri fulsit in abdito.

O felix nimium parua domuncula,

Non frustra superis peruia ciuibus,
 Quamuis parua poli equanda penatibus
 Magni regia Principis.

Quo cali resonant carmine compita,

Cum demissa polo turba sonorius
 Hic paena canit, carmina proferens.

πανσέμνω τόκω ἔμφορεπῆ.
 ὦ κρείοισα πόλου μέγα ἀγνά λεχῶ,
 κέρα τ' ἀμφ' ὑπάτω φρεσβυτάτα δόμω,
 οὐ σῆς δάρα φέρειν δ' μωσὶν αἰάειο
 ἀμῖβ' τὴ κλέος ἔξοχον.
 τύνη δ' ὦ γλυεῖα παρδένου δὴ κλέος
 συγνώμας ἀγαναῖς ἔντυε δωρεῖ
 ἀμῖς, ὡς πυκῶσαι σέμμα σὸν ἀγλαόν
 κόρσαν κῦδεῖ φαδίμω.
 εἰς τὴν αὐτῶ.

μάτερ ἀχραῖτα συζόμενε κέρα,
 φύσα πεππὸς γήμος ὄξεγεῖραι,
 φερὸς παῖ πόντος γάνυται λοχίαν,
 γᾶτε καὶ ἄσρα.

δρανέων τέκτων, ἱαμίαι τε πάντων,
 ὅς λόγῳ θνατῆρ' μορέσιτα γῆα
 γῆτο, κωκύει σέο πότνα κόλωφ,
 οὔθ' αὖτε χαίρει.

φερὸς σ' ἐπείρονται νομάδων ὄπαδοί.
 ζῶα σ' ἀμφεράσθῃ θεόπαμδα δοιῶ,
 ἀγγελοι σαφραῖς ἰσφ' ἀπύοντι
 τὸ σέρος αὐλᾶς.

φῶς τὸδ' ἀῶνος ὀπνόντος ἀρχά.
 τῶ θεοῦ νύμφα τέκες ἦν ἀγνά.
 ἄμμι τὲτ' εἶη θεόπμον αἰεῖ,
 ἠδὲ μέγισον.

ἔσκει εἰσάνα περῖτα καὶ αὐτῶ,
 ἀνίε εἰσάνας δάλε σείο δώτωρ
 γασρὸς, εἰσάνα βροτέα γλυέδλα
 τῶ χέειν εἶη.

Sacro debita partui.

*O Regina poli sola puerpera,
Ac Virgo in supero prima palatio,
Non hic dona neques ferre clientibus,
Nostri tu decus optimum.
At tu progenies Virginis inclyta,
Sic nos nunc venia munere prapara,
Ut tandem emeritos nos tua fulgidis
Cingat gloria laureis.*

In eandem.

*Mater haud villo temerata tactu,
Orta collapsum renouare sacrum,
Ad tuum rident mare, terra, & ipsa
Sydera partum.
Omnium factor, Dominusq. rerum,
Membra qui verbo moribunda sumpsit,
In tuo vagit gremio, tuoque
Vbere gaudet.
Te citi visunt ouium magistri,
Te Dei agnoscunt duo bruta matrem.
Angeli psallunt super obsoleti
Tecta mapalis.
Illa lux felix redeuntis aui,
Qua Dei natum parit alma Virgo,
Illa sit nobis in honore, sitq;
Maxima semper.
Pax sub occasu fuit, & sub ortu.
Cum tua pacis dator exit aluo.
Pax sit humano generi perennis,
Te Duce Virgo.*

Εἰς τὴν ὑπαντίω τῆ σωτήρος ἡμῶν.

Βάβυλον θέσασα ποτὶ πατέρος ἡμῶν
ἀφθίτω, κώρα, κροτέοιμι τὰ σε,
παῖδά τε κλαῖσόν ψογεῖς ἀπερθε
νηδὺ λώβας.

οὐλος ἐκ βαλοῦ καπῶν, καὶ οὐλος
κεῖδι μιμηάζων, καὶ ἐκασὸτ' οὐλος,
εἶλετ' ἀνθρώπου ῥέδος ἐνδύων σε
ματέρα κεδναί.

τόνδε σὺ κλαῖσφ λαζόνων λαζόντα
τὸ βρέφος μήπω γερονός σεβίζει.

Τοῖο δ' αὖ κλείει, κελὰ εἶτ' ἔλδουσιν
πᾶσα γῆρῶτα.

παντὸς αἰτ' ἔθνους ὅδ' ἄποινα ἦσαν,
φράσσα τ' ἄγνωσον σιμεῶν, παρισᾶς
δὲ τε πρὸς βωμόν, μέγα χάρμ' ἱάμνει
σὺν φρένα δῖαν.

δύχος ὦ θνατῆρ', μακρόφρον τε φύλω,
ἄσπερ ἄψαυσον θεὸς οὐραν εἶλξε.
δὸς χροεὶ ἡμῶν, λίτομά, ποτ' ἀθρεῖν
δύσεβείοντων.

Ἐπικήδιον εἰς τὴν ταφῆν τῆ κυρίου,
ἢ σωτήρος ἡμῶν.

ὅς γαῖάν ποτ' ἔτρυξε Ἐ οὐρανὸν ἀστερόντα,
ἠδὲ σελευάμην, καὶ φαείνοντα μέγαν.
συνεγμοίς τ' ἀνέμων, Ἐ ἀπείροτος οἶδμα θαλάσσης.
καὶ βροτῆρ' πάταρον, καὶ σέλας ἀστεροπῶν.

ἀνθρώ-

In Praesentatione Domini nostri.

*Ora ab aeterno Genitore nobis
Barbiton, quo te referam, tuumque
Filius Virgo sine labe clausum
Integra in aluo.*

*Totus ex caelo veniens, & illic
Totus adsistens, & ubique totus
Legit humanos subiturus artus
Te sibi matrem.*

*Hunc tui claustris uteri latentem
Editus nondum veneratur infans.
Huius aduentum canit omnis aetas,
Sexus & omnis.*

*Ipse pro toto datur orbe vas, hunc
Noscit ignotum Simeon, ad aram
Cum prius sistis, tibi magna tangunt
Gaudia mentem.*

*O decus nostrae, super aequae gentis,
Cuius intactum Deus uber hausit.
Da, precor, nobis hilares piorum
Visere caetus.*

*Epicedium in sepulturam Domini,
& Salvatoris nostri.*

*Qui molem terrae, qui caelum, & sidera fecit,
Qui Lunam, ac Solis lampada conspicuam.
Flabraque ventorum, et glaucas tumidi aequoris undas
Et tonitrus strepitum, & fulguris acre iubar.*

ἀνθρώπων τε γῆρος, καὶ ὁμήγευεν οὐραγιῶνων,
 ὅσα τ' ἄφρατα βροτοῖς, χ' ὅποσα δὴ λα φάνη.
 εἶδ' αἰείζωός περ' ἐὼν θεοῦ ὑψιμέδοντος
 ἦρος, ἐν ἀνθρώπων δύσμορα φῦλα σάοι,
 εἰς πλάκας δὲρυπέδου γαίης, καὶ ἴερτερα κόσμου
 μουνογῆυής καββαῖ ἀντοχρῶς ἀδελφίης,
 ἀνθρώπου βροτέω τε θεὸς ἐνεδύσατο μορφῶν.
 καὶ δέμας ἀνθρώπων δημοεργὸς ἐὼν.
 ὦν ταμίης ζωῆς παρ' αἰῶν ὄχος αἰέσθην
 ἀθρόον, αἰῶνός τ' ὦν καθύπερθευ ὄλου.
 παρ δ' ἡμῖν τριάκοντα τελειομένων ἐνιαυτῶν,
 σαυρῶ ἐν ἀργαλέω φαίδιμα γῆα ταθείς,
 ἦλοισι χερὸς ἦκε πεπαρμύρου ἐνθεον αἶμα,
 ἡμετέσθην ἀγνὸν ῥύσιον ἀμπλακιδῶν.
 ὥσκι ἄλλοις ῥύσατο ταπηλεγέος θανάτοιο,
 κάτθανε, καὶ ζωῆς ἄμμι λέλοιπε χέρειν.
 τόσα δ' αἶαξ ἐτάλασε φερέσβιος ἄλγεα λυγρὰ
 οὔπ' αἰδῶ γνώμης οὔ γῆεταο φίλου.
 ἀλλ' ἡμέας σέργων ὄγ' αἰεκέα πότμον ὄπασσεν
 ὄν γόνον ἰμερτὸν πέμψεν ἐκόντι νόω.
 πέμψε γόνον τελεπόθητον ἀτέρμονι σωθέρονον ἔδρη,
 εἰς μόρον, ὡς δούλοις ἔξερύσθη μόρου.
 ὦ χείροσ βαδύ χόδμα, καὶ οἰκπρμόιο κρηπίσου
 ἡμῶν κηλοιδίου πατρὸς ἐπουρανίε!
 τῆς δ' ἀεργεσίης οὐκ μνήμονα θυμὸν ἔχοντες
 τόνδε σαωτῆρι τύμβον ἐποιμάσασθην,
 ἐν δέτ' ἀλεξιμόρου θάμνοι δέμας ἀγνὸν ἀνάκτοσ
 μυσπόλοι κῆδος τῆτο τελοῦ μῆρ' ἔταμ.

Et genus humanum, caelestiaq. agmina Dium,
 Quaeq. latent oculis, quaeq. ad aperta patent.
 Is licet excelsi sit proles Regis olympi,
 Posset ut humanum viuificare genus,
 Terrai in campos descendit, & infima mundi
 Vnicus ex altis sedibus aethereis,
 Induit humanosq. artus, formamque virilem
 Humani generis conditor, atque sator.
 Qui vitam praebet, qui maiestate paterna
 Pollet, & est sacris omnibus anterior.
 Expletisq. annis nobiscum ter decem & ultra,
 In dura extentus membra decora cruce,
 Corpore confosso clavis, commissa piauit
 Humana, effuso sanguine cuncta suo.
 Vtq. alios morte eriperet, mortem appetit ipse,
 Et vita est nobis gratia facta reis.
 Tot mala Rex noster, tot tedia pertulit almus
 Propenso Patris non sine consilio.
 Verum ipse indecorem mortem, laetumq. subire
 Nos misit prompto numine pignus amans.
 Consortem imperij gnatum ter misit amatum
 Ad mortem, ut seruos morte truci eximeret.
 O pietas immensa patris & gratia summi
 Dignati nostris consuluisse malis.
 Ergo huius doni memores, factique benigni
 Saluatori almo struximus hunc tumulum.
 Condentesq. intus corpus venerabile Regis
 Aeditui explemus funeris officium.

In feſto ſanctarum Virginum hymnus
e latino in græcum
verſus.

Ieſu corona Virginum
 Quem mater illa concipit,
 Qua ſola virgo parturit,
 Hæc vota clemens accipe.
 Qui paſcis inter lilia
 Sæptus choreis virginum,
 Sponſus decorus gloria,
 Sponſisq; reddens præmia.
 Quocumq; pergis, virgines
 Sequuntur, atq; laudibus
 Poſt te canentes curſitant,
 Hymnosq; dulces perſonant.
 Te deprecamur, largius
 Noſtris adauge ſenſibus,
 Neſcire prorſus omnia
 Corruptionis vulnera.

Ad Spiritum ſanctum.

Veni Sancte ſpiritus,
 Et emitte calitus
 Lucis tuæ radium.
 Veni Pater pauperum,
 Veni dator munerum,
 Veni lumen cordium.
 Conſolator optime,

Dulcis

Ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς ἀγίας παρθένων ὕμνος, ἐκ τῆς
λαπνίδος γλώττης εἰς τὴν ἑλληνίδα
μετάφρασις.

Ἄγνα ἱσοῦ παρθένων
σέμι, ὃν φύει τίνα κόρα,
ἄχραντος ἀτίκτει μόνα
τάς δ' ὀμιλῆς ἀεὶς δέκδ.
κρίνοις ὅς ἐν νιφαργέσιν
νέμη χορείας παρθένων
γαμβρὸς πυκαθεῖς ἐκωρεπῆς
ἄποινα νύμφας φερσνέμων.
ὅπα μόλοις χ' ἠεφίδων
ἀμορβάδων σεμνὸς σρατὸς
φοιτῆ, μέλος τ' ἐγκώμιον
ὄμφα λιγαίνει λειεῖω.
τὴ λιασόμεθα δαψιλές,
ἀμῶν φέρστωξε τὰς φρασίν
τὰ λυγρὰ πέμπαι ἀγοεῖν
δξαφδοραίων ὕμνα.

πρὸς ἄγιον πνεῦμα.

Ἐλθε πνεῦμα παναγές,
καπόπεμψον οὐρανοῦ,
τῆς τεῆς αὐγῆς χάριν.
ἐνδεῶν ἔλθ' ὦ πάτερ,
ἐλθε δῶτορ δωρεῶν,
ἐλθε φῶς τὸ καρδιῶν.
δύσαλης παρηγόρης,

R 2 ψη

Dulcis hospes anima,
 Dulce refrigerium.
 In labore requies,
 In aestu temperies,
 In fletu solatium.
 Lux o beatissima,
 Reple cordis intima
 Tuorum fidelium
 Sine tuo numine
 Nihil est in homine,
 Nihil est innoxium.
 Lana quod est sordidum,
 Riga quod est aridum.
 Sana quod est saucium.
 Fove quod est frigidum,
 Flecte quod est rigidum,
 Rege quod est denium.
 Da tuis fidelibus,
 In te confidentibus,
 Sacrum septenarium.
 Da virtutis meritum,
 Da salutis exitum,
 Da perenne gaudium.

ψυχῶν σωέσιος,
 παροφιλῆς ὡσαύχρη.
 καλὸν ἄμπνυμι ἐν πόνω,
 δύκεαὶς αὐρ' ἐν θέρει,
 πάρφασις τ' ἐν πένθει.
 ἄγλη ὦ μακαρτάτη,
 ἦτορος πίμπλα κύτος
 τῆς τεῶν πισῶν βροτῆρ'.
 τῆς πνοῆς ἀνδρὶ σέθεν
 οὐδὲν ἀνθεῖ ἐν φρεσίν,
 οὐδὲν ἀσηιδῆς μύθει.
 λοῦσον ἡμῶν λύματα,
 αὐχμὸν ἀφ' δεσπιδέων
 λύζε' ἴησαι ξαύματα.
 κάμψον ἀσεμφῆς κέαρ,
 θάλαπε ψυχρὸν σαφ' πρὸς,
 λοξὸν δὲ θυμὸν μέθο.
 δὸς τεῶν πισῶν γῆρας,
 ἀλκίση πεποιδάτων
 ἱερῶν σὺν ἐπίδαδα.
 ἠθέων δὸς δὲ κλειαν,
 δὸς τυχεῖν σωτηρίας,
 καὶ χάριν δίδωκεν.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμπλικιανοῦ ἡγῶ
 μεθιωλαλέων ἑπισκόπου, καὶ
 πολιάρχου βίος.

Συμπλικιανὸς ἔχῃ φρονημάτων ἅμα πολλὰ
 ἡμέτερος ποιμῶν, πολλὰ τε θεία γέγρα.
 ἔφρατον, ὅτ' ἠΐθεσε κλειναῖς ἀρεταῖς τε, ἔα γνοῖς
 ἠθεσιν, ὡσεβίης κύδει τ' ἠγαθέω,
 ἀλλὰ τόδ' ἐκ πάντων λαμπερὸν ποίησε τὸν ἄνδρα,
 τὸ ἔξέτ' ἀείμνησον, τὸ ἔξέτ' ἄ πασι κλυτὸν,
 ὅτ' ἡ δαημοσυνῆ, καὶ ἑπιφροσυνῆ ἐκέκασο
 παντοίῃ, γνώσῃ θεασείων τε γραφῶν,
 τῇ πολλοῖς σκοτίης ἀθέου ποτὶ φέγγος ἀνείλικε
 τῆς θεογνωσίης, καὶ βίον οὐράνιον.
 Δυσσεβέων τε φερόμον τὸν ῥήτορα βικτωρεῖνον,
 ὅς γε πλάνη ῥώμῳ ἐν κρυερῇ κάτεχεν,
 ἔπειτα ἀληθείης θεοειδέος εἰς τρίβον ὀρθῶν,
 σωσφῶν τ' ἀρχηγῶν πλῆθος ἀπειρέσιον.
 ψυδαλέων τ' εἰδωλα θεῶν ποίησεν ἀφανεῖ
 πάνπαν ἀπαρνείδαι, ζῶντα θεὸν τε σέβειν.
 ὅδ' ἐπὶ λθε πατὴρ δ' ἰσοδημέων ἄσσα πολλὰ,
 καὶ λαοῖς, χεῖρ' ὅσ' πάντας ἄγῃ ποθέων.
 τόσον γὰρ φλέγῃ αὐτὸν ἔφρα, ἀγάπητε θεοῖο,
 ὡς μετ' ἔθελον σώζειν ἔθνεα πάντα θέλειν.
 κήδετο ἡγῶ χριστῶν φερόφρον, πάντων τε πενιχεῶν,
 οἷα πατὴρ παιδῶν μελίχρος σφετέφρον.
 τὸνδε μέγ' ἀμβρόσιος, καὶ αὐγουστίνος ἐτήμων
 τίμιον ἄνδρα θεῶν, καὶ μακάρεσσιν φίλον.
 ἀμβρόσιός τε μέγας, φρὶν ἔς ἀθέρα διὰν ἀπ' ὑθεῖν,
 ἔφρασε τῆς ἔδρης ἄξιον ἔμμεν ἔης.

τῶ ῥα κυβερνητῆρ, καὶ ὀπίσκοπος αὐτὸς ἔχρησθ
 τῆ μεθωλανέων ἄστος δι' ἡμέων.
 ἀμφοῖ πολλὰ κρατὺς κἀμὲρ ἤστος, θεσκελά τ' ἔργα,
 δεαυότη ὦν πισὸς, καὶ σιωπητὸς σφετέρῳ.
 ἦς τε διοφροσυνῆς σωτήριον ὄλβον ὑφῆνας
 πᾶσι, μετήλλαξε λιξιν ἐς οὐρανίην.

Εὐχὴ πρὸς τὴν ἁγίαν μῆριαν τὴν μαγδα-
 ληνήν.

Τηλόθεν ἐκ πατρὸς, τὴν βελξίαν δι' ἡχομαί (ἔϊ),
 ἐκ ψυχῆς φιλέων σε θεηδὸνε διὰ γυωαμῶν
 ἦλθον ἐποφόμος τὰ πολὺλίτῃ λείψανα σείο
 ἀνὰ παθῶν κ' ἡ γῆν τε καὶ ἠερεϊδέα πόντον.
 κὺ δὲ τυχῶν ἦδη ταύτης πολυκράτου δι' ἡχῆς,
 λίασομ' ἀνάσσα πάλιν δὸς πατερίδα γαῖαν ἰκέσθαι
 καὶ φροτέρην καμάρων τε, κ' ἀτίων ἐκτὸς ἀπιστῶν.
 τὲτο δ' ἐμοὶ πάντων ξεινήϊον ἔασετ' ἄριστον.

Εἰς τὴν εἰκόνα τῆ ἁγίου πατρὸς τῆ ἁπο-
 σόλων κορυφῆς.

Τὸ σὸμ ἁποσολικοῦ χροῦ ἄκρον, κὺδὸς ἀνάκτος
 ἀδτερίου, μακάρον φρεσβυτάτη κορυφή.
 πίσιος ἀρεαγέος τὸ θεμείλιον ἀσφαλὲς αἰεὶ,
 κληδουῶχος τε πόλου κλεινὸς ὄδ' ὄσι πέτερος.
 εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁ κηρύκων τῆ θείων θεῖος ἄωτος,
 τοὺς θεὸς εἰς ἄλλων εἰλετ' ἐφημερίων.
 σῆσε δὲ τὸν δ' ἀρχηγόν, ἐπει μάλ' ἀσφαιδὸς ἔχρησθ,
 κλειδά τε τῆ κηλυ δῶκέν οἱ ἀδτερίου.

εἰς

εἰς τὸν αὐτόν.

τόνδε σέβου φίλε δῆμε τὸν ἰχθυόβροχον ὡρὴν ἔόντα,
 νυκτὶ δὲ τῆς ἀγέλης ποιμνία τῆς ἱερῆς.
 κληροῦχόν τε πόλου θαλάμων μέγαλ' ἀστεροέντων,
 οὐ γὰρ ἀλλ' οὐ κείνου κείσε ποτ' εἰσελάσσης
 Εἰς τὴν εἰκόνα τῆ ἀγίου περὶ τῆς
 βονωνίας φερσάτου.

ὅσποτ' ἀγαλλε πόλιν ζαθέοις διαδάλασι ταύτῃ,
 καὶ θεμοῖς ἱερεῖς, ἡθεσί τ' ἡγαθέοις,
 ἀπ' ἐτύμου γραπτόν νιν ἐδήκα μὲν ὡδε πολίται
 τὸν τε πολιασοῦχον, καὶ φέρμον ἡμέτερον.
 εἰς τὸν αὐτόν.

ἡνίδε φελσίνη σέο κύδιμος ἱεροφαίτης,
 ὃς μέγα κύδηνε τὸ κλυτὸν ἄστυ πτόν.
 οὐδὲ μόνον σηκοῦ μακάρων ἰδρύσατο πολλοῖς,
 ἀλλ' ὅγε καὶ βίβλοις ὄξεπότησε σοφᾶς.
 εἰς τὸν ἅγιον φερόκλον τὸν μάρτυρα.
 φερόκλος ἐγὼ, σὺ δὲ παρῆς μού, ἐπίσκοπος ἤμην.
 εἶνεκ' ἀληθείης δ' αἶμα χέας ἔδαπον.
 σῶμα δ' ἐμὸν κατέθαψε βονωνίης πόλις ἱρή,
 τὴν φερευῶ, ψυχὴν δ' οὐρανὸς ἄρις ἔχθ.
 ὡς τῆ ἀγίου φραγκίσκου πρὸς ξένον.
 οἶδα πῶς εἶπ' ἔλω ἄνθρωπος; φασάντατος ἀστῆρ,
 ὃς κατέλα μύθον ὅλον κόσμον ἑαῖς ἀρεταῖς.
 χῆμα φέρει τὴ δὲ τέτο; θεοκτίστην μετάνοιαν.
 ἢ γὰρ ἅπας τούτου σαυρὸς ἔλω βίόστος.

Τοῦ φερότου βιβλίου τῆς θείων ὕμνων
 Τέλος.

Ἀσπάζεται τὸν δ' ἄποστολον παῦλον, καὶ τὴν αὐτὴν
 βοήθειαν ἐπιχειλεῖται, ὃν καὶ μέλ-
 λει ἐπαμνεῖν.

Χαῖρε κύδιον Φάος,
 ἡλίκ φααίπερον
 πασέων ἐκκλησιῶν,
 θεῖε παῦλ' ἀπόστολε,
 ἄστρον ἄκρον ἀδέρος,
 ὃς βαλῆνος ἀμβρότου
 δεῖξας ἀγγλῶ ἐνδοτον
 ἐθνέων τυφλῶ γῆρει.
 γῆς δ' ἐπ' ἑσθμοῖς ἔχων
 ἄπος ἡλθεσ οὐρανοῦ,
 καὶ τὰ μὴ θνητῶ θέμις
 ἐκφράσαι, δηήσαι.
 ἀλλὰ τὰ σὰ προσρόπω,
 σὺ πέτρω σιμήμονι,
 χεῖρα δὲς σεμιλῶ μάκαρ,
 σὺν πρόσθερον τ' ἐφάπτεο.
 οὐ θέμις μὲν γὰρ πινι,
 σῆς ἀρωγῆς ἀμμόρω
 σὸν κλέος κηρυσέμεν,
 οὐδ' ἀνυμνεῖν ἔργματα.
 συλλαβοῦ δ' οὐκ φαίδιμε,
 καὶ μετ' ἡμῶ λοιάδιον
 ἄξον εἰς θεοῦ δόμον,
 τοῖς ποίησας ἀγλαὸν
 φῶς ἰδεῖν θεογνωσίης.

Τ Μ Ν Ο Σ Π Ε Ρ Ι Τ Ω Ν Θ Ε Ι Ω Ν

ἀρετῆς, καὶ ἀνδραγαδιῶν τῷ μεγάλου Παύλου,
 ταπεινῶς τῷ Διοσκόλου, ἐν ᾧ καὶ ὁ κορυ-
 φαῖος πέτρης ὁμοῦ ὑμνεῖται,
 καὶ ἔγκωμιάζεται,
 πρὸς Ἀντώνιον Καράφαν Νεαπολίτην Καρ-
 δινάλιν ὀπιφαίεσάτον, καὶ
 ἑλλογιμώτατον.

Ἀρθενόπης μέγα κῦδος ἀγακλῆος,
 ἠδὲ κρεούσης
 πασῶν ῥώμης πολίων, θεόμοιρε
 Καράφα,
 ὑμνοπόλος σεμνῶ πρὸς φερὸν ὑποδέ-
 χυμῖ ἐφειμῶ

ὑμετέρῳ, ὅπως ἐπέων ταρσῆα ροῆσι
 θεασείης δόξῃ παύλον, κήρυκα κρείττον
 ἀσνάου βιότοιο, καὶ ἀπῆκνῆτος ὀλύμπου,
 ἄσπον παμφαῖνον βροτῆου αἰῶνος ἀμαρτυρῶ,
 δεξιτερῆς γεγαῶτα κελὸν γόνου, ὡς κλύει φυλῆ.
 ἢ γὰρ καὶ τὸς ἐγὼ πεδύθην παύλοιο τὸ λῆμα
 ἐνθεον ἠγάδῃ μακρότερον πρὸς ἑωσίον ἄλλων,
 ἠγάδῃ θυμὸν θῖερον ἀκρότητον ἀγώνων,
 καὶ σπουδῶ ἀλίαν ἀμιλλᾶσθαι πρὸς πμῆς
 οὐρανοῦ βασιλῆος, ὃς αὐτὸν σῶσε καλέσας

HYMNVS DE DIVINIS VIR-

*tutibus, fortibusq. magni Pauli Tarsensis Apo-
stoli factis, in quo etiam columen Apo-
stolorum Petrus simul celebra-
tur, & commendatur.*

*Ad Antonium Carasam Neapolitanum Cardi-
nalem Illustrissimum, ac pra-
stantissimum.*

P*Arthenopes decus illustris, Romaq.
potentis,
Terrarum Domina, prompto tua ius-
sa Carasa
Pectore complector, donis caelestibus
aucte,*

*Hymnidicus vates, diuino ut carmine Paulum
Tarsensem celebrem, praconem sine carentis
Egregium vita, nec non sublimis Olympi,
Mortalis sacri lumen, sydusque coruscum,
Ceu tribus ipsa sonat, pignus prae nobile dextra.
Quippe & ego à puero Pauli virtutis amator
Ipse fui semper, sumq. admiratus eundem
Prae cunctis Diuis, sacrorum & pectus agonum
Semper in expletum, & studiū contendere honore
Pro Regis superum, qui caco errore vocando
Eripuit*

αὐλομόνης τε πλάνης, καὶ ἀχλύος ἀνόμωτος,
 εἴσατό τ' ἀρχηγὸν λαῶν, καὶ δπόσο λον ἐθνέων
 πᾶσι δαπῶν, θάλαπαι μαλεραῖς τάπερ ἥλιος ἀυγαῖς.
 τῆτο δ' αἰοιδάων χρέος ἐπλέτο οἶον ἀπ' ἄλλων,
 φῶτας ἀριωρεπέας τ' αἰνεῖν, καὶ αἰεὶ δέ μιν ἐσθ' λοῖς.
 οὐχὶ δι' αἰθέροποις λιτοῖς μελιγάρυας ὕμνοις,
 οὐδὲ λύριον, μελέων τε θέσιν, καὶ μουσαν ἐρασιλῆ
 μηπέταο θεοῦ νόος ἀφθίτος ἤγαγχι εἰς φῶς,
 ὧπασί τ' ἀλφισαῖς πολυτερπέ' ἀθύρματ' αἰοιδόις,
 ἀλλὰ δι' ἡρώων ἀρετῶν, ἠδ' ἔργματ' ἀγαυὰ
 δῶκε θεὸς ῥυθμοῖς τε, καὶ ἀγλαίῳ μελίκομπον
 φόρμιγγος γλαφυρῆς, ἀδινῶν θελκτικῆι ἀνιῶν.
 δῶκέτ' αἰεὶ δόντεσιν, ἵν' ἡγαθέων κλέα φωτῆρ',
 ἔργα τ' ὄπι κλείωσιν ἀγαλῦτα θεσπιδοι μολπῆ.
 δῶκε δ' ἐμοὶ παρῶτον μὲν ὅπως ἡροῖδα μέλ' φω
 οὐρανιδῶν κορύτανιν μῦθον, βασιλείαν ὀλύμπου,
 ὕπιδ' ἐμῶν, καὶ κῦδος ἀκήρατον, ἠδὲ βιάνῳ.
 αὐτὰρ ἔπειτα μῦθος παύλου θεῖοιο φέρεισιν,
 παρθένω ἀδοίῃ πεφιλημῶν ἔξοχον ἄλλων,
 ὅτ' ἄλλων πολὺ πλεῖον ἐὼν φίλον ἔργος ἔπισσιν,
 καὶ πάντεσιν ἐφῆνεσιν, ὅσοις ποτιθήρεται ἠώς.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἄκερος πέλεν ἥρωος, εἰνὺ τις ἄλλος,
 ὃς καλὰ πόσα πόνησεν, ὅσα ξύμπαντες οἱ ἄλλοι.
 εἶξ' οὐπερ χερσὸς μιν ἀπ' οὐρανόθεν ἐνάλασεν,
 μίλυτιλῶ τ' ἀνέδειξεν ἀληθεῖς ἐρετίμου,
 καὶ κόσμου φωστῆρα λιπαυγέος ἀγλαῖαν.
 ἦτοι ὁ μὲν παρῶτον ζωαρκέος ἠδ' ὄπι δόξης
 φωτὸς, ἀνὴρ ψυχρὸς ψυχλῶ, ἀλαωπὸς, ἀπειθής.
 οὐ γὰρ πω φάος οἶδε βιοαστόν ἀχλυὶ ἤγαινον,
 χερσὶν ἀπὸ παρῶτων μερόπων ὀλεσῆ ποσα, λυγρῶ,
βένθε-

Eripuit captum, densa & caligine mortis,
 Praefecitq. Ducem populis, & Apostolon ipsum.
 Quos fouet, ac lustrat rapidi fax aurea Solis.
 Praecipuum munus nam constat carminis esse
 Eximios celebrare viros, & tollere cantu.
 Non homines propter vilis, plebemq; profanam,
 Hymnorum varios modulos, fidiumq; canorem
 Sollertis mens sacra Dei produxit in auras,
 Atq; dedit gnavis solatia grata poetis.
 Sed procerum propter virtutem, claraq; facta
 Extulit in lucem cantum, numerosq; sonoros,
 Et pulsus cithara, delinimenta laborum,
 Addixitq; choro cantorum, quo decus altum
 Heroum celebrent, atq; inclyta carmine facta.
 Isque mihi hac tribuit, quo primū Heroida Diuū
 Concinerem Mariā Dominam, stellantis Olympi
 Reginam, vitamq; meam, columenq; perenne;
 Deinde vti virtutem Pauli sublimis ad astra
 Laude feram, Diua dilecti impensius ipsi,
 Et cari ante alios, quoniam mage pignus amavit
 Ille suum, & cunctis clarauit gentibus orbis.
 Quippe etenim is summus fuit Heros, si fuit alter,
 Qui bona tot gessit solus, quot alij simul omnes,
 Ex quo Christus eum cali de sede vocauit,
 Ac fidei sancta praconia credidit olli;
 Esseq; decreuit nitidum iubar orbis opaci.
 Ante etenim fuerat vitali lumine cassus,
 Vir nequam, cacusq; animi, tum perfidus idem.
 Quippe salutare nondum tum nouerat auram,
 Christum de nostro pellentem pectore noctem,

Erroris

Ἐνδοξοὶ ἀγνοίης εἰλυμένος ὀκρυοέσσης.
 Τὺνεκα καὶ ἀπὸ δέσπε θεηχρῆων γῆρος ἀνδρῶν,
 καὶ μαὶ λαὸν ἅπαντα θεουδέα κυρνωθέντι ἄρα
 οἰά τε θῆρ ἀμνοὶ νεοθηλέας ἐκκεραΐζων.
 αὐτὰρ ἔπει χειρὸς μιν ἐπόσφισε νῶεσσι βάλλων
 ἀσραπῆ ὀφθαλμοῖ, τοῖα δ' ἠνίπαπε μύθῳ
 δ' φηὼν ὀμοκλήσας. τί με νήπιε Σαῦλε διώκεις
 λακτίζων ποτὶ κέντρα; τί μαινέαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς;
 οὐδ' οὐ μετὰ βληθεὶς ζαθέλω τ' ἀνεδέξατο πίσιν,
 καὶ γόνον ὑψίσιοιό τ' ἦδε πατρὸς ἀνάκτα
 σφραγῆσθαι θυμὸν ἔλαν, καὶ ἀμύμων ἔπλετο μέρτε
 αὐτὸς ἀλθεΐης, τὴν ἑρὶν σφάειζε ὡδραφρον.
 πόισε δὲ θεὸς τὸ πάρος πόισεν ἐν ἀρχῇ
 αἰῶνος ταλαοῖο μετ' αὐτῆ, ἠνίκα φαιδρὸν
 ἐκ γάεος ἄνοφρεοῖο κελύσατο φῶς ἀνατεῖλαι,
 καὶ δ' ὄσων σκοπέεσαν ἀπημαύροσεν ὀμίχλῳ,
 ὡς σκότος ἐκ κεραδῆς ψυχροδόρον ἔκβαλε παύλου,
 ὡς κεν ἀπίσιλον κόσμου σκεδάσθην ἀνιγνῶ,
 ἢ νόον ἀνθρώπων κνέφατ' ἐνὶ εἰλυτῶ ἀνῶ,
 καὶ φάος ἐκπετάσθην θεόρτων πίστιος ἀγνῆς.
 δὴ τότε γὰρ τελευτάσιο φερὸς οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 αἴτυνας ἀρπαχθεὶς, καὶ αἰεταλέος ὡδραδέισου
 κῆπον ἔς δ' ἀνθῆ μυσήρια κεννὰ θεοῖο,
 χρησμοὶ τ' ἀρρήτοις, τοῖ μὴ θέμις ἀνδρὶ πιφάουσιεν,
 καὶ σέβας οὐδ' ἀδῆκε θεοφρεπές, αὐθι διδαχθεὶς
 μυεῖ ἄπυστα πάρος τάπερ οὐδ' ὄναρ ἠλυθεν ἄλλω,
 μύσης ἀθερίων ἀπόπτης, οὐρανοφοίτης.
 μήπι χειροῖτερος τῆς ἄλλων αὐτὸς ὑπάρχει,
 οἱ ἑρὶν ὀμίλησαν χειρὸς χεῖρετες ὀπηδοί.
 δὴ γὰρ ἐτυφλάθη μὲν κηραὶ κλήσιος αὐτῆ

Erroris fundo tetri demersus in imo.
 Proinde virum ignarus furiosa mente piorum
 Funditus omne genus properabat tollere vita,
 Ceu fera subrumos discerpens dentibus agnos.
 Ast ubi eum Christus ceu fulgure perculit acri,
 Priuanitq; oculis, ac dictis talibus unâ
 Terruit increpitans. Quid me vesane lacestis
 Saule, quid in stimulum ruis improbe? quid furis
 Percitus immani? diuinam religionem (estro
 Suscipit actutum mutata mente supremi
 Progeniem agnoscens Patris, fit testis apertus
 Illius secta, quam pridem excindere auebat.
 Egit id in Paulo quod in orbis fecerat olim
 Principio Deus immensi, quom surgere latam
 E tenebris iussit lucem, radiareq; longe,
 Et procul obscuras oculorum dispulit umbras.
 Sic Pauli fuscâ discussit pectore noctem,
 Perfidiam ut toto mox profligaret ab orbe,
 Qua mentem humanam nebulis obuoluerat atris,
 Et lucem fidei præpanderet omnibus alma.
 Tunc etenim raptus conuexa ad tertia cali
 Conscendit sublimis, ubi viret illud amoeno
 Semper flore nemus, mysteria percipit illic
 Sancta, nefas homini qua sint seclusa profari,
 Et sacros cultus intelligit, altaq; sensa
 Non volgata prius, per somnia visa nec ulli,
 Aethereus factus Mystes, spectator Olympi;
 Nequid deterior reliquis foret, inferiorue,
 Qui Regem potuere adfari, & cernere coram.
 Namq; vocaretur quom sacra ad munia Doctor

T Hanc

ὡς χ' ἔθεν ἡ τύφλωσις ἐν φωτισμὸς ἀπαίτων,
 ἢ ἢ χάριτι θανάτου σκιοειδέα ναίετοντων.
 εἰς φῶς γάρ μιν ἔθηκε θεὸς μεθέπεισι παναρκῆς
 ἐξ ἡοῦς ἐπιτελλομένης πυμάτας ἐπὶ δυσμάς.
 οὐ γὰρ λαμψοῦναι τὸν νοῦν ἐν τοσούτῃ δυνάμει
 μὲρ μὲρ γαῖς φαιδρῆσιν ἀληθείης ἀνεσάνδρα,
 εἰ περὶ τερνὸν μὴ δέρισμα κακὸν τόδε πάμπαν ὀλέσθη.
 ἦτοι ἐπεὶ φρεσὶν ἔσκε ὠδρα βλώψ λοξὰ δεδορκῶς,
 πάγχυ χρεῶν τὸν δ' ἰὼ πηρόσθ' ὠφῶτον ἀτύξαι,
 ὄφρα κεν ὀρθὰ βλέπη, καὶ μήδεα χρεῖα λάβησιν,
 ἀρπύροισι τε γήνηται ἐς ὕπερον, ἀρπυιῆς τε.
 Ἰσὶο δ' ἐπ' ὀφθαλμοῖς λήμης μέγα σῆμα πεσοῦσης,
 δεῖν ἐπιτιθεῖσθαι περὶ τὰς ἐροτὸν αἴδρα πηράσκει
 πάμπαν ἀποκλείσει, καὶ ἐκούσιον ἀργεμον ἄραι,
 ὅς τις ἐποπιδεῖν δεῖλω σοφίῃ μελεδήνη.
 τὸ δ' ὅτι περὶ τὸν αὐτὸς δήλωσε νόημα
 πᾶσι δὲ λαμψοῦσιν βοῶων ἐτυμηγῶρα ὁμοῦ.
 πᾶς τις ἀνὴρ δοκῶν περὶ τὴν σφῶς ἐμμεν ἐν ὑμῖν,
 ἢ λῆδος αὐτὸν γήνοίτο καὶ ἀφροσύνη, ὡς σφῶς εἶν.
 ὅτι δ' ἐς οὐδας πιτνεῖ ἀφ' ἵππεσ' ὄψιν ἀτυχθεῖς
 πῆς ἀγλῆς ριπᾶσι, βοᾷ θεοφειγῆος αὐγῆς
 πινδύματός ἐλδοῦσης, τε τυφωμένηον ἀρπυροῦσιν
 ἄμμιν ἀμαρτυροῦσιν τὸ μετάρσιον, ἢ δὲ νεοχμὸν
 ἐγγεγάμνυ χθαμαλοῖς ἀλλῶν σήθασιν ἰδιομινῶν,
 τοῖς περὶ τὸν σοβαροῖσι, περὶ τὴν θεοφειδία τ' ἀλλῶν.
 καὶ τὸτ' ἀμειψόμενοι θυμὸν ἀεσίφρονα κείνο
 ρῆμα θεοφειδοῦ ἀνδρὸς ἀείδομεν δὲ φρονέοντες.
 ὡς ἀγαθὸν χθαμαλὸν τε, καὶ ἠπεδανὸν μετετύχθαι,
 ὄφρα δικαιοσύνην ἐρικυδέα σείο δαείλω.
 οὕτω δὲ λαμπρῆρα μέγα πεικαλλέει ἀνῆψεν

Hanc aciem amisit, quo collustraret eos, qui
 Squallenti in mortis vitam regione trahebant.
 Quippe ipsum lumen voluit mortalibus aegris
 Esse Deus qua Sol oritur, quae occidit ardens.
 Haud etenim poterat fulgere intrinsecus ipse,
 Cernere nec quidquam veri splendoribus almis,
 Nā prius obtutum prauum deperderet istunc.
 Nā quia erat strabo solitus transuersa tueri
 Mente, necesse fuit percelli luscitione,
 Vt posthac aciem meliorem adquireret intus,
 Consilioq; potens fieret, verbisq; disertus.
 Huius in adspectum dat lema illapsa caduco
 Esse necesse homini studia abiurare priora
 Prorsus, & hunc ultro debere orbarier extra,
 Intus ut eualeat diuina intendere legi.
 Hunc sensum hic idem priuatus lumine Doctor
 Pandit, ubi clarè veraci hac ore profatur.
 Si sibi quis prudens in vobis esse videtur,
 Stultus is, & demens fiat prius, ut sapiens sit.
 Quòd deiectus equo prolabitur in sola terra
 Fulgure percussus, clamat veniente nitore
 Flaminis aetherij, mox euanescere fastum
 Inflatum in nobis ventoso folle, nouamq;
 Pectoribus rursus nostris inolescere mentem,
 Adfectumq; Deo similem excedente tumore.
 Tum vero exsuti mentemq;, animumq; proteruū
 Diuinam incipimus vocem vsurpare propheta.
 Quam bene mecum actū Deus, ut deiectus ad ima
 Iustitiamq; tuam discam, legemq; probatam.
 Sic Deus omnipotens accendit lampada miram,

ρεῖα θεός, θαντὸν ἐπιφλέξοντα πελάριω
 γῆραι ὁμοῦ, καὶ πόντον ἀποείλον ἀκτίνεσσιν
 ἠγαθίοισι, νέοις, θεολαμπέσιν. ἠδ' ἀέτειλα
 χόμασι νᾶμα ρεῖον πολυδ' ἀκέσιν ἀμβροσίοισι,
 χέρσιν ὅκκι συφελῶ, καὶ καρφαλέω λιαρῆσι
 πᾶσαι ἄδ' ἡω προχαῖς ράγνοι καταχρηδᾶ ρεούσας.
 τῆδε ᾠδᾶ κρήνη πεφυτοδ' ἄμυρα δένδρεα δάλλει,
 δένδρεα καρπὸν ἔχοντα τὸν ὤειμον, ἠδ' ἀμέραντον,
 οὐ λείποντα θέρους, οὐδ' ἄκρου χεῖματος ἄρη.
 εἶπε κωσοῦται, ρεῖθρον ᾠδᾶ, τέτο γῆροῖο,
 καὶ καῦσος κηκὸν αἰθρῆς ἀναψύξει λιβάδεσσιν
 δευασίας αὐχμὸν καπυρὸν δ' ἄ πάντα λυούσας.
 τέτο φύει ρόδον ἀβρὸν, ὅπου πάρος ἦεν ἀχρῆδος,
 ράμνος ὅπου τέτρηχεν, ἴων κναυγῆα χαίτη.
 ἀλλὰ πόθεν μὲν ἔπει βαλλάμεθα φείσον
 ἀνδρα, καὶ ἀνδρὸς ἀγαθὰ θεόφρονος ἔργματα τῆδε,
 ἐν δοτῆ μάλα θυμὸς, ἐπει μάλ' ἰσφραπὸς αὐτὸς,
 ἔργα τε τοῦδε πέλει προφερέσασα, μυρία τ' εἰπῶν.
 τίς γδ' ἀεισίας, τίς δ' ἠθεα θεῖα δύνατο,
 ἠδὲ θεοδμήτοις ἀρετὰς, καὶ ἀεθλα κραταῖα
 πάντα μάλ' ἔξειπῶν, τάπερ ἔτλη, χ' ὠπόσ' ἔρεξεν;
 ἔξειπῶν θεῖω μετῶν βασιλῆος ὀλύμπου,
 ἠδὲ δ' ἄκρειω ὑπάτης γεαρῶ βασιλείης,
 ἔξ ἧς καὶ πρέσβις, καὶ δόποσος ἄκρος ἀκούει;
 εἶδ' ἄ μὲν γδ' ἔλω, ὅς ρώμιω κυδ' ἄνευραν
 χερσὶν ἐπείσει σέβειν, καὶ ἀγάλατα φρεῖδα λιπέδ,
 καὶ τὸν ᾠρὸν μετὰ λαυρον, ἀνίκητὸν τε πρὸς ἀκλιῶ
 λαὸν ἐνίκησε δαμάσας ἀψιδ' εἰ γλώσσῃ.
 αὐτὸς ἔδ' ἐκ περάτης γλαυκῶ νάοντασ ὑπ' ἠῶ
 ζωρήσας δήμοις, πόλιασ τ' ἐκπῆσατο χερσὶ δ'

Qua maris immensi spatium, terrasq; patens
 Mirificis semper fulgoribus irradiaret.
 Sic itidem venam produxit fluminis ampli,
 Euergat latices que nectaris, atque liquorem
 Ambrosium, nostra qui dulcibus irriget undis
 Squallorem terra, nostra obsita temperet arua.
 Arborea surgunt hunc fontem propter amoenum
 Planta, immortalis qua fructu semper abundant,
 Fertilibus ramis bruma, atque aestate nitentes.
 Si calor immodicus quem macerat, huius adito
 Fontis sacri undas, referetq; in signe leuamen.
 Quippe grauis aestus soluit, recreatq; bibentis.
 Hic pubere rosas mollis, ubi luma rigebat,
 Atq; ubi rhamnus erat, viola facit esse nitorem.
 Verum unde incipiam diuinum extollere cantu
 Huncce virum, atque viri res gestas, claraq; facta,
 In dubio est animus. nam nulli effabilis ipse st,
 Nec quisquam numerare quit eius splendida facta.
 Nam quis tot palmas, morumq; insignia sacra,
 Virtutesq; almas, certaminaque ardua vates
 Percensere queat qua gessit, qua tulit heros,
 Orator dictus summi Reſtoris Olympi,
 Supremi interpres regni, fidusq; minister.
 Vnde & legatus, princeps & Apostolus audit?
 Ipse est, qui Romam florentem laude virorum
 Persuasit Christum colere, & simulacra negare.
 Et populum inuictum, pollentem viribus amplis
 Veridico victor domuit sermone potenti.
 Hic etiam Hesperias gentis, eoque regna
 Urbibus innumeris Christo subiunxit, & auxit
Illius

νηείθμοις πεπιθῶν, καὶ ζωῆς φέγγος ἔδειξεν
 ἀγνοίης ἀθέοιο πρὸς ἀπείρος ἠλάσκουσιν.
 πρῶτα γὰρ ἐν σειράν διδαχῶν ἔσπειρεν ἀμεμφῆ,
 καὶ πολλοὺς προύτρεψε θεὸν ζῶντα γερᾶρειν.
 εἶτα μελῶν δ' ἄραβας τεθμὸν χειροῖο γέγωνεν
 ἀβερβίοις λαοῖσι, καὶ ἀγγελίῳ θεόμοιρον.
 ἴκετο δ' εἰς κίλικας σὺν δόγμασι θεασείοισιν,
 καὶ σοφίῳ ἐδίδαξεν ὁμόσπορον ἔθνος ἀληθῆ,
 ὀφθαλμῶν κραδίης ἤσασας ἀλαῶπιν ὀμίχλῳ.
 τάρσος μὲν γὰρ ἔλεω πατεῖς θεοφάντορος ἀδρός.
 τάρσος ἐν κτημῆν, τῶν κύδνος καλλιρέεθρος
 ἀργυρέης μέσῳ λυδοπέμνεται ἀδιχα δίνας,
 ὄξείης λυκίης, καὶ ἀγαυῶν πᾶδας ἰάνων,
 καὶ στρατὸν ἀστυρίων σοβαρῶ βαβυλῶνα περήσας,
 ἀτρεκίης κατέμψεν σὺν ἄορι τεργλάχην.
 ναὶ μὲν καὶ γαλάτας ἄφρον τότε φῦλον ἔλυσεν
 ἀφροσώης προτέρης, ἅπανσοφον ἰῶσε λαόν.
 δὴ τότε καὶ λυδοῖς, καὶ παμφυλίοις μρεχάρμας
 ἔειπε πρὸς δύσεβίῳ ὀρθλῶ, ῥοδίοις τ' ἀγερόχοις.
 σὺν κάρεσσι δ' ἔλυσεν λυκάονας ἀγκυλοτόχοις
 λούγαλέης ἄτης ξοάνων, ξύνωσε δ' ἀνακτι
 παμδὶ θεοῦ μεγάλου, καὶ ψόσας τωπρὶν ἰόντας
 κρήτας ἐποίησε πάμπαν νημερτέα βάζειν,
 ζῆνά τε φλαυεῖζειν κροτίδῳ, τὸν προῦθεν ἐπίμων.
 ἀπὸ δὲ τῆς ζωὸς μαχλοῦ στωπῆρα κρείπσον
 μοῦνον ἀεισογόνοιο σεβιζέμεν ἕνα νύμφης
 ἀρχαίου κῆρης θεομήτορος ἀγλαοκάρπου.
 πρὸς δὲ πανέλλῳσας μεσπῶν, καὶ φῦλα πελασγῶν,
 θρήϊκας, φωκῆς τε, πολυκλήρους τ' ἐφυράοις,
 ἔσθλοῖς τε σπάρτης οἰκήτορας ἰρυχόροιο,

Illius imperium patefacto lumine cunctis
 Vitali, tenebris qui versabantur in atris.
 Ac primum in Syria seuit caelestia verba,
 Viuentisq; Dei multis cultum insinuauit.
 Continuoq; Arabum felicia regna profectus,
 Diuitibus retulit populis pia nuncia Christi.
 Tum Cilicas pernix sancta cum lege petiuit,
 Et gentem edocuit cognatam scita Tonantis,
 Ex oculis furua cordis caligine abacta.
 Nam Tarsus fuit egregij patria ampla Magistri.
 Tarsus, quam liquido percurrit flumine Cydnus,
 Et mediam gelidis dirimit rapidissimus undis.
 Mox etiam Lycios, & splendida pignora Ionum,
 Afsyriosque simul penetrans Babylona superbam,
 Subiecit triplici pietatis Signifer ense.
 Praterea Galatas, fuerat qua natio demens,
 Stultitia exsoluit, sollerti pectoreq; auxit.
 Tum verum ad cultum promptos ad bella vocauit
 Pamphylios, Lydosq; simul, Rhodiosq; feroces.
 Caras item, clarosq; Lycionas arcubus uncis
 Vindicat à noxa statuarum, & copulat alto
 Patre sato Regi. Cretas mendacia fantes
 Vaniloquis linguis docuit veracia fari,
 Ac diu adoratam Saturni temnere prolem.
 Proq; Ioue incesto Saluatorem reuereri,
 Optima quem partu virgo edidit innuba natum,
 Praclaro Maria fructu qua semper abundat.
 Insuper & Graios adiens, gentemq; Pelasgam,
 Phocensis, Thracasq; feros, ditisq; Ephyræos,
 Et Sparta ingenuos choreis florentis alumnos,

Hos

ὄρσεν ἀπείπαδ' νεκύων εἶδω λα βέβηλα,
 αὐτὴ τε δυσφήμων βρετέων βιοτήσια χειρῶ
 τέθμα δέξαδ' ἑ, καὶ ἀληθῆτα πίσιν ἀρέσται.
 τοῖς δ' ἄμα καὶ χαοὺ δ' ἀγγελος ἰεροφάντης,
 βοιωτοῖς, κρατεροῖς τε μακροδόνας, ἠδ' ἀπτολοῦ
 δ' οὐσεῖνις πᾶσι λαμψε φάει θεοπειθέος ἀγῆδ'.
 οἶα π' ὠρησῆρος πυχράσον διασπιδυῖς πῦρ,
 ἧ δ' ἄπορησόντος ταχέως ἔραφ' ἔρω τε καὶ ὑγρῶ.
 οὐδὲ μὴ οὐδ' ὀμφῆς τῆς δ' ἐν θεοῦ ἐπλετ' ἄμοισα
 ἦθθα καππαδοκῶν, καὶ πάρθων ἄσσα κλεινά,
 οὐ φρύγες, οὐ βέβρυκες, οὐδ' αὖ σκύθα ἀγχιόφωνοι,
 ἀλλὰ θεός τούτου, καὶ δέλτων πάσοφος ἠχῶ,
 μῦθ' ἔπει τε σοφῆ βλέμνας τ' ἐπέρησε καὶ ἰνδύς,
 ἔθνεά τ' ἀπιδόπων, καὶ ἐρατόωντα γάδειρα.
 οὐδὲ παλίγγλωσσον, οὐδ' ἐπλετο βαρβαρον οὔτω
 φῦλον, ὅπερ βροντῶ μὴ θείου φωτὸς ἔδεικτο
 τοῦδε θεοφθόγγου, ὅ μ' ἑλίθεισι χάρειξεν,
 οὐ ποτ' ἀλεξάνδροιο φιλιππιάδ' ἔω μῦθος ἀχμῆς
 τ' ασατίοις λαοῖς δάμασσι, καὶ ἀγίνορα φύλα,
 ὄσσοις περ παύλοιο σοφῆ θεομηδέος αὐδῆ;
 κρητῆρος σοφίης δ' ἱερῆς, χάρειτός τε θεόρτου.
 ὅτε δ' ἄπορησῶσιον, σάλπιγγ' ἄτε χαλκιδόφωνος,
 κλάγγε δι' ἠπείρου χειρῶ πλάκα, καὶ δ' ἄπο πόντον
 οὔνο μ' ἀλεξίκακον λαοῖς πάντεσι γεγωνός.
 ἀλλὰ γὰρ οὐχ ἦρος τ' ασοῖς δ' ἐτέλεσεν ἀγῶνας
 λαοδάμας μούνη πειδοῖ μύθων θεολαμπέων,
 εἰ μὴ καὶ μύθοις σωεμίγνυε θέσκελα ἔργα,
 πολλὰ μὴ ἄλλα, σοφὸς καὶ ὅσ' ἴσω πέφραδε λειπῶς
 ἀποχόδ' κήρυξ πιστὸς, καὶ τοῖο μαθητῆς
 ἀρ' πεπῆς, παίων γήων, ψυχῶν δ' ἐπ' ἄλλων.

Hos defunctorum populos delubra profana
 Linqere persuasit, legesq; amplectier almas,
 Atq; fidem Christi Regis, ritusq; probandos.
 Tunc etiam antiquos sacrorum Antistes adiuit
 Bæotos, fortisq; Macedonas, atq; Aetolos,
 Et fidci cacas lustravit lumine mentis.
 Haud secus, atq; ignis rapidi presteris, & acris
 Fulminis immensum pelagus, terrasq; secantis.
 Sed neq; Cappadocum caruerunt voce caterua,
 Parthorumve vrbes Pauli resonante ferocum,
 Non Phryges, aut Bebryces, non natio saua Scy-
 Sed sonitus vocis, & felix pagina tanti (tharū.
 Praeonis Blemyas pariter penetrauit, & Indos,
 Gentemq; Ethiopum, mundi q; extrema Gadirā.
 Nec tam diuersa lingua, vel barbarus vsquam
 Est populus, Pauli qui non ex ore profusum
 Audierit tonitrum, vel quem stylus arduus edit,
 Fortis Alexandri non vnquam bellica virtus
 Tot domuit gentis, vicitq; ferocia regna,
 Quot Pauli strauit vox celsa arcana loquentis,
 Sacra crateris sophia, doniq; superni,
 Qui liquido sonitu, velut anea buccina vastos
 Per terræ campos clangens, pelagiq; per æquor
 Nomen ἀλεξανρον Christi resonauit ubique.
 Verum Heros tantos non confecisset agonas
 Solo verborum suasu radiante superne,
 Ni verbis sacris mira adiunxisset & acta
 Plurima, quæ Lucas memorat, sed plurima omittit
 Discipulus Pauli fuit hic, præcoq; disertus,
 Membra leuare potēs hominū, pollensq; medēdis
V
Plus

ὄντι γὰρ παύλοιο συνέμπερος ἐπέλε πάντη,
 καὶ παύλου δεδάκε τὰ θαύματα θεῖα, λέγουσι τε
 μάρτυς ἐμοὶ κείνος, τὸν κύλλον φωτὰ πᾶρ ἔμπτως
 νηδύος ἐκ μητρὸς, τὸν μήποτε ποσὶ μολόντα
 σφωϊτέροις, χωλὸν ταλαπείριον ὄξει σάωσεν
 λυσρῶδι πίσιν ἔχοντα, θεῶ σὺ χεὶ κραταῖη.
 τοῦνεκα πᾶσα πόλις διδομένη ἔργων ἀηδῆς
 αἴψα καταφρηχθὲν, τὸν δ' ἐρμῆν ὄξονόμησι,
 ὡσε θεῶ ρέζει, θ' ἱερῆα ἤθελον αἰδρῖ,
 τῷτον ἀγορῶσαντι χαλαίπεδα θνητὸν ἀνογῆ,
 ἐκ θυμῆς δ' ἄρα ῥαυθὸν ἔπει τόνδ' ὄρδον ἔτδξεν,
 ἐ πολλὸν τὸ μετὰ ξὺ καὶ ἠβήπτεω ἀέγχεον
 ἀπνοον ἐκ νεκίων, καὶ ἀμειδέος αἴδος αἴτρεον,
 αἴδος ὄξ ἀτρεον, καὶ ταρτάρου ἠερέντος.
 εἰς αἴδος δ' οἴχρεσκε πυλάρταο κρατεροῖο
 ἐκ ρεδέων ππὰ μνη ψυχὴ κόρου, ἀλλὰ μιν αἴδης
 θεῖος ἀνὴρ ψύχασε, καὶ οἷς παρέδωκε τοκῶσιν.
 ἦτοι ὄγ' αὐτὸς ἔλω ἐκ ξωάδος, ἔνομα δ' αὐτῶ
 ὄτυχος, ὃς νωθῆς τὸν δπόσολον ἐκ μεγάρεσιον
 εἰσιτῶν ἐπέεσι παραφάμνον ζαδύσιον
 νύκτα δι' ὄρφναίλω σὺι πληθύτ' ἀγρομῆηφι,
 ἦρεσεν ἐκ θυεῖδος μαλακῶ βεβαρημῆος ὕπανω
 ροιζηδὸν ποροκέρηνος, ἀπ' ἠλιβάτου δὲ μελάθρου
 εἰς ἕδαεσ πεπασόντα κιχήσατο πότμος ἀεικής.
 αὐτὰρ ὄγ' ἐκ τέχεος κατὰ βὰς μέγας ἱεσφαῖτης,
 καὶ τε διγῶν παιδὸς πορωθήθειω τε θνητῶτος,
 ἦγαγε τὴν ψυχὴν παλιν ἀγρετον εἰς δέμας αὐτῶ
 ἀρτεμῆς, ὡς τὸ πάρασσερ, ἀπ' ὄρεφέντος ἐναύλου.
 ὡς δ' ἴδον ἀμωνεῖοντα παλιμπετῆς ἀνδρες ἐκείνοι
 μείρακα, τὸν πρὲν ἴδόντες ἀποπνύσαντ' ἀνίηθεν,

Plus animis agris Pauli sectator ubique,
 Adsiduusq; comes, qui dicta, & grandia facta
 Cognorat Pauli. Testis mihi matris ab aluo
 Qui fuerat clodus, qui non inceserat umquam
 Ipse suis pedibus, quem pondus inutile terra
 Sanauit Lystris caelesti numine fretus.
 Quare vrbs insolitum facinus mirata peractum.
 Mercurium celerem confestim nominitarunt,
 Et sacrare aras pecudesq; offerre parabant
 Rite viro, valido qui iussu erexerat agrum.
 Haud multo, postquam claudo vestigia recta
 Reddidit, extinctum rediniuum ad munia vite
 Incubitu sacro iuuenem reuocauit ab Orci
 Lucrificis tenebris, & Auerni sede profunda.
 Quippe anima intrarat Stygia iam limina porta
 Exanimis pueri membris digressa, sed heros
 Restituit proprijs animatum rursus alumnis.
 Ipse quidem exstiterat è Troade, nomine dictus
 Eutyclus, hortantem qui Paulum segnius altis
 Dum rectis audit promentem verba sacrata
 Nocte sub obscura cum cœtu forte coacto,
 Depressus somno magno stridore fenestra
 Decidit in praeceps, ita caligante ruentem
 Ilicet è thalamo mors occupat horrida ephelum.
 Tum superinsistens tetigit Antistes inane
 Corpus, & id factum est rursus spirabile, vt ante.
 Quippe anima ingressa est proprios remeabilis ar-
 Ceu prius incolumeis fugiēs loca senta tenebris (tus
 At vero vt iuuenem cuncti videre vigentem,
 Quem dudum extinctum grauiter doluere tuētes,

οὐκ ὀλίγον δὲ θάυμα δέδουπότος ἠϊθέοιο,
 εἶτα δ' ἀναζώντος ἀνέψυχθη φίλον ἦτορ,
 καὶ μέγ' ἀνδάζον σωτήριον οὐνομ' ἰησοῦ,
 ὅς δι' εὐὸ παροπλοῦ ἀζήϊον ἀΐδρα σώωσεν.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ μικρὸν τόπερ ἦνισεν ἐνδεος ἕρεος,
 ἀξίου ἀμφιπέρον, λυωρήντ' ἠδωρίδα χόρλιω
 σῆμα σίλα σὺν εἰταίρω ἔργ' ἄλλος ἐπιτὸς ἐρεμνῆς
 εἰρηκῆς, γιοπέδ' αἰς πεπεδημένους ἀργαλέησιν.
 ὅτε θεοκλυτέοντε σὺν δ' ὕμνοι, σὺν τε λιτῆσι,
 σὺν τ' ἀνηρείαις θεοτερπέσι νικτὸς ἀμολγῶ,
 σείσαι ὅλον δάπεδον, δοιέοντότε πάντα δέμεθλα
 τῆς φυλακῆς κατένευθη, ἀνεκλινότο πυλάων
 χαλκιοὶ κατὸ χῆες, ἀπίασυθεν ἀνὰ θύρετρα.
 πῦσι δ' ἀλυκππέδαί πείσον ἀθροῖα ἐν κοινήσι,
 δέσματ' ἀφικτὰ λύθεν γῆων ἐκ φωτὸς ἐκέρου,
 οἴγε πέδαίς σφιν ἄμα τῆμος δέδ' ἠμάτο λυχεῖς.
 τοῦτο δ' ἄρ' εἰρηκοφύλαξ ἐσιδὼν μέγα θάμβος, ἀμαμφῆ
 αὐτὸς ὁμοῦ πείσιν, καὶ ὅλος τοῦ δ' οἴκος ἔδειξε.
 οἷς τε σωτήρισι χερσίν παρέθηκε φάπτεζαν
 καγχαλῶν, ὅτι τέτμε πάνεστος ἄλκαρ ἀελπίον
 ἀερινῆς, χερσὶν αἰδίον ζωαρκέος ὄλβη.
 ὡς δὲ παλαμναίοις, καὶ ἀλάσσεας αὐτὸς ἔλασεν
 δάμονας, οἳ δαυλῆτες ἐνὶ ἀπλάγχχοισι βρογτέοις
 δεύοντες σκυλάκασιν ἐοικότες ἀργιόδουσι
 ξύχουσι ψυχῆν, καὶ σκῆνος πικρὸν ἐχόντων
 ἐμφυῶτες μελέεσσιν ἀνάρσιοι ἀδρομέοισιν,
 ῥῆρτυρ' ἔχω κένιν περὶ σκῆλον δὲ μάλ' ἐπιμίλιν,
 πλεῖν πυδίω καλέεσκον ἐπώνυμον ἀπόλλωνος,
 χρῆσμοὺς ψαδάλέοις τοῖς ἐγχεροῖσι διδοῦσαν,
 οἶά ποτ' ἐν πυθῶνι ᾤδρα ξιποδηῖον ὄλμον

Conlapsi ob factum miserabile puberis huius,
 Moxq; resurgentis respirauere refecti,
 Atq; salutiferi celebrarunt nomen Iesu,
 Auspicijs Pauli qui vitæ reddidit illum.
 Nec vero exiguum quod vir memorabilis egit
 Qua fluit Axius amnis, humusq; Edonis aratur,
 Cum socio Sila signum atro carcere clausus,
 Compeditibus uinctusq; artis, duraq; cathena,
 Quando Deum precibusq; pijs, votisque vocantes
 Supplicibus pariter nocturni temporis hora,
 Omne solum circum, fundamentumq; profunda
 Concussere domus, ferriq; repagula longè
 Dissiluere simul, valuarum cardine rupto,
 Cunctaq; vincla virum de membris, atq; numella,
 Obtigit arceri quibus vnà tempore tali,
 Defluxere graues, neruiq; in puluere terra.
 Carceris hoc custos cernens opus admiratus
 Ipse fidem, pariterq; domus sua suscipit almam,
 Sospitibusq; suis mensam adparat, hospitiumque
 Latitia exsultans munus quod repperit ingens,
 Numquam speratum, vitæ quod suppetit omni.
 Quod uero manens sceleratos reppulit idem,
 Qui subeunt hominum turmatim viscera diris
 Adsimiles canibus morsu, rictuq; ferino,
 Atq; animas miseras, atq; intestina perurunt,
 Artibus infesti mortalibus insinuati;
 Illa mihi occurrit testis manifesta puella,
 Quæ pythiam pythio memorant ab Apolline dictâ,
 Indigenis populis oracula falsa ferentem.
 Ceu qua cortinam quondâ in Pythone tenebat,

Vanaq;

ἄλλη τις ψύδη μαντεύετο ἀόλα κέρη.
 δεινὸν ὁμοκλήσας τῆς ἤλασε δαίμονα λυγρὸν,
 τὸν χρείοντα βεβόϊς μαντήϊα ψύδεια κείνοις.
 κάλλοξίης μὲν ἄμερσε παραβόλα κωτίλλεσαν
 ρεῖα βοῆς, ἰδίης δέ τ' ἐπήβολον ἤνυσσε κέρην.
 τῆνεκεν ὁ τλήμων ἀκιδεὶς εἰς γνύθος ὠδη
 λυγαῖον δεσμοῖς βεβαρημένος ἀρρήκτισιν.
 ἀλλὰ τά γ' ὀχλωαῖς κρατρεαῖς ἀρρηκτάπερ ἔμπης
 ρήξατο σωτήρης κικλήσκων ἔνομ' ἰησοῦ.
 νηίδμων τ' ἐπέσδυσεν ἀλυσιάζειν ἀπὸ φωτῶν
 λυγρὰ δαιζομένων αἴδος ποτὶ δῶμα κελαγρὸν
 λύματα δαμονίων ὀλοφαῖα, πᾶσι δυσάλθῃ
 λοιγρὸν ἐπιτεῖνοντ', οἷς αὖ χριμφθῶσι βεβόϊσιν,
 ἡμετέρης φύτλης λῶβας, λήϊσσορες ἀνοί.
 εἰ δὲ γὰρ οὐδ' ἰδέειν ἱερῶν ἐτάλασαν ὀπωπῶν,
 οὐδὲ θεοὺς εἰς θεοειδέος ἄσων ἰκέδης.
 τῶσ' ἡδ' ὀσεβίη πέλε τ' ἀνδρὸς τοῦδε φείσσει,
 ὡς' ἀπενεχθῆναι χροτὸς ὡδρα τοῖο πανάγνου
 λῶμα(τ, καὶ) λέγνας, ἡδ' ἡμιτύβια ἐπ' ὄχλον
 ἀτρεαῖσι δύαις, βαλίης τ' ἀρημῶνον ἄταϊς,
 καὶ τόνδ' ἀρτεμέοντα ὡδρα χεδὸν αὐτὶ γνύδης.
 οἷα δ' ὁμοκλήρειο πέτρου σκιῇ ἄλκαρ ὄπαζεν
 οὔλον ἀνηκέστοις ὀδυνήφατος αὐτίκα νοῦσοις,
 τοῖον καὶ παύλου πολυκηδέσι κεκμηῶσιν
 νεκταρέη καμάτοισιν ἄκος πόρον ἱερὸν ἐφεσεῖς,
 καὶ χλανὶς ἀνθρώποισιν ἀλέξια τηκοιδῆοισι.
 τῶσ' ὄποπνείσειε δομῆς μῦθος ἀνδρὸς ἀείσου.
 ἡδὲ κολαθέντος μάλ' ἐοικότα νῦν λελαδοίμην.
 ρεῖα κακοζήλοιο, δολοφραδέος τε μάχοιο.
 εἰδὲ δ' ἐβεβαῖος γῆρος λῶν, ἐλύμας δέ τ' ἐπιπλήης

Vanaq̄ fundebat scitantibus omina turbis,
 Cuius voce acri increpitans de corpore seuum
 Damona decussit mendacia vaticinantem,
 Atq̄, aliena illam priuauit voce loquentem
 Verba absurda, suaq̄, effecit voce fruisi.
 Vnde miser casus, latebrosumq̄, in specus insons
 Truditur inruptis adstrictus nexibus artus.
 Vincula sed precibus, quamuis inrupta, vocato
 Perrupit validis augusto nomine Iesu.
 Præterea talis hominum de corpore pestis
 Compulit innumeras excedere vexatorum,
 Inque domum infernam descendere virus acerbū
 Omnibus adflantis, legio quibus improba inheret,
 Humanæ gentis prædones exitiosi.
 Haud etenim adspectū poterāt tolerare uerendū,
 Nec propius tanta consistere religione.
 Tanta hic pollebat vir ope, ac virtute beatus,
 Eius ut ablatis de corpore vestibus almo,
 Et superimpositis noxis, morbisque grauato
 Diuersis volgo, sanum euadebat ab omni
 Protinus exitio, morbi & contagio maligna.
 Sicut opem agrotis Petri tulit umbra salubris,
 Adfectumq̄, graui curabat clade popellum,
 Sic lanam Pauli, si quis contingeret ager,
 Tristibus ambustusve doloribus, ille repente
 Optatam sentibat opem, præsensq̄, leuamen.
 Tanta huius sancto manabat corpore virtus,
 Nec facile oblitus transissem vindice pœna
 Iure magū adfectū sceleris que, doliq̄, magistrū.
 Hebraus fuit hic, Elymas cognomine dictus,

Vir

κινώτατος ἀνθρώπων, καὶ μάντις ψύδα βαζων,
 τὸν μάκαρ ἐξαλάωσεν, ἐπειδὴ πίστιος ἔσκεν
 ἠγαθὴς λύμη, σκῶλον ζωαρκέος οἴμου,
 δωτήνησθ' ἱερῆς ἐχθρὸς, χαριτὸς τε θεοῖο,
 ἐχθρὸς ἀληθείης, τὴν δὴ κακομήχανος ἀνὴρ
 πᾶσαν αἰσῶσαι λαλαγῶν πειρᾶτο κατ' ἄκρης.
 φέγγει λάμπουσάντε παναυγεί πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 ἤλπετ' ἄποκρύψαι, καὶ φθείρει νήπιος ἀρδῶ
 μαψιλάκας, φάρυγός τ' ἐμέσας δόλον ἀδαλόεντα
 ἀμβροσίω ζωῆς λιβάδα μενέαινε μορίξαι,
 μήτις κεκμηὼς πηγῆς ψύσας ἀκροάνδρου
 ἐξαίτις τε γήροιο, καὶ ἀρτεμέων δὲ παντὸς.
 οἷά ποδ' ἰμείρουσα φυγεῖν χάρας ἀσαλιῆος
 μήκωνος δινοφεροῦ προχέει ἰχῶρα κελαμνὸν
 σηπας, ὀφθαλμοὶ δὲ καθ' ὕδατος αἰσασκα
 φύξηλις τέχνῳ ἀγεφσορος αἰψ' ἀλίωσεν
 ρηϊδίως δολόεντι χολῇ, καὶ φέρτερον ἰχθυῖ.
 ἦτοι ὁ μὲν παῦλος δὲ παμπάλοισαν ὁδύων
 κύπερον ὀπιστρέψαι μέμαε πρὸς χεῖρὸν ἀνακτα,
 καὶ δὴ καὶ ζωῆς μυσῆρια θεῖα διδάξαι
 σέργιον ἀφθάρτου κεκλημῆρον οὔνομα παῦλον,
 παξίδι ῥωμαῖον, σιμετὸν πελώσιον ἄλλων,
 κλεινότατόν τε γένει, καὶ βαθμῶ φαίδιμον ἄκρω.
 ἀθύπατος γδ' ἔνν διέπων κυρτανήϊα κείνης
 ἀμφιάλε χόρης, πολίωντ' οἰήϊα πασῶν.
 ἦ γδ' ὄγ' ἰμείρουσ' ἑσθρον κήρυγμα δαῖναι,
 ἦ δὲ παλιζῶε τετυχεῖν βιότιο καθαριμῶ,
 ἄσκεν ἀνηβώη χάριτος νεοθηλεί βλασφ
 προσαλέσε παῦλον μεγαλήτορα, καὶ τὸν ἐταῖρον
 βάρναβαι παύλοιο κλυτοῦ, καὶ ὁμόσολον ἐσθλὸν

Vir nequam, & prauus, tum vates inutilis idem,
 Quem Paulus visu priuauit, quòd foret ingens
 Is fidei sancta labes, scopulusq; salutis,
 Atq; idem infensus diuini muneris hostis,
 Vera & doctrina, quam totam euertere fundo
 Improbus ardebat nebulo importunus, & audax.
 Sicq; super terram fulgentem lumine claro
 Tentabat blaterans tenebris confundere densis.
 Ergo atramentum reuomens de gutture retro
 Ambrosium laticem vecors fœdare volebat,
 Ne quis contingens ager vitale lauacrum
 Sanus, & incolumis fieret per secula cuncta.
 Qualis piscantis cupiens vitare periti
 Sepia vafra manus vomica nigrante profundit
 Obscuram saniem; sic per turbata fluenta
 Euadit fugitiua, artem frustrata magistri
 Sollertis, fortemq; magis se callida piscem.
 Quippe etenim Paulus Cypri castella peragrans
 Scrupea quarebat Regi conuertere Christo,
 Ac vitæ aeterna mysteria dia docere
 Quêdã hominẽ illustrẽ vocitatũ nomine Paulũ,
 Romanum patria sapienti corde uigentem,
 Stemmata conspicuo decoratũ, & culmine claro.
 Nam Proconsul erat, parebatq; insula diues
 Olli tota, mari circumfluaq; oppida salso.
 Hic etenim cupiens audire, & discere verba
 Sacra, renascentis vitæq; adipiscier undas,
 Quis refloretet diuino munere vernans
 Pube noua, accersit Paulum, Pauliq; sodalem
 Barnabam, comitemq; via, sociumq; laborum,

Θεωροῦντες ὡς ἐλάλλα λιλαρόμορος ὅσῳ ἀκῆσαι.
 αὐτὰρ ὅγ' αὐτῆρε συγερῶ βεβολημόρος οἶσρα
 κηρύσσαςι θεοῦ νημερτίσιν αἰτία βάζων.
 εἴ το δ' ἀποτρέψαι θεόμηπιν τλήδε μνηοινῶ,
 μήτι κλύοι θεῖον, μήτ' ἐμπάζοιτο ἀκούων.
 μήττυείτω θεόπομπον ἐπιτυμίνης ἐριτήμου.
 ἔνθα δ' ἰσάδρα ἰδῶν μυσσερὸν, καὶ αἰαδέα φῶτα
 θεῖος ἀνὴρ περσέφισε. βρύων πάντεσσι δόλοισιν,
 παντοίας τε τέχαις, κίναδος μιαιφώτατε πάντων,
 δαίμονος ἕε κηκού, κηκομήχανε, κερδαλεόφρον,
 ἔχθ' ὄξσερέψαι λήγης στωπῆλον οἶμον,
 καὶ ψεφος ἐπαιεῖραι νεολαμπτεῖ φέγγηϊ λυγρὸν,
 ἀνπόωντε θεῶ, καὶ ἀνδράσιν. ἠνίδ' ἐτίμη
 τὴν ποιήποτ' ἐπῆλθε θεήλατος. ἄχει δὲ κηρε
 τυφλὸς ἔσση, κηροπλῶ δ' ἐκ ὄψαι ηἰερχύειαν,
 καὶ πάσσοντα νέφος σὲ μέλαν νέφος ἀμφικαλύψει.
 τοιάδ' ἐνισσεν. ἄφαρ βάλε νύξ τε δ' ὄσσε μέλανα.
 ἐσάθη δ' ἄφθογγος. ἐκόλλησαν γδ αἰία
 γουάτα, καὶ φωνῶ ἀπορός γ' ἀγευξία ἔαχεν.
 ἐνθ' ἄρα δὴ χαλεπῆ βεβολημόρος ἤλιθα πληγῆ,
 οἶα μεδυσφαλέων, ζῆτει τίνι χεῖρας ἐρείδοι
 ψηλαφῶν, ἀλαός τε τύπον περὶ πάντ' ἀλάλητο
 λυγρῶν σκοτόμαναν εἰς ἐπικείμορος ὄσσοις.
 οὐδὲ κηκα φερνέων βλαψίφρονα πληξεν ἐπιπῆ,
 ἐκ δ' ἔλειτ' ὄσθα λῆψῶ γλυκερὸν φάος, ἀλλ' ἀγαπά-
 εις μάρον ἀνιπύτω τῶ χηήσατο, ὡπερ ἑαυτῶ (ζων
 βλέμμα δόθη ψυχῆς, καὶ τούτω βέλετο δοιδῶν,
 ὄφρα κεν ὄξυ νόημα λάβοι, καὶ κρείσσονα τῆ δε
 ἤλιον ἄλλον ἰδοι παμφογγέα κείσανον ἄσρων,
 κηισὸν ἐπυρεανίς φαισίμβροτον ἕτα παξός.

Praconum diam sitiens ediscere vocem.
 Verùm hic obstabat furibundo percitus oestro,
 Obnixè Christi praconibus aduorsando.
 Sicq̃ pio vecors instinctam numine mentem
 Sperabat penitus peruertere, & indupedire,
 Ne elogium acciperet fidei in praecordia sancta.
 Tum vero in faciem toruè huius propudiosi
 Intendens Paulus sic increpat. Obsite cunctis
 Fraudibus, atq̃ dolis, spurcissima bellua, alumne
 Immanis Larua, veterator, perfide, fallax,
 Non cessas vitæ rationem vertere ab imo,
 Et fuscum fucum serere in candore recenti,
 Vne infense Deo, & mortalibus. ecce paratum
 Est tibi supplicium diuinitus, orbis erisq̃
 Ad certum tempus, nec cernes lumina Solis
 Nubila spargentem nubes quoq̃ te obruet ipsum.
 Ilicet his dictis, oculos nox perculit atra.
 Et stetit attonitus; nam mæror vinxerat eius
 Iam genua, ac vocis sonitū stupor abstulit infans.
 Sicque improviso tali ictus verberare nequam
 Vappa manus titubans cui nam daret, explorabat;
 Palpandoq̃ locum totum errabundus obibat
 Obsitus obscuris tenebris, & lumine captus.
 Nec vero hostili vesanum hunc pectore plexit.
 Eripuitq̃ oculorum aciem, sed mente benigna.
 Quippe mago id remedi tentabat ferre, sibi quo
 Lux data mētis erat, tale hūc quoq̃ habere vole-
 Cerneret vt melius, atq̃ istoc nobiliorem (bat,
 Longè alium adspiceret Solem astris imperitantē,
 Christum supremi Genitoris amabile pignus.

αὐτὸς δ' ἀπίτομον σωτήριον οὐκ ἐνόησεν,
 ἐδὲ μὲν ἀμπνύουσα ἄλλα βιότοιο μεμαρπύς.
 εἰς δὲ τέλος μὲν τυφλὸς ὄγ' ἦτορ χειρὸν ἀπέζων.
 αὐτὰρ ὁ ταῦτά γ' ἰδὼν πειθήνιος Διὸς ὑπαρχος
 πρὸς φρονέως πῖς δάσε θεῶν ἱεροῖς ὑποφύταις
 ἐκπαγλόντι ταφῶν διδαχῇ ἐπιχειροῦ ἀνάκτος,
 οὐδὲ εἴη ἦσαν πμαόρω, ἧπερ ἔπασεν
 τὸν τε λῆνα πονηρὸν, ὃν ὄσων αἰγὰς ἀφείλεν.
 ἐνθεν δὴ παῦλον χειροῦ πρὸς εἴηα καλεῖσθαι
 φασὶ πάρος σαῦλον κεκλημμένον ἔνομ' ἀγαθὸν
 σκαποτάτου βασιλῆος, ἀτὰρ μετέπειτα γῆρας
 παῦλον ἀγκλειστό φερύμυμον ἠγῆταις,
 τὸν κατάρησ' ἐπέλαμψεν ἀληθείης ἀμαρυγῆς,
 καὶ φασδράς λιβάδεσι παλιγγῆρας ἐλουσεν.
 ὅτι θεῶν τούτων πρὸς τὰ γέρον ἀξίον αὐτῶν
 ἦγαγε, καὶ δοῦλος χειροῦ μεγάλου τέτυκται
 ἰδαγγῆς πρὸς τὸν γ' ἀλλάξας οὔνομα κείνο,
 τοῖο τόπερ μήτηρ κ' μὴν φήμιξε καλεῖσθαι,
 ἠνίκα σφὲ πρὸς τὸν πολίης ἐκ γαστρὸς ἀνῆκεν.
 τοῖη δ' ὄρετ' ἀδικηδμῶων, ὅτ' ἐλούθερον ἡμαρ
 ἔλεσαν, ἀλλάξαι τὸ πρὸν ἔνομα, καὶ θετὸν ἄλλο
 τοῦτο λαβεῖν νεαρόν, σφὴν δ' κίερος ἦθελε θεῶν.
 οἰάπερ ἐν βαβυλῶνι ξισὶ κούροισιν ἐγγυτὸ
 τῆμος, ὅτ' ἐκ πατρὸς ὀθνεῖλω γλυτὸ ἀφίκοιτο,
 χῶραν ἐς ἀλλοδαπῶν μ' δῆμον βαρβαρέφωνον.
 εἰλωτες γεγαῶτες ἀπινέος ἠγεμονῆος.
 τοῦτο δ' ἀνακτοεῖς φορέειν σημεῖον ἀνάγκη,
 ὅπως πῖς ποτὶ δῶμα λεηλατέοντος ἀπήχθη
 δουραλῆς ὑπὸ χροῦς, ὅπως λήϊζετ', ἀνάκτος,
 αὐτὸν ἀμορβύειν, ὅτι κεν πρὸς τὰς ἡοῖ ἐρρον.

At curæ ignarus, qua seruaretur, homo amens
 Nil tulit auxiliij, sapuit nil deniq̃ sanum;
 Sed Christo spretò permansit pectore cacus.
 At contra his visis, Proconsul credidit ipse,
 Atq; magisterio se illorum tradidit ultro
 Impense admirans doctrinam Principis Vncti,
 Nec minus ultricem vim, qua sectator inertis
 Artis multatus fuerat bene lumine adempto.
 Hinc etiam Paulum perhiberi nomine dicunt,
 Quem pridem Sauli tumidum gestasse vocames
 Infamis Regis constat, sed postmodo factum
 Paulum præclari de nomine Præsidis huius.
 Quem puris fidei radijs lustravit, & ipsum
 Ingenuis renouans feliciter imbuit undis,
 Prima Deo quòd opima per illum præda sit acta,
 Et verus Christi iam cæperit esse minister,
 Nomi ne mutato veteri, quo sedula mater
 Ipsum volgarat pridem debere vocari,
 Quom primum ex aluo sub luminis edidit oras.
 Quippe erat antiquus mos, quom quis perderet al
 Ius libertatis, nomen mutaret eodem (m. a)
 Tèpore, et id caperet, dominus quod ponere uellet
 Qualiter in Babylone tribus quoq; contigit olim
 Hebrais pueris, quom de tellure reuolsti,
 Natiuoq; solo subijssent extera regna
 Extorres famuli facti Ductoris acerbi.
 Tale autem imperij signum gestare necesse,
 Quando domù abductus populantis bellica præda
 Quis propriam captus liquit patriamq; suosque,
 Obsequier quacumq; recens herus imperitarit.

Spiri

καὶ τόδε πινῶμα θεοῦ τὸ πανδραγὲς ἤνυσε παύλῳ
 δουλοσύνης τέκμαρ μάλ' ἀειφραδὲς, δὴ τέμιν εἶλεν,
 ὡς χ' οἱ δουλῶσι φερόπολος ὑποχείριος αἰεὶ,
 τὲ δὴ κἀννεσίαις ἐπ' αἰθλια ταῦτα λιδοῖη.
 τοῦτο δ' ἀναξ καὶ φερόθεν ἐφ' ποίησε μαθητῆ,
 δεσκέλον δὴ τέμιν ἤχηρ ἐπ' εἶρερον, οἶα πένες ἴω,
 καὶ μὰν ἐκ σιμῶνος ἐμήσατο πέτερον ἀκούειν.
 σίμων ἦσα τέως, κακλήσεαι πέτερος ὀπίσω.
 οὐδὲ φῶρα θρέξαμι τάπερ πάθε μέρμερος ἤρος,
 ὅσα δ' ἔρεξε κλυτῆς μετανύμφορος ἄσυ τὸ ρώμης
 ἔμπορος ἀγαίοιο δεδρεῖς ἐπὶ νηὶ μελάγη,
 δὴ τε μέδοντα μέγαν ἐπεβώσατο κάσαια γαίης,
 ἰξαπόων δαΐων φεφυγεῖν βαρύμηνιν ἐροῦν,
 οἶμιν λυασήεντες ἄποκτείνειν μενέαινον.
 δὴ τότε σὺ πολέεσιν ἐπιπλῶς ὄρεα πόντον
 ὀκρυόεσιν ἀλὸς ῥόχθοις, καὶ κύμασι δενοῖς,
 ἀργέαις τ' ἐνέκυρσεν ἀναδέσιν ὀβριμοθύμοις.
 τοὶ δεινὸν σμυραγδύντες ἅπαν σαλμωνίδα κρήσασα
 ἀμφ' ἀκρῶν συφελοῖς ῥαζήμασι βένδος ὄεινον,
 καὶ κρυερῆς βαθύκρημον ἐμάσιζον ῥόον ἀλμῆς.
 δὴ τότ' ἐλαμνόμφοι δηρὸν χερόνον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ἐκέτ' ὄϊσαντο χλωρῶν χθόνα αὔθις ὀρεῶν,
 ἀλλὰ παλιροδίω ψυχὰς βαλέειν ἐνὶ πότιω.
 καὶ τάχα κεν φθίνοντο, ὅσους τότε φορτὴς ἀγίνει,
 ῥαυθεΐσις ἀκάτοιο βίη ἀνέμων πτεροέντων,
 εἰμὴ ἀδ' ὀκία πότμον ἐδέσαστο πάντας ἀλύξαι
 δὴ ἀγέεσσι λιτήσιν ἀπόσολος ἀγναὶ ὀρηγνῆ
 χεῖρας ἐς ἐρανὸν ὄρων ἰλασκόμφορος θεοῦ ὀργῶν
 ἀνδράσιν ὑβρεῖς ἦσιν ὀμοσολέεσιν ἀμ' αἰπῶν.
 τὰ γὰρ λιασομῶν θεῶ ἀγγελος ὑψιμέδαντος

Spiritus hocce Dei Paulo dedit almus apertum
 Seruitij indicium proprij, quom scilicet illum,
 Ut sibi seruiret, cepit, legitq; ministrum,
 Cuius & auspicijs fuit hac adscitus ad acta.
 Hoc itidem famulo Rex fecerat ante fideli,
 Quom belli duxit captiuum ut iure penesten,
 Insuper esse Petrum, qui Simon hactenus esset.
 Antea eras Simon, posthac uocitabere Petrus.
 Sed neq; transierim qua passus prouidus Heros,
 Atq; ea qua gessit, dum Romae tenderet urbem
 Puppe per Aegaeum ferrata compede uinctus,
 Caesaris optauit quando adpellare tribunal,
 Immanem cupiens hominum vitare furorem,
 De medio ardentum rabida se tollere mente.
 Tunc etenim sulcans cum pluribus aquora ponti
 Incidit in seuas truculenti marmoris undas.
 Et Cauros flabris longè lateq; frementis;
 Qui toto tractu circa Salmonida rupem
 Incubuerere maris valido stridore rudentes,
 Atq; fluenti sonas quatientes aquoris undas,
 Tum longum tempus iactati turbine nigro
 Haud ultra viridem sperabant visere terram,
 Sed tristis animas efflare in fluctibus atris.
 Et certè cuncti perijissent naue procellis
 Vexata validis, & tempestate sonora,
 Ni precibus sanctis placasset Apostolus iram
 Numinis excelsi tendens ad sidera palmas,
 Et necis effugium turba impetrasset iniqua,
 Puppe uehebatur quæ secum tempore tali.
 Huic etenim oranti Regis supera alta tenentis

Nun-

νύκτα δὲ ὀρφναίῳ οἱ ἐφίσατο, καὶ φάτο μῦθον.
 θάρσῃ παῦλε πέπον, μὴ δ εἶδιδι νήχῳ ὕδωρ.
 μηδὲ μέλαν ῥόδιον κυανώπιδος ἀμφιζήτης.
 εἶσε ὡδρασηῖνα ὧ ἐπέκλειο κρᾶντοεῖ ῥώμης,
 ἠδὲ δικαδιῶναι μεγάλῳ ἐπὶ βήματι τοῖο.
 καίρα θεὸς τὴν ἅπαντα χεῖρίζεται ὄχλον ὁμόπλου,
 οὐδέ τις ἐρρήσῃ γλυκερὸν ἄπο θυμὸν ὀλέσασα
 κυανέης ὡροχῆσι πολυρροΐζοιο θαλάσσης.
 ταῦτα δ' ἐπεὶ κατέλεξε παλίαςυτος ἀσερέσῃ
 ἄγγελος ἀγγλῆεις ἄχῃς οὐρανὸν αὐτῆς ἀνῆλθεν.
 αὐτὰρ ὁ θεῖος ἀνὴρ κ' ἤμοῖσαν πέφερα δὲ πᾶσιν
 ὄσα ἄκην αὐτὸς ἄκουσε, καὶ ἔλπειν πάντας ἀνωγε
 λάονα, μηδὲ μόρον διερὸν κατὰ θυμὸν ἴχειν.
 τοῖς δὲ ὡδραρήτοισιν ἀνέπωνυθεν μάλα πάντες
 σήμασι θεαρεσίοισι πεποιθότες. εἰς μελίτιν δὲ
 οὐ μὲν δὴρὸν ἰόντες ἔκελσαν ποντοπόρον ναυῦ.
 ἦχ δ' ἐνι χερσὶν εἶσαν ἐπ' ἰόνι πᾶσαν ἔαξαν
 ὀλκίαδα παφλάζοντι λυθεῖσαν κύματι λάβρω,
 ἀμφρα δ' ἀψήρησιν ἀπεκλάσθησαν ἀέλλαις.
 καὶ τότε δ' ἀγνωμῆς ἐκ τῆς πάντες ὄρουσαν.
 ἄλλοι μὲν σάνιδεσσιν ἐπὶ ῥήγμῳ ἐβαμον,
 ἄλλοι δ' ἀθύρησιν ἐοικότες εἰαλίησιν
 νηρόμυροι ἀέδυσαν ἀλὸς χέρσονδε μολόντες.
 οὐδέ τις ἐκ πάντων ἀλίης δίνησιν ἀπέσβη.
 εἰς νῆσον δ' ἐκβαίντες ἔχῃ παύλοιο καθῆψε
 χερὸς ἀνάπτοντος φρυγάνοις τιλέσιοπον αὐγλιῶ
 πυρρίστῃς, οὐδέ ντε λυγρὸν πάθει, ἀλλ' ὄφιν αἰνὸν
 εἰς μαλερῶν ἰπναξε λιγνῶ πυρὸς ἀΐθο λήροιο.
 θαύμανον δ' ἄρα πάντες ὅσοι ἴδον ἐρπυσῆρα
 χερὸς κρημηδέμων, καὶ ἐκ ὀλέκοντο τὸν ἀΐθρα.

Nuncius adsistens per noctem talia fatur .
 Fide age Paule Deo, nec te perturbez aquarum
 Feruor, & horrifonus glauca fragor Amphitrites,
 Te moderatori sistendum scito potentis
 Roma, atq; eiusdem seruatum cognitioni.
 Quin tibi nauigii comites Deus ipse remittit .
 Nec quisquam linquet iucunda lumina vita
 Obrutus insanis stridentis marmoris undis.
 Nec plura effatus celer internuncius ales,
 Rursus se in cali stellantia templa recepit .
 At vir diuinus cunctis ea rite retexit
 Quaecumq; audierat, melius sperareq; fessos
 Suadet, & exitium non iam meditarier vduo .
 Talibus alloquijs respirauere refecti .
 Diuinis freti signis, atq; omine fausto.
 Mox vero Meliten adpulsi flamine atroci
 Confregere ratem fluctu feruente solutam,
 Cautibus inlissam scabris in littore curuo.
 Omniaq; armamenta feris periere procellis .
 Tum vero fracta de naui cuncta caterua
 Prorupere, alij tabulis liquere profundum ,
 Ast alij fulicis similes venere natatu
 Ad terram canis è fluctibus emergentes .
 Nec quisquam ex illis perijt salso obrutus astu.
 Huc itaq; egressi dextram fera vipera morstu
 Corripuit Pauli, dum flammam accenderet ignis
 Sarmentis, nec lestit eum tamen illa, sed anguem
 Protinus excussit calidi in fomenta vaporis .
 Tum vero factum mirari quisque, colubram
 Inuasisse virum, nec confecisse repente .

τουῦ ἔκα τὸν δ' ἐδοκίμην θεὸν ἄμβροτον αὐτὶ φαίνετα
 οὐδέ τι μείονα πῖο τὸτ' ἰύσσε θαύματος ἔργα.
 πρῶτα δ' ἔσωσεν ἐξ πατέρ' ἐσθλὸν ξεινοδόκοιο,
 δητὰ δυσέντερον ὄντα, κακηπελέοντά τε νόσῳ
 τλίεσμοῦτε κακῆ, καὶ χορδάφοιο δυσασθεῖ.
 αὐτὰρ ἔπειτα δύας μογαρῆς ἀκα χήμηρον ἐσμὸν
 πλείεσσιν ἔλυσεν ἑῶν ἀχέων, γμαρκῆ ὕγαν
 πᾶσιν ἄγων θεόθεν πεμφθεῖς θηητῶσιν ἀκέστωρ
 ἐνθεος, ἠπόδωρος. ὃς οὐ πολυπήμον' ἔρυκεν
 κήδεα, καὶ νοῖσας παρὰ πῶν πάντεσσι γήοις
 φάρμακα τειρομήνοισι δυηπαθέων ἀνθρώπων,
 μηδὲ πόσιν παρέχων μενοεικέα, μήδ' ἔπαοιδ' αἷς
 δυσσελάδοις ξίζων, μήδ' αὐ σκληρῆσι τομαῖσιν,
 οἷάπερ ἠμερόντις ἀσκληπίτις, ἠδὲ μαγείων,
 ἀλλ' ὅππικε κλόμηρος θεοῦ ἔνομα σεμνῶν ἰησοῦ
 πάντας ἀνόρθωσεν, καὶ ἀρτε μέοντασ' ἔθηκεν.
 οὐχ' ὅτι δ' ὄψεσθ' γήοις πόρε λυμαίνεσιν
 ἀνθρώπων μελίτιω ἀλιερέα γαιεταόντων,
 ἀλλ' ἔπι καὶ ψυχὰς παναπηρέας αὐτὸς ἔτρωξε,
 ταῖς δ' ὄνηπελίω μετὰδοῖς ἀγώνιον ἴχθιν.
 ὧδε δ' ὄπηκε μόλοι λαοῖς ἔρθεσιν ἅπασιν.
 ὥσε τις ἠέλιος νοερός ἐπεμαίετο πάντων,
 οἷσῖπερ αὐτὸς ἔλαμπε, καταυγάζειν νόον ἀνδρῶν
 γνώσιος ἀκτίνεσσι θεουδέος, οὐδέ τι λήγῃ
 ἀσέργουσι κραδίαισιν οἷς δὴ πάφλαζε καὶ αὐτὸς
 ἐνδομύχοις πυρσῶσι δάλλπειν ἀγαπήσιος ἀγῆης.
 οἷα δὲ πρὸς μύδροσιν πυρόεις κέαρ ἔζει κείνου
 ἀσβέσσω ὑπ' ἔρωτι κεκαυμμένον εἶο ἀπᾶτος,
 ὅσε νιν οὐλομήνης ἀπ' ἀλήσιος ἔτραπε βωσρέων.
 βουλοίμεν δὲ κέαρ τοῦτ' ἔμπυρον αὐτὸς ὁρᾷσθ'

Quapropter numen sanctum aduenisse putabant.
 Sed neq; tunc istoc alia edidit acta minora.
 Primum sanauit proprij patrem hospitibus illic
 Torminibus diris domitum, morboq; maligno
 Tenasmi grauioris, & anxifero chordapso.
 Mox vero volgus varijs languoribus agrum
 Cladibus excussis, integrum reddidit ultro,
 Diuino missus nutu omnibus auxiliator
 Mirificus, mitis, qui non contagia plebis
 Tabifica arcebat circum medicamine laesis
 Multiplici admoto membris hominũ miserorũ,
 Nec potum prabens blandum, nec carmine diro
 Instridens agris, nec membri parte resecta,
 Ceu quondam clemēs Asclepius, atq; Machaõ,
 Augusto sed enim vocitato nomine Ihesu,
 Omnis sanabat fessos praesente medela.
 Nec vero solum curabat morbida membra
 Cultorum Melites, cingit quam carulus amnis.
 Verum etiam agrotas animas reparauit ibidem.
 Aeternũ ijs tribuēs bene habere, & viuere sēp,
 Talia itemq; alijs, quaqua ibat, dona ferebat.
 Ac veluti quidam Sol prudens, lurida auebat
 Ipse suis radijs aliorum corda serena
 Reddere notitiæ sublimis, amoreq; casta
 Numquam cessabat diuina accendere flamma
 Pectora, qua penitus mens eius pulcra calebat.
 Ceu ferrum candens quippe hic feruebat amator
 Regis inextincto proprij inflammatum amore,
 Qui se de tristi miserans errore vocarat.
 O utinam ignitum cor Pauli cernere possem,

εἶγε χεῖρῶν δ' ἔξαδ' ἔπος τόδε, ἰδὲ πιθῆσθαι,
 πιδάκ' ἀπειρεσίῳ ἀγαθῶν, παλαχλίτε βίαιῳ
 ἡμετέρου. ζῶης δὲ πνοῆς ἅπαντα δέδης
 φύλα βροτῶν κείθεν πάρος ἄπνοα ἀμπλακίησιν.
 ὦδε δ' ἔλω πλατὺ τέτο, ἔ' ἀπλέτον, ὡσεὶ δέχασ
 αὐταδέροις τε πόλεις, καὶ δήμοι, μεγίστα τ' ἔδην.
 ἀλλ' ἔμπης πλατὺ τούτο, ἔ' ἄσπετον ἦτορ ἀμιμφές
 σενιωπὸν ποίησε δάμα φειώσιος ἄλλων
 ζῆλος, καὶ σορῆ ἀλιτήμονα πολλὰ τελέωντων.
 φησὶ γὰρ, ἐκ πολλῆς ξυνοχῆς, καὶ θλίψιος ὑμῶν
 γράψα τάδε κραδίης κατὰ δουρόμενος παρὶ κῆρι.
 τὴν δὲ βροτῶν φλεγέδουσαν ἐπ' ὀλλυμύοισι θηῶσιν
 βουλοίμην, ψυχῶν τ' ἐκτρέματ' ἐπωδίνουσαν,
 ἐν δ' αὐταῖς χεῖροσὶ μεγακλέος ἡλιτόμνηνον
 μορφῶν ἀμάζουσαν ἀείδειον, ἢ δ' ἀτέλειον.
 καὶ πάλιν ἀρτίζουσαν ἀνακτίσθ' ἀγλαομόρφῳ
 πᾶν ἀμβλωμα κακῶς ἀλιτημύον, οἷα λεχῶσις
 τῆς φιλόπαυς μορφῶσα τέχῃ τόπερ ἔπλετ' ἀμορφον.
 τὴν δὲ θεὸν εἰσερόωσαν, ἔπειθε θεὸν ἄφθιτον ἀδρεῖ
 πᾶς καθερὸς κραδίην, θυσίην τ' ἄσ' οὐδ' ἰούσαν
 ἰψιτέρην γεγαῶσαν ἐπουρανόιο μελάθρου,
 ἀκτίτου δρυτέρην, καὶ ναομύνης πολὺ γαίης,
 φαειροτέρην τ' ἀκτῆνος ἀκηράτου ἡελίοιο,
 θερμωτέρην ζείοντος ἀκμῆς πυρὸς, ἀρρήκτιο
 σερροτέρην τ' ἀδάματτος, ἀναβλύζουσαν ἀχραῖτοις
 ἀενάων ποταμῶν νυσομοῖ κατ' ἀπείρονα κόσμον.
 οὐ λιαρῆς χέρσον παροχῶς ἀρδοντας αἰνῶρον,
 ἀλλὰ βροτῶν ψυχῶς αὐτὰς θείοισι ρεῖθροισι.
 οὐ ποταμοὶ δὲ μόνον τοιοῖ δ' ἀνόρουσαν ἀπ' αὐτῆς,
 ἀλλὰ καὶ εἰδάλιμοι πηγῶν δακρύων ἐρρέοντων

(Si tamen id voti mi fas optare precanti)
 Nostra principium vita, fontemq; bonorum
 Omnium inexhaustum. Nam vita spiritus inde
 Iam scelere extinctas gentis manavit in omnis.
 Idq; adeo cor erat tam latum, tamq; profundum,
 Urbis ut caperet, populosque, & maxuma regna.
 Sed tamē id latum quamvis foret, atq; patens cor,
 Angustum faciebat, & artum saepe aliorum
 Ardor, & adfectus peccamina multa patrantū.
 Quippe, inquit, nimio scripsi hac angore gemiscēs,
 Atq; hac contracto dietavi pectore vobis.
 Hocce cor ingenuum vellem inquā visere deflens
 Exitiumq; animarum, & abortus intereuntum,
 Et Christi informem plorans sublimis in illis,
 Atq; rudem formam non iusto tempore natis.
 Atq; adeo sacrum conformans Regis ad instar
 Fœtū imperfectum, ceu gnava puerpera quadam
 Arte nova emendās, quod nondū absoluerat alio.
 Cernere cor vellem, quod cali numen ubique
 Insons spectabat, redolens quod victima factum,
 Ac magis excelsum caelesti culmine, & ipsa
 Tellure inculta, cultaq; patentius oris,
 Clarius & puri præclara lampade Solis,
 Igneq; candenti flagrantius, atq; adamante
 Soldius infragili, vasti per compita mundi
 Flumina producens manantia perpepe vena,
 Non liquidis riuis deserta rigantia rura,
 Verū animas siccas hominum caelestibus undis.
 Nec tantū hi fluuij corde eius profluere,
 Verū etiam ex oculis iugē erupere decori

Vbertino

εἶξ αὐτῆς ἤϊξαν ἀν' ἡμαρ, καὶ κατὰ νύκτα.
 δειμάμην μάλα, φησὶ, μὴ ἐλθὼν ὑμέας δὲ
 οἷοις οὐκ ἐθέλω, καὶ κλαύσω πένθει λυγρᾷ
 τὴς πρὸς ἡμᾶς ἀλιτόντας, ἀλιτσοῦντας τε βεβήλους
 πρᾶξαντας, μὴ δ' αὖτε μετεσνάχθησαν ὅπως
 ἡμεῖς ἄτιμους ἀχέοντες, ἀτασθαλίας τ' ἀλεγεινᾶς.
 οὐδέ τι θαῦμα τοῖσι καρδίᾳ παύλοιο γινέσθαι,
 ὅσῳ πότε τὴν ζωὴν οὐκ ἔζη τὴν πολυκοινων,
 ἀλλὰ θεῶν ζωὴν, καὶ ζωὴν χειρὸς ἀνακτος.
 οὐκέτι ἐγὼ ζῶω, ζῶει δ' ἐν ἐμοὶ ἱερόφιλιτος
 χειρὸς, φησὶν, ἕως πάντων καλλιῶν ἐσθίων.
 ὁ βίβλος ὅς τοῖσι ποτ' ἐσθίοντον ἔχον ἕως
 τοῖο χάριτι μηδέ τι πῶθι τιμαλφῶν ἐπ' αἴης,
 ἐ δ' ἴμειρε καλὸν, καὶ ἐφίμερον, ἀλλὰ τὰ πάντα
 ὡς σὺ βάλα φλαύριξε, καὶ ἐκβολα λύματα δαίμων,
 ὡσπερ ὁδ' αὐτὸς ἐφασκέ που ἐν δέλοισιν ἐῆσιν.
 μὴ δῆμοι φαῖης πόλιας τε, καὶ ἔθνεα φωνῶν
 μωρία, κοίρανας τ' αὐτὸν, στραπαῖ τ' ἀγεσθῶν
 πολλῶν θ' ἰπώων, καὶ πολλῶν ἀσπίδιωτων,
 ἢ νηῶν στόλον δῦρον, ὑπόπτερά τ' ἄρματα πόντου,
 πελυτενῆ τ' ἠπειρον ἐφίεσθαι κτεάτιας.
 ταῦτα γὰρ οἶά τι ἄμμον ἀπεισὺν ἀλιζον ἄμμον.
 καὶ ξηρῶν βοτάνων, καὶ ἀφαιρῶν φυκίων ἀλμῆς
 ἀλλ' ἐ δ' οὐρανὸς δῦρον ὅσα κλυτὰ ἐν τὸς ἐργᾷ
 θαύμασι μέγα δήτι, καὶ ἐκπαυλον δι' ἐσθῶν
 ἠϊθέκ χειρὸς, ἀπεισθῶ μοιο γυναικὸς
 πατρὸς ἀκροσεκόμου ῥοδοπήχου, ἰμερῶντος.
 τοι γὰρ καὶ γλυκὺ τοῖο δῆλ' ἰσχυρὸς ἔχον ἀεὶ
 οὐνομ' ἀείμνησον, καὶ μωρίακίς τό δ' ἐφῶναι.
 τοῦτο γὰρ ἐνδον ἐνεκε κεκομυθῶν ἠτορε σμῶν.

Vbertim fontes lacrymarum nocte dieque.
 Heu vereor ne, inquit, quom uos inuisero, qualis
 Haud vellem, offendam, tum luctu desleã acerbo
 Antea peccantis, scelerosa q̄ multa patrantis
 Crimina, nec posthac quidquam doluere gemētes
 Admissas noxas, & probra nefaria pridem.
 Haud vero mirum cor Pauli tale fuisse;
 Quandoquidem uitam non hanc uinebat obesam,
 Sed uitam caelestem, & uitam Regis Ihesu.
 Haud ego iam uiuo, clamat, teramabilis in me
 Viuit Christus Amor pulcerrimus omniũ amorũ.
 Ter felix, tali potuit qui amore potiri.
 Eximium hunc propter nihil adfectabat in orbe,
 Nec pulcrũ quidquã, lepidũve, sed omnia nostra
 Ceu recrementum, ramenta q̄, vilia mense,
 Pendebat nihili, velut eius littera prodit.
 Ne mihi, ne hũc dicas, urbis, populosue frequētis,
 Neu regni imperiũ magni, turmasue ferocis
 Armatorũ equitum, peditumve ancile gerentũ,
 Aut classẽ ingentẽ, glauciue petorita ponti,
 Neu spatium terra immensum cupisse tenere;
 Hac etenim uilem tamquam contempsit arenam,
 Et siccam maris algam, & siquid vilius alga.
 Sed ne q̄, qua cali rerum praclara coercent
 Suspexit nimis, at q̄, impensẽ propter amorem
 Dilecti pueri praesignis crine decoro,
 Et roseis ulnis, peperit quem candida Virgo,
 Hac propter gratus semper memorabile nomen
 Illius ad siduẽ versabat, & ore ferebat.
 Hoc quippe impressum gestabat corde pudico.
Vnde

τὰ δὴ καὶ παλαιάσιν ἀνεπίων δέκνυε λαοῖς,
 λαοῖς, Ἐ βασιλεύσιν ἰσχυροῖς περ ἔστιν.
 οἷά περ αὐτὸς ἀναξ σφειτέρω πάρος εἶπε μεθιτῆ.
 τὰ δὲ καλὰ σὺ ἔροπι μακάρτατον αὐτὸν ἀπάταται
 ἕστ' ἐσημερίων, καὶ ἀλίγκιον ἀθανάτοισιν
 ἔμμεν, ἀλλ' αὐτοῦ δὲ δυσάμμορον, ἐδὲν ἔοντα.
 τοῖο δ' αὐδὲ θεῖος οὐκ ἰὼ θεῖος, ἀλλ' ἄλλος αὐτῷ
 ἀμὸν, ἐπεὶ μετὰ τοῖο καὶ ἔχρατος ἔμμεναι ἀνδρῶν
 ἦν ἕτος, καὶ ποιῆς ἄτ' ἀτάδατος ἀνθολῆσαι,
 ἦ περ ἄτερ, πάντεσι μετ' ἀνδράσι παρῶτα φέρεσθ.
 πάντα τὰ δεινὰ βίου γεραῶν ἰσχυροῖ ἀνακτος
 πύρην ἢ οἱ δοκέσκον, ἀθύρματα κούφατ' ἑώκει
 παιδαρίων, μάλλον δ' ἀλύσης, πληγὰς τε φίλεσκον,
 ψαύματα δ' αἰματόντα, καὶ εἰρκτάς, ἠέ περ ἄλλοι
 τὰ στεφανώματα λαμπαρά, βραβηῖά τ' ἀγλαὰ νικίων
 τοῦτο δ' ἀρρηθ' ἰδὼ φανεροῖ τ' αὐτὰ γ' αἰδῶν.
 τίς χ' ἡμέας σοργῆς χειρὸς ἔριποθήτου ἀμέροισι;
 τίς κείσθ' ἐκλυτοῦ ἀσπασύος ἰμεροῖσθης
 ἡμῶν βασιλῆος ἐπηρεάτου; οὐδέ κε θλίψις,
 ἐσθῆνος, λιμός τε βαρὺς, δεινός τε διωγμός,
 ἐχθρὸς χλανίδων, οὐδ' αὖ κίνδυνος ἀειγῆς,
 ἐκλεινοῦ ποτ' ἀνακτος ἀπ' ἡμέας κινήσις ἀπειρήσαι.
 ἐδὲ μὲν οὐ ζῶν, οὐδ' αὖ θανάτοιο τελευτῆ,
 ἐδ' ὅποσ' ἰὼτ' ἐπίδερκτα, καὶ οὐκ ἐπίδερκτα βροτῶσι.
 τοῦτο φραξάμενος σιβαράτα λαερῆς ἀεισθῆς
 ὄπλων ἀνικητός γῆρετ' ἐν πάσῃσιν ἀμίλλῃς.
 ἐδὲν δεινὸν ἔτρεσεν ἀταρμύκτω φρενὸς ἀκῆ.
 ἐπὶ δ' ὄγ' ἀθλητῆς λιτὸν βροτὸν ἔχον ἀλείπτω,
 ὡς ἐν ἀγῶνι διὸς κρόνιον παρὰ πυγμάχος ὄχθον.
 παρ' ἀθλητῆς δὲ γόνον σραπῶν ταρῶν οὐρανιαίων

Vnde etiam id cunctis pandebat gentibus orbis,
 Et Ducibus, quamuis immanibus, atq; proteruis,
 Sicut & ipse suo Rex seruo dixerat ante.
 Hocce super cunctos sese censebat amore
 Esse beatum homines, Diuisq; carentibus atra
 Morte parem, miserūq; sine hocce, nihilq; ualere.
 Hoc sine vita olli non vita erat, at dolor acer,
 Quādo hominū hoc cōpos uellet magis ultimus esse
 Atq; graui pœna, uelut improbus, ac reus uri,
 Quam sine eo cūctis decorari insignibus amplis.
 Nam quacumq; alijs in uita dura uidentur,
 Huic pro Rege suo puerilia cuncta fuere
 Ludicra prædulci; Mage uincla, ac uerbera ama-
 Verbera sāguinolēta, ac cæci carceris umbras (bat
 Serta alij quā clara, trophæaq; splendida palma.
 Hocq; palām cūctis testatur talia pangens.
 Quis desyderio Christi nos priuet amati?
 Quisue arta nostri diuelleret uniter aptos
 Regis amicitia præstantis? num queat angor
 Tristis, an atra fames? ane insectatio dira?
 An penuria vestis? an ulla pericula uita?
 Sed neq; dissidium ferus ensis tale patrarit,
 Nec uita spes ulla, nec horror mortis acerba,
 Nec qua nota patent, penitusue abstrusa tegūtur.
 Hoc clypeo septus valido fortissimus Heros
 Perstitit inuictus vario in certamine pugna,
 Nil durum expauit terroris funditus expers:
 Nam pugil hic hominē non purū inuenit alipten,
 Ceu Iouis in Cronia quondam luctator arena,
 Virginis at prolem, superis qui præsidet alis.

ἔρχε καὶ θημητῶ, καὶ γυμνασίῃα κέραισον.
 αὐτὸς ἔχρισεν ἰδὼν κρατερόφρονα λάτριν ἀλοιφῇ
 πονδύμαχος δὲ δώρου σφετέρου μέγα κάρτος ἐνείεις.
 εἰδὲ παρ' ἀλφειᾶς σάδιον πελοπήϊον ἔχεν
 ἡλιδος ἀπτενῆς, πίσης τ' εὐδ' εἰελον ἄσος,
 ὄχθος ὅπερ κερνίος πέφαται, κερνίος τε κολωνός,
 ἔνθα τρεῖς ἰππος μέγας ἰχέου ἐπλετο τύμβος.
 εἰ κίρεας δάπεδον, πυθῶνά τε πετρήεσσαν,
 εἰ δολιχῶ πόντοιο βαθυκρήμοιο γαφύριω,
 οὐ κόλπον νεμέας, χόρτον δεινοῖο λέοντος,
 τὸν φάπς ἠεακλῆα βοῶν σίνιν ὄξεν αἰείξαι.
 ἀλλὰ μέγας κόσμος γῆν' εὐάθλοιο διαυλός
 πεπτάμυρος παύλοιο, τὸν λύυσε μερία πάντα
 καλὰ πονησάμυρος κατὰ γῆν' τε, εἰ δὲ ῥέα πόντον,
 εἰδ' ἀμρικτυόνων σφετέρου θατήτορ' ἀγῶνων
 τὸν στρατὸν, ἀλλ' αὐτὸν μακάρων λάχεν ἀουμνήτω,
 αὐτὸν ἐπόπτῳ εἶχεν ἀθλων ἔδου, ἡ δὲ βραβούτῳ
 ἐλύμπου σκηπητοῦρον ἰσφάρτατον δύρυχέροιο.
 αὐτὸν ἐποπτεύεσκον ἀεθλῶντα κέραισα
 εἰρέαι ἀθανάτων χρυσόπτεροι ἀγλαόμορφοι,
 φῦλά τ' ἀπειρεσίων μερόπων κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 εἰδὲ μὲν εἰ κοίνου σέφαλον, χλοεοῦ τε σελίνου,
 εἰ νικέων ἐκύρησε βραβύτῳ δαφνινὸν ἔρνος,
 οἰάθ' ὁ νικήσας τὰ τ' ὀλύμπια, πύθια τ' ἀνῆρ,
 γμοδάμας ἐν ἀγῶσιν ἑρεφάμυρος τὸ κάρηνον.
 εἰ γὰρ ἀριστάθλου τὰδε νικητήρια παύλου,
 εἰ δ' ὅπληρα πόνων μλμοεικία τοιάδε τῶσων,
 ὄσα τ' ἀφαιεῖ πέλει, μινυάειά τ' ἡδ' ὅπληρα,
 ἀλλ' ἀφάρτα μύροντα, καὶ ἀγλαὰ, ἡδ' ἀμάραντα,
 ἄσα καλὸν τελέσαντι λαβεῖν ἐπτόικει ἀγῶνα,

Is fuit instructor Pauli, sollarque magister;
 Ipse suum pugilem generosum Flaminis almi
 Unguento illeuit, sacrato & robore fulsit.
 Nec vero Pelopis stadium est sortitus ad amnem
 Alpheum, celsa nemus Elidis, atq; Pisai,
 Saturni dictum Cronion de nomine collem.
 Fama Taraxippo qua fert busto Ischenon abdi.
 Nec Cirra campum, Pythonae rupibus aspram,
 Aut maris abrupti pontem, collumve profundi,
 Nec lucum Nemea, quo se leo fulvus alebat,
 Quem pecudum elisit pestem vis Herculis acris.
 Circus tota fuit sed tellus, tota theatrum
 Magnanimi Pauli, quam perlustravit ubique
 Infinita gerens terra memoranda, marique.
 Nec spectatore propriorum est nactus agonum
 Censores Graios, sed Diuis imperitantem.
 Hic Pauli spectator erat, palmaq; tributor,
 Sceptriger immensi Regum supremus Olympi.
 Hunc adspectabant pugnantem fortiter aureis
 Turma immortales alis pernicibus apta,
 Et populi innumeri spatiosa per aquora terra.
 Nec vero cotini crollam, viridisve selini,
 Nec ramum lauri palmarum est pramia adeptus.
 Sicuti qui vicit vir olympia, pythiaq; acer,
 In certaminibus redimitus tempora fertis.
 Talia non Paulo sunt niceteria digna,
 Munera perfuncto nec tot sudoribus apta,
 Quae cito intereunt, abeuntq; euanida in auras;
 Sed quae perpetuum maneant, vigeantq; per aeu,
 Digna capi pulcrum qui confecisset agonem.

καὶ πολυπόδισαντι δρόμον δὲ δρομον ἴσον ἀέλλη
 ἐκ γραμμῆς ἀπὼπι δξαμπερὲς ἄχει τελευτῆς,
 πίσιν ἔρυσανδρῶ τ' ἀσεμφέα, ὡσπερ ἔειπεν
 αὐτὸς πμοδέω πεφιλημδρῶ εἰο μαθητῆ.
 εἶγε θεὸς δ' μάεασιν εὐοῖς κτ' μόχθον ὀπάζει
 λυσιπόνοισι δαίος, πολὺ πλείονος ἔμμορε πμῆς
 τῆδ' ἄλλων μάκαρ ἔπος, ἔπει μόχθισεν ἀπαίτων
 πλείονα, καὶ μελέτησεν ἀρείονα κέρδος ἀγείρον
 τὰ χρεῖσ' ὡ μεδέοντι ἀθέσφατον, ἢ δ' ἀμέγαρτον.
 ὡσεδ' εἰς ποταμῶν πεφυτοδμδρῶ ἄλσος ἰεγῶ
 χρεῖ θεοῦ, γάνος ἀίδιον δξα πᾶσαι ἔχουσεν
 ἤσπειρον, θαλίης τε χάριν πόρην ἀγλήεσασιν,
 ἤσα βροθῶσι φέρων, ὀπιδομβροτον ἐλπίδα δόξης,
 φημί θεοῦ γνῶσιν ξίφαῆ περαπίδασιν βροθείας,
 ταῖσι πάρος ψαφαρηῖσι, καὶ ἠύτε χέρσον ἔρημον
 δὲ φορείς πληροσε, καὶ δὲ βότον ὀργαδ' ἔθηκεν.
 οὗτος ἐρικλάγκτης κῆρυξ μεγάλοιο θεοῦ
 πάντα πωρόσωπα φόρησι, καὶ ἤθεσι πᾶσιν ἀῆρεν,
 ἀμφιλαφῆς τε τέχνη πολυκερδῆ ἢ πάντα τέτυκται
 ἀνδρόποις πάντεσιν πολύτερος, ὡσπε σαῶση
 πάντα δπολλυμδρῶις, καὶ ἐκρύσηται ὀλέθρου,
 νῦν γε μδρὸ οἶα πατὴρ ἀθανοὸς καταφαίνεται εἶσαι
 ἤϊας δὲ κομέων, καὶ ἀμφιέπων πῶε κῆρι.
 νῦν δὲ λοχδομδρῆ, καὶ ὠδίνουσα νιοχμα
 τέκνα φίλη μήτηρ, Ἐπηχιμῶουσα πωροπίνεν
 ἀρπηγόνοισι γλάρος μαζόν γλυκιῶ ἀμπετάσασα.
 ἦτοι ὄγ' ὡσε πατὴρ γλυκῶ πωροπύσασεται αὐτῆ,
 ἢ δὲ φιλόσοργος σφέτερον τέκος ἠδὲ τεκοῦσα,
 κῆδετο τῆδ' λαῶν, τοῖ αὐτὸς κτήσατο χρεῖσ' ὡ,
 καὶ ξέφιν ἀμφοτέρον ψυχὰς, καὶ σκῆματα πάντων,

Et cursum similem cali pernicibus auris,
 Semper inoffensum, venit dum carcere metas,
 Seruasset q̄ fidem stabilem; velut ipse profatur
 Timotheo ad secla caro, comiti q̄, fideli.
 Si Dominus quauis dignum studio, at q̄ labore
 Per soluit pretium famulis, hic honore potitus
 Est potiore alijs, quando magis omnibus vnus
 Ipse laborauit, meditans meliora q̄ multo
 Is Christo Regi plus adtulit emolumentum.
 Vnus ut è fluuijs nemoris genialis ab alto
 Rege sati, latices diffudit ab ore perennis
 Per terra tractus sicca, viridem q̄, nitorem
 Gentibus adspersit, spem certam postumi honoris,
 Notitiam q̄ Dei claram splendore triluco
 Mentibus infudit squallentibus, at q̄, vti terram
 Desertam fecit mira hubertate nitere.
 Iste Dei tubicen magnus, praco q̄, sonorus
 Personis varijs, varijs q̄, est moribus aptus,
 Arte q̄, multiplici versutus, cuncta fit idem
 Omnibus, vt pessum miseros conseruet euntis,
 Et genus eripiat de funere conclamatum.
 At q̄, aliàs tamquam genitor pius esse videtur,
 Pectore qui curans foueat sua pignora toto;
 Interdum vt genitrix indulgentissima natos
 Qua genuit, peperit q̄, pijs complexa lacertis
 Porrigit exertas puerilia in ora mamillas.
 Censator ergo pius sua germina curat amanter,
 Progeniem q̄, parens propriã gremio educat almo,
 Curabat populos, quos Christo conciliarat,
 Nutribat q̄, animas illorum, & corpora egena,
Suppe-

ἤν' ὅπιδ' δουμῶν κομιδῆς θενοῶν κατ' αἰάγκλην·
 σκίνεα μὲν τ' ἐράνοις, ψυχὰς δ' ἱερεῖς ὀάροισιν
 ἐξαρκέων παύτεσι κατὰ χρέος ἀρμύρα πάντα.
 ἐδ' ἀντήμοιβόν τι ποτὶ σφέων πάγχυ δοκέζων,
 ἐ δὲ πόνοι τίν' ὄνησιν, ἐπεὶ πολὺ μείζονα τούτων
 ἑρῆς θεοῦ ὑψίστου ποτιδέγμενος ἦεν ἀμοιβῶν.
 τῆτο δ' ὅππε δ' ἄλλων ἀνίσταται ἀργείοισιν,
 ποιμῶν μὲν γαλακτοῦ, μήλων τ' ἀγχιος ὀπίων,
 οὐ ποίμνης δὲ γάλακτος ἕως λιαροῦ πάσαδ',
 ἐδὲ πόκοις πείκειν οἶων ἑτεροσκομιῶν.
 ἐ γὰρ ἀπαίτηζεν πησοῖς θρεπτήρια λαοῖς
 τέλτος ὀφειλόμενον, καὶ θρέμματ' ἀδία βάρυνε,
 ἐδ' ἱερεῖς διδασκῆς μαπέειν μάς δὲ διδάκτρα,
 ἀλλὰ μόνον ζήτει σφὶν ὀφέλιμα πάντα ἑτάραειν,
 πᾶσαν ἀπηνουσίω, καὶ ἀκήρατον ὄλβον ἀγνείν.
 τοῦνεκα καὶ ἑσφῶν αὐτὸν εἴσκει ἀμφιεπούση
 τοῖς ἰδίους ἑσφίμοις θυμάρεας, οὐ γάλα μουῦον
 τῆς διδασκῆς, ψυχῶν δὲ πλέον ποθέοντ' ὅππε βάλλειν
 ἀμφὶ διδασκομῶν, παῖδ' δουμῶν τ' ἀγορέων.
 τῶν ῥάπου ἐν δέλοισι θεηπόλον αὐτὸν ἑφασκεν
 εἶ), καὶ λειτουργῶν, ἐπεὶ θανάτοισι κατ' ἡμᾶρ
 πολλοῖς ἀν' πᾶσα, καὶ ἑσφῶν αὐτὸν ἔδυσεν
 ἀντ' ἀγαζομῶν, ὡς ἀρήτηρε ἑοικεν
 καὶ ψυχῶν δὲ μύραι πεφιλημένου εἶνεκα λαῶν.
 καὶ νῦν πατὴρ ὅππε παῖδ' θανείν οὐ φείδεται ἐσθλός.
 ἔστι δ' ὅππε σφὸν αὐτὸν ἐφήμισε τέκτονα ἑσφῶν,
 θέντα θεμέθλα δόμων, ὁσίοις ὅτι ἑσφῶτος ἀγυρμῆς
 σῆσεν ἐν ἐλλῶεσσι, καὶ ἄλλοις ἔθνεσι πολλοῖς.
 ἀλλὰ τί σημαίνει τὸ φυτοσώρου, ἢ φυτοεργῶν
 ἑμμιν ἀρεταῖοις ὄνομα ἑργατῆνησιν ἑοικὸς

Suppeditans qua cuiq; forent opus omnia abunde.
 Corpora conlectis, animas pascebat inanis
 Colloquijs sacris tribuens sua pabula cunctis.
 Haud hostimenti quidquam expectabat ab ipsis
 Aut arumnarum solatia: quippe repensum
 His meliora sibi sperabat calitus iri.
 Indicat id scribens Arginis esse quidem se
 Pastoremq; gregum uigilem, pecudumq; magistrū,
 Sed numquam illarum saturatum lacte tepenti,
 Nec pastarum ouium contectum vellere molli.
 Haud etenim populos poscebat præmia fidos
 Pro nutritatu, sacrumq; grauabat ouile,
 Nec doctrina vllam mercedem exegit ab vllō.
 Sed curare alijs tantum qua profore norat.
 Tum bona, qua sorti sint nulli obnoxia dira.
 Quare etiam impensè sese nutritula amanti
 Comparat infantis caros, quòd non modo vellet
 Lac dare doctrina, verum ipsam impendere vitæ
 Pro bene formandis turbis, atq; instituendis.
 Vnde & sacrificum proprio sese adserit esse
 Codice, quotidie quoniam se se immolitabat
 Mortibus innumeris, & mactabatur odora
 Victima pro populo, velut omni congruit vltro
 Prasuli obire pio cara pro gente tuenda.
 Nā pater haud dubitat pro dulci occubere prole.
 Principem item fabrum, qui fundamenta locarit
 Se vocitat, posuit quòd primus Grecia in omni
 Conuentus sacros, alijsq; in partibus orbis.
 Sed quid significat de consitione vocamen
 Conflatum, terra potius cultoribus aptum,

Arbo.

ἔρνοκόμοισι πλέον, φυτὰ κάρπιμα οἷσι μέμηλεν,
 ἢ θροφανθεῖης ζάθρον λόγον ἀγγέλλουσιν;
 καὶ τὸ γὰρ ὠχυρῆς κλεινοῖς ἀσοῖσι κορίνθου
 τοῖα γράφων παῦλος δοκέει ἀνελέει ἐαυτῷ.
 αὐτὸς ἔγωγ' ἐφύττωσα γωμόρεσ, αὐτὰρ ἄπολλωὶ
 θειλόπεδον τὸ φύττωσα καλὸς ἀρδύσεν ἑταῖρεσ.
 ἀλδήσκει δὲ θεὸς τόπερ ἄμφω κάμνομεν ἔργον.
 τοῦτο σάφ' ἐμφάνει, νοεραῖς ὅτι πῆξεν ἀλωαί,
 καὶ χειροῖο νέας κλισίας πόλιων κατ' ἔδειξα.
 δεικῆλωντε καθεῖλεν ἀφανεῶν ὄργι' ἀσέπτα,
 πάντα τε θύσσει θεῶν ἀθέων ἀμάθωνε βέβηλα.
 τοῖων φυταλιῶν φύττωρ μέγας δ' ἔχεται εἶναι
 παῦλος ἀειθαλέων, καὶ δ' ἀλδέα καρπὸν ἔχουσῶν.
 νῦν δὲ φράσω πῆ ξέχειν οὐκ ἀλέματον δρόμον εἰπὼν
 ἀλλὰ δέμασ δαμναῖ δι' ὑπόπια μήδετα ἀνά,
 μήποτε τοῖς ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀμαρτή.
 τοῦτο φέρει σαφέως πεπονημένον ἄμμι δ' ἑρμῆα,
 τέρματὸς ὅσκει διγείν' ἀπόσει, καθεῖπερ καὶ ἑοργη,
 πάντὸς ἀποχόμομος πειράγχοσ διωατῆμιν ὅπιχθῆν.
 ἰῶσσα καλὸν ἔφη θεόθεν μοι τακτὸν ἀγῶνα,
 πῆσιν τηρήσασ δολιχὸν δρόμον ὄξετέλεσσα.
 λοιπὸν ἐμοὶ θεμίπλεκτον ἀπὸ σεφάωμι ἀμάραντον
 κείτασ, ὅμοι κεράντωρ δώσῃ τὰ δίκασα βραβύων
 νικήσαντι γέρας ἀντάξιον ἡματι κείνω.
 ἀλλὰ δρόμου μῆκοσ περὶ μῆκοσ ἦτορ ἔμοιγε
 εἰπέ, πόθεν φρώτιω πῆνω ποδι νύσασαι ἀραξεν,
 ἠδ' ὅθ' ἔληξε πόνου θαναοῦ ποτὶ τέλοσιν ἰκάνων.
 ἤρξατο δ' ὅκ' περάτης, καὶ γῆσ εἰς τέρματ' ἔπαυσεν
 πάντα διαίξασ ἀράβων ἀπο μέχεσ ἰβήσων.
 ἠύτε σείροσ ὄξις ἐὸν πελέθεισμα πταῖνων,

Arboreas plantas qui curant frugiferentis,
 Quam verbi sacri diuulgatoribus almis?
 Quippe idem Paulus dum dicit agenda Corinthi
 Ciuibus antiquæ, sibi id vsurpasse videtur.
 Plantau prior, inquit, ego, plantata sodalis
 Imbuit irriguis Apollo sedulus vndis.
 Amborumq; operi prabet Deus incrementum.
 Innuit hoc dicto seuisse per oppida primus
 Mystica vineta, & Christi panxisse sacella,
 Nec non fanorum demoliuisse nefasta
 Orgia, & infandas aras, & sacra Deorum.
 Harum plantarum sese adserit esse satorem
 Semper florentum Paulus fructumq; ferentum.
 Nunc vero exponam quod non se currere frustra
 Dicat, sed macie corpus sugillet acerba,
 Ne forte erudiens alios suat improbus ipse.
 Hoc se cursorem dicto declarat alacrem,
 Qui celeri cursu properet contingere metam,
 Cuncta cauens ipsum quæ possent cumq; morari.
 Indictum mihi, ait, pulcrum certamen obiui,
 Cumq; fide integra confeci curriculum omne.
 Quod superest, mihi iuge uirens iâ laurea plexa' st,
 Atq; reposita, dabit quam mi bonus arbiter olim.
 Nempe die extrema, victori munus honestum.
 Sed spatium cursus pralongi dulce retexe
 Cor mihi, ubi primum pepulit pede prapete limen,
 Atq; ubi laxauit longum sub fine laborem.
 Solis ab exortu procurrit adusque crepuscos,
 Ex Arabum domibus pernix penetrauit Iberos.
 Tamquam Sol rapidus tenuit propriū usq; tenorē
 A A Cuncta

πάντα καταγάζων, καὶ θάλλων ᾧ μῦθε ἀγῆσθ
 ἐξ ἀνατελλούσης πτωῖ, αὐγῶν ἐπὶ δυσμάς.
 αἴσιον ἀγγελίην χάριτι δ' ἀνὰ πᾶσαν ἐτείκων
 πᾶσιν ἔιαυσε πόθῳ ζωῆς κέαρ ἀφ' ἀρτίου,
 ψυχῶν λῦμα καὶ θρη, καὶ ὄργια σόου ἀετομα.
 ὡς δ' ὅτε πῆσιν ἀπὸ ζαῆς πρὸς ἀδομήσιο
 σπέρμα κίχων χόρτον, καλὰ μὲν τ' αἰετώλιον ὕλιω,
 εἰς πυρέσσας ἑλὼ δίδυς φύσιν ἔτραπον αὐτῆ.
 ἄς πείτρεψε βροτοῖς θεῖου κήρυκος ἰωή.
 ἄλλοτε δ' ἀρρήτων κέλεται ταμίωτε δοκεῖσθ,
 καὶ ὑρῦταιν τελεταῖς κεκεμηθῶν, ἰεράτε πάντα
 ἐρδέμῳ, ἠδὲ νέμειν μυστήρια κεδνὰ θεοῖο.
 ἀλλά τε θεῖα γέρα ὑρῦταιν δέμῳ, ἠδὲ κυβερναῖ,
 ἄσα θεὸς διέταξε φανείς μερόπασι βροτέιοις.
 ταῦτα δ' ἐπιρρήδῳ ἱερέχῳ ἄμμιν ὑφάνει,
 ὀτρηνθ' ὑπεργόν, ὃς δὲ δὴ πᾶσι δάσαδθ
 δεασοπικλῶ κησιν, καὶ ἀρμαλίω ὁμοδούλοισ,
 δὲ διέπειντε τὰ πάντα κη χέος οἶδε πείφρον,
 πῆσος ἐὼν σφ' ἄλλων τῶν περκείνασιν ἀνακπ.
 ζητεῖται περὶ τὸν γὰρ πῆσος ἐν οἰκονόμοισιν,
 ὥστε τὰ μὴ σφείων, ἀλλ' ἄλλων τᾶρρα κομίζεν,
 τῆρ' αὐτοῖς ἐσησαν ἐπὶ κτεάτεσιν εἰοῖσιν.
 τοῖον ἐπεκείθη παύλου μεγαλῶνυμον ἦτορ,
 ᾧ πῆσος φρονέοντ φίλῳ βασιλῶς θεράποντι
 οἰκοῖ ἐπετρέπα σφετερὸν θεοῦ ἠδὲ ἀμύμων
 πάντα, Ἐ οἰκονόμον θεῖος ἐσήσατο μαίδρης,
 αἴματι τῶν πείατο ζωαρκεί λυγρὸν ἀλάλικων,
 βηλὸν ἐπεὶ θεολαμπῆ ἀπέσιχε, δῶμά τε παρῶδες
 ἐκ τύβοιο θροθῶν, Ἐ συληθέντος ἀναυροῖ
 ταρτάρου δὲ φρονέοντος ἀνήγαγρ ἀγρὸν ὀλύμπου
αἰνομό-

Cuncta suo incendens, atq; auctans lumine puro
 Cardine ab eoo, Solisq; obeuntis ad oras,
 Per loca decretum diuolgans omnia faustum
 Corda inflammabat vitæ adspirare perenni,
 Purgabatq; animas, ritusq; abolebat iniquos.
 Ceu scintilla ignis quedam viuacis adepta
 Materiemq; leuem stipula, paleaq; volantis,
 Mox suum in ardentē transfert, uertitq; uaporē.
 Sic vox syderei mutabat corda Magistri.
 Idem arcanorum promum, condumq; putari
 Volt se alibi, nutu diuino ad munia sacra
 Quæq; obeunda datum, mysteriaq; incluta cali
 Dispensanda pijs, atq; omnia rite gerenda,
 Qua Deus edixit mortali corpore cretus.
 Qua liquido aditimum nobis gnauumq; ministrū
 Insnuant, cunctis qui censum nouit herilem
 Didere, & annonam conseruis promere certam,
 Cunctaq; sollerter disponere, qua foret usus,
 Se probum Hero præstās, alijs qui prætulit ipsum.
 Prima fides opus est dispensatoribus aqvis,
 Ne sua, sed Domini commissa negotia curent,
 Qui proprijs se opibus statuit, rebusq; patronos.
 Talis erat Pauli sapientia dia sagacis,
 Cui Dominus sibi dilecto, seruoq; fideli
 Ipse domum propriam concredidit, & gregis olli
 Mandauit curam sacri Genitore supremo
 Natus, ab aterna quæ sanguine morte redemit
 Vitali, postquam conscendit limen olympi
 Ex busto emersus, populata sedeq; Auerni
 Luctifoni, victor perduxit in atria cali

ἀνομόρην ψυχῶν πολυμηθεῖα ληΐδα χῶρον,
 ἃ ψ ἀαλυσάμυρός μιν ἀνεξόδου ἔξ ἀχέροντος,
 λδγαλίου θανάτοιο κρείπης κακὸν ἔξαλαπάξας.
 τὰ καὶ ἔειπε φίλοις ἐφύρης ἀσοῖσι θεωρός.
 ἀμφὶ δὲ κουράων ὄρω μὲν ἄχραντον ἔχουσαν
 οὐπὶν ἐφημοσύνην λίπε κύριος ἄμμιν ἐναργεία,
 ἀλλὰ γε μὲν γνώμην ἐλεητύος ἀντιβολήσας,
 πρὸς ὅπως τελέσω τῷ μὲν σωτήρι, δίδωμι.
 τούτο δοκῶ καλὸν δι' ἐνεσηκῆσαν ἀνάγκην.
 ἐκ ἐπίτακτα δὲ μουῖα διδασκομύροις παρῆθηκεν,
 ἀλλ' ἔξ ἀχρεσίης τάπερ εὔρατο πολλὰ θεόρου
 χρήσιμα τίς δ' ὑπέθηκε θεόφρονι μήτηρι ποιμῆν.
 τούτου ὑπεμφάνει γὰρ κείνος παύδοκος ἀλθός,
 ὅστις ὄποψήχοντα κακῶς κεκαφνότεν θυμὸν
 ἀψροπον λησῆς οὐδάμυρον εἰνοδοῖσιν,
 οἴμιν ἐδικλήσαντο κεδνῆς καταβαίτα πόλιος
 ἀπεινῶν σολύμων χθαμαλὸν ποτὶ ἄστυ σελιώης,
 πρὸς δύο δ' ἰναρείοις ἀλθαίνει οἰκόθεν ἄλλα
 πολλὰ πειθεῖς, ὥσπ' ὀρθὸν ἀνασήσφι πεσόντα,
 ὡτε λῆσι δαμύτα, καὶ ἔλκεσιν αἱματόεσιν.
 εὐμῆν οὐδ' ὄπλων ἀδαήμονά φησι χηρέως,
 ἀλλὰ μάλ' ἔμπυρον, καὶ αἰχμῆς ἰδμονα πάσης.
 ὄπλα δὲ τῷ νόει μὴ σαρκικῆ, μηδὲ βερέτεια,
 οἶα περ ἕκ χαλκοῖο τε τυγμύρα, ἢ ἐσιδήσου
 αἰχμηταὶ φορέουσιν ἀλεξητήρια χροτός.
 ἀλλὰ τὰ θεῖα νόει, καὶ θέσπελα. ταῦτα γὰρ εἰσιν
 κῆλα θεορρήτων τ' ἐπέων, καὶ ἀκόντια δεινά,
 ἀσεροπαί τε λόγων, ὄχρεμάτα τῶσι καθεῖλον
 πάντα, καὶ εἴλαρ ἄπαν πυρροῦμυρον ἄντα θεοῖο
 γνώσιος, ἀξέκίης τε βιοασού, οἷσι τυφάνων

Latantis animarum acies, pradamq; solutam
 Ex Acheronte fero, vnde exitus haud datur ulli,
 Imperio mortis destructo funditus atræ.
 Hinc Ephyres sacer Antistes dicebat alumnis.
 Nulla puellarum de coetu flore virenti
 Virgineo nobis Dominus praecepta reliquit:
 Ast ego consilium gratis pietate potitus,
 Fidus uti constem, tribuo, omnem benigno.
 Arbitror hocce bonum, quādo urget tēpus iniquū.
 Haud mandata sibi tantūm tradebat amatis
 Discipulis, sed multa sua cum mente reperta
 Vtilia addebat pastor, monitorq; fidelis.
 Hunc enim adumbrabat medicus stabularius ille,
 Qui confossum hominem loetali vulnere crebro,
 Edentemq; animam, ac vorantē in turbine loeti
 Latronum insidijs exceptum, dum Solymorum
 Deserit hospitium sublime, & mœnia Luna
 Denexa aduentat, bina ad denaria multa
 De suo item promens curat, releuatq; iacentem
 Vlceribus fessum grauibus, plagisq; cruentis.
 Quin etiam armorum gnarum, doctumq; fuisse,
 Nosseq; diuorsum belli certamen inire,
 Se perhibet. verūm arma caue mortalia credas
 Istac, qua ferro conflata, aut ere rigenti
 Miles habet proprij tutamen corporis aptum;
 Sed diuina puta, ac caelestia, scilicet illa
 Spicula sacrorum verborum, ac fulgura acuta
 Sermorum vibrata, quibus vastabat in altum
 Exstructas turris, ac propugnacula contra
 Notitiam Regis cali, vitaleque lumen,

Vimq;

οὐλομένων ἐμάλαξε βίβω ἑσθινοροέντων,
 πάντε μῦθος κατέρειπε βροτῶν ἑπιγαυειούωντων
 ἀνδρομένη σοφίη, ῥητήρων τ' ὄφρουέντων
 κόμπον ἔλεγε, κακὸν πόλεμον δεῖ ἢ φερόντων.
 τοιγὰρ ὄγ' αἰχμητῆς, καὶ πυγμαχός, ἠδὲ παλαστής
 πνύματός ὑψέσιοι, καὶ ὄντως ἔκκεριτον ἄγρος,
 τούχος ἀληθείης ἐριουῖον, ἄκρος ἀειδύς.
 δεσνείσμα τέτραμα κατ' ἡμαρ σῆσε, καὶ ὄρω,
 πάντα κατὰσπάπτων τεχάσματα δαίμονος ἀνῆ,
 αὐτάνδρους τε πόλεις, καὶ ἐρυμνάς τύρσιαι ἀίρων
 τῶν δῆϊων ἐνόστα βέλη, καὶ δούρατ' ἔαξεν.
 οἷά τις ὄρυμνῆς λάβρος ὄμβροισιν ἀναυρος
 αὐξήσεις περοχῆσιν ἐπειρομῆμας κατ' ὄρεσφιν
 ῥήσασε τ' ἔχματα πάντα περοσάντα, ἠδὲ γεφύρας,
 καὶ φορέει μὲν κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 τοῖον δὴ παύλου μῦθος ἰερόν ἀθρόα φύλα
 εἶλκε μετοχλίσας μεθ' ἑαυτῆ δούλα δελοῦτα,
 τούχεσιν οὐρανόισι δεδμημένα περὶ θεὸν αὐτόν.
 κείνο δ' ἀειζήλοισι τὴν ἀμ' ἄλλοις δὲ μάλ' ἀήκει
 σείο διδασκαλίας τὸ φερόνυμον ἔνομα σεμνόν
 παῦλε μάκαρ ζαθέης, τῆ ἀειπερεπὲς ἤερα κύδος
 ἐν πάντεσι βροτῶσι διδάσκαλος ἄκρος ἀκέων
 παντοδαπῶν τ' ἐθνεῶν, καὶ δῆμων, οἱ τὸν ἀνακτα
 οὐρανόιν τε σέβουσι, καὶ ἀτρεκίλω θεόπμον.
 οὐ γὰρ σημείοις, καὶ θαύμασι μοιῶν ἐς οἶμον
 ὄθειαν ζωῆς τὰ πολύπλανα φύλα μετήγες,
 ἀλλὰ ἐδύπη, καὶ πειθοῖ ἀρπα βάζων
 ρεῖάκ' ἐπέσρεψας τοῖς σοῖ παρέχοντας ἀκουῶ.
 τῆ δὲ νιν ὠίσαντο λυκάονες ἑμὲ μῆμα ἐρμῶ
 ἀρπεπῆ, φθόγγιο θεορρύτα εἶνε κα πηγῆς.

ἀμβρο-

Vimq̄ tyrannorum queis emollibat atrocem,
 Atq̄ tumorem hominum, qui sese efferre solebāt
 Humana sophia strauit, fastumq̄ proteruum
 Oratorum alto bellum cum Rege gerentum.
 Quapropter veles, luctatorque, ac pugil idem s̄
 Flaminis excelsi, reueraq̄, eximium vas,
 Vas sacra legis pretiosum, ac maximus Heros.
 Mille trophæa dies retulit qui ex hoste, & in horas
 Tendiculis latè conuulsis demonis atri.
 Quiq̄ homines capiens, munitaq̄ mœnia, & urbis
 Hostilis arcus, atq̄ hastas comminuebat.
 Haud secus ac uehemēs pluuijs ingentibus auctus
 Impete cum vasto torrens per confraga montium
 Fertur, & abrumpit quæcumq̄, obstacula restans,
 Inq̄ maris campos defert raptata frementis.
 Talis erat Pauli sacer impetus, integra secum
 Raptabat regna, ac populos caelestibus armis
 Perdomitos vltro perducens numen ad alnum.
 Illud item in primis pulcrum tibi congruit vni
 Rite magisterio deductum nomen ab ipso
 Paule beate tuo, quo clarum nactus honorem,
 Conspicuumq̄, decus perhiberis iure magister
 Inter mortalis, & Doct̄or summus eorum,
 Qui cali Regem obseruant, verumq̄, sequuntur.
 Haud vero tantum signis in semitam agebat
 Corda virum rectam vita errabunda, sed equè
 Flexanimo, vt dixi, suaso, doct̄aq̄, loquela
 Flectebat, facilem quicumq̄, aduorteret aurem.
 Vnda Lycaonia gens credidit esse disertum
 Mercurium, ob fontem diuina vocis amœnum,

Melli-

ἀμβροσίης, σῶματός τε χάριν περιχέοντος ἀμεμφῆ,
 τῆ πιστοῖς οὐ μοιῶν ἐχράσμε τοῖς τότε ἔουσιν
 διαγῶν ὁμάδοισι καὶ ἀγομῆροισι καὶ κόσμον,
 ἀλλὰ καὶ ὀπλοτέροις ἔπορε ζωαρπῆς ὄνειρ.
 καὶ μὴ ἔασο μῆροισι τέλος εἰς ἀγῶνος ὀνήσῃ
 οὐποτέ κεν παύσασθε διὸ λῖπον ἐγγραφον αὐδῶ.
 Ἐνὺ γὰρ βάλλει πυργώματα ξηχῆα δηίων,
 παῖτε θεῶ βουλή καταναντίον ὑψος ἐρείπει.
 δελτία γὰρ τὰ λέλοιπε τετυγμῆρου ἕξ ἀδάμαντος
 σερρετάτιο δίκλω τειχίσματος, ἢ σιδήρου
 ἀμφὶς ἐληλαμῆρου σώζει κλυτὸν ἄστυ θεοῖο
 ἀσφαλές, οὐδ' ἀπάτησιν ἔα δολίησιν ἀλῶνα.
 εἰσέπδ' ἐν μέσῳ τρέπον ἴσεται ἀχμητῆο
 δεινοῦ ἀλεξῆσαι μερόπων κόρον ὑβρισίων,
 παῖ σαθρῶτε νόημα πρὸς ὀρθῶ σρεβλὸν ἀγνέων
 ποιῆται χειροῦ θεοῖοισι θεομοῖσι πιθῆσαι.
 Τόση δὲ περιβολὴ ἀγίας ἀλήσι τέτυκται.
 καὶ παύλοιο πατεῖν γὰρ γεάιματα ἡμέας ὀρθῶς
 ἤθεσι κυδαλίμοις, καὶ δόγματα θεῖα διδάσκει.
 πρὸς μὲν γὰρ σερεῶν, ἄπερ ἔδατα πίονα λαοῖς
 ἠλικίῳ χειροῖο ξέφει ἀταλά φρονέοντας.
 εἰσέπ νῦν διδαχῆ τοῦ δ' ἀνδρες μουσι πολυτοῖ
 νύμφῳ κοσμοῦσι θυμῆρα χειροῦ ἀνακτος,
 τῶ γε ὄρασησῃ μνησῶν ἄχραντον ὑπέση,
 καὶ οἱ ἐφάρμοξαι νυμφοςόλος ἢ τε γαμβρῶ.
 ἐνδεν ἔτ' ἐκπαγλον κάλλος χειρὶ ἀμφιπθεῖσιν,
 ὀρμοῖ παντοίοις τε, καὶ εἶματα σιγαλόεντα,
 λύματα χυτλώσαντες ἀεικέα, παῖτε νόσημα
 ἀχρὸν ὃ μιν ψαφρῶν, καὶ ἀφραυρῶν φρόσεν ἐποίη.
 οὗτος ἀγῶς θεῖος σραπῆς ἀγχεσι εἴκει

Mellifluiq; oris gratum, sanctumq; leporem;
 Quo populos inuit non tempestate uigentis
 Tantùm illa sparsos telluris terga per ample,
 Verùm etiam toti prospexit posteritati
 Præsidium stirpi linquens vitale futura,
 Nec coepto absistet per scripta oracula per auum.
 Nunc itidem turris, & castra hostilia vertit
 Impia consilio superum certantia Regis.
 Quippe pugillares, quos liquit, tamquã adamante,
 Vel Chalybe exstructo muro circumq; supraq;
 Cælestem vallant urbem, tutamq; reseruant,
 Ne facile insidijs pateat, prædaq; nefanda.
 Nunc itidem in medio, nunc instar militis acris,
 Comprimit iniustamq; iram, fastumq; minacem.
 Ad normamq; adigens animas, sensusq; recuruos,
 Efficit, ut Christi se dedant legibus almis.
 Tantum munimen sacris legionibus adstat.
 Adde quod ingenuis monumenta incedere Pauli
 Moribus hortantur, decretaq; celsa recludunt.
 Vsq; etenim ad firmam, uelut ubera pingua, gētis
 Aetatem educunt Christi, firmatq; labantis.
 Huius adhuc cultu doctrine Curio doctus,
 Et sacer Aedilis sponsam ornat quisque decenter,
 Quã Christo promisit, ut auspex, virginẽ honestã
 Sistere, cælesti sponso, castamq; iugare,
 Mirificũq; addũt circũ membra eius honorem,
 Et varijs virijs decorant, vestisq; nitore
 Purpureo, tergunt sordis, vultusq; repellunt
 Informem maciem, fuerat qua decolor ante.
 Hic gregis atheri Dux inclytus esse videtur

νηὸς ἀλιρευθίοισι πνασομένης δίνησιν,
 κοπτομένης πνοιᾶς τε, καὶ ἀρήκτοισι χαλάζαις
 ἰδιωπῆι σοφῶ, καὶ φεάδ μοι, ὅσαι κλίδωνι
 ἐν κρυερᾷ παύτων ὠδικήδετα οἶδ ματι λυγρᾷ
 ὀλυμψίων, ἄλλοις κτ' ἠδὲ δυνόντας ἀέλικων,
 ἄλλοις σπείζων, κάερος οὐς ἀβληχερός ἀτύζει.
 ἠδ' ἱλιγξ σκοπίεσσα κυλιδομήοις φεῖ τείχοις,
 εἰς ἄλλων, ἅτ' ἄελλα, φερός ἄλλοις ἄλλοτε πηδῶν,
 πάνταται κινδύου μαμαῶς ρύτα δὲ ἀνιχνού.
 νυῦ ἠδὲ παπταίνει πετὶ οὐρανόν ἠερεσιδῆ,
 νυῦ φερόριω σκοπέει, νυῦ δ' αὖτε θροινία τείνει,
 καὶ μακεροῖς φεροτόνοισι ἰάλλων χεῖρα ταχέειαν
 λάφρα ρυθμίζει τε, καὶ ἀμύρα πάντα κυβερνᾷ,
 νυῦ δεξιῆς ἰών τὸν ὁμόσολον ἐσμὸν ὀξυῶει
 μελιχχοῖς ἐπέεσι ὠδρασαδὸν ἀνδρα ἔκασον,
 μή τῶσον φομέειν, καὶ πῆσσειν ἰήχυτον ὕδωρ.
 νυῦ χερσὶ σβαραῖς νωμῶν δὴ ἦρες ἐρετμόν
 τῶν ἔσπιν ἰδυῶει, γλαφυρῆς τ' οἴηια νηός.
 νυῦ δ' ἰσόνθ' ἔλκει, νυῦ δ' ἄλλοις ἄλλα κελδέει
 αὐτὸς ἰὼν ναύτης, καὶ φεφροῦς, πηδαλίόντε,
 ἠδὲ κυβερνήτης, καὶ ἰσόν, αὐτὸς ἅπαντα.
 κείνη δ' ὀλβίση ψυχὴ πειρώσιον ἄλλων,
 ξίς τε μάκαρα, δύας, καὶ μόχθοις ἦκεν ἀπάντων
 ἠγείτα σφετέρεις, καὶ κήδεα δακρυόσιτα,
 πάνταται ὅπως σώση, καὶ σφιν κερκὸν οἶτον ἀλάλη.
 τῶν δὲ πόθω πλάει πολυκήτεα πότον ἄπαισος,
 καὶ ξέχει εἰς σολύμοις ἱεράγγελος, ἐνθεν ἰκάνει
 ὠδραλίω ἐφέσιο πόλιν ποσὶ καρπαλίμοισιν.
 ἐασυμύρωσδ' ἐφύρης ἐπιμαίεται ἀφνεὸν ἄσυ.
 ἐνθεν δ' εἰς ξίπολιν ῥόδον ἔρχεται ἀμφιθάλασον.

*Adsimilis nauis quassata marmoris undis,
 Undique pulsata ventis, & grandinis imbre,
 Reçtori gnauo, qui tanto in turbine fidens
 Sollicitè cunctos tutatur, gurgite falso
 Qui pereunt miserans, alios citus extrahit altum
 In mare labantis, alios vortigine tortos
 Per puppisq; foros fulcit, per transtra volutos:
 Ex alijsq; alios celeri petit ocyor aura,
 Exardens tristi cunctos arcere periclo.
 Nunc aciem vertit cali ad conuexa nigrantis,
 Nunc proram spectat, nunc funis tendit Iberos.
 Admotaq; manu ad longos veloce rudentis
 Carbasà cöcinnat, madefactaq; aplustra gubernat.
 Et modo per puppim secum exhortatur euntis.
 Dulciloquis pergens verbis iuuenesq; senesque,
 Ne tantum trepident fluxum, paueantue liquorè.
 Nunc remi validis tractans manibus graue pödus
 Dirigit obtortum fulcrum, clauumq; carina.
 Nunc malũ trahit, atq; alijs alia imperat adstās,
 Nauta cluens idem, clauus, proraaq; magister,
 Atq; gubernator, velum idem, atq; omnia solus.
 Omnibus illa anima' st alijs felicior vna,
 Terq; beata, hominum quæ cladis, damna, labores
 Autumat esse suos, alienaq; tadia mæret,
 Protegat vt cunctos, & ab ijs propulset acerba.
 Hoc pontum instinctu properans pernauigat altũ,
 Et volat ad Solymos sacer Angelus, inde remenso
 Aequore pulcrã Ephesum remeat pernice recur su.
 Mox himaris properè petit ardua tecta Corinthi,
 Et Rhodon insignem tribus urbibus aequore cinctã.*

ἡμαδίωτ' ἀκόμα σπείρει, κραναοὶ τε φιλίππας,
 σπερχνός ἐπαΐσσει δ' αὖ ῥάμιν κυδάνειραν
 λαὸν ἐποφόμνος πεφιλημδρόν δ' ῥυαίαια.
 πάντοσε δεινὰ φέρει, καὶ νήματα πύματ' ἀπὸ
 ἀρνύμνος ψυχὰς πάντων, πάντας τ' ἐλαίερον.
 βάλλεται ἀσεμφὴς σύφοις ὄγε χερμαδοῖσιν,
 καὶ ῥοπάλοις σμυγεροῖσι, καὶ ἢ πληγῆσιν ὑπέκει
 ῥιγμλαῖς χεῖρα πάντα δαΐχθεῖς αἰμοφόρικτον.
 ἐπὶ δέδοικε λύγροι, οὐ δ' αὖ σμώδιγας ὑφάμοις,
 οὐ δένιοις συγεροῖ, οὐ δ' ὀκρυόεσας ἀπειλάς.
 ζυγοπέδας τ' ἀδέειξε, καὶ εἰρκτῆς καρτερὰ δισμά,
 ἔμπειδος, ὡσε πέτρι, τὰν κόπτεται οἶδμα κελαιόν,
 ὡς' ἀκμων χαλκῶς θαμὰ τὸν ῥαῖσῃει πατάσσει.
 οὐπ δ' ἀπέσφηλεν ταλακαρδῖον ἀνίερα δέμα.
 βουλιμίωδ' ὑπέμεινεν, ὕδοιπείας τ' ἀλεχθῆας
 νηείθμοις κτ' ἰλῶ τε, Ἐ ἠερεῖδεα πόντον.
 ἀγρυπνίαις τ' ἀντέχε, Ἐ ἀργαλέοισιν μόγροισιν,
 καὶ δΐφει, ῥίγχε, καὶ ἰωέκείεσι μερίμναις
 θαρόμνος πυρόσσι πύδω χερσοῦ βασιλῆος.
 πάντα τὰδ' ὄτλησε φρεσὶν ἦερος καρτερόθυμος
 πάντα ὅπως σώσει, καὶ λύση λυγροῦ ὀλέθρου.
 νῆα δὲ τασαπίοις κρεαῖζομδύλω ῥοδίοισιν,
 κύμασι θεινομδύλω, Ἐ χμειρίοισιν ἀήταις,
 τοῦ δε νόει κόσμου πολυχανδέος ἔρκος ἄπισον,
 πεπληθὸς μερόπων βιότου θαθὺ λαΐτμα περόντων,
 ἦσιν ἀτασάλισσιν, ἀπίσῃ τε χαρόντος
 ἰλαδὸν εἰς ἑρέβους ὀλοῦ κτ' ἠῶσαν ἄπασαν
 χάσμα θυδιζομδύλων, καὶ εἰς κλυμδύοιο μέλαθεα
 βλωσπόντων, ἀκάτου ῥοδίοις ἄπερ ὀρνυμδύοισιν
 δεινὰ σαλδομδύης κυανώπιδος ἀμφίξίτης

Emathiam haud fessus repetit, scabrosq; Philippos.
 Deniq; festinat generosa ad mœnia Romæ
 Visurus populum carum, lateq; potentem.
 Milleq; ubiq; subit incommoda, mille labores,
 Sospitet ut miseras animas, releuetq; iacentis.
 Pellitur immotus saxorum turbine denso,
 Et flagris quatitur, nec plagis flectitur hilum.
 Membra gerēs lacerus proprio madefacta cruore.
 Nil metuit fustis, nil verbera sanguinolenta,
 Nec maledicta virum, nec verba minantia cadē.
 Vincula neglexit, ridebat carceris umbras.
 Cœnrupes stabilis, quam fluctus verberat ater,
 Incusæ adsiduo quam tundit malleus ictu.
 Nullus ab officio generosum absterruit horror
 Pectus, sæpe famem tolerat, durosq; viarum
 Sudores pergens per terram, & carula ponti
 Perdius ac pernox, nullog; labore fatiscit,
 Nec sitis hūc domitat, nec frigus, curæue mordax
 Flammatum Christi Regis feruore fidei.
 Perpetitur cladis tot inexpugnabilis Heros,
 Vt clade exsoluat cunctos, redimatq; perenni.
 Porro nauigium quassatum fluctibus atris
 Vndis pulsatum, dirisque hyemalibus austris,
 Hoc mihi nunc septum mundi, caueamq; capacis
 Accipe plenā hominū, sæcli huius per uada nātū,
 Persidiaq; sua pariter, vit iysq; patentis
 In fauces Erebi turmatim per regiones
 Lapsantum, nigriq; Orci sub stagna ruentum
 Haud secus atq; undis surgentibus Amphitrites
 Caruleæ, rate vexata, grauiterq; agitata,

Absor-

εἶνδος ἀναρροιβδ'εἶ, καὶ ἐν ἀσιλάδεσι κεάζει
 ἄσρα βιαζομῆμοις τ' ἀνδρας, καὶ φορτίδα δειλιῶ,
 αἶνε κυβερνήτῳ μὴ ἔπαυρη πάμπαν ἀείσου.
 τόνδε πνὲς φερόμεν ἄκρον ἐφημίξαντο παλαίων,
 τούτε θεοπνύσου σοφίης ῥυθὸν ἀφνεὸν ἤτορ,
 ῥήσιος ἀθανάτοις φερχέον ποταμῆδὸν ἐπ' αἶαν,
 ὠκεανὸν πλήθοντα, βαθύρονον, οὔτε φερόντα
 ναυτίλλοντας ὄχλους εἰς ἄστος ἄστρον ἄλλο,
 ἀλλ' εἰς οὐρανὸν ἀνωγῶ, ἐς ἀντυχας ἀσερέεσας
 ἐκ γαίης χθαμαλῆς, καὶ ὀμήγερον οὐρανιαίων.
 φασὶ δὲ πλώοντας πέλαγος καὶ τούτο γαλιῶν
 εἰς ὧσας ἀέμοις μὴ κυρσέμεν, οὐδέ νη πλαγκταῖς
 εἰσελάσῃ πέτρας, οὐδ' αὐτοῖς ἔκποτ' οὐκέλλειν
 δεινὸν ἐς δόριπον, καὶ χοιράδας ὀκρυόεσας.
 αἴσια πάντα δ' ἔχον, ἔς εἰς τέλος ὀρθοπλοήσῃ
 πωνύμασιν οὐρείοις εἰς αὐτὴν θέσφατα ῥητὰ,
 οἷάπερ εἰς ἄσρων κινήσιος εἰσερόωντας.
 οὐδὲ μὲν οὐ σκοπέλοις τῆσ' ἔμμεναι, οὐδέ νη δεινὸν
 κνώδαλον, οὐδέ θύελλαν, ἀτὰρ δὲ δέελα πάντα,
 πάντα πρὸς δόπλοῖν βίου δόδια, πάντα γαλιῶν,
 ὧρα πάντα πρὸς ὄρμον εὐπλοον ἐμβεβαῶτα
 λαὸν ἀπήμαντόν τε, καὶ δαίωνα κομίζειν
 ὀκλάδι θεασισίῃ πρὸς ἀτέρμονα λῆξιν ὀλύμπου,
 ὄφαλέως ταύτην ὅς ναυπλίνην ἔφέπησιν.
 φασὶ δὲ τοῦδ' οὐδὲν ῥόον ἱερόν ὠκεανοῖο
 ἀλμυρὸν, οὐδέ μέλαν πλημμυρέμεν, ἀλλὰ μελιχρὸν
 νῆμα βλύειν, λαρόν τε, καὶ ἀγλαόν, ἠδὲ δ' ἀνυγῆς.
 οὐδέ σῦεν κάλῃς ἀνδρος, καὶ μάρμαρα λούκα,
 οἷάτ' ἐρυθραίου πελάγους ῥόος, ἀλλὰ πη λῶον
 κτήμα φέρειν τούτων, καὶ πμαλφέσερον ἄλλο.

Absorbet fluctus, frangitq; in cautibus aspris
 Astra uiros, nauemq; simul violare volentis,
 Ni moderatorem fuerit sortita peritum.
 Hunc procerem Patrum quidam dixere priorum,
 Corq; huius fundens in morem fluminis ampli
 Augusta sophia riuos per squallida terra,
 Vndantem Oceanum, non turbas per freta euntis
 Qui uehat ex alijs alias rate prapete ad urbis,
 Sed supera ad conuexa, poli q; micantia templa
 Ex humili terra, sancta ad consortia Diuum.
 Quin perhibent, pelagi siquis trāquilla per huius
 Terga meat, uentos non umquam incurrere sauos,
 Nec scopulos scabros, nec in aestū impingere tristis
 Euripi nauim, vel saxa latentia fundo;
 Sed cuncta ad votum succedere uelificanti,
 Et leni usurum fiatu, dum spectat in eius
 Aurea dicta frequens, ceu fulua ad sydera nauta.
 Hic nullas cauteis consurgere, nulla q; monstra
 Infestare ferunt, nec tempestate tumere,
 Carula, sed pacata nitere, & prospera cuncta,
 Cuncta q; felicem populo spondentia portum
 Incolumi, talem qui puppem adscenderit ultro,
 Nimirum cali requiem sine fine manentem;
 Si modo sulcarit sacrum hoc studiosius aequor.
 Præterea tradunt non exundare quid atrum
 Hoc mare, nec tristi quidquam salsedine mixtū,
 Sed clarum laticem diffundere, mellifluumque.
 Nec concha florem, nec baccas margaritarum,
 Qualia visuntur per rubri littora ponti.
 Verū aliud melius ferre, ac pretiosius istis,

Atq;

φημί δὲ τὴν ζωὴν, ἔτι τὸν ζωθάμιμον ὄλβον,
 ὄλβον ἀκηράσιον, κειμήλιον ἄσπετον ἐσθλῶν.
 ὅσα ἄπερ ἀμφιέπει μέγας οὐρανός, οὐλυμπός τε.
 αἷδ' ἀγάγεθ' ἐδέλη τις, κἀνθάδε ναυσοφορέεις,
 οὐ κόπης χηρίζειν γ' ἄνθρωπος, εἰρεσίης τε,
 ἀλλὰ θεοῦ χάριτος, καὶ πομπῆς θείου αἴτεω.
 καὶ τὸν μὲν γεγάμεν τ' ἔβρον, νηός τε κελύσιν
 τῆς δε θεοκμήτου, καὶ ἀπήμονα πομπὸν ὁδοῖο.
 τοῖς αὐτῆ χάριτας ὁπάονας ἀγνός ἰησοῦς
 φέγγος ἀναυγῆτου κόσμου κίκλησκε φαεινόν,
 ὅτι δίκην αἰθωνος ἐφώπιζον νόον ἀνδρῶν
 ἠελίου ζοφόντα βιαρέειν ἀκτίναςιν.
 τῆς δὲ τ' ἐπωνυμίας παῦλος φειώσιον ἄλλων
 ἄξιος ὄξεφαίν, γλώσσης ὅπ' ἠρμαρυγῆσιν
 διαεσίης ἔδνη, καὶ γαίης αἴτυγα πάσης
 παμφανόων ἀκάματι δέμα ἐπιὼν σελάγησεν.
 ἀδέματός τε σιδεῖς, ὡς ψυχῆ, ἢ ἐνόημα,
 δάσσει βροτῶν καὶ φύλα δεσπῆς ὀρέα κόσμον,
 πάντη ὅππῃκε μόλοι θρησκείᾳ δύσθεοι εἶκον,
 ἔτελεται βάκχοιο, ἔδρῃα πάντα εἴβηλα.
 φούρον ὁμοῦ δίασι μανιώδεις, ἠδὲ σαβασμοὶ
 θυρσομανεῖς, κυβελῆς τ' ὀλολύματα τυμπανόδεκα
 κῶμοι αἰτωδέν τε, φιλοισρομανεῖς τε θυασμοί,
 καὶ κροτάλων ἰαχῆ, καὶ ἀγαθῆς κρεμβαλιασῶς,
 κουρήτων τε θεός, καὶ χαλκοκρότων κορυβαῆταν.
 ὡς δ' ὁπότ' ἐκ πειράτης φαέθων φαδρωπὸς ἀνίγει,
 εἰς χλας θῆρες, καὶ εἰς σπέα αἰψ' ἐφόβηθεν,
 καὶ μοιχοὶ φῶρες τε, καὶ ἀνδραποδισαὶ ἀππιεῖς.
 βωμολόχοι, τριχωρύκται, καὶ ἱερόσυλοι
 κίνδυον χωροῦσι κακοῦ μόρου ὄξαλύοντες

Atq̄ adeo vitam, & quidquid iuuat, ac beat ipsam.
 Quidquid opū manet, immēsū cumulūq̄ bonorū,
 Quacumq̄, atherij cohibent fastigia celi.
 Si quisquā pelagus velit hoc tranare profundum,
 Haud eget is remo fabrefacto, remigione,
 Verūm ope diuina, tum ductu Flaminis almi
 Felici; cluet is proprius diuinitus huius
 Compacta nauis uentus, verusq̄, celestes.
 Dilectos comites sanctus uocitabat Ihesus:
 Obsessi tenebris candens iubar orbis, eo quod
 Corda serenabant hominum liuentia claris
 Doctrina radijs, ceu Sol terrestria membra.
 Prae cunctis istoc Paulus cognomine dignus
 Est uisus, lingua quoniam splendore cornusco
 Altisona gentis, ac terra totius orbem
 Indomito cursu lustrans perfudit abunde,
 Ac circumuolitans anima instar corpore cassa,
 Aut sensus mentis mortalia saecula reuisit.
 Vana superstitio quacumq̄, meabat, abibat.
 Sacraq̄, cedebant Bacchi, ritusq̄, profani,
 Cedebant thiasis insani, pariterq̄, saba smi
 Thyrsigeri, pessumq̄, ululantia tympana abibant,
 Et lymphata cohors Cybeles, obscœnaq̄, noctis
 Cantica, testarum crepitacula, sinistraq̄, acuta,
 Curetum strepitus, Corybantumq̄, arisonorum.
 Haud secus, ac roseo quom Sol se tollit ab ortu,
 Antra repente fera sese sub furua receptant,
 Et moechi, & fures, praedonumq̄, impia turba,
 Atq̄, effractores murorum, sacrilegiq̄,
 Diffugiunt trepidi, mortisq̄, pericula uitant.

πὸς βαγγέλιον παύλου προφύροντος ἅπαντι
 ἔθνεσι, πᾶσα πλάνη, πώροσις τ' ἄρχετ' αἴσως,
 εἰδώλων τε λαξεία, Ἐ οἶσρος δαμομονιάδης.
 τοῖο δ' ἔκηθη κὴ αὐτὸν ἐφήμισεν ἕρανὸν ἀπὼ
 ξιῶ λοιποῖς ἐτάροισι παλαίφατος ἔνδοσ ὀμφή.
 οἶσανοὶ δὲ δικίλῳ μεγάλου ἔρέουσι διοῖο
 λαδ' ἐπεροχιδίω, κῦδος φεάζουσί τ' αἶακτος.
 ἦτοι ὁ τῆδ' φθόγγος πᾶσαν μετενίσασε το γαῖαν.
 κὴ κρεωνοὶ πεπότινται ἐπ' ἔχατα πείρατα μῦδοι.
 ἀλλὰ πῆδ' οὐκ ἔσιν ἐπάξιος οὐῶμα τοῦτο
 ἔτος ἔχην ἦρος, ἀρετάς γ' ὅς λαμπετώσας
 εἶχεν ἀπειρεσίαι, ἄτε τείρεα λαμπερὸς ὄλυμπος
 κὴ μέγα βερόντισεν κηρύγματος ἀγλαοφώνε
 σάλπηγι βελαρῆ, βερονταὶ δ' ἐχθροῖτό τ' ἐπιπῶ,
 δεαῖεσὶ τε λόγοι, δημηγορίαι τ' ἐειρηχίεις.
 αὐτὰρ ἔσαν σεροπῶ σημήια θεσκελα φωτός,
 τοῖς ἀσραπτε μακραὶ τέτροπον αἰδέρες αἰγλήεντος,
 ἐκπάγλοισ τε δάμαζε βροπίσια φύλα βέλεασιν.
 ἀρδὸν εὖ φεκάδεασιν, ἀειδα λείασί τ' ἔεσσας
 σηθέων ἀαλέων νοεθὸν κύτος, ἦγαθέης δὲ
 φημι ῥοαῖς χεῖλος, κὴ νασμοῖς ἀγλαοκάρποις.
 χεῶμα διαθεθὸν ἀταρ κναταγωγὸς οὐρανὸ ἀγλήω
 ἐμφαίνει παύλου ψυχλὴ ἄχεραντον ἐροφίων,
 τῆδ' κηετρεφέων, ποίειων τ' ἀκραμφίεα πασῶν.
 ἐν χθονὶ γδ' ναίων ἰὼ οὐρανιδῶν πολιήτης,
 οὐπι χαμαίζηλον πεῶρος, χθαμαλὸν τε διώκων,
 ἀλλ' αὐτὸ πολίτευμα μετ' ἰὼ ὅσοις μακάρεασιν.
 ἐπιθὸς ὁδ' ἀσερέεις μέγαν ἥλιον εἶχεν ἐν αὐτῶ
 φημι δικαιοσύνης κηχεραγμῶρον ἐν περαπίδεασιν
 χεῖσον, ἰσφραεῖ ὅς δέξῃ πᾶσαν ὀμίχλιν

Sic euangelium Paulo pandente per omnis
 Terrarum tractus stupor omnis, & error abibat,
 Et simulacrorum cultus, & demonis oestrum.
 Hac propter calum vocitat sublime vetustus
 Hunc fidicen reliquis cū aequalibus, atq; ita fatur.
 Iustitiam celi volgabunt numinis almi
 Venturo populo, tum clarum Regis honorem.
 Quippe horum sonitus totum peruasit in orbem,
 Extremasq; plagas petiere volantiā verba.
 Quid ni sit dignus tali cognomine Paulus
 Noster, virtutum totidem qui insignia gestat
 Splendida, quot stellas, & sidera clarus Olympus?
 Praeconij resonans valido clangore tonabat,
 Edebat tonitrus, dum fontis increpitarer,
 Et proba suadebat sermonibus acta seueris.
 Fulgetra sed enim miracula clara fuere,
 Aetheris in morem quis longè fulsit aperti,
 Fulmineisq; hominum domitabat saecula sagittis
 Eloquij, pluuijsq; vbertim corda rigabat,
 Roreq; vitali squallentia, scilicet almis
 Gratia caelestis scatebris, latisq; fluentis.
 At color aetherius, cali q; innubilus orbis
 Exprimit ingenium Pauli, mentemq; serenam,
 Quam nil turbabat terrenum, nilq; caducum.
 Namq; colens terras ciuis caelestis erat iam
 Nil humile adfectans, nil vile, sed usq; beatis
 Cum superum choreis diuersabatur in astris.
 Hocce rotam Solis calum ardens semper habebat
 In se iustitia sculptum sub pectore Christum.
 Qui splendore suo tetras de corde fugarat

αὐτῆ ἀπὸ κερδῆς ἀπελάσασθε, τὴν πρὶν ἔχουσα.
 πολλὰ δὲ φθέργεδι, ὡς τ' ἕραν ἑισέτ' ἔχοντας
 τῆ δὲ, θεόμνητος καλέει πρὸς τᾶλλο πρεφῆτης
 οὔνομ' ἀνυμῆσαι, καὶ ἀποσώλω ἔνθεν ἀείρει
 ἀρχηγῶ, παῦλον, καὶ παύλου κερδὸν ἑτάμεν
 κληδοῦρον, κορυφαῖον, ἀγακλῆα, φημὶ δὲ πέτρον.
 τοῖς δὲ γὰρ ὁπασίης ὅπι θείης εἶδεν ἑλαμῶν
 ἐν διασῶν ἰδέησι πνὸς ὡς δ' ἀδάλον ἔργον
 λυχνῆου χρυσέοιο παρισυμῶν ἑκάπερδεν,
 ἄλλης λυχνούχης καὶ δέξια τηλεθωῶσης
 χρυσωτοῖς, ἄλλης δ' ἐπ' ἀρίστει, λυχνῆος δὲ
 κείνος ἔλω χερσὸς χρυσῆς θεότητι πασῶν,
 πάντα κατὰ γὰζων θεοφειγῆι λαμπάδι κόσμον.
 ἔρνεα δ' ἡγήτηρε τὰ δ' ἀμφαδὸν ἄμμιν αὐτῆ
 ἄνω απονδοφόρο μεγάλου θεοῦ, ὅτι δι' αὐτῆ
 παύλοδαποῖς πορῶτεινε μέγιστα δῶρα θεοῖσι
 εἰρῶνης θαλερῆς, καὶ μελιχῆς ἑρατεινῆς
 απεισῆμνος δηῖοισιν ἐκούσιος αἰσυλοερτοῖς.
 σύμβολα δ' εἰρῶνης μεδέπει ταύφυλλος ἑλαμῆ.
 τῆ δὲ γεμῶ δένδρων ὠραίον θεῖον ἀλειφαρ
 κείνο ποτ' ὄξέβλυσε θεόρρυτον, ἦ ἱερῆς,
 καὶ βασιλεῖς γυρόμεδα, καὶ ἀθλητῆρες ἀγαυοὶ.
 ἔθνος ἀείζηλον, φορέον κλυτὸν οὔνομ' ἀνακτῆς.
 περῶδουμὸν τι γέρας γλαυκῆς λίπος ἔχον ἑλαμῆς.
 ὑψὸς ἀναπλάει λιβάδων καδυπέτερον ἄλλων.
 ἄμμε ὡσεῖς ἰλβει, χερά χεῖρι, ἄμμιγα φέρβει.
 ταῦτα δὲ ἀρχηγῶ τὰ δ' εἶχον τέσσαρ' ἄριστοι.
 φημὶ δὲ τὴν σοργῶν ἀρετῆ βασιλείαν ἀπασέων,
 ἠδὲ φιλοφροσύνῳ θεοπερπία, τῆ φιλέεσκον
 πάντας ὅπι χυδονίοις, ὡς ἡοῖς, ἠὲ θυγατρῆς.

Ipsius te nebras, fuerat quibus obstitus ante.
 De caelo quom plura forent dicenda nitenti
 Hocce, Theomnestus reuocat, nomenq̄, propheta
 Nos aliud celebrare monet commune duobus
 Principibus Paulo pariter, Pauliq̄, sodali,
 Nempe Petro illustri Coryphæo, clauigeroque.
 Quippe hos sub specie geminae conspexit oliua
 Per visum stanteis cuiusdam propter utrumq̄,
 Daedalum opus lychni dextra parte, atq̄, sinistra.
 Totus vero is erat de fului dite metalli
 Conflatus massa, lychnuchusq̄, aureus ille
 Christus erat Princeps rutilanti numine fulgens,
 Cunctum conlustrans diuina lampade mundum.
 At plantae hos proceres hae nobis vociferantur,
 Paciferosq̄, Dei legatos; namq̄, per ipsos
 Munera porrexit cunctis mortalibus alma
 Pacis, & exhibuit clemens pia dona salutis
 Prolixè stirpi tandem placatus iniquae.
 Symbola nam pacis praefert oleagina planta.
 Ex hisce arboribus felicibus illud opimum
 Vnguentum effluxit, quo Reges rite creamur,
 Atq̄, sacerdotes, & fortes deniq̄, athletae.
 Sanctaq̄, gens Regis praeclarum nomen adepta.
 Dote quater gemina praestat liquor vodus oliua.
 Prima super fusos latices superenatat omnis,
 Lumē alit nitidum, membra unctitat, educat idē.
 Hiq̄, Duces totidem quoq̄, habebāt munera clari.
 Prima hera virtutum propensio comis in omnis
 Ardenti pietate replebat pectora eorum.
 Vnde omnis homines tāquā sua pignora amabant.
Conlucet

φέγγει πύλαμον γανυρόν, φέγγουσι καὶ αὐτοὶ,
 ὡς τα μὲν ἔργουσι, μετέπειτα ἢ θεαυεῖοισιν
 ἀτρεκίης χρισμοῖς, ξίτατον δέτε θαύμασι λαμ-
 πᾶσαν ὀπισθῆμω, σοφίης τ' ἀφωεινὸν ἄωτον (ὡρεῖς
 νηπιτοῖς μερόπεσι, καὶ ἀφραίνουσιν ἄροντες.
 σώματ' ἀλείφει πᾶρ ἐλαῖνον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἦτορ ἀλείφουσι συφελόν, δέλγρουσί τε θυμὸν
 ἄγχιον ἀνδρόπων μδροεῖκα πορσιώνοντε
 μείλια, τοῖς ὀργλῶ σπλάγγων ἀπο πάγχυ λύοντες
 βαρβαρικῶν στέρνοισι θεροσλῆα μῆτην ἄρουσιν.
 φρηῦνόον τε χεῖρ πνοιῖς θεόπεμπτον ἐνηοῖς,
 καὶ μδρος ἀρρηνές, Ἐ ἀμείλιχον ἐφρηῦνεν
 ἀγελόπη βαρέϊαν ἀμαλδύουσα βιαίων.
 χεῖσμα γμηὴν λιπαρὸν φέρβειν τέκος οἶδεν ἐλαίης.
 ἀλλὰ πολὺ πλεῖον σελίσι, Ἐ ρήσεσιν ἀμφω
 τοῖδ' ἀνδρες βόσκουσι κέαρ, καὶ ψυχὰς ἐκάσου
 πειναλέας, βόσκουσι λιταῖς, καὶ θεροσροπῆ ἀγῆ,
 οὐδ' ἦσαν βιότου μιμήμασιν ἀγχιθέοιο,
 Ἐ θεομιμήτοις ὡραδ εἴγμασι λειπομδίοισιν.
 πῦνεκα ξίς πέτρῳ ταγρὸς ἐννεπε μιλοβοπήρον.
 σῶνομα τὰ μὰ σίμων πεφιλημδῆα μῆλα νόμοθε,
 πώια τὰ μὰ φύλασσε, λύκων δ' ἀπὸ λύσαν ἔεργε.
 βόσκε λόγω λαοῦ θερὸς ἐναίσιμα πάντας ὀτριῦων
 καὶ καὶ δὴ σόμισσιν ψδδηγέρον ὄχλον ἀπίστων.
 βόσκε βίῳ κυρῶν τὰ θεουδέα δόγματ' ἀλήπῳ,
 καὶ τε τὸ κηρύσσεις φωνῆ, δπόφηνον ἀμ' ἔργῳ.
 βόσκε λιταζομδρος θερμαῖς θεὸν ἰκεσίησιν,
 καὶ πῶε δὴ κείνων ἀρήσσαι, οὐς λάχες ἕας.
 οὐδ' ἄλλως καὶ παῦλος εἰοὶ ποίμανε μαθητάς.
 εἰσὶ γδ' ἀλλήλων παπομοῖτοί οἱ γ' ἀγελάρχαι,

Conlucet flagrans oleum, præsignibus ambo
 Hi primum factis, dictisq; exinde disertis,
 Tertio miraculis longè fulsere peractis.
 Hisce tribus stolidos sapienti corde vigere
 Fecerunt homines, sensuq; auxere sagaci.
 Membra latex olei linit vodus, uterq; perungit
 Squarosas mentis, & corda rigentia mulcet,
 Barbaricumq; adimunt morem, præbentq; benigna
 Lenimenta, quibus mitescunt viscera dura,
 Lenèq; consilium sub pectora scæua reducunt.
 Inde quoq; emanat pia gratia Flaminis almi,
 Qua violentorum vim mitigat, inq; solentum
 Agrestem ex animis demum eximit asperitatem.
 Vnctio tandem istac sata termite pascit oliuæ.
 Verùm plus isti dictis, docta q; papyro
 Ieiunas pascunt mentis cuiusque, animasque,
 Pascunt & precibus submisso poplite fuis,
 Nec minus exemplis vita diuina secuta,
 Et quibus ipse Deus se imitari postulat actis.
 Vnde Petro ter summus ait Dux vplionum.
 Petre meas pecudes, quas diligo, pascito sollers,
 Et seruato gregem, rabiemq; arceto luporum.
 Pasce proba hortatu populos uti facta capestant,
 Oraq; falsiloqua veris turbæ obstrue dictis.
 Pasce inculcata statuens pia dogmata vita,
 Et quæ voce doces prior exhibe, & exprime factis.
 Pasce Deum fusa demum prece supplice placans,
 Neu te vmquam pigeat cara pro stirpe precari.
 Haud aliter Paulus proprios pascebat alumnos.
 Sunt etenim pariles prorsus sibi, consimilesq;

ἀλλήλοισι ὁμαλοὶ, καὶ ὁμόφρονες, ἄμφω ἔχοντες
 πίσιν αἰεὶ χλωρῶν, ἀτ' ἐλαίνα δένδρεα φύλλον,
 τὸ κρύος οὐ τρέφει δυσχέιμαρον, οὐδέ εὖρος αἰθῶν.
 βωλεμέως δ' ὑπέμεινεν ἀτειρής, μηδὲ τυράνων
 τρέασε βίβω ἑσφοπλον, ἀπηνέα, μηδὲ διαφοινούς
 πῆσσε χέρας, θάνατόν τε δυσηχέα, ἀλλ' ἑσφ' ἄμφω
 ἰφθίμας ψυχὰς ἀγέλης ἀπέθεντο θεοθύμως.
 ἡμῖν δ' οὖν ἐπέοικεν ἐλαίσι ἀγλαοκαρποῖς
 ταῖς δ' ἐπαγάλλεσσι μέλι, ἐπεὶ τῆσ' πίονα χυλὸν
 πίσιος δὴ θαλέος εἰλκύσαμην, ἠδὲ βιώνης.
 ῥυσμὸν αἰμίμησον κόπινοι γεγαῶτες ἄκαρποι
 θεράδειν, ἀηνάτ' ἀναδῆ, ἀτὰρ νυῦ καλαὶ ἐλαίαι
 ἐκ τούτων χυρόμεσθα ἐρύουσαι δὴ κλείκαρτῶ.
 τῶ δ' ἱεσφῶν ὄτων ἱεσφάτω ἀνδρε νομῆ
 διγλαγίας μαςοὺς τὸ παλάφατον εἶπεν ἄεσμα
 σέρρω τῆς νύμφης σωμαρηγίας ἱμερόσση.
 ποῖα δ' ἐπαμνήσας γὰρ μιν θεοσφθέγγατ' ἱεσφῆς
 ἀφθίτος, ἀργύφιοι μαςοὶ νεοδηλέε νεβροῖ
 εἰσὶ σέθεν διδύμω, κυδρῆ νυῦ, κείνεσιν ἀβεγῆς
 βοσκομῆω, μέσφ' ἡμαρ ὀπιωνόση νέον ἡμῖν,
 καὶ δεσπιαὶ δῶωσιν ὑπὸ ζοφοειδέα χῶρον.
 ἡμῶσ' θῶω μήτηρ νυὸς ἰωῦ, τῆ ταῦτα λέγονται,
 ἔστατα τῆς φωνῆ τῆ γαμβροῦ νυῦ καλαδ' ὄνται
 οὐρανίαι, καὶ ταῦτα πέλειν διδυμάον ἀδελφῶ
 τούτω ὀμοκλήροσ' πεκμάρει τούρρον ἐκάσου,
 ἠδ' ὑποδημοσύνης μνημηῖα καρποφόροσιο.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄλλοις πλέον ἔτεσφον ἱεσφ' μαζοῖς
 συμμορεῖς φίλα τέκνα θεοκλήτοιο διφύλου.
 τούσδε ποτ' οὐρανίδης νεογίλω, ἠδὲ πενιχρῆ
 ταύτη παντοκράτωρ πρὶν ὑπέχετο, καὶ κατένευσεν
δοῦναι,

Hi duo pastores concordemente vigentes.
 Ambo fide semper virides, velut arbor oliuae,
 Quam neq; percellit frigus graue, nec calida aestas.
 Hac stetit inuictus, nec formidauit atrocum
 Ipse tyrannorum vesanam vimque, manusq;ue
 Carnifices, eademue trucem, verum ambo beatas
 Deposuere animas pro vita dulcis ouilis.
 Exsultare decet nos ergo his semper oliuis
 Fertilibus, quando pinguem succum hausimus inde
 Vernantis fidei, ac semper memorabile honeste
 Exemplar vita, quondam sterile oleastri,
 Quiq; humiles fuimus frutices, sed iam bona oliua
 Ex his effecti, praclara fruge nitemus.
 Hos gregis altores sacri, caulaeque beata
 Antiquum vocitat carmen sponsale mamillas
 Lacteolas, sponsa consertas pectori amanda
 Taliter adlaudans quippe hanc adfatur amator
 Ille immortalis. Mammae sunt sponsa gemellis
 Cara tua hinnulei, qui pascunt inter odora
 Lilia, clara dies dum nobis luce recenti
 Spiret, & obscura subeant inferna tenebra.
 Nostri mater erat sponsa hac, cui talia dicta.
 Voce celebrantur cuius nunc vbera sponsi
 Calitis, atq; istae fratres hos esse gemellos
 Sorte simul, studijsq; pares, opus adprobat horum,
 Et monita vbertim doctrinae fruge referta.
 Haud duplicis soboles alijs creuere papillis
 Hisce magis coetus regnum ad caeleste vocati.
 Hos olim superum nuper genitae, atq; inopi Rex
 Adnuit omnipotes spondens se huic esse daturum.

D D

Quippe

δουῶαι, ἀνάκτες, ἔφατε, πεινητῆρες ἔσονται
 σῆο φίλη νύμφη, καὶ θηλυὴ θῆσῃ ἀνάκτων.
 ἀδένυ γυνάμω μὴ τέτροφον ὡδε γάλακτι,
 οὐκ ἀτ' ἀεξήθη εἰς τόσον κύδιος ὕψος,
 οὐδὲ πόσω ἀρετῶν ἐκτίσατο, καὶ μέγος ἦν.
 ἢ γδ' ἔσαν κείνη λιπαρῆ, πείρατ' ἀρετα
 πηλεδύωσα γλάφι λυκῶ, ρείθεις τε μελιχεροῖς,
 πῆν ῥα παλαγγυέεσι θυὸς πατέρεσιν ὑπέστη
 ἡμετέροις ποτὲ δουῶαι, ἔπει τις ἀτ' ἥδιον ἄλλο,
 λυκότερον θ' ὄρη διδασκῆς, καὶ ῥήσιος ἀμφοῖν;
 εἰνεσίαι γδ' ἔασιν ἐπαύλιος οὐδατα θείης
 τῆρ' δ' ἀπτάλλουσαι λαοῖς θεοπειθέας ἀεὶ,
 καὶ πορωύουσαι σωτήριον ἄφθονον ὄλβον.
 φερὸς νοερὸν φερκάλιζε γάλα κληδοῦχος ἀφύξαι
 τῶν νεολάμην ἀγρὸς ὀσίω πόρωσιν νεαλδή,
 ἦντ' μαῖα βρέφη τις, ὅτ' ἔωπε, τεκνία λαερὸν
 μοῖ ποθέοιτε γλάρος λογικόντ', ἀδολόντε βραφῆναι.
 ὄφρα κεν ἀλδήσκητε, καὶ εἰς μέτρον ἀνδρὸς ἵκησθε.
 τοῖς μαζοῖς δὲ παρέχε γλαυρόφροσι κεδνὸς ἀγάτωρ,
 οἷα τεροφὸς φιλέουσα φερεγλαγέας τεκέεσιν,
 οἷσπερ ἔφη, γάλα θῆδατ' ἐπιετανὸν πόρον ὑμῖν,
 ὡς βρεφέεσσι πειν ποτὸν ἀρμῶμον ἀπῆρόνοισιν.
 ὡς δὲ πέπληθε γάλακτος ὃδ' ἦφες πνύμαπκοῖο,
 ἀργινέεσα ῥοή, τῶν ἔβλυσε διεροτομηθεῖς.
 αἵματος ἀντ' ἐρυθρῆ σαφέως ἀμφινεν ἀπασιν,
 ὅτ' ἀμφ' οἷς ψυχῶν πόρην, οἷς Ἐμασὸν ὄρεξεν.
 οὔτ' κελαμναγέας φέρειν ἦφες, οὐδὲ διαφοινόν,
 ὅσπερ πεινήν ἔχουτ' ἐν δημῖς ἀμφοβόροιο.
 πᾶς γλαυροφὸς δὲ πέλε, καὶ σοργῆς μεσὸς ἐννοῖς.
 οὐδ' οἷον πλέον εἶχεν ὃδ' ἔθαρ πάγχυ γάλακτος,

ἀλλ

Quippe tui, inquit, erunt altores candida Reges
 Sponsa mea, & dulci Regum lactabere mamma.
 Hac nisi pasta foret tam forti parvola lacte,
 Haudquaquã in tantũ creuisset culmẽ, & augmẽ,
 Indole nec tali foret, ac virtute potita.
 Hi duo erant proceres pinguis, foecundaq; tellus
 Illa fanis manans, ac lactis largiter vndis,
 Quam longẽ antiquis patribus promiserat ante
 Se dare velle Deus: nam quid vel dulcius horum,
 Candidiusue queat dictis reperirier almis?
 Nam quauis horum sit coetus vber abundans
 Pagina sacrati, gentemq; alit vsque piorum,
 Atq; salutis opes non cessat fundere in omnis.
 Tale inuitabat lac degustare nouellum,
 Quam bene formabat plebem Dux clauiger olim,
 Ceu nutrix pueros, vbi ait, dilecta propago
 Quisq; mihi cupiat rationis alescere lacte
 Sincero, vt crescat, roburq; capessat adultum.
 Candida praebebat frater quoq; nobilis huius
 Vbera, tamquam altrix infantibus officiosa
 Iis quibus aiebat, lac vobis praeberi abunde
 Dulce, recens ortis ceu paruis sugere potum.
 Lacte redundarit quantum Heros iste superno,
 Candens vnda caput, quam casus protulit idem
 Sanguine pro rubro, manifestẽ vociferatur,
 Quõ dedit ipse animã p quis dedit antè mamillã.
 Nil tenuit fuscum pius Heros, nilq; cruentum,
 De lictore truci fuerat qui factus alumnus
 Totus lactifluus, totus pietate refertus.
 Nec tantum hic uber gestabat lactis abundans,

ἀλλὰ καὶ οὗτος ἔλω ἕταρ, γάτος ἄργυρον οὐλος.
 ἕλος ὃς ἴω οἶκτος, καὶ μελιχὴ ἔρατεινή.
 οὐδατα πείνπερ ἔχῃν τάδε φροτόηonos κτ' γαῖαν
 δειρὴ ἀγορῆ, μακάρων ἀγορῆ κατ' ὄλυμπον,
 οἷα φιλαίνθερος, καὶ ἡμέων κῆδος ἔχουσα,
 τοιάδ' ἀδημονέουσα παλίσυτον εἰσιναβαντα
 φερὸς βασιλῆα θεάνδρον ἐπ' οὐρανὸν ἄσρα φέροντα
 οἶκτρα κινουμένη μυθήσατο, καὶ φροσέειπεν.
 ὦνα πάτερ θνητῶν, καὶ ἀθανάτων πολυόλβων,
 πάς ἐπ' κουρίζει, καὶ ὀλίζων ἔπλετ' ἀδελφῆ
 ἡμέτερη, μαςοὶ δ' ἔπω βλάσησε φροσινεῖς,
 οὐδέ τι πω τυτθὴ δυνάταμ τὰ νεόγν' ἀπτάλλειν
 τέκνα σέθεν, τάπερ αὐτὸς ἐγλήνησας λόγῳ ἀγνῆς
 ἀτρεκίης, μάλα δ' ὠμὰ λίπες ἄπονόσφι λιαθεῖς
 αὐτὸς ἀκηδήσας. πῆς μαῖώσατο ὠδασαῖς
 ἀρτήνονον φύτλιω κομέων ἀταλόφρονα σέιο
 ἄλλος ἀνήρ; ἄ τήνγε πάτερ οἶκτερε τάλαμα,
 ὄφρα κ' ὄπρ' ἐσάτω δξαμπερὸς δῦσος ἔσα.
 τῆρ' δ' αἴων μομφιῶν μεδέων ἔπλησε γάλακτος
 τοῖς δε τροφείοις θείου, ἀγέλη τε παρέχε θεουδεῖ
 κηδεμόνας γεραροὶ, καὶ ἀργύπνοις ποιμηδίας ἄμφω,
 οἷά τε φροὸς σήθει τῆς γύμφης ἤρμωσε μαςοὶ.
 τοιγαρ' ἐπεί τοῖς δ' ἔσχε, Γυνὴ ἄπερ ἕδατόεσσα
 ἡδηπου γεγαῖα μετ' ἄσμασιν δίχετάαταμ
 μητέρατ' εἰτεκνον, καὶ δὴ πόλιν ἔμμεν ἔρυμνιῶ.
 αὐτῆ ἐγὼ, φάτο, τείχος, ἐμείο δὲ τύρσιες ἀκραί
 μαςοὶ ἀειδαλέες. σάκκα φροδέλυμα δὲ τούτων
 μυρία ἤρτηνται, καὶ πασσαγίη μμεχαρμέων.
 εἰ δ' ἄγε νιῶ θηλέων ζάθεον γάλα νηπιάχοισιν
 παῖδες ἀμέλγωμμεν σῶμασι βλίττοντες ἄπασοι,

Quantum totus erat plenū uber, lacq; merū ipse,
 Qui miseratio totus erat, dulcedoq; totus.
 Haec prius in terris quā gigneret vbera nostra
 Mater, in excelsis superumpia concio Diuum,
 Vt pote amans hominū, ac nostri studiosa, fauensq;
 Talia moerenti promebat mente reuerso
 Stellantis cali in sedis hominique, Deoque
 Ex animo queribunda precans pro gente relicta.
 Rex hominū, superumq; Pater pie morte carentū,
 Cara adolescit adhuc, germanaq; nostra pusilla st,
 Vbera produxit nondum lactantia prolem,
 Nec nutrire potest infantis paruola natos,
 Nempe tuos, quos ipse Sator verbo genuisti
 Veridico praesens, mox crudos deseruisti
 Securus miseros abiens, nutrire recentem
 Quis poterit stirpē amplectens, partusq; tenellos
 Alme tuos? Ah magne Pater miseresce tuorum,
 Donec firmentur perfecto robore adulti.
 His ergo auditis placida Rex aure querelis,
 Hos nutritores diuino lacte refer sit,
 Atq; pio tribuit pastores, atq; magistros
 Esse gregi, ad pectus velut addens vbera sponse.
 Quare hos iā nacta, vt mammis matrona decēter
 Compta suis, perlaeta canit, iactatq; beatam
 Se prole effectam, munitamq; insuper urbem.
 Ipsa ego, ait, murus, sunt propugnacula nostrae
 Florentes mammae, dependent mille frequentes
 Ex hisce clypei, cuncta armatura potentum.
 Ergo agite exhausti lac depromamus ab hisce
 Vberibus pusi sacris auido ore trahentes

ὄφρ' ἀπὸ ἀλλώμεθα, καὶ ἡβώωμεν ἔδωδ' ἢ
 νεκταρέης σοφίης ζείδωρον πνεῦμα λαβόντες.
 οὐδὲ γὰρ οὐ μιν ὕδον τὰ ποτ' ἔδατα ταῦτα δαίης.
 ἀλλ' ἄγ' ἐπεὶ μαςοὺ ὑμνήκαμεν ἱεροδολεῖς,
 ἤδη παρὶ λαμπήρου πηλοιστὸν μυστικὸν εἰπεῖν
 ἀδοκίμων κατέναντι δὲ λαμπερῆς ἀθανάτου.
 καὶ γὰρ κ' κλεινὴ ἱερῆς μὲν κληδόνισιν ἄμφω
 κλητότε λαμπήρου μεγάλου πατριάρχου θεοῦ
 τά γε κλυεῖν δῆλον σωεχῶς κ' νύκτα καὶ ἡμάρ
 λαμποκίμοις. λαμπὴν γλαφυρῶς γὰρ χῆμα ξίπεζος
 πᾶς τις ἔφω καλῶς γε τετυγμένος, αὐτὰρ ὑπερθεῖ
 τοῖο φέρει καυλὸς δαΐδος τηλέσκοπον ἀγγέλου
 ὑψιτέρῃ κορυφῇ ταλαηκεί, ὄφρ' ὅτι δῶμα
 αἰθεροποι νυκτὸς σέλας ἀθρήσωσι κίοντες.
 οὕτω ἀπονοδοφόροι μεγάλου θεοῦ οἶδε φαεινοὶ
 ἀλακῆσι τριδύμοισιν ἑριδόμενοι, ἅτε πᾶσιν,
 πᾶσιν ἐπερχομένοις παρὸς πῖσιν φέγγος ἔδειξαν
 χεῖρσιν ὅπλιχθονίοισι παναξικῆς, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 παρὸς ἀειχλύετλῳ ὑπάτου γόνον οὐρανίδαο.
 παρῶτα γὰρ ἐργασίη τιλαυγίη πῖσιν ἄεξον,
 ἐδὲ λὸν ἀνακτα σφέων μιμύμενοι, ὅσε καὶ αὐτὸς
 ἤρξατο μὲν ποιεῖν, μετέπειτα δὲ λῶσα παρειωεῖν.
 δούτερον αὖ πῖσωοι κηρύματος ἀγλαοφώνε
 βροτητῆ ἑριγδύπῳ χεῖρσιν πάντεσσιν ἀεῖπον
 ἔθνεσι, καὶ λαοῖς ξυὺ δόγμασιν ἰδυτενέσσιν,
 ἀσεροσῆ δὲ ξίτον θεοδινεῖ παμφανοώντων
 θαυμασίων, ἅπερ αὐτοὶ ἐποίηον ἐξαέφηναν
 πᾶσι μέγα σωτήρα δυηπαδέων ἀνθερόπων.
 ἄμφω δ' οὐδ' ὀσίῳ αὐλλῷ τριασαῖς χαρίτεσσιν
 ταῦσι δ' ἀέξισαν, λαμπροὶ ζαθέοισιν λόγισιν,
 ἔργμα-

Sydereum, quo quisq; cibo crescimus opimo.
 Nectarea sophia, vitali flamine capto.
 Numquã etenim hac niueo cernas defecta liquore
 Nũc agedũ mammas postquã celebrauimus almas,
 De candelabris quid sacrum dicere oportet,
 Ante Deum lucent, qua iugiter immortalem.
 Quippe Dei testes in sacris vocibus ambo
 Candelabra cluere micantia nocte, dieque
 Ante Deũ magnũ manifestò constat vtrumque.
 Nam candelabri confit pede triplice forma,
 Si ratione fabra confiat, at illius altus
 Fert scapus faculam longè, lateq; micantem
 Vertice sublimi, qua lumen cernere possit
 Quisq; domum remeat, si pergat nocte silenti.
 Sic duo Legati pacis pia dona ferentes
 Hi fulti triplici virtute, velut pede trino,
 Cunctis præpandunt fidei subeuntibus arcem
 Christũ alnum lumen nostrũ Dominũq; Deũq;
 Æternam prolem caelestis Patris amatam.
 Nam vita radiante fidem prius augmine donant,
 Regis ad exemplum laudabile, qui quoq; & ipse
 A factis coepit, mox est præclara locutus.
 Deinde rudimentis freti, lituq; sonantis
 Eloquij Christum declarant omnibus æquè
 Gentibus, ac populis, decretaq; recta recludunt.
 Deniq; vibrato diuino fulgure longè
 Admirabilium factorum prodigiorum,
 Saluatorem hominũ referare, ac pandere pergunt.
 Ambo igitur sanctam trinis his dotibus aulam
 Amplificauerunt, clari sermone nitenti,

Sed

ἔργμασι λαμπρότερίτ' ἐρικυδέσιν, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον
 θαύμασιν ἐκπαυλοῖ, τέρασίτ' ὅπως εἰκνυμένοισιν.
 φράζο δ' οἷα φλέγη πέτερος μέγας, ἀμφὶ πλατείας
 φησὶ, νόσοις ἀνδρας, καὶ πῆμασιν ἐξέφεροντο
 λωβητοῦς χαλεποῖσιν ὅτι σιβάδασι χαμύνας,
 ὄφρα κ' ὀπισκιάσῃ πέτερου σκιῇ ἀδενέοντας,
 καὶ τάχ' ἀπιλλάσονται νόσων, κηδέων τε ἕκαστος,
 ὡπὶ ὀπιψάσῃ τ' ἴχνος χερσὸς ἠγαθέοιο.
 φράζο δ' ὡς σιμιθὸν σφετέρως σπείξατο πρᾶσιν,
 ὅσε πύλης φράσεν ἠὲ ἐκείθ' ὅπως ἐίκτης,
 ἀλλόμυρον τ' ἀπέδειξε, καὶ ὄφρημεῦντα κατ' ἄσασιν.
 φράζο δ' ὡς Γυναικα βιάσατο δορκάδα νεκρῶν,
 καὶ ῥ' οἰκτοῖς ἀπέδωκεν ὄχλοις οἰκτῆρμονα χριστῶν.
 εὐτέμιν ἀχρῦμυρα σὺ ὀδυρμοῖς ἀμφεχρῆθησιν
 χῆραι δ' εἰκνυμυρα τὰ χητόνια δορκὰς ἐποίει,
 ὄφρα μὴ σφὶν ἔλω ζωῖς ἐναρίθμιος οὔσα.
 φράζο δ' ὡς ἔρρασε λελυμένον ἄψια πάντα,
 ἀνείαν ερωμνῆ κατακέκρυον, ὡς μετεπᾶν.
 ἀνεία σέγ' ἴηται ἰσοῦς. ὄρρασε θᾶσον.
 ὄρρασε, μὴδ' ἐπὶ κείσο. τάφος δ' ἔλε πάντας ὀφθῆντας,
 χερσὶν ἀνδύαζόν τε, καὶ ὀρθῶν πίσιν ἄροντο.
 ὡς δέ ποτ' ἀβραμίδας πηγῶν ἰσοίχου ἄχραντον
 ἐκ πέτρης κατ' ἔρημον ἄλης, καὶ οἰζύος ἀνῆς
 τειρομυροῖσι θεός, πὸς φέγγος ἀφθονον ὀλκόν
 ἐκ πέτερου μεγάλου ἐξήγαγῃ, ὅστις ἀφεργῆ
 κόσμον ὅλον κατέλαμψε φαινωῖς πίσιος αὐγάης.
 ταῖς δὲ θαυγαίαις νεῦ πᾶσα χεῖρ ἀμύρασφ.
 ἀθανάτου σερωῆσιν ὅλη φερί λάμπεται αἶα.
 δέκκο καὶ πάλου μῦθος ἄχραντον ἴσον ἀέλλη
 ἀψιρῆ πρεσβύτης ὀλλῶ ξαφερῶν τε, καὶ ὕρῶν,

Sed mage conspicui vitæque, & moribus almis,
 Deniq; mirificis portentis splendidiores.
 Aspice quã magnus flagret Petrus, undiq; morbis
 Adflictos, inquit, varijs, & clade ferebant
 Tabifica in vicos tegetes super, atq; grabatos,
 Ut quemquam illorum Petri contingeret umbra,
 Et lue continuo pulsa reualesceret omni,
 Cuicumq; ingruerent vestigia corporis almi
 Aduorte ut scaurum prauis fultum malè plantis,
 Ante fores templi qui capta se stipe alebat,
 Ostendit salientem, & laudes rite canentem.
 Contemplare quoq; ut Dorcas sit reddita vitæ
 Pristinæ ope illius, misera & pia præstita turba.
 Quando ipsum circum vidua fudere gementes,
 Atq; ostendentes tunicas, quas fecerat ipsa
 Dorcas adhuc viuens sibi consociata, comesque.
 Cerne itidem ut miserum solidauit cuncta solutū
 Membra thoro Aeneam recubantem talia fatus.
 Aenea te sanet Ihesus. surge repente.
 Surge age, ne decumbe, viros stupor hocce uidentis
 Occupat, & Christū celebratque, fidēq; receptat.
 Ceu quondã Hebrais fontem reclusit abundum
 Ex petra adflictis errore, laboreq; longo
 Per deserta Deus, sic tractum luminis ampli
 Ex magno Petro produxit, quo tenebrosum
 Mundum inlustravit fidei splendoribus almis.
 His sacris radijs nunc tellus tota refulget.
 Fulgure diuino terra perfunditur orbis.
 Aduorte & Pauli feruorem turbinis instar
 Velocis, penetrantis humum, pariterq; profundū.

γυμνοῖσι σφαικέλοις, καὶ λύμας ὄξειλαόντες,
 καὶ φθιμύροισι βροτοῖς ζωῆς φάος αὐτῆς ἄγοντες,
 ψόδο φαίειν τε θείων σηκοῦ βάλλοντες ἔραζε,
 καὶ χθονὸς ὄρυπέδδιο καταγωγὰ ζόντες ἀλωῶν
 πᾶσαν ἀειζήλοισ ἀμύρυσμασιν οὐρανοδ εἰκτοῖς.
 ὧκα δέει παῦλος, καὶ μύθων ἀλκί πεποιθὼς
 παύτα πῶσι λβει κνέφατ εἰλυμῆρα πυκνὰ
 νύκτα κακῶν λύων, καὶ ψυχῶν ἀχλιῶν αἰδὼν,
 οἷα πάρος χρισμοφθὸς ἐδέσπισε διὰ σιβύλλη
 ἀμφ' αὐτῆ δελφοῖς ἐνὶ παμπυλάεσσι γαῖωσα.
 εἶδεν ἐκαί περ ἔσσει γὰρ αὐτὸν μηκέτι φεῦτα
 ἐν θνητοῖσι νόω πολυφράδμοι, καὶ πλάκα γάης
 πᾶσαν ἐπερχόμενον νοεθεῖς ἀκῆσι φερόφαντον,
 τοῖο δ' ἐκκῆτὶ μιν αὐτὸν ἐφήμισεν ἀστέρα δῖον,
 ἧν τετόρον ζώων μορφῶν, καὶ χῆμα φέροντα,
 καὶ θαναοῖς γλαύσσητα, καὶ εἰς τέλος ἀεναίοιο
 ἀγῆνος τανύοντα βροτῆν ἕσθ' ἀμπλακιάων
 ἀρνὸς ἀμωμήτου σφαχθέντος τὸννομα σεπτόν.
 ἐν τῷσδεσσι δὲ πᾶσιν ὁδ' ἐπλέτο κείνος ἀεισδύς,
 ὅς τῶν γαῦρος ἀεῖρε καὶ χρεῖσοιο τένοντα,
 αὐτὸς ἐκὼν μετέπειτα πῶν χρεῖσοιο κοπήναι
 κάμψε καταφρῶνεις θαναηοῖ φασγαίου ἀκμῆ,
 καὶ φρεθῆκε σφαγαῖσιν, ἅτ' ἀμνὸς, λαίμων ἀμεμφῆ,
 οὐδ' ὄκησε θανεῖν τῆ δ' εἶνεκα, τὸν σάφα οἶδεν
 εἶ ζῶειν μὲν πότμον ἀεικέα, καὶ βασιλεύειν.
 ὧδε δ' ἔγχετο φερόμον μεγαλήτορα, τλήμονι θυμῶν
 ὅς τῶσσι πολέμοις, καὶ νείκεα παντοδαποῖσιν
 ἔθνεσι μῦνἀμνὸς πῶν πίσιος ἐκτολύπδισεν,
 ὥσε θριαμβεῦσαι ῥώμην δέξασθ' ἀνάσσαν.
 δέκτο δ' ἀεθ λαφόρον δαίφρον δέσποινα πολίων

Pellentis macies foedas, pestesq; nocentes,
 Morteq; sopitis lumen vitale ferentis,
 Diraq; falsorum vertentis fana Deorum,
 Atq; serenantis latos telluris opacae
 Conspicuis campos radijs caeli arce reductis.
 Festinat Paulus, sermonum & robore fretus
 Omnia conlustrat densa caligine tecta,
 Pellit noctem animis, atq; atras discutit umbras.
 Ceu quondam de ipso praedixit prouida vates
 Profata Delphorum dumosa in rupe Sibylla,
 Nondum quippe ortum iam viderat exoriturum
 Inter mortalis praesago pectore, & omnis
 Lustrantem terras sacro vibramine clarum.
 Quapropter nitidam stellam ipsum nominavit,
 Quatuor instar habere, & formam miram animantum,
 Fulgentem Danais, & metam in perpetuis
 Extendentem hominum pro culpis labe carentis
 Agni macerati sanctum, ac venerabile nomen.
 Inter cuncta istaec, est Heros nobilis ille,
 Qui quas ceruices contra Christum extulit audax,
 Idem pro Christo mox pronas sponte reflectens
 Subiecit gladij rigido mucrone recidi,
 Et iugulum hostili velut agnus praebuit ensi;
 Nec dubitavit obire suo pro Rege benigno,
 Viuere post mortem quem norat, & imperitare,
 Sic factum, ut princeps non expugnabilis iste,
 Qui toleranti animo tot praelia, bellaq; sacra
 Gentibus in cunctis augusta pro fide obiuit,
 Adciperet Romae palmam, laetumq; triumphum.
 Roma hunc terrarum Regina exceptit ouantem.

ἀσὸν ἑὸν, φερομένων πάντων κρατερώτατον ἄλλων,
 ἀσὸν ἀεὶ δύσαντα τροπαίου χοῖσιν ἀέθλους
 νηίδμοις κτ' γλῶ τε, καὶ ἠερεῖδα πόντον.
 σέψε τε μάρτυρίου σεφάω πμαλφεί κόρσι
 λυορέης τε χάλει, καὶ νικέων ἀγλαοδόξων.
 τὸ μὲν γὰρ κώδειαν ἀπέθρεσκ ἀρταμος ὠμός,
 ὅς τὸτ' ἀναξ ῥώμης φρυμνήσιον λυιόχουσι,
 εἶνεκ' ἀληθείης, τὴν οὐ σθένει ἐχθρὸς ἀκίειν,
 καὶ κρυεσθιο μέγροιο, τὸν ἠέρος ἀξυγέτοιο
 σὺ πάτρω ποταίοντα μετ' ἀρσιον ἐκβαλεν εἰς γλῶ.
 φάντοδ' ἔβεν κέβλιον, ὅτε δήμος ἀνὸς ἀεραξεν
 τῷνομα τείς χειροῦ φωνῆσαι σεμιόν ἰησοῦ
 τῇ παξίω φωνῇ, τὸ ζῶν ὄγ' ἔτ' ἀνὸ ἀεῖδε,
 καὶ τε δὲ σῶματος φέρει ἐνδέξ. ἢ χίτ' ἀνοῖξα
 δευρομνηθεῖσαν ξεῖς πίδακας ὑδάτος ἀγνε
 πηλοῦ ἀπὸ τειασοῖς πηδήμασιν ἀΐξασαν,
 ὡς δ' εἶξα τειραφῆτ' αὔξεν θεῖον, ἠδὲ γεραίρειν.
 δευρῆς δ' ἀρπτόμου φεῶτον γλέρος, αἴμα δ' ἔπειτα
 ἔρρει δαφλέως, ἔφυρε τόπερ εἶμα φονῆος.
 ἄλλοι δ' αὐτ' εἶπον ῥόον ἀργυρον δ' ἐξέμερ οἶον.
 ἀγγλι δ' ἀθύσασουσα δι' αἰθέρος ὄρυάλοιο
 λάμφεν ἀείζηλος, καὶ ἀδέσφατος, αὐτὰρ αὐτμιλῶ
 ἠερος κταμύροιο θυάδεα χεῖς τὸ σῶμα.
 ἀμβροσίης δ' ὁδμῆς πᾶσι τ' ἀνὸ ἀμφίτ' ὄδωδε.
 τῷ μὲν παύλου χεῖρ' ἀθλητῶ τελοῦ πῆ.
 λαοσεβεί δ' ἠεροῖ νεῶν θαητὸν ἔδειμαν
 ὀπλόπεροι, τῷ γ' οὐπ' θρώπερον ἄλλον ἴδιο.
 οὐδ' ἴδρυμα χεῖρ' βροτήη ποτ' ἀρσον ἐτύχη.
 λείφανα δ' ἐν τούτῳ θέσαν ἰεῖα λάρνακι χευσῆ.
 ἐνθα τελεσφορίω πανδήμιον ἤματι κείνω

Vt ciuem, ac procerem superantem viribus omnis,
 Innumeris clarum spolijs, amplisq; trophaeis.
 Per terram partis, perq; humida carula ponti,
 Et Ducis euinxit viridanti tempora sero
 Martyrij tantae virtutis, & indolis ergo.
 Huius enim teter laniò caput abscidit alnum,
 Qui Romae rector tum clauum forte tenebat,
 Ob verum Christi cultum, quem audire nequibat,
 Atq; magi interitum, quem vasto de aere in imã
 Cum Petro abiicit terram sublime volantem.
 Proditur ut lictor secuit caput ipsius atrox,
 Id Christi clamasse disertè nomen Ihesu
 Ter patrio sermone, pio quod semper in ore,
 Cordeq; gestabat uiuens, reserasseq; ibidem
 Treis liquidos fontis sectum, laticesq; perennis
 Exsiliens triplici saltu de corpore trunco,
 Quo Dei adorasse trinum iubar insinuaret.
 At caesa cernice prius lac, postea sanguis
 Fluxit, carnificis quo tineta est lana cruenti.
 Porro alij perhibent solum album exisse fluorem.
 Exsiluitq; micans cali per caerula mirum,
 Conspicuumq; iubar, corpusq; emisit odorem
 Occisi Herois diuinum nectar olentem.
 Qui latè habauit sudum per inane volutus.
 Haec finis Pauli pugilis sublimis in orbe.
 Heroi at culto populis posuere minores
 Templum admirandum, quo non augustius ullum,
 Nec talis manufacta in nostro uisitur orbi
 Machina, & ossa Ducis clausere hic aurea in arca.
 Et sollemne sacrum populariter instituere,
Nempe

εἶσαν εορτάζοντες ἐπίσιον, ὧς λίπεν αὐγὰς
 ἠελίοιο θεῖς φαιδρὸν ποτὶ δῶμα μετελθὼν.
 οὐδὲ καταβρέξω σιγῇ πέτεροιο φερίσου
 μῦρτύριον τηλαυγές, ἐπεὶ μέγα κῦδος ἀνακτι
 τέτο φέρει μακάροιν, ὅς μιν κῦδ' ἤνε δι' αὐτῆ,
 καὶ τε πρὸς ἀδελφίω λῶξιν λάβειν. ἦλθεν ὁ φρέσβει
 ἐκ σείνης κατόπιν σίμωνος τερθρέος ἀνῆ,
 ὃς ῥώμιω περφοδῆς συγερῆ δ' ἀπὸ λαὸν ἀπαντα
 πλάξεν γῆς τέχνη, καὶ χερσὸν σέυε μεγαίροιν
 ἠγεμόνος περφοδῆς περρημῶς ἀργαλέοιο,
 ὃς τ' αὐτὸν φιλέεσκε, καὶ ἐν περφοδοῖσιν ἐτήμα.
 φάσκε δ' ἐωυτὸν ἔμην δ' ὑάμιν τ', ἀλλήλῳ τε θεοῖο,
 καὶ καλὰ πάντα δ' ὑάμιν ὅτεω βούλοιο ἀδελφείν,
 μακρίδιόν τε βίον, καὶ ἀνακτορείης κέρτος ἀπύ,
 καὶ ἠκίω ἀγέροχον, ἰδ' ἰμερῆ εἶσαν ὑγείαν.
 τέτον δ' οὖν πέτερος μεδέπων μετεκίαθε ῥώμιω
 ἔασυμῶς, ἀγέλιω θεοπειθέα μήτη πλανήση
 τὴν νεαλῆ, καὶ χερσὸν ἐκ κλήροιο βάλῃσι.
 σεῦτο δ' εἰς φθιμῶς ἐπαοιδῆς ἀνδρας ἐγείρω,
 ἀρρήκτους τε πέδας λῦσαι, καὶ δεσμὰ μόροιο.
 καὶ τότε ἀπ' ὀπατριδῶν σωέβη θανέειν πινὰ κῦρον
 οὐλομῶς ἰερωτος ὁμάμονα κάσαρος ὄντα.
 περφοδοῖσιν δ' οὖν τόνδε παλίσυτον εἶξ' αἶδαο
 ζωρησαι σίμων, καὶ χέτλιος οὐκ ἐδ' ὑάμιν.
 περφοδοῖσιν ὁ πέτερος ἀποπνύσαντα σαῶσαι
 ἰεστήσι λιταῖς ὄνομα χερσοῖο καλέσας
 κοῦρον περφοδοῖσιν, καὶ ἀνέψυχωσε θανόντα,
 μητέρι πενταλέη τε παλίμπνοον ἐγνυάλιξεν.
 καὶ τότε δὴ σίμων κακομήχαρος ἠγαθέοιο
 ἦτ' ἄμιν πέτερου χαλεπαίων τ' ἀγαλῶν τε.

Nempe die victor qua liquit lumina Solis ;
 Atq̄, hilarem summi migravit Regis in aulam.
 Sed neq̄, transferim Petri præsigne silenter
 Martyriū, superū quando hoc decus addidit ingēs
 Reçtori, creuit qui hunc insignire per ipsum,
 Caelestem ad requiemq̄, adsumere. Venit ab oris
 Hic senior Syriae Simonis ponè secutus
 Terga magi, Romam qui peruertebat iniquis
 Artibus anticipans, & Christum arcebat ab ipsā
 Vrbe fauore trucis peruorso Regis abutens,
 Qui unicè amabat eum, primoresq̄, inter habebat.
 Quippe Dei aiebat virtutem se esse supremi,
 Et bona cui vellet largirier omnia posse,
 Extentoq̄, aeni spatio, regnoq̄, potiri,
 Et vita incolumi, palmae & splendore superbo.
 Hunc ergo insectans Petrus properauit ad urbem,
 Ne Domino addictum fallax seduceret agmen,
 Atq̄, sua Regem sorte exturbaret Inunctum :
 Quin etiam extinctis spondebat carmine vitam
 Reddere posse viris, nexusq̄, resolvere mortis.
 Tum de patricijs defungi forte Neronis
 Quendā adolescentē de sanguine contigit ortum.
 Hunc igitur uapidus rediuuium educere ab Orco
 Conatur Simon, nec proficit impius hilum,
 Petrus itē exanimē tum demū expergere ephēbiū
 Adgreditur precibusque pijs, & nomine Ihesu
 Loetali è somno, subitoq̄, animauit eundem,
 Et maestae matri spirantem reddidit illum.
 Tum vero Simon indignans, inq̄, gemiscens
 Improbis à Petro superari, & vincier almo.

Vorsari

εἶπε μέγ' ὀχθήσας δήμου κατεναντία παντός .
 μηκέτ' ἔπειτα θέλειν θνητοῖσι σωέσιος ἔμμεν ,
 βούλεσθαι τε πόλιν φεραλιπεῖν, τὴν φεράσθην ἔρυτο .
 οὐδ' ὑβριν, λάβλω τε φέρειν ἀνδρῶν γαλιλαίων .
 εὐτο δ' ἀποπτάσθαι ποτὶ οὐρανὸν ἀσεβείῃα,
 οἷάπερ ὑψιπέτης ταυσιπέτερος ἀετὸς ὄρνις .
 καὶ δ' ἦμαρ διέειπε κεκεμμένον ὄχλον ἀγείρον ,
 τὰ μετανας δύνει εἰς οὐρανὸν ἠθέλειν ὄρυμν .
 καὶ τότε σὺ λαοῖς ἀναβάς ταρπήιον ἄκρην
 ἤρξατο πωτάσθαι κούφαις πτερυγασιν ἀεθρῆς
 ἐκ πάγου ὑψιλόφοιο. τάφος δ' ἔλεν ἀνδρα ἕκαστον .
 καὶ τότε πῆς εἶπεσκεν ἰδὼν φερός πλησίον ἄλλον .
 οὐποτε τοιοῦτον χεῖρὸς τέρας αὐτὸς ἔοργη .
 θείης τοῦτ' ἀλκής καὶ στόματος ὑψιφορείσθαι .
 ἀχρῦμνος δὲ πέτερος κάμψεν γόνυ χεῖρας ὀρεγνύς ,
 οὐκ οἶος δ' ἄμα τὰ καὶ παῦλος πιστὸς ἐταῖρος ,
 ὄρυβίλω τε θεὸν κάλειον. μὴ τέτλαδι σάτερ
 ἀνθρώπων μέγα, τὸνδε μεταρσίον ἀγωρεῖσθαι
 ὄρυβάτλω τε λήνα σὺ ἀρχεῖ πίστις ἀγνής .
 τοιοτέχνω ἀλίωσον, αἴλω τε κόλουσον ἀγαθῆ ,
 μὴ λαὸν παρεόντα, καὶ οὐ παρεόντ' ἀπάφοιτο,
 εἰς ἀπήεντος πεσέτω κόλποιο κυλισθῆς,
 μηδὲ θάνη, λιτόμεσθα, πρὶν ἀν βασιλείαν ἰδοῖσθαι
 ὧνα τελῶ, καὶ κῦδος ἀοίδιμον αὐξόμμεν σὺ .
 ὡς ἄρ' ἔφη, φλογὸς ἄρμα κέδασεν ἀεροπόπτην
 τὴ δ' ὄχη πυρέσασα, καὶ ἐφωρῶν ἔξε χάμαζε,
 οἷα κεραινωθέντα βροτὸν φρησῆρι πυρωσῶ
 φερός ἔσπον, σκελέων τετρασμέμον ὄσέα πάντα .
 ἐκ δ' ἐαγείς σφουεῶ μίμνει ἀχρῆιον ἄχθος ἀβέρης .
 εἰ πολλὸν δὲ μετὰξὺ κατ' ἀκροτόμου πῆσε κρημνῆ
αὐτὸς

Vorſari ulterius ſe nolle Quiritibus inter
 Mortalis, dixit, nec terris velle morari,
 Et quam ſeruabat ſe ſe urbem linquere velle.
 Haud Galileoram iam ferre opprobria poſſe,
 Velleq; dicebat ſtellantia templa ſubire,
 Haud ſecus atq; ales præpes pernixe volatu.
 Indixitq; diem certum cum plebe vocata,
 Qua migrare volebat in aetheris aurea tecta.
 Tum vero inſcenſo Tarpeio colle frequenti
 Cum populo, leuibus coepit volitare leuatus
 Et tumulo pennis, cuncti ſtupuerunt tuentes,
 Tum quidam ad ſtatis ſtupidi dixerunt propinquos;
 Haud quaquam Chriſtus factum umquam tale patrauit,
 Non opus humanum ſublimi corpore ferri.
 Anxius at Petrus palmas ad ſydera ſupplex
 Tollit, & vnanimis Paulus, fidusq; ſodalis,
 Præualidumq; Deum vocitant. Ne magne Redemptor
 Hoc facinus patiare, leuis volitare per auras
 Hoc monſtrum magicum cum probro religionis:
 Huius frange dolos, conatumq; impedi inanem,
 Ne caluat populum, qui ſpectat, & audiet abſens:
 Aërio cadat, Alme, ſinu reuolutus ad ima.
 Nec tamen intereat penitus prius ille, tuum Rex
 Quam videat regnum ſurgens, columenq; coruſcens.
 Sic fatuus, currum diſcerpſit in aere vectum
 Flammineum feruens oratio, præcipitemq;
 Fulmine ceu tactum mortalem truſit ad ima
 Impurum, iacuitq; eliſis cruribus illic.
 Sic fractus ſuras terræ ſit inutile pondus.
 Haud ita poſt multo ſcopuli ſe è vertice iecit

αὐτὸς ἐκὼν δι' ὀνειδος ἀδημονέων, καὶ ἀλύων
 ἄλσῃ ἐπ' ἀεικίας σπιτερῶ, αἶδος δὲ κατῆλθεν.
 ὣδε παλαμναῖος σίμων θάνεν. αὐτὰρ ἀχδύων
 τῆτο ἰέρον καῖσαρ, καὶ ὀδυρόμμος πῶε κῆρι
 ἀνδρὸς ἀτεμβόμμος, τὸν ἴσον φαέεσσι φίλιπεν,
 μάσδωε ποροχαλῶ χειροῦ κήρυκα οὐλέσασα.
 καὶ τε τελοῦταῖον πέτρον σαυροῦδῃ ἀνώγη,
 ἀντίτυπον μίμημα φιλαγτάτου εἰο ἀνακτος.
 καὶ κεφαλλῶ τμηθῆναι ἀμεμφέος ἄμμιγα παύλου.
 οὐ πῶεπε γδ ῥώμης κλεινὸν γεγαῶτα πολίτην
 ἀνδρά πια κτανέεδῃ ἀεικελίω πνι πότμω.
 σαυροῦ δ' οὖν μετων οὐκ ὄρδιος ἤθελε πέτρος
 σαυροῦδῃ, δοῦλον βοδῶν οὐκ ἄξιον εἶναι
 σαυρῶ ἀνυφοῦδῃ, κα. δάπερ μέγας ὄρχαμος αὐτῆ.
 ἀιδόμμος δ' ἀήτισε κέρη ποτὶ τ' οὔδας ὀεῖδῃ,
 καὶ πόδας εἰς κορυφῶν νύειν σαυροῖο παγχύτος.
 οἶδε γδ ἐκ χθαμαλοῦ τάχον βροτὸν οὐρανόφικεν.
 μιμείδῃ μὲρ ἐγώσε διδάσκαλε, φισί, πόθησα,
 ἀλλ' οὐ τὰ σαυρῶ γ' ὄρδοσαδὸν ἀμωρεῖσθα.
 ὑψηλὸς σύγ' αἰεὶ, καὶ ἐπήροος, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 ἰδνωθεῖς ποροκάρλιος ἐπ' οὔδει θνητὸς ἀλιτερὸς
 κάμφθῃω ἐσπόμενος ποροσασόρω, ὅσις ἐχει μφθῃ
 ἐδει ἀλιζάνων θεοεἰκλον εἰο ποροσσωπον.
 κατῆτου παάτες γηνώμμοι ἐκμιμείδῃ
 οἰκτερὸν πῶμα δοκεῦμμερ ἔπιχθόνιοι ταχύποτμοι
 μητέρος ἡμετέρης ὑπὸ γούνασι πεπτηῶτες.
 τῶια δὲ παρειπὼν κεφαλλῶ κορυφαῖος ἀμύμων
 πιλνάμμος νεάτω, πόδας ἀπήεντι κρεαίω,
 δὲ λογιώντε θεόν, καὶ συσαὺς ἰερα μῆλα
 χεῖ θεῖ ψυχῶ ἰφθίμῃω ἤκον ἐς ἀφθῆω

Sponte ignominiam se se angens perpeti acerbam,
 In nemore Aricia viridi, barathrumq; petiuit.
 Hoc pacto interijt Simon vaser. At tulit aegre
 Tale Nero Caesar factum, grauiterq; gemiscens
 Amisisse virum, quem tamquam lumina amabat,
 Ansam quaerebat praecones perdere Christi.
 Suffigiq; Petrum tandem iubet in cruce sacra,
 Regis ad exemplum, quem toto pectore amabat,
 Praecidiq; caput Pauli venerabilis vnà.
 Quippe nefas fuerat praeclarū occūbere quēquā,
 Aut perimi ciuem Romanum morte inhonestā.
 Ergo crucem Petrus subiens pendere recusat
 Rectus, proclamans seruum minimè fore dignum,
 Qui crucifigatur rectus Domini eius ad instar.
 Id veritus spectare caput petit ipse deorsum,
 Et crucis in summum uestigia vergere culmen.
 Norat enim ex humili citius quemq; alta subire.
 Te sectari aueo Doctōr bone, teque imitari,
 Sed dierectus, ait, caueo tui ad instar obire.
 Tu semper sublimis, & altus, verū ego nequam
 Huic mortalis humo curuatus semper inhaesi
 Cernuus, ac pronus, patrem primū vsque secutus.
 Qui caeleste solum peccans os tor sit ad imum.
 Atq; adeò tristem terrestria saecula videmur
 Huncce sequi casum, quom nascimur, atq; ruinam,
 Labentes nostrā subter genua agra parentis,
 Talia praefatus capite ima Praesul inherens
 In trabe humum versus, pedibusq; in uertice fixis,
 Conlaudansq; Deum, pecudesq; ex corde sacratas
 Olli commendans, sanctis submisit in athram

ἐκ μελέων ζαθέων μὴ ὀμήγειν ἑραγιῶνων .
 ἔπιπτο δ' εἰς ἀγνὸς χειροῦ ἑπιφιλίτου ἀγροσιῶν,
 τὸν ποθέεσκον ἀεὶ, καὶ τὸν ποθὲν κῆρι φίλησεν .
 οὕτω μὲν δίοποι γαίης ἐρικυδέες ἄμφω
 φθαρτὸν ἀκχεασίῳ μετηλλάξαι τ' αἰῶνα
 ταῦτά τ' ἄπλειῶνι, καὶ ἡμαρ, ἡ δὲ τυράνῳ .
 τοὶ μὲν πότμον ἔφανθεν ἅμ' εἴμασι παμφανόωσι
 ἐνδοξοὶ χεῖρ' ἀλλήλων δὲ χεῖρ' ἔχοντες
 βειδέμενοι λαμφοῖς ἀναδήμασι διαδαλέοισιν,
 οἷα θελαμβύσοντες ἀγοὶ νικηφόροι ἄστυ
 εἰσελθεῖν ῥώμης πολιόχοι, ἡ δὲ ὄπτιουροι .
 ἦτοι πῶγ' ἄμφω πόλιος ἔκτασθε πέφανται .
 ταῦτα δ' ἀρειοπάγρου βουληφόρος, ἡ δὲ δεωθὸς
 Ἰσῶρ μῦρτυρέει, ταπερ ἔννεπον, οἷα παρρεσῶς
 εἰς καθηγητῆρι φιλαπάτω ἀἴεν ὀμαρτῆρ' .
 ταῦτα δὲ πάντ' ἐχθρόντο πόλει ὄπι κοιρανεούση
 ἐθνέων παρταῖων, ἴν' ὅπου κρείττος ἡγεμονῆες
 δερὸν ἐνυαλίῳσι δορυκτυποὶ ἔργμασιν ἔχον,
 ἐνθάδε πάταρχοι ἱερότατοι εἰς τέλος εἰσι .
 τῶσιν ἐλὼ ῥώμην, πᾶσαν τε ῥυστάατο χόρην
 ἀρέσεων χολιῶν, καὶ δυσυχῶν πολυκηδέων .
 ὑμεῖς δ' ἀεθλοφόροι μεγαλωνύμων, ἡ δὲ νομῆε
 τῆρ' ἱερόν πορθέατων, καὶ ἐπαύλιος ἡγαθέοιο,
 χαίρετε σὺν μακάρεσσι δεμπερὲς ἀθανάτοισιν,
 σὺν τε θεῷ, καὶ μῆσιν ἐμεῦ δὲ παντὸς ἔχοιτε
 δεασάμενοι ζῶντες τε θεοδέα, ἡ δὲ γαλαλιεύ .

E membris animam superum ad consortia lata.
 Ter cari emicuit veneranda in brachia Christi,
 Quem summè expetijt semper, summèq; cupiuit.
 Sic Domini terrae rutilo splendore corusci
 Hanc vitam fragilem mutarunt perpes in acuis
 Vno eodemq; anno, die eadem, vnoq; tyranno.
 Qui mox purpureis sunt visi in vestibus ambo
 Post obitum manibus iunctis, multisq; coronis
 Ornati nitidis, varioq; anademate compii
 More triumphantum victorum incedere in urbem
 Romam praesidium fidum, ac tutela futuri.
 Quippe extra occisi sunt hi pomoeria Sancti,
 Et quidem Areopagi censor probus, atq; senator
 Adserit haec testis, qua dixi, nempe magistro
 Qui comes adsiduus fuerat, sectator & acer.
 Hac autè in cunctis dominantis gentibus urbe.
 Facta fuere, Duces ut ubi tenuere profani
 Armisonis regnum pugnis, belliq; tumultu,
 Hic patriæ patres sacri dominantur in aeuum,
 Qui Romam tueantur, & oppida subdita Romæ,
 Et prauas sectas, atq; infortunia pellant.
 At vos Signiferi pollentes nomine claro,
 Custodes sacrarum ouium, caulaq; beatæ,
 Cum superis gaudete perenniter incorruptis,
 Cumq; Deo, memoresq; mei estote benigni,
 Atq; piam vitam mihi, & impetrate quietam.

ἄλλος τις ὕμνος εἰς θεῖον παῦλον ταρσέα δάπσολον,
 μέγαν χειροῦ ἀθλητῆ, καὶ κόσμου φωστῆρα λαμπερόν.
 νυῦ δέχνησθε καὶ ἄλλο φίλοι μελιτερπές ἄεισμα,
 παύλου ὃ κηρύσσει θεασεσίας ἀρετάς.

σροφ. α. κωλ. ιε.

Νάριθμοι πότνια πίσις
 ἀγαυοὶ
 κάρτος ἀρρηκτον τεὸν δέϊξαν
 δυνάσιν
 τε φεράγμασιν, ἀγορέας τε
 παῖδες ἀνάσσα σέθεν.

καὶ γὰρ μέγας ἀστυφέλικτον,
 λῆμάτ' ἐκπαυλον τὸ τεὸν
 ἰδοῖς ἐνσαξας ἰοῖς
 μάτερ ἀριστοῦκε.
 ἤν' πολέας στρατὸς εἶδεν
 δουλοσύναν φεσφυγὸν
 πόντον περάσας δι' ἐρυθρον
 ἴχθυεσιν αὐαλέοις
 παρ' ἡλαῖν ἄπειρον, αἶ
 δῶκεν ὑψιστος θεὸς
 διήρατον δάλλοισαν οἰκῆν.

ἀντισρ. κωλ. ιε.

πολύ πλεῦνες δ' αὐτ' ἐγγύοντο φανέντος
 ἐν βροτῶις σωτήρος αἰώνων μεγάλου,
 γόνος πατρὸς οὐρανόδαο,

Typographus ad Lectorem.

Vt nequid, quod ad laudem huius Sanctissimi Apostoli pertineat, non intelligatur, hunc hymnum lyricum in latinum ad verbum vertendum curauimus, vt & hi qui græcè nesciunt, aliquod emolumentum, ac fructum inde percipiant.

Strophe.

Numeri ò venerāda fides illustres
 filij tui
 Tuam irruptam potentiam ostenderunt, atq; virtutem
 Factis, animisque,
 O Regina.

Quippe robur in concussum,
 Admirandumq; sensum tuum
 Proprijs instillasti natis,
 Optimæ prolis mater,
 Quorum complures exercitus ille vidit,
 Qui seruitutem euasit,
 Perrexitq; per mare rubrum
 Siccis vestigijs
 In formosam continentem, quam
 Dedit eis supremus Deus
 Amoenam, florentemq; ad habitandum.

Antistrophe.

Multo plures uero postmodū nati sunt apparente
 Inter mortales Salvatore saculorum magno,
 Filio celestis patris,

Quem

τὸν τέως παρθένος ἀδ-
 μῆς ἐν σολύμοισιν ἐναύλοισι.
 τῆνδ' μὲν ἄλλοι μέρτυρες ἀ-
 ξεκίας πῖσοι κλέοντα,
 περδόμενοι μέλεα
 ἀργαλέας ἀμυχῆσιν,
 ἀΐθομῶτε πνεῖ.
 ἄλλοι καλὰ μινεία τεύξασθαι
 ἀράξεσιν, ἠδὲ λόγους.
 πᾶσι δ' οὐλύμπου δόμοι
 χρύσειοι τιλαυγέσιν
 ἔσεμμόοις ὄρμοις ἀείθλων.

ἔπωδ. κώλ. ιδ'.

ἐν δ' ἀθλοφόροις μάλ' ἀείζαλος φλέγῃ
 τοῖς δ' ἀθ' ἑωσφόρος ἀΐθων,
 ταστέος παύλοιο μῆπης,
 σὸν ποκ' ἔπικτε καλὸν
 πᾶνδα μάτηρ κλεινοτάτα
 ὡδ' ἀκύνου χόμασιν.
 εἶδε γὰρ πῶ παγκρατῆς τεὸν
 τόσον ἀμφανεστένος ἄλ-
 λος ἀνὴρ, οὐ δ' αὖ γυνὴ,
 οὐ φαν' θείαν τε, καὶ οὐρανίαν
 τᾶς βαθυτέρου χρονοῦς ἐν γυάλοισιν
 πᾶσα τεκμάρει χυθείς
 τᾶς γ' ἀρετῶν κορυφαῖς,
 ὡς θάλλος σεμνὸν σέο παύλος ἀμύμων,

ερωφ. β'. κώλ. ιε'.

θεράπων χειροῦ μέγας. ἀλλ' ἀμάχημα
 ἐργμαίων καλῶν ἀγακλειτὰ τῆμια,

Quem peperit virgo nulli domita
 In Solymorum mapalijs
 Quorum quidem alij testes
 Veritatis fideles celebrantur
 Populati membra
 Immanibus laniatibus,
 Ardentiq; igne,
 Alij innumerabilia honesta gesserunt
 Factis atq; dictis.
 Omnibus autem Olympi domicilia
 Aurea longè fulgentibus his
 Sunt pramium redimitis monilibus.

Epod.

Porro inter palmiferos hosce pugiles admodum in-
 Ceu lucifer ardens, (signis fulget,
 Tarsensis mens Pauli
 Quem olim peperit formosum
 Puerum mater praeclarissima
 Apud Cydni fluenta,
 Neq; enim umquam tuum prae potens
 Robur tantopere declaravit alter
 Vir, nec item mulier,
 Nec indolem diuinam, atq; caelestem
 Quispiã in telluris oris fufus lato sinu pradita,
 Tantum indicat
 Virtutum fastigijs,
 Quantum tuũ venerabile germẽ Paulus egregius,
Stroph.

Christi cultor magnus; sed tu ò beata
 Honestorum operum auspex praeclara

θεοῖο θερμομας εἰς ἔρανα,
 ἱερμῶ κελαδ εἶν
 νῦ μοι κλέος ἐρανόμακας
 τὲ δε παρσάης, λίτομαι,
 παλάμα γδ σὺ τε ἄ δάλ
 λων φρασὶν ἀγαθείς
 εἰς χάριν ἤλθῃ ἀνακτός,
 ὅσε φανείς κατ' ὁδὸν
 αὐγὰς ἀπινόσφισιν ὄσων
 οἶ, ἵνα φέγγος ἴδῃ
 ἀδὺ θαιπτόν δεῖ
 τὲ πρὶν ἐκιδύσας νέφους
 ἀγνωσίας ψυχροφθόροιο.

αἰτίσρ. κάλ. ἰε.

ὅτε γδ χθονὸς μόλῃ ἀθεα σωτήρ
 ὄρυκόλπου λύτερον ἀνθρόποις θανάτου
 φέρον ἀκεσίμβροτον οἰκτεροῖς,
 δὴ τόκα θεῖος ἀναξ
 ὄξεῖλετο ἱερὸν ὄμιλον,
 τοὺς ποπισάζων γλυκερὸν
 ἐπέων νέκταρ διδάξῃ
 θεασεσίω σόματι,
 πέμψέτ' ἐπ' ἀκείλα φῦλα,
 ἀφθορείαν βιοτᾶς
 καρυσέμδρ, ἀέναόν τε
 κῦδος ἀνακτορείας.
 τᾶς ἀλαθείας δ' ὁδὸν,
 καὶ θεόκτιστον γέρας
 ἔπω τόκ' ἔγνω παῦλος ἠβῶν.

*Dei pronuba amabilis .
Cupienti celebrare
Nunc mihi huius sublime decus ,
Vt faueas precor ,
Tua enim ope, consilioq; florens
Sensibus diuinis
In gratiam peruenit Regis ,
Qui ei apparens in via
Oculorum lumina ademit ,
Vti lucem videret
Suauem, mirabilemq; Dei
Emersus ex pristina nebula
Ignorantia, animis pernitiōsa.*

Antistr.

*Quando enim ad terra sinuosa descendit habita-
Redemptionē hominibus mortis (cula Saluator
Ferens salutiferam miserandis ,
Tum vero diuinus Rex
Delegit pulcrum coetum,
Quos instillando dulce
Verborum nectar docuit
Sacrato ore,
Delegauitq; ad ignotas nationes ,
Vt in corruptionem vitæ
Perennemq; regni gloriam
Praedicarent.
At veritatis viam
Diuinitusq; conditum munus
Nondum tum norat Paulus pubescens*

ἔπωδ. κώλ. ιδ'.

ἀλλ' ὡς ἀν' ὄλυμπον ἔβα πατρὸς δόμον
 μουνογενῆς θεὸς υἱὸς
 ἀγκομίζων σαῦπτον ἀρχαῖς
 ὠγύγιον σφετέρας
 γήρηναν ἐκλύσας βροτῶν
 αἶδα λυγρῶν πυλῶν,
 πημάτων τ' αἰνῶν ὀλέθρου,
 τῶμος ἀζήτῳ ζαυδρῆ
 ὁμοκλᾶ ρήξασοει
 ἀλαὸν πλάξας ἐκάλεισε κέαρ.
 ἔνθα δ' εἰς αὐτὰν κυανάντυχος αἴθερος,
 οἶκον ὀλβισον θεοῦ,
 τὸν ταχπειδὲ ἄγων
 ἐπιδιδάσκησεν θεολαμπέα δόξαν.

στροφ. γ'. κώλ. ιε'.

σοφίας μυστήριά τ' ἔνθα κρήσας
 αὐθις εἰς ἔδας παρηῆκεν γηγυρέων
 βροτῶν πολυδαίδαλον ἔδραν,
 ἄγγελον ὀρθὸν ἀλα-
 θείας σιβαρότατον ἔρκος,
 οὐρανῷ μύσαν ὑπάτων,
 χείματος κάρυκα θείας,
 χρύσειον ἄγχος ἀπαν-
 τεσι βεβυσμύμον ἐσλοῖς,
 θάλασσαν ὠκύβελος
 φοινικορόδοισι τε θαλῶς
 ἀνθεσιν ἀβρογῶν ἔαρ,
 ρεῖθρον ἀμβλύζον πόμα
 θεῖον ἀμφύχρον κέαρ

Epod.

*At postquã ad Olympũ conscendit Patris domũ
Unigenitus Deus filius,
Ut caperet sceptrum propriũ
Antiquum imperij,
Humano genere liberato
Ab Orci tristibus portis,
Et grauibus exitij cladibus,
Tum iuuenem ferocem
Increpatione valida audaciam frangente,
Corde cacum percellens euocauit,
Atq; ad aulam caruleo conuexo nitentis atheris,
Domum beatissimam Dei,
Citò credentem ducens
Edocuit gloriam diuino fulgore micantem*

Stroph.

*Diuinisq; mysterijs sapientia oraculo traditis,
Rursum ad solum ipsum destinauit terrigenarũ
Hominum dadalam sedem.
Nuncium rectum veritatis,
Validissimum propugnaculum,
Cali mystam summum,
Diuina praconem gratia,
Aureum vas cunctis
Refertum bonis.
A Deo vibratum velox telum.
Puniceis rosis vernans
Molle ver.
Fluentum manans potum
Diuinum recreans cor*

Θνατῆρ, θεόφθογον θεωράταν.

αἰτίερ. κώλ. ιε΄.

χέλυ νυῦ τῶσον σ' ἐδέλομι γλυέδης
 δια φωνάεσαν, ὡς ἀπ' πᾶσι σάφα
 λέγοιμεν ὅσ' αἴουσε καλά,
 χ' ὀπόσα λυγρὰ πάθει
 ψυχᾷ ταλασίφρονι μοχθέων,
 ἔντε γὰρ, πόντου τε πλακί
 πάλιν εἰς θνατοῦ θεωπεμφθεῖς
 ἐρανόφοιτος ἀνήρ.

Τοῖς δ' ἐπέτειλεν αἰέθλοις

ὣ θεράποντι σοφῶ

ὑψίθερονος ὑψιμέδοντος

ἕως ἀνάκτος ἀνάξ

ὡς καταγάζων νέον

ἀφθίτου ζωᾶς φάος

πότμου βίαν λύσαντ' ἀτειρή.

ἔπωδ. κώλ. ιδ΄.

ἦτοι ποθέων ὄγ' ἐφειτμας κεινέμεν

κεάντορος ἀθανάτιο,

φανέμεν πάντεσι λαοῖς

δῶρα θεοπεπέα,

φάρμακον ζωαρκῆς ἀδου-

κῆος ἄτας ἄρξάτο.

ἄμβροτον θάλλοισαν ἄβαν,

ἀπλέτου τ' ὄλβον χείματος.

τὰ πατῆρ πειθανίω

νεῦσεν ἐκ θεότας γλυεᾷ παλαχᾶς.

καλλιπέην δὲ φεάζει ἀγάλματα φροῦδα,

καὶ θεὸν ζῶντ' ἀμφέπειν.

Mortalium, diuino loquum doctorem.

Antistr.

*Chely dia nunc tantum te velim fieri
 Sonoram, ut omnibus clarè
 Dicere possemus quaecumq; gessit honesta,
 Et quæ acerba pertulit
 Animo tolerante laborans.
 Inq; terrae, & ponti plaga.
 Rursus ad mortales emissus
 Caelinagus vir.
 Haec illi mandauit certamina
 Suo sapienti famulo
 In superis regnantis celso throno nixus
 Filius Regis Rex,
 Ut illuminans nouum
 Incorruptae vitae lumen
 Violentiam mortis destrueret indomitam.*

Epod.

*Cum ergo cuperet hic mandata peragere
 Regis immortalis,
 Manifestare cunctis populis
 Augusta Dei dona,
 Orsus est, vitale remedium
 Scilicet amarae cladis,
 Perpetuoq; florentem iuuentam,
 Et immensas diuitias gratiae.
 Quae Pater obedienti, atq; morigeræ
 Annuit generationi à prima rerum origine.
 Deserere autem iubebat futilia simulacra,
 Et Deum viuentem colere.*

Innu-

μυρία δ' ἀγάθος
ἔθνε' ἀγγέλων τάδε νίαςέλο κᾶρυξ.

σποφ. δ'. κώλ. ιέ.

τίδ' ἀναγείδῃ σόμα πάντα διύμιο,
ὄσα φῦλα κραιωνός ἀνθρώπων ἀθέωσ
μετῆλθε, καὶ ἄσα λαῶν
δέσπελα δῶρα φέρον
δύαγγελος ἱεροφάντας;
πῆς δὲ κινδύοις ἐνέποι,
καμάτων τ' ὄναθρον ἰδρω;
πρωτα δάμασκε πὸς
τῆσρατὸς ἀγάσαιτ' ὄμφαν
δέσπιν, ἔπειτα πόλις
δύδείλος ἀβραμιδαίων.
οὐδὲ κίλισαν ἑαῖ
πρωσφιλῆ μακύτριν
ταρσον ἀμειρεβοαῖ,
εἰ δ' ἄστυ πειράνας ἀγαυόν.

ἀντίστρ. κώλ. ιέ.

τόκα δ' ἄζεδῃ θεὸν ἀγὲν ἐόντα
τᾶς ἀλικλύσιο κύπερου πείσε γόνους,
ἔπεισε δὲ τλαπολέμοιο
νᾶσον ὄμοῦ τρίπολιν.
ἐκ δ' ἀργεὸς αὐτὸς ἀγαδῆ
σεῦσιν ἀνήσας δαναῖ
πόλιος δύτφαμον ἤραπ.
ἀρραβίας δὲ μολῶν
φέγγρος ἀλαδὲς ἀνοιγμ
ἐνδαπίοισι βροτοῖς.
δυσαρθέρον ὄξ ἐφέσιοσ

Innumerasq; admirandus
Denunciando talia peragrabat gentes praeco.
Stroph.

Quodnam vero os enarrare queat omnes,
Quas pernix accesserit puincias impiorū hominū
Populorumq; oppida, carentium Deo,
Diuina dona ferens,
Fausaq; nuncia sacer interpret?
Quis itidem pericula explicet,
Laborumq; honestorum sudorem?
Primum o Damasce tuus
Exercitus huius sacram vocem admiratus est,
Deinde sublimis,
Ciuitas Abramidarum,
Neq; Cilissam Tarson
Altricem dilectam
Sua destituit voce,
Nec urbem Pirenes illustrem.

Antiſtr.

Tum vero uenerari Deum semper uigentem
Mari perfusa Cypri per suasit prolem,
Per suasit quoq; Tlepolemi insulam,
Tribus urbibus insignem.
Idemq; ex Argo eiecit impudicam,
Ciuitate Danai, pristinis sedibus euertens,
Infamemq; Iunonem.
Arrabiasq; profectus
Patefecit verum lumen
Hominibus indigenis.
Improbam Virginem ex Epheso

HH

Ve-

ἀγροτέραν ἔλασεν
 σὺν βελέμοις ἀρτιμιν.
 καὶ κέρως σαυσιμβρότω
 ἐν κρησὶ παῖδ' αἰσώσεν αὐδ' ἄ,
 ἐπιδ. κώλ. ιδ'.
 πατρὸς δὲ θεῶν μερόπων ρυτῆρ' ἀγνόν
 νάσσε φερέσθιον ἰόν.
 καὶ σύρις ξυώσεν ἄλκαρ
 λάγαλέοιο μόρου.
 οὐδὲ μωσοῖς ἀγγελίας
 λίπε φαίδραϊ ἀμμόρις.
 ἐδὲ ξῶας χαλκοχαρμάς.
 Τυτῆκίς λυδῶν πόλιος
 χρυσέω γλώσσας ξίφει
 εἶλε, φοινίκων τε κλυτὰς ἀγοράς.
 τοῖς δ' ἄμ' ἐλλαίων κ' ἰκόμπων ἔλεγχεν,
 τῆρ' ἔρεχθῆος γόνων,
 ἀλεμέτου σοφίας,
 τοῖς φρόνιν δείξας παναλαθεία διὰ.
 σροφ. ε. κώλ. ιε'.
 χείρις θείας δ' ἐπὶ πολλὰ ἔκυρσαν
 δύκλεις νᾶσσι πόνω φωτὸς ζαθέου.
 ἐλαμόφυτος μυτυλάννα,
 καὶ σάμος, ἠδὲ ξοφὸς
 λυγδων πάρος, δίκτυμυρὰ τε
 χαλκίς, ἀγηνάτ' ἀγλαῖ,
 σαλαμίς, δ' ἄλός θ' ἀλιπλήξ.
 εἰς πύματόν τε δέναρ
 μέσφα, καὶ ἄκρεα γάδεια
 ἔντισιν ἑρανίοις

Venatricem depulit

Cum suis spiculis Dianam.

Tum Saturni filium apud Cretas

Homines collustrante voce euanidū reddidit, &

Epod.

(aboleuit .

Dei vero patris filiū, mortaliū liberatorē sanctum

Introduxit ad eos vitam ferentem.

Quin Syris communicauit

Amaræ mortis remedium .

Negꝫ Mysos nunciꝫ lati

Reliquit expertes .

Nec Troas armis gaudentes.

Tunc etiam Lydorum vrbes

Aureo lingua gladio

Cepit, Phoenicumꝫ claras cateruas,

Pariter etiã cū his Græcorum fastum coarguit,

Atꝫ Erechthei filiorum,

Inanis sapientia,

Postquã scilicet eis ostendit veram prudentiam.

Stroph.

Diuinam gratiam præterea multa adeptæ sunt

Nobiles insula labore huius diuini viri,

Oleis consita Mitylæna,

Et Samus, atꝫ alitrix

Marmorum Paros, beneꝫ culta

Eubœa, Aeginaꝫ clara,

Salamis quoꝫ, & maris fluctibus uerberata Delos.

Ad extremam quoꝫ oram

Vsqꝫ, & ultimos Gades

Cum armis caelestibus

λαζείαν ἐπέηγετ' ἀμαρῶν
 δύστειον, ἢ δ' ἀδεμιν,
 καὶ καταλλάξας θεῶ
 τῶν δὲ δαίμων ἄσσα
 ῥώμαν ἀνάσσαν νίσασετ' αὐτίς.

ἀντίφρ. κώλ. ιέ.

βραχὺς ἀνθρώπων λόγος ἐντὶ διελθεῖν
 ὅσα ῥωμαίων ἕκατ' ὀρυδαίνεων
 πονήσατο καρτερὸς ἄκμων,
 ὅσα τ' ἄλαστα πάθει
 σωπῆριον ὄλβον ὑφαίνων
 καρτεράχμιας ἀγμέσιν,
 ἀδετῶν εἰδωλα κῆφα,
 παῖτε σέβασμ' ἀσεβείας,
 τὸν βασιλῆα θεάνδρον,
 οὐρανιδᾶν ῥύτανιν
 χριστὸν μέγαν ὀλβιοδώτα
 πᾶσι περὶς κελαδέων.
 ὅς θ' ἰσθ' θνατῶν θανάτων
 λοιγὸν ἀλαλκεβαριῶ
 τῆ πατρὸς υἱοῖς θεῖς κρατίσου
 ἔπωδ. κώλ. ιδ'.

πιστοὺς μερόπων. τὶ δὲ τὸν λαοασόου
 πείρας δπόστολον ἀκρον
 εἰς θεῶ σαθμοῦ πόροδσεν,
 οὐρανίον τε γάνος,
 ἀμπνοᾶν μόχθων μαλερῶν,
 σεφαίων τ' ὄξάρετον
 ἀντ' ἀμιγλᾶν καλλινίκων
 κόσμον ἀνυδῆς σὺν ἀτει-

*Ad cultum properavit abolendum
Impium, atq; nefandum,
Hisce demum Deo conciliatis
Populorum oppidis,
Ad Reginam Romam rursus tetendit,*

Antiſtr.

*Brevis eſt humanus ſermo ea percurrere cuncta,
Quaecumq; præpotentum Romanorū cauſa
Laborando patrauit fortis incus.
Et qua moleſta pertulit,
Dum ſalutares opes pararet
Bellipotentibus Ducibus,
Leuiaq; ſimulacra antiquaret,
Et omnem cultum impium.
Regem Deiuirum,
Cælitum præſidem,
Chriſtum magnum beatitudinis datorem
Cunctis clarè prædicando,
Qui pro mortalibus moriens
Exitium graue propulit.
Optimiq; Patris fecit filios*

Epod.

*Fideles homines. Quis vero ſoſpitalem populis
Finis Apoſtolum ſummum
Ad Dei manſiones tranſmiſit,
Caeleſtemq; latitiam,
Vt illuſtrium laborum reſpirationem,
Coronarumq; eximium,
Pro honeſtis decertationibus
Ornamentum caperet cum perenni*

Gloria

ρεῖ δόξας φέγγει.

Τουτάκις ῥώμας κρατερεῖς βασιλίδες
 ἰὼ ἀπηνής, φοίνιος, ἀγνός, ἀποφράς .

κῆνος ὠμόφρον δράκων

λαιμοτόμῳ ξίφει

διαγῆς παύλου δέκερσε κάρλων ,

σποφ. κώλ. ιε΄.

καὶ ἀρίσταθλον θέτο μῦρτυρα θείας

τόν δ' ἀλαθείας ἔροπαῖρον θυγατρὸς

θιοῖο, μεγακλείϊ φωνᾷ

ταῖ περ ἄεισεν αἰεῖ,

καὶ μιν σέβεν, ἠδὲ φίλασεν .

δέσφατον δ' ἰὼ που τὸν ἀρι-

στά κάρπισον, πῶρό μιν τε

φέρτατον ἀνεαδᾶν

χεῖν ἀρετᾶν τὰ βραβεῖα

ματεροπόλει πολίων .

ἔ δὴ καὶ ἀνάκτορον ἱερὸν

τόϋξαν ἀνάκτες ἄκρον .

τῆ περ ἀὼς κάλλιον

ἐκ αὐτῶν ἀφ' ἑγγυῆς ἴδοι .

χρυσάορος δ' ἦραος ὄστρα

ἀντίστρ. κώλ. ιε΄.

τό δ' ἔχθ, ψυχὰν λάχεν οὐρανὸς οὐρίς.

ἐνθα δὴ τᾶν ἀγκυῶν, πλάγᾶν καμπα-

δεων τ' ἄκος οὐρες ἀμυμφές,

ταῖς ὑπὲρ ἐνόματος

χεισοῦ δεδαῖγμῆρος ἦστα .

ἐνθα μὰν καὶ γιοπεδᾶν

συφειλᾶν, εἰρκτᾶν τ' ἐρεμναῖ,

Gloria lumine.

Tum fortis Roma erat Rex

Immitis, cruentus, grauis, execrabilis.

Ille crudelis Draco

Ense scindente guttur

Sacratum Pauli caput amputauit.

Stoph.

Et optimum posuit testem diuina

Hunc veritatis trophais insignem, filia

Dei, praclara voce

Quam semper cecinit,

Eamq̄ coluit, atq̄ dilexit.

Statutum quippe erat apud Deum

Optimatem fortissimum, Ducemq̄

Prastantissimum Aeneadarum

Obtinere uirtutum praemia

In matre urbium ciuitate.

Vbi etiam regale templum

Reges extruxere sacri.

Quo nullum pulcrius Aurora

Splendido lumine conspicua cernit.

Auratoq̄ ense insignis herois ossa

Antistr.

Hoc habet, animam sortitum est latum caelum,

Vbi scilicet verberum, plagarumq̄ laboriosarum

Medicinam inuenisti optimam,

Quibus pro nomine

Christi laniatus fuisti.

Vbi sane & compedum

Rigidarum, carcerumq̄ obscurorum,

Ango-

θρονοῦ τ' ὀδωῶν,
 εἰναλίων τε κλυδώνων,
 τηλεπόρον τ' ἀτραπῶν
 τέτρες μύροικε ἀμυβαῖ.

Τῶα δ' ἀμυχαναῖ
 ἠδὲ λωβαῖ δυσχερῶν
 καὶ δεῖ ἔτλας μωρία
 πμάορος χειροῖο δόξας.

ἔπωδ. κώλ. ιδ'.

ἤμαθ' δι' ἔροτα φερσίωη διαπότου,

καὶ σέβας ἱερόπμον,
 εἰς ἀνάγητον μέλαθρον

ταρτάρον ἀργαλέου
 βᾶμνυ ἀφ' ἑσέφρον ἔδελες
 ἀγαπάνορ λαγέτα.

πῦρ ὅπα θνατῶν πονηρῶν
 ζαφλεγές δάπτει φραπίδας.

τύ δ' ἔχαρες μάλλον ἄ-

χρισί δεινοῖς, καὶ κακόταπίβίου,

ἢ ἐχλιδάς, ἀβερσουάμς τε οἱ ἄλλοι.

ἤπερ οἱ νικαφόροι

χρυσόδετοις σέφεσιν.

τωσάδ' ἀσπασὸς πόθος ἔιδαν ἦτορ.

σροφ. ἢ. κώλ. ιε'.

σὲ θεὸς Τρασοῖς δ' ἀπόροισι παλαίειν

κεῖνε παντάρχας, ὅπως γ' ὀδαιορία

φανῆ σέο πᾶσι βροτῶσιν,

ὥσπερ δαῶσι κλέος

λαμπερῶν, σεφάνωμά τε νίκας

ἐπι κήσεσθ' βλακίας

Angorumq; cum feris depugnantium,
Marinarumq; tempestatum,
Prolixarumq; viarum,
Reperisti gratam remunerationem.
Talium enim angustiarum,
Aerumnarumq; arduarum
Molestias tulisti innumeras
Christi gloria assertor & vindex.

Epod.

Quippe qui propter blandum domini amorem,
Sacrosanctamq; religionem
In lumine cassam domum
Duri tartari
Libenter ire velles
Generose populorum ductor
Vbi mortalium improborum ignis
Ardens praeordia deuorat.
Tu autem gaudebas potius
Doloribus grauibus, & afflictione vita,
Quam delicijs, ac voluptatibus aly.
Quam victores
Auro plexis corollis.
Tam suauae desiderium tuum accenderat cor.

Stroph.

Te Deus omnium Princeps tantis cum difficulta-
Decreuit, ut strenuitates tuas tibus consiliari
Omnibus ostenderet mortalibus.
Vti sciant gloriam splendidam,
Coronamq; victoria
Non vllum adepturum ignauia,

πινά, ρασώνων τ' ἀερηοῖς,
 ἀλλὰ πόνοισιν κλυτὰς
 τλαμοσυίας ἀλεγεινοῖς.
 ἐπερτεροπαῖς δὲ μόνον,
 εἰδ' αὖ σ' ὀάροισι ὠδραίνεῖν
 ἐθνεσι πάσῃ θεός,
 ἀλλὰ τλαθύμω βίω,
 καλλικαρποῖς τ' ἔργμασιν,
 σαθμαν' ἰν' ἄλλοι ταῖν δ' ἔχουσιν.

ἀντίστροφ. κώλ. ιε΄.

μάκαρ ὦ θεῶν ὑποφᾶτα λιπαυροῖς
 χαῖρε φῶς κόσμου μέγα, μνα σὴρ βιοτᾶς
 βροτοῖσι χαμαὶ γυῖεσσιν,
 τᾶν νόσος, εἰδ' ἐλυγρὸν
 γῆρας κατὰ λυμέδρ οἶδον.
 παντ' ὀφείλει σωζομένηων
 χθαμαλὰν βόσποιντ' ἀφ' ἔραν
 φῦλα τὴν ἀμερίων.
 πᾶσι γ' ἔφρασας ἀμῖν
 ἀπος ἐς ἐρέανιον
 ζωαρκέα οἶμον ἄχρισαν.
 νῦν γε μὰν τόγε δρῶν
 ἐνθεοῖσι χράμμασιν
 ἐπὶ κἀμνεις, καλλιπέες
 ὡς νέκταρος νασμοῖς τὰ κόσμω.

ἔπωδ. κώλ. ιδ΄.

νῦν δὴ λίτομά σε θεοῦ νοῦ ὠρδὺ μνηῖ
 σαῖς θεμέδρ ἱλεον δίχαῖς,
 φέγγος εἰράνας τ' ὀπάσασα,
 αἰσχίαν τε φίλαν,

Otiōq; inertī,
 Sed laboribus inclytæ
 Patientiæ anxij.
 Nec vero cohortationibus tantū,
 Nec item colloquijs ad commonendas
 Gentes te destinavit Deus,
 Sed toleranti vita,
 Operibusq; pulchro fructu refertis,
 Vt ceteri hanc ipsam normam teneant.

Antistro.

O diuinarum rerum felix interpres luce carentis
 Salue lumē mūdi magnū, qui in memoriā redigis
 Mortalibus ex humo natis, (vitam
 Quam nec morbus, nec tristis
 Senectus labefactare nouit.
 Vniuersa tibi saluandorum,
 Quæ iamam terram depascuntur,
 Debent nationes hominum.
 Nobis siquidem omnibus ostendisti
 Ad caelestem celsitudinem
 Vitalem viam ducentem.
 Nunc etiam hoc idem facere
 Tuis diuinis litteris
 Haud quaquam desinis, quas nobis
 Tamquam nectaris latices reliquisti.

Epod.

Nunc vero obsecro te, ut Dei mitem mentem
 Tuis precibus reddas propitiam,
 Præbeat ut lumen pacis,
 Placidamq; quietem.

Δουαυνοῖσιν ἡδ ῥοδοῖσιν
 κρυόεσας συμφορᾶς
 δύσμοροι δὴ τεινόμεθα.
 οὐδὲν φαιδρὰ δὴ ἰάσασθαι
 μὲν χιμῶδ' ἀγειον,
 χ' αἴτην αἰ βούλοιο χάριν κομισαί.
 πᾶν ἀένεις ἔργον πίσιμος βασιλῆϊ
 παλαδενεὶ χριστῶ σέθεν.
 πάντα ἡδ ἀνδρα τίει,
 ὅς κε νιν πμᾶν θεὸν ὄντα γέγαθεν.

*Procellosis enim fluctibus
Horrenda calamitatis
Iamdū miseri quatimur.
Latam tranquillitatem
Post feram tempestatem,
Et quācumq; aliam volueris gratiā cōferre potes.
Omne opus vales tuo fretus rege
Omnipotente Christo.
Is enim quemuis hominem honorat,
Quicūq; ipsum gaudet Deum existentiē uenerari.*

 TYPOGRAPHVS AD LECTOREM.

Hæc pauca carmina quæ sequuntur, & si non sint sacra, haud tamen indigna uisa sunt quæ edantur, cum ob eorum varietatem ac leporem, non ingrata fore lectori arbitremur.

 ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΑΣΤΗΡ.

Ἡ ὑπόθεσις τῆ παρῶντος εἰδυλλίου περὶ τῆς ἔπαυσης,
εἶπω ἐγκάμιον ἀρχιμανδρίτου πινός Ἐξαρέτου
ὀνομαζομένου ἀστέρος, Διὸ καὶ τὸ ποίημα τοῦ ἀστέρος
ὑπεγράφεται. οἱ δὲ διαλεχόμενοι ἀλλήλοισι εἰς δά-
φνις, καὶ σεβίνας, περιλογίζει δὲ σεβίνας.

Ἀφνις ὁ γυναιῶς, καὶ ἐνὶ κναμοῖσι σεβίνας
ἄσβινων γεγαῶς πολὺ δάφνιδι πινός
ἑταῖρος
κνινομακῶν βοτὰ καλὰ κατ' ὄρεα μα-
καρὰ νόμδον.

ἄμφω τῶν γ' ἤτις θαλερὰ νεοθαλείς ἀκμά.
ἄμφω σερίσδεν τε, καὶ δὴ δεδαῶτε μελίσδεν.
τὸν δάε μὲν κλειῶ μολπαῖν μὲν γίγαριον αἰεῖδεν
τὸν δ' ἐν ὄρεσι δονεῖν Γλαφυρὰν σέριγα μέγας πᾶν.
περὶ τὸν δ' ὦν περὶ ἑταῖρον ἰδὼν εἶπεσσι σεβίνας.
τίπτ' ἄμμες φίλε δάφνι καθήμεθον ἐνθάδ' ἀεργῶ,
δρυμὸς ὅπα χλοερὸς πολυδιψμον ἕδος ἀλάικων
νῶϊν ἀελλοπέδων ἀρχῶ χρυσωγέος ἵππων
εὐδιερεῖς πετάλοισι ἐριθαλέα θῶκον ἔρεψεν;
ἐνθάδε

ἐνθάδε δ' αἰγείρον καλά δένδρεα αἰθέρι κύρει,
 καὶ δρυὲς ὑψικομοί, καὶ σαφνέων δὴ θαλῆς ἄλλος.
 ἐνθάδε καλλιναῶ κρένας ἀλέκτεινοι ὕδαρ
 ὄξ' αἴθερον μυιαροῖο κατειβόμβρον κελαρύσσει,
 ἄθια ναϊάδων τ' ἀρδεὶ κτ' δάσκιον ὕλαν,
 τῶ πάρα θυμᾶρες ποτὶ τ' ὠνδίων ἐψίασθ'.

Δάφ.

ἄρα γε λῆς ἀμᾶς τὸν περατόντα νομήων,
 ἀμόνη ἀνητῆρα, λοχμῶν ἀγρευλον ἐπόπιαν,
 αἰδυβίαις δονάκειας κερφύνα πάντα χειρίειν;
 τὸν γε μὲν ὄξ' αὐτῆς ποταμείβω δάφνης ἐβώτας,
 ἐπὶ τῆνον τὰν δηῶ, ἔπει πολὺ λῶτον ἐπὶ
 μουσάων ἰεραῖς σεμνὸν δόμην αἰδέρα πνοῶσι,

Σειβ.

πάντα πρὸς ἀγρόβωτον ὅς περ ἄν ἄσιν ἐρῶσθω
 ἄθλον αἰοιδάων θέμελος σύριγχα λιγῆαι,
 εἰδὲ θεὸς νίκασσι, ἔπει θεῶ ἔπι χερῶν,
 τῆνομα δ' ἰὺ ἀσῆρ πεφιλαμῆος ἀθανάτοισιν,
 κ' ἠγὼ τᾶν μωσᾶν καπτρὸν σῶμα ποιμνία τῆνον
 ἦδεα περικτὰν μέγ' ὑπέειρον ἠδὲ μελικτὰν,
 μαλονόμοις πολύθετον, ἀκαδέσι τ' ἀονίδεσσιν,
 ἀλλ' ἄγε ὡς τὴ θέλεις, καί τοι πλέον δῶδε θυμῶ,
 αἰδέα φθιγγομῆω μελέων κερπῖδα βάλωμες
 ποιμνικῶν, μολπᾶς τε σωάμονες ἀγλαοφάνω
 ἐνθάδ' ὑπαὶ σκίραϊς ὀροδαμνίσιν ἀρχόμεθα: (δαφ.
 πρᾶτος δ' ὦν τὴ καλὰν φίλος ἀμβάλω, ἄ θέμις, ἄ
 ὡς φάτο σιωδέμενος, τόχ' ὁ βώτας ἀρξάτω δάφνης.

Δάφ.

μῶσαι μναμοσύας λιωδῶμπος ἀγλαὰ τέκνα
 ἀσέρα τὸν χειρίεντα πλέον φαίωι ἀγαπῶντι.
 τὸν ποκα κωρίζοντα μέτ' ἀγκαλίδεσσι φέροισι
 μαγώσαντο μυχοῖς ἰεροῖς ἐνὶ παῖδα νεογμόν,
 ἐν δ' οἱ σαξάσαι μελιαδέα χειλέσιν ἀβεροῖς

πίδακα

πίδακ' ἀγαρθέκτων ἐπέων ἐκέλουτο γεγωνεῖν
 παρῶτα μὲν ἕρανιδ' αὖ ἀρχὸν μέγαν, ἠδὲ καὶ αἰδρωῶν,
 ἀπειναῖ σοφίαν τε, καὶ ἀδέρες ὄλβον ἀτειρή,
 σφᾶς δ' αὐτὰς μετέπειτα, καὶ ἄθεα κέδν', ἀετὰς τε
 ἐν δυκέως μερόπεισιν, ὅσοις ποτιδέκεται αἴως,
 ἔκτε διδασκῆσαι πολέων ὑποφώλιον ἦτορ.
 τὸν δὲ κροτεῖν φόρμιγγα χερσὶν δάε ποιικιλόγαρμον
 ἔνυ π λατρίδας ζανὸς πάϊς, ἀλλὰ παρῶτα
 θέσκελος ἀβραμιδ' αὖ γόνος ἐνθεος ἐνθεα φωνέων,
 ὃς θεὸν αὐτομέδοντα βροτοῖς κελάδησεν ἅπασιν,
 καὶ κλέος ἀθανάτων μακάρεσσιν ἐν ὕμνοισι.
 φορμικτὰς γδ' ἔλω κλεινὸς, θέσπιςθ' ὑποφάτας.
 ταῦτα δ' ὦν καταδέλγη ὅτω παρὶ κῆλα πέσιον,
 αἰθερόπως, καὶ λαῶας, αἰοίδιμος ὡς πάρος ὄρφεύς.
 πᾶσον δ' ἀδυθεῶ φθογγᾶ σύειγρος ἰάνει
 εἰροπόκων τ' ὀϊων ἀγέλας, καὶ πῶεα μάλων,
 ὡς ἰδίως ποδέειν ποιμαίντορας ἐκ παρλιπόντα
 ἐκ ποδὸς αὐτῶ ἐπεδῆ ἀεὶ, κ' μὲτ' ἴχρια βαίνειν
 τοῖο βοᾶ θελχθέτα φιλοφροσύνᾳ τε παροσανεῖ.
 μέλιχα δ' αὐτ' ἐτάροισι φίλοις ποτὶ πᾶσιν ὀμιλέων
 ζατὰ βοαγχεῶν ὧσα μείβεται ἔργα μελισσῶν.
 τοῖα δ' ὄρνυαῖος ποιμαὶν φώνασε μελιχερός.
 τοῖα δ' αὐτὲ σεβῖνος ὀμοροθέων ἀπαμείφθη
 ταῖ ξανθαῖ χάριτες λιπαρᾶς σκοποῖ ὄρχομύοιο
 ἀσέρεα τίμασαν πάντων παλιώσπον ἄλλων.
 δὴ γδ' ἀρίζαλόν νιν ἐν αἰθερόποισιν ἔθηκεν
 σφωϊτέρις γεράσι, φαισφόρον οἰάπερ ἄλλην
 ἔρχομύας ἀγλαῖντα δ' ἀκίθεον ἠελιχρείας,
 ὅς ζόφον ἀντέλλων αὐγαῖς χροσποῖο παροσώπω
 ἔννυχον ἐξελάει ὑπὸ ἰέρτερα γὰς ἐρεβεννάς,

ιβ.

καὶ τε φεισίλβει μεγάλην κόσμοιο ἀλωαί.
 δὴ γδ' ὄγ' εἰδάλιμόν τε φυαί, σεμναί τε φρέσσοψεν
 ἔλλαχεν ἐκ γλυεαῖ δάλορος, εἴνυπς ἄλλος.
 εἰ μορφα δ' ἀπέοικε σφᾶς φρενός, ἀλλ' ἔπι μῆλλον
 μορφάεις φραπίδισι κεκασιδύος ἔπλετ' ἀμώμοις,
 καὶ πινυταῖσι φραδάις, ἐκατόν(τα)ετής ἄτε φρέσβυς
 ἀμφιέπει βωλαῖσι πεπυμύον ἦτορ ἀμεμφές,
 καὶ τε νέοσπερ ἑὼν μάλα μῆδετα ἀρ' πα παύτα.
 ὡς καλὰ γουῦ φαδρόν τὸν δὴ ποτίοικε καλεῖδης
 ἀσέρ', ἔπει τόσοις ἀμύρύμασιν ἐπι φρέφαντος
 σκαῖος δὲ μόρφω, καὶ ψυχᾶς μῆλλον ἔρεινᾶς.
 ὡς ὅτε που δένδρον βεῖθει δύς ἀν' ἔπι λυκῶ,
 καὶ καρπῶ κροκόσπι δξαμπερές εἶαρος ὡρα.
 ἢ ροῖᾶς ἔρνος πετάλοισι, μᾶλοισι τε πυκαδῆν,
 ἢ οἶνα βοξύεσι, καὶ οἶναρέοισι βρύοισα.
 τὰς ὄγ' ἑοῖς ἀγανοῖς θαλέει δωρήμασιν ἀνῆρ
 ὄλβιος ἀσνάοις κεχασιδύος οὐραῖδ' αἰσιν.
 ὡς εἰμὴ πατρόςθεν τοῦτ' ἔνομα κτήσατο καλὸν
 ἐκ παλαχᾶς, αὐτός νιν εἰς χερσίτεσι κεν ὄρει,
 ταῖς ξόπον ἀγλάσιντος ἑωσφόρο εἰλυφάσσει.
 τόσα μὲν ἀδυμελεῖς ἀσῆρ θεόμοιρε λίχαινον
 ἀμφι σέθεν παῖδες. μέλλον δ' ἔπι πλοῦνα καὶ ἄλλα.
 μυεῖαδ' ἀνδρῆς κᾶπος τὸς οἶδεν ἀξείν.
 αὐτὰρ ἀειδόντεσιν ἐπήλυθεν ὄρειος ἑσλός,
 ἀμφοτέροισι φίλος, καὶ τῆρ' ἀνέκοψεν ἀοιδάη.
 χαρὸς ἔφα κᾶροι πόσιος μνημοεικός ἰῶδεν.

Εἰς μάρκον ἀντόνιον ἀντίμαχον
ποιητὴν ἐνδοξον.

Ηθιλον ἠνεφέεσσι τανύπτερος ἔμμενυ ἀερόθεις
 ἀρχὸς ἐν οἴωνοῖς ἀετὸς ὠκυπέτης.
 ἢ ἢ σκιεραῖς δρυμοῖς λιγύφωνος ἀηδῶν
 οἶτον ὀδυρομένη ποικιλόγηρυ ἴον.
 ὄτ' ἔρατὸν λάμπει χρυσόθερονος ἔαιρος ὄρη
 εἴξαναδύσ' ἠὲς εἴξ' ἀλὸς ἀβρυγέτου.
 ἀΐθεαδ' ἀγρόνομοι δρέψασα ποικίλα νύμφαι
 κερᾶτα πυκάζουσι καλλιέθειραν ἑλώ.
 τέτο μὲν ὠσκέσ' ἴδοιμι θαμὰ περφερέσατε ἦθος,
 τὸν ποτ' ἀθηναῖη δρέψε διὸς θυγάτηρ.
 χ' ὥσπερ ὤπιπύξαιμι φαάντατον ὄχος ἐμεῖο
 πρὸς σὲ τάχα πτεροῖς ἐνθεν δαποπλάμμος.
 δὴ γὰρ μνωόμνον σέοθ' ὡς τέκος, ἠδὲ μαθητῶν,
 ἦν πρὶν σιωπασίων μ' ἴμερος εἰλεγλυκὺς,
 καὶ σέο φραδμοσιῆς ἐκεκλυδῆος, ἦς ἔτ' ἐπαυρεῖσθ
 ἰμείροντ' ἀπὸρός μ' ἔχειν ἀμηχανίη.
 νυῦδ' ὑποκάρδιον ἔλκος δαπόπερθε οἰκία νάμων
 σέο φέρω χαλεπῶς ἐν φρεσὶ τηκόμμος.
 τέτο δ' ὅπως γροεθὸν μέγος ἐν κνημοῖσιν ἀδοιμα
 ὄρνις ἀοιδὸς ἑὼν, ἀλκαρ ἐμὲν ἀχέων
 ἠδυμελής τὸδ' ἄκος πάρος ὀρφύς δὴ ρεν ἀνίης
 θρήνησας συγερῶν κῆρα φίλης ἀλόχου.
 καὶ μέγα δ' εἴγμα πόρεν φιλότιτος τοῖς μὲν κείνοσθ
 βὰς πολυκακύτης εἰς αἶδαο δόμης.
 ἀγαλόωντι γὰρ ἀνδρὶ μελίφρονι ἔπλετ' ἀοιδῆ
 παρφασίς ἐκλήσιν μηδουμένη παθέων.

κίθεα μειλίσει, καὶ δυσφροσύνας ἀλεξήνας
 παῦ κακὸν ἀμφαδέων σόλο μύθη κραδίῳν.
 Τῶτα κὼ ἱμερτοῖο δονῶ μὴ δῆματα πατρὸς
 ἀχρύμυρος θυμὸν νυῦ μάλα τῆλε πέλων.
 ἀλλὰ σὺ γ' ἔλε πάτερ πολυφίλτατε, καὶ μέγα χαῖρε,
 πάντα δ' ὅσ' ἰμείρεις σὺ τε λέσσει θεός.

ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ.

Εἰς ἀρῶντες βριξία νεανίαν φιλομαθῆ τὸν
 τῆ ἀγίου δὲ λογιτῆ μοναχόν.

Σ ἴω πάρος δ' οὐίλω κὼ ἔπήνεον ὦ τριπόθητε,
 ἀλλὰ λίαν πινυτιῶ νυῦ ἄγαμ' δὲ επίλω,
 σὴν τε διδασκαλίην, λάχες ἦν, τα τε λαμπαρὰ θεάων
 δῶρ' ἐλικωνιάδων, ἄττα σὺ πέμψας ἐμοί.
 εἰσὶ γδ' ἐ νεότητος, ἀτὰρ πολιῆς γε φειδύεις,
 κάλλιπος ὄντα σαφῶς, ἔμπλεά τ' ἀγλαίης.
 Τοῦ χάριν δ' ὀφείδ' ἴω σε βλέψας κάρτα ἀρεκόψας,
 τῆλε πάνυ νυῦ σὸυ καὶ περ' ἐόντος ἐμοῦ.
 ἔσσει δ' ὅπερ γέρας σσίγ' αἴπον ἐπι τυχόντος,
 αὐουδαίων καμάτοις ὡς ἀρέπον ἠϊδέων.
 ἔσσειο ρουῦ ἀρετῆ πονέων, μὴ φείδειο μόχθου.
 τῶξη λαμπαρῆς τῆδε γδ' ἀκλειῆς.
 τῆδε τῶξες ῥέξεις κατὰ θυμὸν ἔργον ἐταίρις,
 κύδέϊ σ' ἐνδοξον ῥίμυρα ποδοῦσιν ὀρεῶν.
 τοῖς ἐνὶ κ' αὐτὸς ἐγὼν ἐκ' ἐχάτος εἰμ' ὑπ' ἔσσειος,
 ἀρεῆς σέδ' ἑσβολικῆς εἵνεκεν δυνότης.
 εἰσὶ φίλοις ξείνων κατὰ θυμῶ σὺ μφορα πάντα
 τοῖς ἐπειθῆς μὴ ἄγαν, καὶ χαίρειντα πάνυ.

ἄττα

ἄττα γέρας τε φέροι σὺν χάρματι τοῖσι δὲ ποιῶσιν
 ἀσπασίως ἀρετῆς εἶνεκα καὶ σοφίας.
 εἰμὲν ἀγαλλόμενος νοῦν σὺ χεῖρ ὦ τέκος εἰμὲν
 νῦν μάλα, θαυμάσιον ἔσθ' ἔπεισι δέον,
 εἴτε φιλοσόφως σ' ἀσπάζομαι ὡς ἐμὸν ἦα.
 τιλυγέτην δὲ σὺν πρῶτῳ εὖ σφραγισμένον.
 δέσιμον ἤμε λίαν εἴηκεν σοὶ γ' ὄφρονι πάντων
 θυμῷ, σὺ διδαχῆ σὴτ' ἀγανοφροσύνη.

Τίπτε πρῶτος οὐ μαρπηγίος ἀδάμω πρῶ
 φουμαῖ ἀνδρὶ λογιωτάτῳ

Οὐδὲν τόσον ἐμῷ κεχαισμένον ἔπλετο θυμῷ,
 ὅσον ἰσπλοκάμων δῶρ' ἐλικωνιάδων
 παῦτα θάμ' ἀχρύμδρον μ' ἔρρισατε δυσφροσυνῶν
 ἀργαλέων, σὺν θεῶν τ' ὄφρονα εἴηκε πάλιν.
 Τῦνεκα τοῖς δ' ἦδ' ἔγωγε κεχαισμένον ἀνδρα νοήσας
 φέρτατ', ἀμοιβαίων ὄφρα τύχω χερσίπων.
 ἀγνώσασοντι δ' ἔμοιγε καλὸς ἐσθ' ἐδίκτος εἶπεν
 τὲ το δῖον ἴσιος πούλυ σ' ἀγαζόμενος.
 ἀλλ' ἄγε δὴ πρῶτον θελήσεια τοιάδε πέμψον
 πολλάκις ἡμετέρῃ γ' ἦε φέρον κεαδίη.
 ἔγω δὲ μελέεσσιν ἐσύσερον ἄλλοθεν ἄλλος
 τερψόμεθον λιγυροῖς νοῦν ἀπαμειβομένη

Τίτω πρῶτος οὐ μαρπηγίω
 Ἀδάμος ὁ καπνίτης.

Ελλαδικῶς λαμπερὸν κιδάρας ἐρικυδέος ὄφρος
 τῶς δὲ κλυτῶς ἐλοσσοῦν θάμβος ἔων γήρας.
 ὦ σόμα

ὦ σόμα καλλιόπα μεγάλως μελίκομπον ἔδωκεν,
 ἐρμῶν πιτυτὸν καὶ χαίρειτα νόον.
 ἐφ' ὀδῆς παρ' ἐμῆιο τεύχε μνης δύμμος ὠδῆς
 ἀγλαὰ πειρίδων δῶρα ῥοδοπλοκάμων.
 ἔτοι τοῖος ἐγὼν, οἷον βενέδικτος ἔφασεν,
 τέρψαι ἀμοιβαίοις ὥστε ἐμοῖς μέλεσιν.
 νημερτῆς μὲν ἀνὴρ ὅδε τοι πέλει, ἀλλὰ πολὺς μιν
 εἰς ἐμὴ νηξενέως νυῦ ἀλάωσεν ἔρως,
 πάντ' ἄχαρις, πάντ' ἀμισσοσ ἐγὼν, πάντων πάνεργμος,
 ὅσα δυνάτω τῆ ἠερα φέρειν κραδίη.
 ἀλλ' ἄγε τὸ βρυφερὸν μιστὸν δάλος ἀν' δυνάσ', ἄμμιν
 πέμπε χεῖρ χεῖριτων πάμπαν ἄελπις ἐμῆ.

Αδάμω τῶ φεμανθ' ἀνδρὶ λογιωτάτῳ.

Αξενέως νυῦ οἶδ' ὅτι μοι νημερτῆς ἔειπεν
 ὅς σ' ἐπέων εἶναι τέλτον ἄριστον ἐφ
 τοῖς θεοτέροισιν ἴσον, τοῖς ἔξοχα φίλατο μῆσα
 διαπεισίης σοφίης ἴσορας, ἠδυεπεῖς.
 εἶδ' ἐν γὰρ ποτ' ὅπως μάλος χαίρεισερον ἄλλο,
 ἔδ' ἐπ' ἑρπνότερον τῆ περ ἔπεμψας ἐμοί.
 εἶδ' αὖ νυῦ οἶα σέο φέρτερον ἄλλον ἐγὼ γε
 ἐμυθραὶ δὴ φώνων πειρίδων φερόπολον:
 τῶ μάλα δὴ χείρω πηγυλῶ μελιπιδέα μολπῶν
 ἀμβροσίων δέσθον φῶς φιλόμολπος ἐών.

Τίτω φεραπέρω τῶ μῆρπνεγρίῳ.

Κυδαλίμων πίτε βελξίτων λιγυροτάτε κύκνε,
 ὅς τις ἄγης μίαςίω ἐλλάδ' ἐς ἰταλίω.
 ὄλβιος,

ὄλβιος, ὃς μοίρης θεοπεμπτός ἔλλαχες, ἥσοι
 ἔξοχα τῷ δε πόρεν τῷ χερείασαν ὄπα,
 ὄλβιος, ὃς κλεινὰ θεοτερήματα πόλλ' ἄποειπὼν
 μέσσης καὶ μένη τέρπειαι δ' ἑσέβη.
 σπυῖδε θέσσω, μεγάλας δ' ἀρετὰς λάβε ἄμφ' ἅμα
 τῆς θείας πάντη δεαττόμυθος σοφίης. (πάσας
 τῶδ' ὁδὸν ὡς ποτε τοῖ μεγάλοι τέμνοντες ἔνεικαν
 δόξαν ἐνὶ ζωοῖς ἀήδρες ἀειθαλέα,
 καὶ μογερεῖ τῆ τῆδε βίου ποτὶ τέρμα μολόντες
 ἀσέρες ὡς φεγυδοῖς λάμψαν ἐνὶ φθιμύοις.
 σᾶς δὲ φιλῶν μ' ὠδαῖς μή μ' αἴνεε, φαῖνε δὲ μάλλον
 ὥπ' ἐμαῖς ἔπος ἢ σρεβλὸς ἔνεσι νόος.

Ἀδάμω τῷ φουμανῷ ἀδρὶ λογιωτάτῳ.

Απακτὸς χερείασα καὶ ἀλιγύφωνος αἰοῖδα,
 τάντοι μέγας πόρεν θεός,
 ἔξότεσ' ἐκ κόλπων μάτηρ σέο πότνι' αἰῆκεν
 αἴς ἐς ἀγλαὸν φάος,
 θῆκέ σε θαυμαστὸν, καὶ αἰοίδιμον ἀνθρώποισιν,
 οἶόν ποθ' ἀδύω φάμιον,
 τόν ρα θεοῖς αὐδ' ἀν' ἐναλίγκιον εἶπε γημέδι
 ὠδοῦ μέλισσ' ἰάονος.
 καὶ μὰν καὶ τέρπειαι θνατῆρ' φρένα πολλα δαέντα
 αὐτὸν λίαν θελκθήρα.
 εἰδ' ἀγανοφροσύνα χθαμαλόφρονα μῆπν ἔχρισα,
 σὺ μελίχῳ πνὶ τέρπω,
 ἀθνατὸν τὸν ἔχοντα θεὸς ἔρανε ἀγλαέντος
 δόμης αἰερεί χευστέας,
 ἡμερτόνε πθεῖ, καὶ ἐπήρατον οἶσιν ὀμιλεῖς,

ἀδαμί

ἄδαμ ἔταίροσφ φίλτατε.
 ἐδὲν γδ̄ τόσον καταθύμιον ἡμερείοισιν,
 ὡς ἦδος ἀνδρὸς ἤπιον.
 ἐδὲ μὲν ἐδ' ἀγαθοῖς θυμῷ μὲν ἄλλο θεοῖσι
 πλέον φυᾶς τᾶς δὲ μύθοις.
 ταῦτα δὲ πάντα σαφῶς τιμαλφέα δῶρα νοήσας
 τὸν οἶκον ἀμφέπειν τεόν,
 θεῦ μὰ σε μάλιστα, καὶ ἀδέομαι πῶδ' ἡμεῖ
 τοῖτον ὄντα, καὶ φιλῶ,
 οἷα πάρος φιλέεσκε ποδώκεα πηλείωνα
 μύθοιότου φίλον τέκος.
 ὅσα δέ μοι μελέεσσι σοφοῖς ὑπεδήκαιο καλά,
 πειρήσομαι τὰ γ' ἔκτελειν.
 ὡς δὴ καὶ τὰ δὲ πάντα φίλα φρονέων ἀγορεύεις
 λίαν ἔων πεπνυμένος.

Τίτω φρασέεσφ βριξιεῖ ἄδαμος ἰφριμανός.

Αρχαίης γλαφυρὸν σοφίας παλιθιλέος ἀνδρος
 ἔταῖρ' ἄριστε φρασέερε,
 ἦτοι ἰσθ' τὸ δέον μάλ' ἐγ' ἀθεασυκαρδῆος εἶλυ,
 φυσῶν λίαν θ' ἰσθ' μετρεα,
 εἰκον ἐμοῖς μελέεσσι κενόφροσιν ἴσα φέρεσθ
 ἀνδρῶν γῆρ' ἰσθ' πασῶν
 πειθοίμαι, τὴ γδ̄ ἀν' ἀνδρῶν καλάρυζα κοροθῆ
 κρέκειν δὴ μὲν ἀντάξιον
 κούριον παιδαρέου πρὸς νήδυμον ἀγλαόφωνον;
 ἢ καὶ τὴ κύκνου ὀλολυγῶν
 μορπᾶς γανειώσα πέρι πρὸς νεῖκος ἀεθῶ
 πάμπαν γ' ἔεσσα δύσφροσιν;

τὰ νυῦ οὐ μ' ὑπέρογκ' αἰνῶν ταχπειδέα μ' ἔξεις
 καλῶς γ' ἔμαυτὸν εἰδότα,
 αἰ γὰρ ἐμὰ ποιεῖ χθαμαλόφρονά με φαφαρὰ φρῶ
 φρονεῖν δ' ἄ καὶ δεῖ με φρονεῖν.
 ὕμμες δ' οἱ σήθεσι νόον ὡρεῖ πυκνὸν ἔχοντες
 σφόδρ' ἀνδρες ὄντες κύδιμοι,
 μρουσίων ἄτε δὴ σκοπιῶς κεκρατηκότες ἄκρας,
 μέγ' αὖ φρονοῖτε συὸ δίκα.
 ὄσα δέ τοι ὡφείλαν θυμὸς μ' ἐφείκε πρᾶύσκειν,
 ἐχ' ὡς σέθεν σοφώτερος,
 πᾶρ σ' ἐφάμην, ἀλλ' ὡς ταχινῶς τρεχάοντι καὶ αὐτῶ
 φίλω φίλα φρονῶν δρομαῖ,
 ἐκ θυμῷ γήθηον ὡελώσι σ' ἔργον ἔχοντα
 τεῶς φυᾶς τᾶς δ' ἄξιον,
 ἀδρ' ἀρετῆ πινδὸν πολυχανδέα παντοδαπαίων,
 εἶπου τίς ἄλλος σήμερον.
 ἀδρα τόσον μῶσταις πεφιλακέρων, ἀδρα χείρασι
 πολλαῖς βρύοντα πάντοθεν.

Τίτος ὡφείλετο ἀδάμῳ φουμανῶ τῶ
 φιλιτάτῳ ἀνακρεόντῳ.

Σ Τόμα πινδάρου τὸ θεῖον,
 ὅπ' μέτερον εἰν ἐκείνῳ
 ἔπειτα νοεῖν ἄριστον
 φάτο καμρὸν ἀνδρῶ θνητῶ.
 ἵνα μὴ δοκῶ δὲ λάβερος
 θαμὰ κῆλα ταῦτ' ἀφιεῖς
 ὡροπετῆς ἀγῶνος ἔξω
 κεφαλῶν φίλων ἀγῶν,

μελέτῳ ἄθυρμα πέμπειν
 ἄπο λοιπὸν ἄλλο θήσω,
 τὸ μένον φρεσὶ δάκων.
 πὶ δὲ ταῦτ' ἄμουσα πέμψω
 ποτὶ τὸν ποτηρὸν ὄντα
 ἄπο τῆς φίλης τεκούσης
 ἐνὶ ταῖς κλυτῶσι μέσασιν;
 σάφα μῦρτυρεῖ σ' αἰοῖδ' ὄν
 ἔμδμα φυῆ κέρησον
 τάπερ εἰς ἐμὴν ἄεισας
 εἶμα π χέρι μελιχρῶ
 ἔσφ' ἄξια μ' ἐπαγνῶν
 μελίκομπον ὄσαν ἰεῖς,
 ἄτε πὶς κύκνος καὶ ὕσπερ
 ὦρ' ἀ ταῖς ροαῖς λιγαίνων
 ζεφύρου πτεροῖς ἀέντος.
 τόγε γουῶ ἐμοὶ λέλειπται
 ἐσιδεῖν τεὸν παρόστωπον
 ἔρατὸν σοφοῖς ἅπασιν.
 τόμοι ἄφθιτος παράχοι
 θεός. δ' ἔρχομαι γ' ὀ αἰνῶς.
 σέο δ' εἰς πλάκας θαλάσσης
 ἵνα μὴ φέρειν με φαῖης
 δάμνα καλλιῶ ἀνωγλιῶ
 ἀνέμων θοῶς ἀέλλας,
 ὅππ' ταῖς ταφῶς ἰησοῦ
 ὑπάτου πατρὸς γόνου
 τὸ μνηδεῖον πόνησα,
 ὅ, π σὶ ξέμων ἰάλλω
 δεδιῶς σοφοῖο φωτὸς

βάσανον μέλις ἀκραιβῆ,
 διώασιν δ' ἔχων ἀρείω
 ἔπ' ἀλλιόν τι δώσω

ἀσκανίω μῦρπηγεγίω τῶν κόμπη
 μεγαλοσπερεῖ εἶδος.
 σροφ. α. κάλ. β.

Ε ἴπες βροτῶν μίαν πινά
 ψυχᾶς πέπαται δαμονία ἀρετῶν,
 οἷα σποροσώων,
 κἀπερ ἀνείη πλούτου μεγάλω θαλέων,
 ὕβριν αἰανῆ συγέ-
 ει κόρου δὲ θυποσῶν ὁδὸν ἔχθεάν.
 ἢε καὶ βελαῖς ἔφυ
 ῶρέσθους, ἀφνειός τε φρένας πυκινὰς,
 ἢ σέβειν οἶδεν μέγαν
 ἀνακτ' ὀλύμπου θόσεβής.
 ἀπίσροφ. κάλ. β.

ὑμνητὸς οὐδὲ γίνεται,
 καὶ πᾶσι θνητὸς πινυθείσιν ἀνὴρ.
 θέσκελα δ' ἀθανάτου
 οἰχνεῦσι τιμαῖντα βροτέα γλυεᾶ
 δεσπότη του σεμνῶν γέρε
 ἐρασιδᾶν, ταμία σεροπᾶντε,
 καὶ κεραυτῶν πυρπόλων.
 εἰ θεοδ' ἀρετῶν δ' ἀρετᾶς τις ἔχῃ
 τᾶς δ' ἀνὴρ εἰρημίας,
 ἄλλας τε πολλὰς ὄλβιος,

ἔπωδ. κάλ. ή.

πολύτι χρυσού τιμωτέ-
 ρας θρόπμος ἑών, τίν' ὄγε
 δὲ λογίαν κε φύροι
 χερίπων τόσασιν λελογχῶς ἀγλαῆς;
 ἴσθι δ' ἰδύξω κεφάλα τὸδ' ἔπος
 πορρόνων λαμπερῶν ἀγανέ
 ἔμωρέπειν τεᾶ παῖ σαφῶς ἀσκαίε.
 ἔν μυχοῖς γδ κτήσαιο

στροφ. β'. κάλ. ἰ.

χρυσαιμπύκων μοισαῖν σοφᾶς
 ὄργᾶς ἄωτον, λῆμάτ' ἀπαμύμηρος
 κᾶπον ἀν' ἰδύα λέα
 γηναῖον. οὐ γδ πάντες ἐπιχθόνιοι
 δὲ γεγῶτες καὶ καλοῖ,
 ἠδ' ἀγαθοὶ τε λίδουσιν, ἔπειπερ
 ἄθος ὄσπερ λείριον,
 φθείρεται ρείθερον τάχ' αἰδύθε φύν
 συγχεῖς θνατῶν κεδνόν,
 ἴω μὴ τύχη μαθήσιος

ἀντίστροφ. κάλ. ἰ.

ὄρθᾶς, ἀεξοίσας φυαν
 ἔσταν δαέντων κρέασονα μηδουμάς.
 σκαμὸς ἄπας δ' ἀμαθής.
 τιμὴ δὲ βερίτων ἀμφοτέρας χείρισιν
 ταῖςδε σάν ζων διοι-
 κεῖς, ἀφροντε κέρας' ἀμέγαρτον,
 πολλὰ μὲν πολλοῖς διδοῖ
 καρδία ξείνοις μεγαλοφρεπέϊ,
 πόλλ' ἀχίνεσι βροτῶν,

ἔχρη.

ἔχρημάτων νικάμηνος.

ἔπωδ. κώλ. ή.

ἀγανός ἔνθεν, καὶ φροσανῆς
ἔπλεο πᾶσιν εὖ ἀνπῶων,
ὡς ἀγαθοῖσι δέον,
φιλέει τοῖς χειρὸς ἀνδρῶν κοίρανος.
χαίρε μοι φίλος, μέγαρόν τε κλυτὸν
ἀρεταῖς τῶαῖς δ' ἄγαλλε
μῦρνε γιδᾶν, καὶ πάτρα ἀμετέρην
βειξίαν δ' ἀνορα.

Εἰς τὴν πηγὴν δ' ἑστίου μαλαγουπίου ρήγιώς
τὴν ὄπκαλου μύλων μαυεικίαν, ὠδὴ.
στροφ. α. κώλ. 5'.

Αλλος ἀνδρόπων ἑλικωνίδα κεάνα,
ἄλλος ἄνησεν ῥόον ἀέναον
ἀγλαῆς δῖρκας, ἑρατῶν
τῶν ποτ' αἰολ' ἀπύων μοισᾶν πτε κύκνος ἀερθεῖς
ἀδὺ πλαξίπποιο θήβας δάλης.
ἄλλος δ' ἄειρε κασαλίαν λιβάδα.
ἀπίστροφ. κάλ. 5'.

ἀλλ' ἐγὼ παγᾶς ἀγαμαὶ τὸ μελιχερὸν
νᾶμα, τᾶ θεβᾶμος ἀγὸς σφέπερον
οὔνομα ξυωῶν γεραρὸν
παμφαῆς θεῶ τεοπαμῆχος πόρε μῦρτυς ἀμύμων.
ἔνθα δὴ νυμφᾶν ἀκαδέων χοροῖ
θάλλουσι πυκνὰ σὺν θαλεραῖς χέρεισιν
ἔπωδ. κώλ. ή.

ἔνθα δ' ἴοσε φάων μοισᾶν ἔμλος
πτερίαν φεργιποισᾶν δὲ μελῆ

ὀπί θεοφθόγγω καλαδ εἶν ἀρεταίς,
 ἔργα δ' ἠρώων φιλεῖ παλαγγόνων.
 ἔνδ' ἀρείοις αἰοίδιμον πόνον
 κλεινὸς ᾠδὸς μήσατο.
 καλλιναῶ δ' ἀμείρας ταύτας αἶαξ ἀεάπος
 ξείνος ἐμὸς, τὸν θρέψε καλὸν
 ἄστυ ρήγισ φαεινὸν
 πάτεραις διαίτρει ἄστρον.

Εἰς Δανίηλον κήρητον βριξιάτλω, ποιητὴν ὑπίσημον.

Ὅτ' ἰδοὺ πακτόλη μουῶν ῥέον, ἐδὲ καύσεον
 ὀρνίθων μουσέων καλὸς ἔγχετο θρόος.
 ἔστι δὲ καὶ μέλλης κλυέμεν πότα μοῖο παρ' ὄχθαις
 ἀμεδαποῦ κύκων λειριόεσαν ὄπα.
 τῷ μέλος εἰσαίτων φαίησ' ἔμην ἔπι χέρειον
 ἔπερ ἔχ' ἡλωεῶν ἀοῖς ἐπ' εἰαμυραῖ.
 εἰ δὲ τὸ θαυμάρεις, μχιτερπία φεάζεο τῆδε
 ὄσαν ἐμοῖ, φθόγγον τ' ᾧ ξέν' ἐναρμόνιον.

Ταρκυῖα μόλζη τῇ ὑπιφανεσάτη, καὶ
 λογιωτάτη χαίρειν.

Καί σε περ ἔποτ' ἐμοῖσιν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα,
 ἐδ' ἄθρησαι τοῦ σώματος ἀγλαίην,
 ἡ περ ἐγὼ πᾶσι λεπτον ἐν ἀνθρώποισιν πέπυσμα
 ἔμην, ὅσοις αἰρεῖ χεῖμα μαραϊνόμενον,
 ἔμπαγε μὲν φρένος εἶδος ἐπήρατον ἔδρακον ὄξῃ
 σείο φίλη νοερά βλέμματι ταρκυῖα,
 ἡμερτὸν ψυχῆς σέθεν εἰσιδὸν ἀγλαὸν αἴθερος,
 καὶ τὸ μάλ' ἠεράσθην, ἡγασάμην τ' εἰσιδῶν.

ἄλλο

ἄλλο γὰρ ἀμφήρισον ἄμα πολλῶσι γυναιξὶ
 ξυῶν, ἀτὰρ μοῦνη τῆτό γ' ἔχης ἴδιον.
 καὶ τε γὰρ ἄλλο χεῖνε συγροὶ ράμῃσιν ὀδόντες,
 τὲτό τοι ἄφθαρτόν τ' ἀθάνατόν τε μέλει.
 ἄλλα δ' αὖ ῥόδοις μάλα κάρφεται αἴν' ἐπ' ἡμῶν
 ἄρη λούγα λέω γήραϊ τειρομένη.
 τῆδε δι' αἰῶνος θαλάει χεῖρι ἰμερόεσσα,
 ὡς μακάρον ἦεν ἀφθίτος ἑραίων.
 παῖ δὲ θεόδμητον φθίνειν οὐκ οἶδεν ἀτειρὲς
 ἔργον, ἀτὰρ θνητῶν πάντα μιν κωδάδια,
 νῦν δ' ὄϊσιν φίλην μ' ἀρετῆν πέριπυσον ἄωτον
 σέιο λέγην θείη χεῖρ φυτλόμηρον.
 σήθεσιν ἡμετέροις φαείων ᾧδῶν παῖξός ἐσσι θεῶν
 πᾶσα δόσις ζαθέη, παῖν γέρας ἠγάθων,
 τῆτο σοφαῖς περαπίδεισι μεμιγμένον ἀμφιέπουσαν
 φῦλοι ἰσθρβάλλειν φημίσε θηλυτέρον,
 φημί σ' ἀειδέειν μορφῇ θεοειδέϊ κουρέων
 πασάων, ὅσας γαῖα μύχμανα ἔφευ,
 ἥ τις ἔχοι δ' εὐρεῖν πᾶσαν ζείουσαν ἔροπι
 αἰπεινῆς σοφίης ῥηϊδίως ἐτέρω.
 εἰδὲ μὲν οὐδ' ἄλλω ἀνέρον ἀγαπῶσαν ἀγαυῶν
 τέτμοι που μάλλον κ' ἐνώορέω μεγάλων.
 ὡς γοῦν καλλίστω σέγ' ὀτομαι ἀξίερασον
 πᾶσι πέλειν θείου κάλλεος ἰεωδίοις,
 πᾶσι θεοκτίσου μορφῆς τ' ἐρόεσσαν ἑρασαῖς,
 ἠερόεσμες γ' ἰκέλλω τῆς περτερηγημέσι,
 τῶν κλέος ἔποτ' ὀλεῖται αἰοίδιμον, ἀλλὰ μάλα αἰεὶ
 αὖξεται, ὡς ὕγρον δένδρον ἦρος ἀκμῆ.
 χαῖρε γυνάμει θεόπμε δαμπερὲς, ἀφθονον ὄλβον
 σοὶ θεός ἀθάνατος, αἰδίδόν τε πέρι.

Εἰς ῥώμην πόλιν τὴν βασιλῖδα παρὰ ἀλεξάνδρου
 φαρνησίου ῥωμίου τῆ ὀπιφανιστάτου καὶ
 μεγαλοσφραγιστάτου καρδινάλιου.

Νηείθμοις ἐλόχουσις ἀριστῆας πάρος ἄκρως
 ῥώμη παῖ μεγάλα κυδάνεισα διός,
 οἰκράτερις ἔργοισιν ἀπείρονα δόξαν ἀνδρῶν
 διὰν ἀέζοντες μητέρ' ἀριστόκον.
 νῦν δέ σε κυδαίνει φαρνήσιος ἀγλαὸς ἦθος
 σεμνὸς ἀλέξανδρος σὸν τέκος ὀπλότερον,
 πάντα κασιγνήτοις προτερηγήεασιν ἀγαυοῖς
 εἰκελὸς ὑψηλαῖς ἀμφοῖν ἀρετῶν κορυφαῖς.
 χαῖρε φίλη μήτηρ, τοιῶνδ' ἐπαγάλλεο παυδί.
 τὸν σά ποτ' εἰσαθρεῖν ὄχλο σκῆπτρα νέμειν.

εἰς ἱερώνυμον τέκνον μεδιολαία.

Οὐδὲν πάλαι μοισι ἐφίμερον ἐπέτο μάλλον,
 εἰδὲτι μάλλον ἔφυ τίμον ἄλλο χρέος,
 ἤπερ τῆς σοφίης κτῆαρ ἀφθίτον ἀγλαοκάρπου,
 ἀγλαὰ μεσάων δῶρα τ' ὀλυμπιάδων.
 τοιγὰρ τοῖς δ' αἰῶν σε κενάδαυ, καὶ μέγα βεῖθειν,
 εἴς ἐν δὲ δόξοις ἄλλος ἀνὴρ ἰταλοῖς,
 ἐκ θυμῶν ταύταις χεδίοις σ' ἀσπάζομαι οἰδαῖς
 ὧ γὰρ ἐφίμερον σῆς ἕρατῆς φιλήεις.

εἰς ἰωάννου βαπτιστῶ τὸν ἀστέρα μοναχὸν
ἐνάρετον καὶ δόκιμον.

Πολλὰ γόνον σ' ἀρετῆς, ἀστὴρ ἔμορς, ἔμμεν ἐλέγχῃ
γῆσιον, ἠερώων ἢ τέκε δ' ἰα γῆρος.
ἀλλὰ τὸ γ' ἔκ πάντων μάλ' ἀειφραδέες ἔπλετο τέκ-
ῶτι φιλεῖς μούσας, μισσοπόλων τε πόνας, (μωρ,
οἱ χρυστοῖς ἐπέεσι θεόφρονος ἤθεα μηφρός,
ἔργα τ' αἰέδουσι, καὶ νόον ἠγάθον.
πᾶσα καλὴ πμαῖς, δ' ἠγορέας τε γέγηθεν
δύφημοις γῆρεϊ τῆς γονέων ἀγαθῶν.

εἰς παῦλον μαρτύκιον ἀνδρα δέφορα δέσατον.

Εἴπεις ἀνὴρ σέο δῶμα μαρτύκιε φαίδιμ' ἀγνεῖ
κλεινὰ μελιφθόρων δῶρ' ἑλικωνιάδων,
εἰς δρυμοῦς ξύλ' ἀγνεῖ, ἔπει δόμον οὔπινα φημι
μᾶλλον ἐν αὐσονίοις τοῖςδε βρύειν κτέασι.
εἰδ' ὄλβω σοφίης πῆς ἑσθ' τερον ἄλλον ἐρίσσοι
σεῖο, παλαμυόει χαῦνα κενῆ περαπίδι.
ἀλλὰ καλὸς σέλλης ἠμῶν φίλος ὤρσεν ἐταῖρος
τοῖά δε σοὶ πέμψαι, καὶ περ ἄμουσα γέεα.

εἰς ἄγαλμα δομνικοῦ ῥωβακίου ἀκίεσορος
περσῆμου.

Κτελακοῖο τόδ' εἶδος ἀγακλέος, ὃς πολιήτας
οἶδε θανεῖν δοκέουσι εἰς πάλιν ἐλπίδ' ἀέξειν
ἠηφός γδ' ἔλω σοφίη περφερέεσθερος ἄλλων,
ὄασοι νυῶ ζώουσι ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες.
μάρτυς ἐγὼν, ὃς πολλὰ παθῶν, καὶ πολλὰ μογήσας
M M ἔρρυ-

ἔρρῦσθην νέσοιο κακῆς τῆδ' ἀνδρὸς ἀρωγῆ.
εἰς τὸν αὐτόν.

γινώσκεις τόδ' ἄγαλμα; τίνος πέλει; ἀνδρὸς αἰεῖσου,
ὃς ψυχᾶς ἀνάγκη οἶδε πυλῶν αἴδου.
πῶς τόσα θνητὸς ἔων δυνάτω; ζωαρκεὶ τέχῃ,
τῆ περ ἅπαν σδύει πῆμα λυγρὸν μελέων.

εἰς μέτελλον τε θνητότα πολίτιν βεξιιάτιν
ἀνδρα πολυμαθέστατον.

ΕΝθάδε κλεινὸν ἔθαψαν ἐν ἀνθρώποισι μετέλ-
δχος αἰεῖμνησον βεξιέων πόλεως. (λβ)
καὶ γὰρ ἔλω χρεῖτων πολυήρατον ἠδὲ μέλημα,
λέω δ' ἔλκωνιάδων ἀνδρὸς εὐπλοκάμων.
ἔσκε δ' ἐν δυνάτεσσι θεοῦδεῖς μέγ' ἄγαλμα,
ἔσκε μετ' ὀόρκοις ὄμμα δικαιοσύνης.
ἀλλ' εἰ τι λίκον ἀνδρα μέλας μόρος εἶλε μεμῦρπας,
καὶ σέ ποθ' ἀρήσῃν ἔλπεο κῆρα λυγρῆ.
εἰς τὸν αὐτόν.

ὁ πρὶν κοδῆνας πολυπίδακα βεξιίαν ἀνὴρ
ὦδ' ἑταίων κῆται λῆξιν ἔχων καμάρων.
κύδηνε δὲ λόχοισι, καὶ ἦθεσι κυδαλίμοισιν,
εἰνύπης ἄλλος ἀνὴρ πατερίδα τιλὸ σφετέρην.
τῆ χρεῖν δυνάμων καλῶ τόδε σῆμα πολίτη
θῆκε πόλις μνήμην πορσαίνεσα γόνου.

εἰς σιγίσμονδον ζανετὸν μοναχὸν τὸν φιλόσοφον,
καὶ ποιητῆν.

ἔξαδὲ σέο δῶρον, ἔμοι πόρε μαῦρος ἀμόμων,
μευστῶν μ' ἄωτον ἀγλαόν

ἴδι,

ἴδι, τεῖω πλήρη σοφίης νεοτόχρα βίβλον,
 καὶ παγκάλων νοημάτων:
 ἢ σ' ἐπέδειξεν ἔοντ' ἠμῶν πολυίδρην αἰοῖδον
 πολλῶν μάλιδ' ἰσώτερον,
 ἠδὲ καὶ ἀμφιλαφῶν μύθων ῥητῆρα ῥέοντα,
 δίκην παλαμῆ νέσορος.
 τὸν ποῦ ὄμηρος ἔφη λογιώτατον ἀνδρα γλυκέως
 τερίλω μολόντων ἱερῶ.
 ἀλλὰ τὰ καὶ πρῶτερον κελεύει γίσμονδε φείθεον
 ἐγὼ σῶοιδά πως γέεα.
 νῦν δὲ τεῖω βίβλον φεικαλλέα πᾶσαν ἀναγνῆς
 φρῆν' τε, καὶ σαόφρονα
 ἀξέκείως σ' ἐνόησα σοφαῖς ἀθουῦτα φρένεασιν,
 ὡς φασὶ κλεινὸν στωκράτην.
 τὸν βὰ πρῶτα ξιπόδειαςι σοφώτατον ἔχεσεν εἶθ'
 ὁ δελφικὸς δαίμων πάλα
 ἔνεκεν ἐν σήδεασιν ἐνηέα θυμὸν ἔφερβεν,
 ὀργῆς τε πάσης κρείσσονα.
 καὶ νῆπις λωβητήρ οἱ ἐπεσβόλος ἔφλυσε πολλὰ
 δύσφημ' ἀγαθῶς ῥήματα.
 ἔβρεσι γὰρ κρατέων νίκης πολυμηθεύσασιν
 ἀέθλα πᾶς ἡσώμηνος.

πρὸς τὸν ἑαυτῆ θυμὸν.

Θυμὲ τί μὲρ γάμεις κνίζων τάλασ' αἰὲν ἐπ' ἠμῶν
 κέαρ μ' ἀκράντοις ἐλπίσιν.
 εἰ δέ μ' ἔἴς πν' ὄνησον ἔχην καὶ θαρρῶ παρῆόντων
 ἄπὸν δαίμ' ἀκνίζων χρέος.
 εἰ δ' ἰδύαμά τοι πάντα βραχὺς κατὰ θυμὰ ῥέζειν,
 καὶ πολλά περ καμῶν βροτός.

οὐδὲ μὲν δ' δάμων πῆς ἐπὶ χθονὶ πάντα πέφυκεν,
 ἀλλ' ἄλλος ἄλλων περσδεῖς
 ζῶει ἀμηχανήσι παλάων νύκτα καὶ ἡμέρᾳ
 ποδῶν κακῶν δῦρεῖν λύσιν,
 ἀλλὰ μάττω σπύδει σρωφώμυρος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 πόνων δ' ἐρδυνῶν ἄμμορον
 ἔπν' ἄπο δμῶων κεν ἔχρως ποτ' ἰδεῖν τελαερῶν,
 μέσφ' εἰς ἀνάκτων ἕεας.
 τῦνεκα ὦν ἀγαθῶν ἔτυχεσ, βασιῶν περ' ἰόντων,
 οὐ φρονητ' ὄναιο χ' ἡσυχος.
 χρῆμα δὲ παρπόδιον θνητοῖς μερόπεισιν ἀφειοσ
 ἀπόντοσ ἀνὲν ἔρχεται.
 μακρὰ δὲ παπτήνων οὐδ' ἀιδάεται παρεόντων
 δεθεῖς ἀναδέει φρονητῆ.
 εἶδε ὡδρὰ γνώμην πίπτει πνὰ τέρψιμοσ αὐτῶ
 μήμοι κατηφῆσ ἀχθεσ.
 μηδὲ φίλον κοινῶνα δίδου λυγρῶσιν αἰτίας
 γνῆσ μορσίμικσ διὸσ πίδοισ.
 ἴωδ' ἡμῖν ἔγχεσ φειθερὸσ δεαμέειν ποτὶ σαθμῶ,
 νόω δ' εἰ μωμῶ περσφρονη.

Περὶ τῆ Διονυσίᾳ μοναχοῦ Ὀσεβεστάτου καὶ
 ποιητῆ γλυκυτάτου.

Δεινῶσ θυρόμυρον ζάλης ἀέλλαισ,
 πολλὰ συγτυχίασ παδόντα λυγρῶσ
 πῆματᾳ τεσφερῶ τε, καὶ κατ' ἕγχεσ,
 τέλος δ' εἰσ ἔρατοῖσ βάλεν με κόλπαισ
 δυσταῖσ ἀνέμοσ κλυτῆσ λερίνησ,
 κλυτῆσ ποτηάδων μάλιστᾳ νήσων,

τιῶν μάλ' ὑψιμέδων αἶαξ γέροντα.
 τῆδ' ἐρείδοντο λάβει με πρέσβυς
 Διόφρον, γεραῖος, καλόντι θρέμμα
 μουσῶν καὶ χαίτων ξένον καμόντα.
 καί με δεξάμενος διὸς θυγατρῶν
 ἦρχυ εἰς ἱεροῦ μυχοῦ φιλόφρον.
 ἔσιδ' εἰσαΐειν ἐκεῖσ' ἴοντι
 φωνῆς ἀθανάτου θεῶν ἀδουσῶν.
 καὶ πᾶς εἰσαΐων ἀκοις ἀπάντων
 τυχεῖ τῆδ' ἑστέφον τάχιστα μόχθων.
 ὡς οὐδ' ἠγνομενίων θεῶν ἀκουσα,
 ἀμωνοῆς καμάτων, κακῶν τε λήθων,
 καὶ πάντων ἀχέων ἔκυρσα λυξου,
 καὶ πρὸς οὐφροσύνῳ ξάπλω γλυκεῖαι.

εἰς πῖνα φθοιερὸν, καὶ βλάσφημον ἰάμβειον.

Σ Αφῆς ἑλεγχὸς ἔστιν ἡ πῆρα βροτῶν.
 ὁ κύκνος εἶπε τῶν ἐν θήβαις λόγων
 Διρκῆος, ὕμνων τῆδ' σοφῶν ἑσθλὸς πατήρ.
 ἐγὼ μὲν ἀνδρα δεινὸν ἐν λόγοις ἄγαν,
 ἔμπειρον ῥῶδων, καὶ καλῶν μαθημάτων
 ὤμνησ' ἔναγχος, ἀλλ' ἔπει τῆδ' ὅσων ζόπων
 εἰς πείραν ἤλθον τῆδ' πρὸν ἠγνομενίων,
 ταύτῳ φέρω τίω ψῆφον οὐκ ἄτερ δίκης.
 ἦ τίσιε σκαθὸν τυγχάνειν, κ' ἀμυσίας
 γέμοντα πάσης, ἢ φθόνῳ βεβλαμμένον,
 δειλῶν ὄς ἀνδρῶν τιῶν κενῶ φθείρον φρένα
 σκοτῶ κυλίνδει, τῶ τ' ἀληθὲς μὴ βλέπειν.
 ἢ τοῖνδε μάλλον τοῖν δυοῖν κακοῖν νοσεῖν.

ῥητῆρ δ'

ῥήϊν δ' ἐναργές τ' ἦν δ' ἐμοὶ τεκμήριον.
 ὅτι φρενοπλήξ σὺ ψέγεις μηδὲν ποῶν
 ταῖνι τὰ πολλοῖς τ' ἦν σοφῶν δεδογμένα,
 καὶ αὐτοῖς ἀνάπτεις τοῖς σοφοῖς μομφὴν κακίην.
 ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν τ' ἦν δὲ κρείττονα δέξασθαι
 τὸν ἐγκαλεῖν μέλλοντα τοῖς ἄλλων πόνοις.
 γνῆς οὐκ σε κείνῃ ἐν πάθει θυμοφθόρῃ,
 κακῶς κειθεῖσι παρ' σέθεν γ' οὐκ ἐμμεύω.
 εἰς ἴσορα μὲρπνέγγιον τὸν αὐτὲρ ἀνεψιόν,
 νεανίαν ἐκωρεπῆ.

Π Ουλὸ μῦθ' ἄλλοις ἐρέσει τα ποιεῖ
 ἀχρεῖς μάτηρ φιλότατος ἰεῦς,
 δύκλεις μορφᾶς ταμία θεατᾶς,
 φίντατε παιδῶν.

ἀδὲ δ' ἀνθρώπων σοβαρῶν περ' ὄντων
 ἦτορ ἐν σέρνοις δονέοισα πειδοῖ
 δάμναται χερσὶς ῥαδιναῦ λιταίων,
 πότνι ἀάσσα.

αἰὲν ἱμερτὰ βροτῆα γλυέθλα
 ἔρχεται τέρψιν θαλασρῶν φέροισα
 ὄσα πημαλφῆς θυγάτηρ κρατίσω
 ἑρατιῶνων.

ἀλλ' ἐμᾶ ψυχᾶ χερσὶν τὴ φίλξον
 μᾶσον ἐμβάλλει σέθεν εἶδος ὀργᾶς
 ἀβρόν, ἡμειρόστ' ἀρετᾶς πόνοιο
 παιδὸς ἑρατιῶνας.

ἀ πολὺ κλείον μορῆπεσιν ἀδρα
 μήδετα θνατὸν, μετέπειτα δ' αὐτὸν
 ἀφθίτον θασεῖ βασιλῆα λαμπερῶ
 ἐντὸς ὀλύμπω.

εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρέοντεον.

πλῦμοι φιλάτατ' ἴσσορ,
 χερίτων θάλος φαεινόν,
 φίλατοι φρογῶν ἄδ' ἤδ',
 ἀγαθὴ δὶ δίδου ἔφετιμῶ
 ἐδέλωγ' ἴδ' εἶν σε κλειτὸν
 ποδέων μέλισσα παίπων.
 χεὶροῦ σ' ἐλόνη λαμπερὸν
 ῥαδινῆ κατόπρον ἀθρεῖν
 κέλομαι τὸ καλὸν εἶδος
 ἐρατοῦ σέθεν περσώπου,
 φάος ὀμμάτων τὸ φαδρὸν
 χ' ἀπαλὸν ῥόδον παρειῶν,
 τό, τε λοιπὸν ἀΐδος ἤβης,
 καθάπερ σοφῶν κέλευεν
 τόδε δὴ ποιεῖν κατ' ἤμῃρ,
 ἵνα σεῦ καλῆς ὀπωπῆς
 ἐσοφῶν χεῖριν διητὸν,
 ἄμα καὶ τὸ σῶμ' ἄμωμον,
 σύγε μήποτ' οὐδὲν ἀγρὸν
 κατὰ σὺν φυλῶν ἐλέγχων
 χερίσασαν ἐκτελέσσης.
 μετήης δὲ κείνα πάντα
 ὅσ' ἐλόδ' ἔεργεις περσῶκεν
 ἀρετῇ δ' ἀφ' ὅρουσιν.
 ἴν' ἰδῶνσ' ἀήρ τις ἔμφορον
 πρὸ σὺ λέγοιτ' ἀγαθὸς εἶς.
 ὁ νεωκίης ἴδ' ἔδ' ἔδ'
 χεῖρα κὼ μάλ' ἔστ' καλὸς
 πολὺ καλλίων δὲ θυμῶν.

Τέλος ἧς τῆς πίτου θεολογίου ἑρπνευθῆναι, μοναχοῦ
κασινάτου ἐλλωικῶν ποιημάτων.

Excusum iam opus cum manuscripto contulimus, & an-
maduertimus in eo nonnullas reperiri lectionis varietates
& præterea pauca quædam in hoc impressum irrepsisse errata,
quæ tam etsi parui videbantur esse momenti, nihilominus hic
adnotanda curauimus. & primo pag. 4. versu 14. εὐφρηγες,
εὐφρηγες. vers. 22. ἱλαχον, al. ἱμορον. pag. 13. vers. 30. ἰπὶ
κόρης ἰσὶ κόρης. pag. 14. ver. 11. τὸ μετὰ φρενον al. δὲ μετὰ φρενον.
pag. 15. vers. 26. θυμοδάκισσι, θυμοδάκισσι. pag. 20. ἀίρη
λας, ἀίρηλας. pag. 31. vers. 5. κατέβροξε al. κατέβρωξε pag.
43. vers. 26. κληθεῖν νενίηλος &c. al. κληθεῖν νενίηλος, ὅς οὐ τό-
σον ἀγλαῖσθαι ὑπὸ λίγος δόξη μητρὸς, ὅσον σφετέρη. pag. 48.
ὄροσ οὐ, καὶ χιλὸς μὲγάλα πολύδισι τοκῆι υἱὲ, σίθεν κάρτεος,
εἰς ἀνάπαυμα ἰδὸν al. ὄροσ οὐ, καὶ χιλὸς σίο κάρτεος ἀρχὴ δαίφραν
ὄροσ, καὶ εἰσέλασον εἰς ἀνάπαυμα τείν. pag. 51. vers. 12. πρὸς θεοῦ
ἔστου βροτοῦς. al. πρὸς θεὸν ἄμμι μίγαν pag. 58. πρὸς δ' ἴδ' ἴλα,
πρὸς δ' ἴτ' ἴλα, nam ἴλη cum nota tenui scribitur, tamen ab a-
spirato verbo descendit εἰλύω. pag. 60. vers. 19. αἰθων, αἰθων
pag. 139. post versiculum ἀλλὰ τῶ σὺ κροσρόπα, deest versus
τῶ ποθεῖν τίς ἠπύων. pag. 255. εἰς deest ἰ nam εἰσὶ scribens
dum est.